[illegible handwritten lines]

Precordiale deuo-torum.

[illegible handwritten lines]

Exemplum de iudice

Unde quidam iudex [illegible] omni anno vigiliam sancte katherine et festum eius solemniter celebravit et singulis annis [illegible]

[illegible handwritten lines]

Prefatio.

Nomen hoc precordiale scꝫ sacerdotuꝫ hic libellus acce-pit. eo ꝙ sacerdotibus q̄ti-die aut frequenter celebrā-tibus ad deuotionis gratiam ante al-taris accessuꝫ plurimū suffraget. Cuꝫ quidam etiaꝫ electi sacerdotes sepe ob defectum deuotionis ab altaris sacri-ficio abstinentes: culpabiliter se ꝛ ali-os priuāt gratia ꝛ bonis infinitis: pu-tantes sibi satis esse pro excusatōne ꝙ nō habēt deuotionem. Cuꝫ tamen a-lio nō obstante impedimento: defectꝰ deuotōnis eos nō excuset. Ad succur-rēdum igitur hmōi lamentabili defe-ctui: possunt qui cōuenientiora nō ha-bent manualia: in hoc precordiali vti-li ꝛ deuoto singulis diebus ꝑ hebdo-madam diuiso legendo sic meditādo quolibet die vł partem aliquam vł to-tum: scđm tēpus seu persone capacita

tē se exercere. Diuersitas enī ⁊ mutatō ꝯfert delectatōez ex indeq̄ʒ haurit̄ de/uotio ⁊ cordis dispositio ad digne ce/lebrandū. maxime si vita bona comes existat. Subiūgunt̄qʒ centū articuli breues ⁊ deuoti cum suis orationibꝫ ⁊ mō orandi de veneranda passione xp̄i ⁊ eiꝰ morte gl'iosa. vbi siq̄s clericus vl' laycus se studuerit meditā̄do exerce/re: supabit omnia mala ⁊ consequetur cuncta bona. prout in ꝓlogo ibidē plenius notatur. Post horas canonicas etiā quedaʒ breues deuote ⁊ vt fertur multis magnis indulgentijs. p sum/mos pontifices dotate. orationes taʒ deuotōni q̄ʒ vtilitati plurimū accōmode. Quare consiliū salubre datur omnibus ad quorū manus hoc cordiale peruenerit vt illud digna reuerētia custodientes (et habent paruulū libellū ad hoc dispositum) in sinu suo super cor suum gerant quocunqʒ locoruʒ vt

Prefatio.

non recedat a memoria sed cor semper inflammet. et ad gratiam et perpetuam vitam incessanter disponat. Quod quanto diligentius et perseuerantius quis practicauerit tanto magis placebit.

Explicit prologus.

Christus deus saluator et
amator generis humani
supm⁹ pastor volēs om̄s
q̄s precioso sanguīe rede/
mit: saluos fieri: mini/
stros ⁊ pastores cōstituit sacerdotes.
q̄bus patefecit ⁊ ōndit quāta caritate
dilexerit oues, p q̄bus aīmaȝ suā posu
it. vn̄ eas summa diligētia eisdē cōmi/
sit regendas ⁊ pascendas. qđ si fideli/
ter fecerint: mercedē reportabūt maxi
mā. Qđ luculenter ōndit Chrys. đ di
gnitate sacerdotali. li. ij. ca. i. dicens q̄
nunq̄ȝ lucrū ma⁹ eueniet: q̄ȝ q̄ ea ꝯspi
cimus agētes que argumēta in se cari
tatis plenissime ip̄e xp̄s esse ꝓnunciat
Ad caput q̄ppe aploꝝ loquēs. Petre
inq̄t amas me. Quo professo addidit
Si diligis me pasce oues meas Int̄
rogat discipulū mgr̄ si ab eo diligatur
non vt illud ip̄e cognoscat qđ in ꝓfun
ditatē cordis ingredit̄. sed vt nos do

¶ Proemiū de auisamēto sacerdotū.

ceat quāta sit ei de gubnatōne gregis sui cura. Hoc aūt cū pspicuū sit. illud q₃ sine dubio erit manifestu₃: qm̄ multa ⁊ inexplicabil' merces sit illis reposita q̄ strenue ī his laborauerūt Si ei videm⁹ quēpiam aut fuulis nr̄is. aut peculijs. i. reb₉ tpalib⁹ adhibente₃ diligentiā. quasi signū hoc ei⁹ quēpiam in nos habet amor₉ aspicim⁹ Que certe. s. fuuli ⁊ res: oīa pecunia cōpata st₉ xp̄s qui non pecunia nec₃ aliq̄ sili. sed morte ppria emit sibi oues: preciumq₃ gregis sanguinē fecit. q̄nta putas pastores ei⁹ largitate remuneret Ob hoc em̄ rn̄dente discipulo. Tu scis dn̄e q₂ amo te. ⁊ in testimoniū caritat₉ ipo q₂ amabat adducto. non tn̄ desit sciscitatio saluatoris: s₃ qd̄ esset signū caritatis ōndit' Nec₃ enim tunc q̄tum eum petrus diligeret cupiebat asserere id ei ex multis alijs nobis posset ostendi.

sed q̄tuȝ ip̄e eccl'iam suā diligeret ꝛ pe
trū ꝛ nos volebat addiscere. vt hec vi
dentes: ad tale officiū ꝛ ꝓpositū affer
remus ꝛ iudiciū. Nam ꝓpter q̇d de⁹ fi/
lio suo vnico nō pepcit. sed illū quem
solū habuit tradidit. nec vt ei recōsilia
rentur inimici: faceretq́ sibi ꝑpl'm sub
stantiuū. ꝓpter q̇d ꝛ filius ip̄e sanguiēȝ
effudit: nisi vt eas possideret oues q̄s
petro deinceps ceterisq́ cōmisit Unđ
etiā dicebat. Quis putas est fidelis s'
uus ꝛ prudens queȝ ꝯstituet dn̄s sup
familiā suam Uide verba mirantis ꝛ
quasi qui nō inueniat quē req̄rat. cuȝ
ille vtiq́ nō rerū ignarus hec diceret.
Sed sicut petruȝ interrogat vtrū ab
eo diligatur non indigēs dilectioneȝ
agnoscere quā sciebat. sȝ vt illi magni
tudinē ꝓprie in nos caritatis ostēderet
ita ꝛ tūc dicens. q̄s putas est fidelis s'
uus ꝛ prudens. nō ignorās loquitur.
sedq̄ velit intelligi q̄ rarum sit talem

virũ qualem principat⁹ ecclesie deside rat inuenire. Deinde vide que promit tit. Sup oĩa inquit bona sua ↄstitu/ et eũ. O sacerdos attende hic diligen ter cũ xp̃s petro dixit. Amas me. ꝛ rñ dens diceret. tu scis ꝛc̃. nõne poterat ad eũ dicere. Si diligis me: arripe for tẽ abstinentia. humi sꝑ cubato. vigili as teneto ↄtinuas. succurito his qui affligunt᷑. esto pupillis pr̃ ꝛ hmõi. ve rũ pretermittẽs hec oĩa ait: pasce oues meas. Ex his clare patet cuilibꝫ intel ligigẽti: q̃ꝫtam diligentiã: q̃ꝫtam curaꝫ q̃ꝫtũqꝫ zelũ q̃libet curat⁹ ad pp̃lum sibi cõmissum debeat hr̃e. vt ip̃m bene in/ struat ꝛ regat. quẽ scit sub tãti solicita tione premij sibi cõmissum. Sed hoc ordinate nõ põt fieri nisi primo sacer dos seip̃m bñ ordinet ꝛ regat. Uita ei sacerdotũ alijs in exemplũ imitatõis posita est vt patet ex interp̃tatõe noĩs qꝛ presbiter dꝛ quasi prebẽs iter pp̃lo.

⁊ ducatū p̱ bonū exemplū ⁊ dei verbū
Hic ait Gregorī. in pastorali· ca. xiiij.
Oēs q̄ sacerdotij noīe censent̄. angeli
vocāt̄. Altū em̄ nomē sacerdos est. si
vita inferior non ē. Angelus nāq̄ ꝯfi
ciēti sacerdoti quasi famulꝰ assistit. vt
dicit Augꝰ. Angeli dico vocant̄ q̄ꝛ si/
militudinē angeloꝝ hn̄t multipliciter
Primo q̄ꝛ angeloꝝ est ministrare deo
⁊ hoībus. Sic sacerdotes ministrare
habēt deo die noctuq̄ in horis cano/
nicis ⁊ aliis exercitijs ⁊ oratōibꝫ. ⁊ hoī
bus in eccl'ie sacramētis et q̄busdā ali
is cerimonijs. Scd̄o q̄ꝛ angelꝰ est pu
rus vita. sic ⁊ q̄libet sacerdos tenet̄ es/
se castus a ꝓ tanto angelicā ducere viā
Tercio angeli informare hn̄t ⁊ āmo/
nere hoīes p̱ bonā inspiratōem sic ⁊ sa
cerdotes p̱ verbū dei. Quarto angeli
hn̄t deum laudare. ps̄. Laudate dn̄m
oēs angeli eius. sic ⁊ sacerdotes q̄tidie
hn̄t laudare in diuino officio. Quin/

to sicut deus in celo h3 angelos sibi a
stantes ꝛ ministrantes: sic in mundo
h3 sacerdotes specialiter famulātes ꝛ
astantes in sua curia .i. eccl'ia sctā quā
eis cōmisit regendā. Que teste Chris
Celo ꝛ angelis ꝛ oī creatura digniorē
Christ⁹ em̄ eccl'iaȝ ampli⁹ diligit q̄ȝ se/
ip̄m. Vn̄ de celo venit ad terrā. pro ea
mortē amarā sustinuit. iō etiam dat ei
corp⁹ suū in cibū ꝛ sanguinē suū in po
tū. post hāc q̄ȝ vitā dabit illi ī celo hūc
spōsuȝ vcȝ seip̄m. quē cōmisit sacerdo
tibus cū alijs oībus sacramentis Iō
ip̄e de eis dixit Vos estis lux mundi.
Nam sicut mūdus nihil esset sine lu
luce. sic eccl'ia sine sacerdotib⁹ nihil es/
set. eccl'iam aūt dico ꝯgregationē fide
liū. Deniqȝ sacerdos in dignitate assi
milat̄ marie ꝟgini. Sic eī ꝟgo btā q̄n
qȝ verb̄ ꝯcepit ī vt̄o verꝝ deū ꝛ hoīeȝ. sic
sac̄dos ꝯficit corp⁹ dn̄i ih̄u ꝑ totidē ꝟba
imo si liceat dicere: in h̄ excellit ip̄aȝ q̄ꝛ

ipsa solū semel ipm in vtero concepit
sed sacerdos q̄tidie creat ⁊ trāssubstā-
ciat: qđ etiā nec ipsi virgini nec ange-
lus ꝯcessum ē. Preterea sicut btā ma-
ria post partū xp̄m portauit in mani
bus. sic sacerdos pꝰ ꝯsecratione͂ leuat
⁊ portat manibꝫ. s. corā om̄i ppl'o. Et si
cut sctā maria preseruata ⁊ sanctificata
ē vltra oēs hoīes vt digna esset sola cō
cipere ⁊ portare dn̄m. sic sacerdotes cō
secrant̄ ⁊ sanctificantur ab epis vt soli
sint digni hoc agere in eccl'ia Vn̄ lay
cus q̄tumcūq̄ dignꝰ ⁊ sanctꝰ: nihil a-
geret etiā si verba cōsecrationis pfer
ret. Item sicut xp̄us iesus marie virgi
ni subditꝰ ⁊ obediēs fuit. sic ⁊ sacerdo
ti dn̄s deꝰ obediēs est ⁊ ad suā inuoca
tione͂ ⁊ ꝯsecratione͂ mox p̄n̄s ē sub spe
cie tn̄ panis ⁊ vini: Non solum bono
imo etiā qđ magnū est malo sacerdoti
Vn̄ Bern̄: O venerāda dignitas sa
cerdotū in q̄ꝝ manibꝰ dei filius tanq̄

in vtero virginis in carnat᷑. Amb. Nō
dubites assistere angelos qñ xp̄s pn̄s
est in altari in manu sacerdotis. Et id
circo pōt dn̄s dicere sacerdotib) illud
Esai. v. Quid vltra debui facere vob
⁊ non feci Quasi dicat. ego oīm cari/
tatem vobis ostendi ⁊ dedi meipsum
vobis ad consecrandū tractandū ⁊ su
mendū. ⁊ omnē ptātem meā sup oīs
hoīes. vt quecūq₃ solueritis sit solut⁹
apud me. ⁊ quecunq₃ li. sit li. corā me
⁊ in celis. Et dedi vobis maiorē ptā/
tem q̄₃ oēs habeant angeli in celis ⁊ sā
cti. imo q̄₃ amātissima mr̄ mea in cōse
cratione videlicet eucharistie. in q̄ sp
vobis obediēs sum imo criminoso et
infelicissimo sicut sanctissimo sacer/
doti. q₂ cōsecrāt boni ⁊ mali sorte tn̄ in
equali. Et exaltaui vos ī hoc sup oēs
creaturas. Sed vos heu viceuersa cō
tēnitis me ⁊ p̄ij̄citis me tāq₃ abortiuū
⁊ tanq₃ corticē q̄ p̄ij̄citur retro ianuā

pomo consumpto.in hoc videlicet q̄
plus diligitis muliercłas peccatrices ⁊
infelicissimas ꝯcubinas vr̄as ⁊ fedissi
mā luxurie delectatōnem q̄ momenta
nea est.q̄ʒ me summū bonū ⁊ celestem
ꝯsolationē ⁊ gaudia eterna. Jnsuper et
me q̄tidie crucifigitis ⁊ post crucifixio
nē in immūdissimā cloacaʒ corpis vr̄i
plenā peccatis me pijcitis tociēs q̄ti
ens celebratis. Nec valet vr̄a ꝯfessio
nec absolutio.q: cōtriti vere nō estis in
terim q̄ talia agitis.⁊ non firmiter at
q̄ʒ fixe ab oī actu ⁊ volūtate peccādi re
ceditis. Bern̄. O miser q̄d tibi cū mu
lierib⁹ q̄ cū deo in altari fabularis. O
q̄d tibi cōmune ē cū corpe xp̄i q̄ p car
nis feditatē fact⁹ es mēbruʒ antixp̄i.i.
dyaboli.⁊ iō oēs maledictōes q̄s spūs
sanct⁹ p os dauid pnūciauit veniēt su
p vos:q: noluistis bn̄dictōeʒ ⁊ elonga
bit a vob. Et sunt ille maledictōes tre
decim pessime ⁊ dānose q̄s facile est vi

dere diligēter intuēti psalmū.cviij.vi/
delicȝ Deꝰ laudē meā ne ta. De his in
digne celebrātibꝫ magꝭ patebit postea
in exercitio q̄nte ferie. Ex his luce cla
rius apperet q̄ꝫ piculosuȝ est sacerdo/
tem malā ⁊ scandolosaȝ ducere vitam
Vn̄ sacerdotiū tā sanctū tāq̄ꝫ dignissi
mū fedant ⁊ maculāt. qꝺ lamentabili
ter beatus Augꝰ.exclamat dicens. O
q̄ꝫ venerabile q̄ꝫ glꝛiosuȝ q̄ꝫ insigne fu
it apud antiq̄s nomē sacerdotū Sed
hodie heu q̄d abiectiꝰ eo q̄d viliꝰ ⁊ hꝰ ꝓp
ter inordinatā ⁊ malā vitā eoꝝ. Vn̄ si
p̄dictas maledictōes euitare voluerit
vitā suā emendēt ⁊ seipos ⁊ suā eminē
tiā dignissimā ꝯgnoscāt. De q̄ eminē
tia pulcre iteꝝ btūs Augꝰ. exclamat.
O q̄ꝫ veneranda sacerdotū dignitas
in q̄ꝝ māibꝫ dei filꝰ veluti i vtero v̄gis
incarnatur. O felices sacerdotes si sa
cerdotaliter vixeritis. O celeste miste
riū qꝺ ꝑ vos pr̄ filius ⁊ spiritus sanctꝰ

tam mirabiliter op̄atur: sup̄ tam ineffabili misterio vno eodē〈que〉 momento idē d〈eu〉s q̄ presidet in celo in manib〈us〉 nostris est in sacrificio. Celū mirat〈ur〉. obstupescit terra horrescit infern〈us〉: cōtremiscit dyabol〈us〉. reueret〈ur〉 q〈uam〉 plurimum angelica celsitudo. Quid tribuā dn̄o (vt taceā de ceteris q̄ tribuit mihi) p̄ tā singl'ari dono sacerdocij ipenso. q〈uo〉d est datū optimū et donū p̄fectū. Qui em̄ creauit me sine me: creat〈ur〉 mediañ me. 7 ille q̄ cūcta ex nihilo creauit sine me (si fas est dicere) dedit mihi creare se p̄ me. O venerabiliū sāctitudo manuū O felix exerciciu〈m〉 vbi xp̄s tractat christum sacerdos d〈e〉i filiū. O sacerdotes attendite: maio〈r〉 est dignitas vr̄a vobis colata q〈uam〉 angel〈is〉. vt patuit: q̄ id adorant. q〈uo〉d vos cōficitis 7 vob〈is〉 ↄficiētibus ipsi q̄i famuli assistūt O sacerdotes animaduertite si aīa cuiuslibet iusti sedes dei est. m〈u〉lto mag〈is〉 sedes 7 tem

plum dei esse debetis mundũ ꝛ imma/
culatũ. Si sepulcrũ ei⁹ glīosum est in
q̄ corp⁹ suũ iacuit exanime. glīosiora ꝛ
digniora dn̄t esse corpa vr̄a: q̄ a morte
suscitat⁹ q̄tidie dignat̄ ĩhabitare. Si
beat⁹ est venter q̄. ix. mensib⁹ portauit
xp̄m. ita (ꝛ si non tm̄) tn̄ beata dn̄t esse
corda vr̄a. in q̄b⁹ q̄tidie elegit sibi hos
piciũ filius dei. Si btā sunt vbera q̄
puulus suxit: ita dꝫ os eē beatũ qđ car
nē eius sumit ꝛ sanguinē ei⁹ sugit. Car
nes g̃ vr̄as cũ timore ei⁹ ↄfigite ꝛ vob̄
diligēter ꝓuidete. ne lingua loq̄ndo q̄
vocat de celo filiũ dei. loq̄tur ꝯ dn̄m. ꝛ
ne man⁹ que intingũtur sanguini xp̄i:
polluant̄ sanguine peccati. O sacerdo
tes auscultate q̄ ꝛ quales esse debet͛ in
vobisip̄is. ꝛ q̄ ad vobis cōmissos Nō
pulcerrime docꝫ qđdaꝫ perutile dicta
men: qđ si qñq꜡ ꝑ vagos in cōuiuijs re
citetur. om̄imodā tn̄ ↄtinet veritateꝫ.
Vn̄ suadeo cordialiter illđ diligēti a/

nimo attendere nõ tñ soluz sz ope pro
ficere. q2 non solum auditor sed factor
btũs erit. ꝛ eritis gen⁹ electũ. regale sa/
cerdotiũ: gens sctã: pplus acquisitõis
ꝛ annũciabitis ꝟtutes ei⁹ q̃ vos de mł
tis elegit. ꝛ de tenebris vocauit ĩ admi
rabile lumẽ suũ. q̃ ipm ꝛ vos cognosci
tis ꝛ alios cognoscere facietis.

Uiri venerabiles sacerdotes dei
Precones altissimi lucerna dei.
Caritatis radio fulgẽtes atqꝫ spei.
Auribꝰ percipite verba oris mei.
Uos in sanctuario deo deseruitis
Uos vocauit palmites xp̃s vera vitis:
Cauete ne steriles aut inanes sitis.
Si cũ vera stipite viuere velitis.
Uos estis catholice legis ꝓtectores.
Muri domus isrl': moꝝ correctores.
Sal terre: lux hoim: ouium pastores
Judices eccl'ie: gentiũ doctores.
Si cadat ꝓtectio legis: lex labetur
Si sal euanuerit: in quo salietur

Nisi lux appareat: via nescietur.
Si pastor nō vigilet. ouile frangetur
Uos cepistis vineā dei ꝓcurare.
Quā doctrine riuulis debetis rigare
Spinas atꝫ tribulos ꝓcul extirpare.
Ut radices fidei possint germinare.
Uos estis in area boues triturantes
Prudenter a palea grana separantes
Uos hn̄t ꝑ specl'o legem ignorantes.
Laycı q̄ fragiles sunt ꝛ inconstantes.
Quicq̄d videt layci vobis displicere.
Dicūt proculdubio sibi non licere.
Quicq̄d vos in ope videt adimplere.
Credūt esse licitū ꝛ culpa carere.
Cum pastores ouiū sitis cōstituti.
Non estote desides sicut canes muti.
Uobis non deficiāt latratꝰ acuti
Lupus rāpax inuidet omīū saluti
Grex fidelis triplici cibo sustinetur.
Corpore dn̄ico quo salus augetur
Sermonis cōpendio qd̄ discrete det
Mundo cibario ne periclitetur.

Omnibꝫ tenemini vr̄is predicare.
Sed q̄d q̄bus qualiter vbiq̄n quare
Debetis sollicite precōsiderare.
Ne q̄s in officio dicat vos errare
Spectat ad officiū vestre dignitatis.
Vr̄e petentibus dona dare gratiꝫ.
Sʒ si vnq̄ʒ fidei munera vendatis
Incursuros gezi lepram vos sciatis.
Gratis eucharistiā plebi ministrate.
Grates cōfitemini. gratiꝫ baptisate:
Secundū apostolū cūctis ḡtis date.
Solū id qđ fuerit vr̄m cōseruate.
Vestra ꝯuersatio sit religiosa.
Munda conscia vita virtuosa.
Regularis habit⁹ mensqʒ gratiosa.
Nulla vos coinq̄net labes criminosa
Nullus fast⁹ deprimat signū vr̄e vestiꝫ
Grauis in intuitu habit⁹ sit testis
Nihil vos illaq̄et curis inhonestis.
Quib⁹ claues regni tradite sūt celestiꝫ
Estote breuiloqui ne vos ad reatum.
Protrahat loq̄citas nutrix vanitatū.

Verbū qđ apponitis sit abbreuiatū.
Nam in multiloquio nō deest peccatū
Estote lingua cauti: sobrij: prudentes
Justi: casti: simplices: pij: patientes
Hospitales: hūiles: subditos docētes
Cōsolātes miseros: prauos corrigētes:
Utinā sic gerere curam pastoralē.
Uelitis et vitā ducere spiritualem
Ut cū exueritis clamidem carnalem.
Induat vos dn̄s stolam eternalē.
¶ Sed vt illa exhortatio et an̄dicta. i practicā possit poni et nos extrahere de luto fecis et de mūdi huius delectabilibus. in quibus heu oēs versamur et propterea modicus fructus apparet et in nob et alijs: opus erit permaxie vt in exercitijs bonis nos exercitemus. et retrahamus a malis et discipuli studeamus esse xp̄i. quibus ipse dic. Qui vult me⁹ esse discipulus abneg3 semetipm. qualis videlicet fuit in peccatis. et tollat crucē suā in pnia. et sequtur me. i. ambulet vt Paulus ait. sic ego ambulaui. Ad qđ pficiendū necessarius

erit timor dñi. Qui em̃ sine timore est nõ poterit iustificari. Idcirco expedit cuilibet volenti se emẽdare ⁊ satisface re sacdocij officio et repugnare vicijs vt viriliter agat ⁊ cõfortetur ⁊ indefes se ruminet materias illas q̃ puocãt eũ ad timorẽ dei: vt est materia de peccatꝭ de morte. de iudicio. de inferno. Sed ne timor ptinuat⁹ mentẽ deiectã ⁊ des peratã faciat: si non in spe diuine mĩe respiret: Idcirco in termiscere expedit materias ad spem ⁊ dei amorẽ puocã tes. videlicet de regno celoꝝ. de bñfici is diuinis. De vita ihu xpi ⁊ passione ei⁹. Vñ Bern. In veritate didici: ni hil sub sole esse tã vtile ad delendũ pec cata ⁊ ad grãm impetrandã q̃ȝ die ac nocte in memoria hr̃e xpi passionẽ et Aug⁹. Quid salubri⁹ q̃d dulcius q̃d deniqȝ iusti⁹ q̃m omi hora e⁹ meminis se: q̃ nulla hora obliuiscit̃ nr̃i: ⁊ sine q̃ nec ad momentũ viuere possum⁹ Sȝ

in his ordo suandus est. qr vbi non ē ordo ibi ꝯfusio. Ordina ḡ in corde tuo finē qui deꝰ est: cuiꝰ grā omīa opa tua ꝛ exercitia pficias. Deinde cogita quō prius numerata ordinate mediteris. in his te exercendo. ꝛ nō casualiter. sic̄ q̄daꝫ q̄ hodie se in isto. cras in alio im pfecte exercent. fluidi ꝛ vagabūdi: oīa arripiētes ꝛ in nullo pficiētes. oīa tem ptātes ꝛ in nullo pseuerātes: fortuite omīa put occurrūt agentes. q̄ totū su um laborē pdūt. ꝛ vt cōmuniter in nl lo pficiūt Et qr vt ptim patuit precūꝰ tis magis meritoriū ē sedula dñice pas sionis recordatio: sed qr ꝓpter breuita tē tpis ꝛ mltas alias occupatōes non pōt omī die ad plenū recoli ꝛ meditari quapꝓpter ordo ille serandꝰ est vt q̄tidie cum vno puncto de superius numera tis vnus passus dominice passionis recolat̄. ꝛ sic distribuatur p singulas

ferias. ita q una videlicet de passione dñi fiat de mãe: altera de sero. Ferijs ergo scđis de mãe fiat meditatõ de septez causis accerrime passionis xpi. De sero aũt de dei bñficijs. Ferijs tercijs in mane d septẽ verb in cruce a xpo olatis. et de sero de peccatis. Ferijs qrtis pmo de penali expiratione dñi. Deinde de iudicio extremo. Ferijs qntis d sacramẽto eucharistie. et penis inferni. Feria sexta q tota debet passione dñi. de septẽ effusionibus sanguinis xpi. Sabbato de cõpassione virginis marie. et de morte. Dñica de resurrectõne xpi gaudiosa. et de regno celorum. Demũ subiũgitur meditatõ in festis sctõrum. Hec quis libet ita faciẽs. et ebdomodatim sic cõtinuãs bñ masticãdo et si nõ statiz successu tñ tpis magnũ sentiet fructũ cõuersionis sue in deũ. vt exptus sum et in meipo pbaui. Fui eñ olim rebus tpalibus multũ et inordinate intentus alijs

q̄ꝫ vicijs ligatus. ꝛ me in talibꝫ trāsito
rijs ac vanis nimis occupaui. ꝓtunc
nō iudicās me malefacere. ſꝫ hec predi
cta ꝑtractās. ruminās. ac corde masti
cās q̄i pro nihilo reputaui illa tꝑalia
in q̄bus pri⁹ ꝺlectabar. ꝛ ꝓ modico re
putaui oīa relinq̄re vt vitā meā emen
darē. ꝛ deū in hmōi ſepe offensuꝫ pla
carē. ſꝫ deuꝫ. q̄ corda ſcrutat̄. teſtor q̄
hec ſcribēs non q̄ro laudē. ſꝫ vt legēti
bus exemplū darē Ut aūt he medita
tōes facili⁹ ſint ad manū deſiderātibꝫ
ſe in illis exercere ex diuerſ modica vt
puta medullā ꝯpēdioſe collegi ꝛ cuili
bet ferie ſuas meditatōes aſſignaui. q̄n
tū paruitas mea ſe extēdere potuit Sꝫ
cui placeret in talibꝫ ſe magꝭ exercitare
mlto pla repiet in diuerſ ſanctoꝝ ſcri
ptis. ꝛ ſacris libris.

Explicit ꝓemiū. Incipit tractatus Ferie ſecunde meditatio ꝑma vide licet ꝺ cauſ accerrime paſſionis do mini noſtri ihesu christi

Anteq̃ ad causas ꝓpter q̃s
dñs passus est veniamus
memorãdas. aliqua p̃mit
tẽda sunt incitantia nos ꝛ
inflãmantia ad dñice pas/
sionis recordationẽ. Dicit enim Bern.
M, quotidiana lectio xpiani deb; esse
recordatio dñice passionis. ꝛ qꝛ nihil
ita accẽdit cor hũanũ queadmodũ se
pe et sedulo recordata passio ꝛ hũani/
tas saluatoris. Qui ḡ in cruce ꝛ passi
one dñi desiderat gloriari. sedula me/
ditatione debet in ipa ꝑsistere: q̃ preci
pue inter cetera debet cordi nr̃o esse in
fixa. vt sicut ipe in suo corpe cicatrices
ꝛ vulnera sp̄ tenet ꝛ de ei⁹ corpe nõ de/
lentur. ita ꝛ in corde nr̃o p memoriam
teneri ꝛ nunq̃ de eo deleri dñt. Cui⁹ q̃
dem passionis misteria ꝛ que circa eã
facta sunt. si toto mentis intuitu per/
spicerentur. in nouũ vtiq; statũ medi
tantẽ adducerent. Sz ad hoc necessa

¶ Meditatio scda: ferie pma

riū erit vt aliqñ ita cogites te pñtez co
gitatōne tua ac si tūc tpis pñs fuisses
qñ passus fuit ꝛ ita te habeas in loquē
do: in viuendo. in dolēdo. in cōpatiē/
do. ac si dñm tuū corā oculis tuis cer
neres patientem. Ita em̄ ꝛ ipe dñs in
spū tibi pñs erit: sicut a te cogitabitur
pñs esse ꝛ accipiet tua vota ꝛ accepta/
bit tua facta. Et vt breuiter dicā. opor
tebit te a delectatōe ꝛ ꝯsolatōne carna
li cū magna diligētia elongari. ꝛ vt a/
mara ꝛ dura tibi dulcescant ꝛ suauia
fiant: si in xpi doloribus ꝛ passione cō
solatōez ꝛ dulces aīe dapes cupis inue
nire. Nō em̄ bñ ꝯueniunt consolatio
carnalis ꝛ ꝯtēplatio dñice passiōis. sꝫ
ꝯtraria q̄si noīa sortiuntur nec pñt sił
caro ꝛ spūs delectari. imo scdm aplm
sibi inuicem aduersant. Unde Bern
Crux christi voluptati aduersat ꝛ vo
luptas cruci. Et tunc quomodo pos
sunt excusari voluptatum carnalium

amatores vt non sint xpi psecutores. Rei em̄ sunt mortis xpi ⁊ si nō vt pse cutores. tn̄ vt tāte cōtemptores. Hac igit͛ breui exhortatōe ad passionē dn̄i meditandā p̄missa. venim⁹ ad ea que scdis ferijs recordari debem⁹ Forma igit͛ in te talez meditatōz dicēs. O aīa mea p̄ciosa nō auro vl͛ argēto sed san/ guine agni īmaculati ih̄u xpi redēpta cōtemplare nūc deuote q̄d p te datuz sit. ⁊ nō tardas te in pditōem. qm̄ p te xps ds tuus mortu⁹ est. Nā mltuz te dilexit q̄ tam caro te p̄cio redemit Vn̄ Bern̄. Nesciui q̄ me in tātū diligeres q̄re ampli⁹ vilis mihi esse nō debeo q̄ deū meū p me mori ɔspicio. cui in tan tū placui. vt p me mori eligeret: ne me pderet ⁊ amitteret. Inde ḡ queri solet cur mortē ⁊ tā ḡue gen⁹ mortis xps su stinere voluerit. ⁊ se tā extreme exinani re. Hoc em̄ deuotissime querēduz ⁊ in uentū diligentissime ɔtēplandū. ⁊ sūt

Meditatio scde feria prima.

hmōi septē cause. Prima vt suā nobis
dilectōez pleni⁹ insinuaret Magnus
em̄ di amor circa nos in corde suo ab
scōditus sciri nō poterat. nisi p aliqđ
valde magnū extrinsec⁹ pbaret. Unđ
cū dixisset dn̄s p Esa. In caritate per
petua dilexi te. ⁊ hō dure ceruicis cre/
dere nō potuit verb dei. idō qi in pe/
rādo deo dixit hō pheticū illud Mā
da remāda. māda remanda. i. tota die
dic ⁊ mādas q̄ntuz nos diligas. sz ni
si caritas hec tua p redēptionē nr̄i trā
seat in effectū. credere vix valem⁹. Est
igit p nob passus xp̄s de⁹: vt suū nob
insinuaret amorē scdm̄ illđ iohis. xi.
Maiorē caritatē nemo hz vt aīaz suā
ponat q̄s p amicis suis. Sr̄ q̄ dic Ber
Tu maiorē hac habuisti caritatē dn̄e
ihu aīam tuā ponēs etiā pro inimicis
Cū em̄ ꝑm aplz adhuc inimici essem⁹
recōsiliati sum⁹ deo p mortē filij eius
Scđa causa vt nos ad rediligēdū

se efficacius puocaret. Videtes enim
q9 tam sup modu magna z m lta mala
p nob protulit: amorez nrm. si lapidei
non sum9 z p ɔseques insensati. ab eo
reamado ɔtinere non possumus Si
aut mortui spu fuerim9. sic heu m lti d
nris sunt. no erit nob in hoc necq vox
necq sensus. Vn Bern. q vticq in hoc
sine sensu non fuit. sic ait. Sup omia
te mihi amabilez reddito bone ihu ca
lix redeptois nre que bibisti. Quato
em duriora z a mariora sunt que p no
bis deus ho ptulit. tanto efficacius a
more nrm ad se totu rapit. Et qz faci
litas creatois q dixit deus z facta sunt
madauit z creata sunt vniuersa. hoies
ingratos effecerat. difficultate nob re
demptois exhibuit. qz primu videlicz
creatio facta est p solu verbu. sz recrea
tio seu redeptio p amara morte. vt sic
a nob p inde maiore extorqueret amo
re. Tercia causa est, vt nos sibi magis

obligaret. Quis em̄ vidēs dn̄m suū ꝓ se vsq₃ ad mortē diuersis penarū generibꝫ affectū ⁊ tādē morte turpissima condēpnatū. quō a q̄buslibet laboribꝫ pro codē dn̄o subeūdis. se possit ꝯtinere ⁊ excusare: Vn̄ ps̄ Quid retribuā dn̄o ꝓ omnibꝫ q̄ retribuit mihi: Reus em̄ erit sanguinis xp̄i q̄ ei nō retribuit qd̄ tenet. Bern̄. Nōne si ꝯferrentur in me oēs vite filioꝝ adā et oēs dies seculi ⁊ labores hoīm q̄ fuerūt ⁊ sūt ⁊ erūt nihil esset ad cōpatiōem corpis xp̄i. qd̄ spectabile ⁊ stupendum est virtutibus etiā supnis in cōcepto de spiritu sctō. in orto de virgīe. in vite innocētia: i doctrine affluētia: in choruscationibꝫ miracl'oꝝ. in reuelationibꝫ sacramentorum. in sufferentia mansuetissima accerbissime passionis ⁊ mortis Vides igit̄ q₂ sicut exaltant̄ celi a terra: sic exaltata ē vita illa a vita nr̄a. que tn̄ posita est ꝓ vita nr̄a. Sic nihil ad

aliq̄d nullā hꝫ cōparationē. itaꝫ vita no
stra nullā habet ad vitā illiꝰ ꝓportionē
cū illa dignior: ista miserior eē nō pos/
sit. Quid igit̄ rependam dño ꝓ oībus
hijs q̄ passus est pro nob'. Nō hēo qui
dē. Nā q̄cq̄d sum. q̄cq̄d possum. si dede
ro totū. erit sic stella ad solē stilla siue
gutta ad flumē: puluillꝰ ad mōtē. quid
ḡ retribuā ei ꝓ nībus q̄ tribuit mihi.
nisi vt ipm diligā. Idem Bern̄. Quid
dictū aut durū esse tibi poterit aīa mea
cū recordata fueris q̄ deꝰ tuus tā ama
tos ꝓ te cruciatus sustinuerit. ne tu ꝑ
petuos sustineres. Idem. Nō hēo ni
si minuta duo imo minutissima corpꝰ ꝛ
animā: vel potiꝰ vnū minutū. volūta/
tem scꝫ meā: ꝛ non dabo illā ad volūta
tē illiꝰ: q̄ tantus tātillū tantis bñficijs
ꝑueīt. q̄ toto se. totū me cōparauit. Alio
quin si illā retinuero qua fronte. qui
bus oculis: qua mēte. q̄ ꝯsciētia vado
ad viscera mīe dei nr̄i: ꝛ illiꝰ sanguinis

non guttas sed vndas a qnqз ptibus
corporis in meũ preciũ detorqret. O ge
neratio puersa ꝛ infideles filij qd facie
tis in die calamitatis de longe venie̅/
tes. ad cui⁹ ꝯfugietis auxiliũ. si nũc n̄
dederitis sibi voluntate̅ vr̄am ꝛ qcqd estis.
¶ Quarta causa vt nos ad sufferentiã
animaret. Seru⁹ em̄ vide̅s dñm suũ p
se pcipue liberãdo vulneratũ: merito
aĩatur ad similia sufferẽda. Math. x.
Non est seruus maior dño suo. Bern.
Extremũ mortis suppliciũ elegit dñs
vt nullũ gen⁹ mortis martires p eo sub
ire formidarẽt. Vñ petr⁹ paulus. an/
dreas stephan⁹ laurenti⁹ vincenti⁹ ꝛc.
hac dñi sui passione ꝯfortati: mortem
quã oĩe viue̅s naturaliter horret q̄si
epulas affectabant. Quinta causa vt
p passionis sue amaritudine̅. passiões
nr̄as dulcoraret. Quid em̄ p illo suffe
rendũ durũ esse poterit q tã amarã pas
sione̅ aĩo dulci ꝛ fideli affectu p nobis

tam pmptus suscepit. Greg⁹. Cū̄ pas
sio xp̄i ad memoriā reducit: nil tā3 dif
ficile qd non eq̄animo toleret. Aug⁹
Deuot⁹ miles nō sentit vulnera sua cū̄
bn̄fici ducis sui aspicit grauiora. Bern̄
Duo nob̄ in hereditatē reliq̄t ille vet⁹
adā. q̄ fugit a facie dei: laborē vc3 z do
lorē: laborē in actōe dolorē in passione
xp̄s āt: vt dulcoraret: ↄsiderauit vt tra
deret eos in man⁹ suas. imo se magis
in man⁹ eoꝝ: infix⁹ in limo profundi.
z intrauerūt aq̄ iste vsq3 ad aīam sua3
De labore ad p̄rem inq̄t. Uide hūili
tatē meā z laborē meū q2 paup ego su3
in laborib⁹ a iuuētute mea laboraui su
stinēs. De dolore audi quid dixit. O
vos oēs q̄ trāsitis p viā attēdite z vide
te si est dolor sil'is sic̄ dolor me⁹. Item
Uere dolores nr̄os ipe tulit z infirmi
tates nr̄as ipe portauit. p inde memor
ero q̄3 diu fuero: laboꝝ illoꝝ q̄s ptulit
in predicādo: fatigationū in discurrē

do. tẽptationũ in ieiunãdo vigiliarũ in orando: lachrymarũ in cõpatiẽdo. Recordabor etiã dolorũ eius: puitiorũ: sputorũ colaphorũ subsannationũ. exprobrationũ. clauorũ. horũq; similiũ que per eũ abũdantius trãsierũt. Sed q̃d hec: nonne me cõfortãt. vt etiã si accesserit & opus fuerit sequar vestigia eius. hec Bern. Sexta cã ideo dñs tã amarã sustinuit passionẽ vt nos ab eterno cruciatu liberaret. Bern. Agnosce o homo q̃ gravia sunt vulnera tua. pro q̃bus abolendis tã atrociter vulnerari oportuit dñm maiestatis. q̃ si non essent ad mortẽ & mortẽ vtiq; sempiternã. nũq̃ pro eorũ remedio filius dei moreret. Unde nõ cessat q̃tidie clamare ad aĩam dicẽs Reuertere ad me o aĩa q̃ ego sum q̃ te tã nobiliter creaui: q̃ eternam beatitudinẽ tibi tã liberaliter pparaui: reuertere. Nã cũ gaudio te oẽs sancti expectãt. ad tuũ redditũ exultabũt angeli.

imo hunc totius trinitatis ꝑstolatur
abyssus. Septima causa: vt celū no-
bis reseraret. Nullꝰ eñ sctoꝝ q̄ntūcū-
ꝗ sctūs regnuꝫ celoꝝ introire poterat
an̄ dn̄i passionē. Hic ḡ ꝯtēplare ꝛ dic
deuota mente. Vidēs si id·ē qꝛ hec ita
se hn̄t: q̄ntuꝫ ḡ te diligere debeo. q̄ me
creasti cū n̄ eēꝫ. redemisti cū ꝑditꝰ eēm
cū peccarē corripuisti. q̄n aūt pene iaꝫ
desperarē ꝯfortasti me. Augꝰ: Si fas
ē dicere q̄dāmō nihil aliud īn facere d̄-
us videt nisi vt saluti mee ꝓuideat. et
ita eū totū ad custodiā meā d̄putatuꝫ
q̄i oīm alioꝝ oblitꝰ. soli mihi vacare
decreuerit. Hic ḡ interno cordis amo-
re. O dulcissime dn̄e ihu infunde ob-
secro multitudinē ꝛ magnitudinē ca-
ritatis tue mihi pctōri. vt nihil terre-
nū nihil carnale desiderē: sed te solum
sup oīa diligā. ꝛ penitꝰ renuat consola-
ri aīa mea nisi i te dulcissimo deo meo
Scribe q̄so digito tuo in tabulis cor

Meditatio secūde ferie prima

dis mei memoriā eorū que p me ptuli/
sti nulla vnq̄ꝫ obliuione delenda vt ea
sp̄ pre ocl'is habeā ⁊ delecter nō soluꝫ
illa cogitare. sꝫ etiam si necesse fuerit p
modulo meo tollerare Dulcescat ⁊ mi
h'i bone ihu nō solū tibi ex viribꝰ meis
oībus obseq̄. sed etiā ɔtumeliis affici
et certe morte si sic tibi placuerit con/
dempnari.

Meditatio Secūda eiusdē ferie d̄ sero. de bn̄ficiis dei que primuꝫ locum de sero obtinet

Vt magnam habeas fiduciam sperandi et futuram gl'iam obtinēdi. debes si/gna dilectōnis q̄ tibi dn̄s tuus exhibuit studiose reuoluere: ⁊ eiꝰ bn̄ficia diligentiꝰ ɔsiderare: ⁊ tali ɔsideratōe accēdi q̄si q̄busdā stimulis ad reamandū. Cogita igit̄ primū q̄ꝫ sit magnū signū dilectōis d̄i tui q̄ te q̄ totiēs eū offendisti. totiēs ad eū

terga vertisti. totiēs ab eo recessisti. to tiens gͣuissime peccasti. q̄tiens reuer/ ti volebas: ipe te suscepit. emēdantem ꝛ corrigentez adiuuit. Considera q̄nta miscōia preuenerit. q̄ꝫ benigne expec/ tauerit. q̄ꝫ dulciter mala tua tibi indul serit. q̄ꝫ crebꝛꝭ visitationibꝫ promoue rit. q̄ntas ingr̄titudies dissimulauerit q̄ntas occasiões bn̄ agendi mīstraue/ rit. Dinumera deniqꝫ bn̄ficia natura/ lia que tibi ꝯtulit si potes. Creauit te et esse dedit tibi ex nihilo. sed esse pul/ crū ꝛ speciosuꝫ sensibile ꝛ viuū quinqꝫ sensibus decoratū. Dedit tibi pre cete ris creaturis inferioribꝫ intellectuꝫ q̄ ceteris amātibꝫ p̄emineres ꝛ deū tuuꝫ cognoscere posses ꝛ veritatē ipam in/ telligere. ꝛ huic intellectui tuo lumen vultus sui infudit. ꝛ magnā claritatē luminis naturalꝭ dedit. Dedit tibi me moriā qua similiū rerū simulachra re/ poneres donec alicuiꝰ tibi placeret re

minisci. Similiter dedit tibi intelle/
ctū possibilem vbi intelligibiliū speci
es iterū occurrēdas collocares. Fecit
aīam tuā tante dignitatis tāteq; nobi
litatis vt nihil eā replere nihil vepos
sit ipi illabi nisi sctā ⁊ gl'iosissima trini
tas vnus de⁹ ad cui⁹ imaginez ⁊ simi/
litudinē te creauit. Quid pl'ra? Dedit
solē vt luceret tibi p diem. lunā ⁊ stel/
las vt lumiaret tibi p noctē. oēmq; in
feriorē creaturā ad tuū fecit obsequiū
⁊ ad tuū misteriū ordinauit. Deinde
cogita de donis grē tibi collatis. dedit
eñ tibi ꝯtritionē ⁊ dolorē de peccatis:
⁊ ab iniusticia reuocauit et iusticiam ī
fudit qd' est solius dei. qd' tñ multis ne/
gauit. dedit ⁊ inspirauit volūtatē ꝙ te
velles emēdare. tps ⁊ locuz ordinauit
vbi ⁊ quando te emēdare posses. ⁊ hec
omnia multis te melioribus nō dedit
Meditare etiam de donis fortune. d'
diuitiis. de prouisione sufficienti. ⁊

de pulcritudīe. de sanitate. de ꝑfectio
ne a magnis ꝑiclis: d lōga vita: de vir
tutib⁹ infusis ⁊ aq̄sitis naturalib⁹ ⁊ ḡ
tuitis De caritatiua prouisione sacra
mētoꝝ. De dignitate. ꝑlaturis ⁊ filib⁹
scdm mag⁹ ⁊ min⁹ ꝑ m qd q̄libet a dño
do ḡtiose obtinuit. Cogita de donis
superexcellētie q̄ tibi ꝯtulit videlz q d de
dit tibi dilectissimū filiū suū. Primo ī
incarnatōe. Naz ꝓpter te nat⁹ est. ꝓpter
te crucifixus ē. Deiñ in altaris sacro in
cibū ⁊ potū. Misit tibi spm̄ sctm̄ in si
gnaclm acceptatōis. in ꝑuilegiū amo
ris. in anulū desponsatōis. Ut aūt te
ampli⁹ ad amorē. deuotōez ⁊ cōpuncti
onē pietatis eleues. cogita q̄z mlta pro
pter salutē tuā dñs ille magnus ꝑegit
Siq̄dez locut⁹ est cū patrib⁹. apparuit
in figuris: loq̄batur in ꝓphis. eduxit d
egypto. induxit in terrā ꝑmissionis. ⁊
infinita miracla ⁊ mirabilia fecit. Ut
q̄d aūt fecit hec oia? nisi desiderio ⁊ a-

¶ Secūda meditatio ferie secūde

more tui vt tu celoꝝ regnū et eternam btitudinē potſes promereri. ſvt in cognitiōe celeſtiū intellectū tuū illumiaret. ꝛ affectū ab infimis purgaret. hec oīa ſpē tuā ꝛ affectū ſurſuʒ dñt erigere in amorem dei tui. Ut aūt he ꝛ ſiſes meditatōes de bñficijs dei amplius te moueant. debes tenere hūc moduʒ. ꝛ talē affectuʒ formare tn meditādo. vt diligēter inq̄ras magnitudinē ꝛ potētiā bñfactoris tui qui tibi hec oīa ꝯtulit. Nā ꝛ potentiſſim⁹. vt potes videre in rerū creatōne. Eſt ſapientiſſim⁹ vt apparet in earū gubnatōe ꝛ prouidētiſſima diſpotōne. Eſt pijſſim⁹: benigniſſim⁹: hūilimus bonitate ꝛ caritate habūdantiſſim⁹. vt vides i te ꝛ oīm penitentiū celeri acceptatiōe. Uñ pro magno debes hr̄e ſi q̄d q̄ntūlibet modicū tibi tribuerit. Debes etiā aduertere ꝛ cogitare q̄nta ſollicitudīe ꝛ q̄nto deſiderio hec tibi bñficia tribuit. Ab

eterno eñ tibi hec dare disposuit. Ab eterno de te actualissime sine cessatiõe cogitauit et tibi benefacere ab eterno preordinauit. Sic fuit semꝑ et ē circa te sollicit⁹. sicut erga integrã vrbem vl' totũ orbem sic intendit tibi sollicitus ꝑ te ac si vacaret a ceteris. Item oĩa be neficia diuina generaliter hũano ge/ neri collata. ita tibi debes assumere et attrahere ac si tibi soli forẽt collata. vt cogites. Ecce ꝓpter me totũ mundum creauit ꝛ oĩa ĩ ea. ꝓpter me crucifix⁹ ē. ꝛc Et istud non modicũ ad amorē: cari/ tatē ꝛ gͣtitudinē te accēdet. ꝛ tãtis bene ficijs amplı⁹ obnoxiũ te reddet. Sed ꝛ teipm debes attēdere ꝛ mirari ꝙ tam vili tã indigno. tã tepido ꝛ. tã ingrato tãta bñficia tãto tribuit affectu ꝛ amo re. Bern̄. Felix aĩa q̄ bñficia dei sibi colligere ꝛ ante mentꝭ ocl'os digna cũ grãꝝ actione reducere curat. Quãto ꝙ maiora sunt bñficia tãto offensa ē cru

delior. vt patebit de peccatis.

Meditatõ pma tertie ferie de septẽ ꝟbis salutiferis q̃ xpus in cruce ptulit.

Sicut cythara materialis lignũ habẽs ⁊ chordas desup extẽsas cũ pcutit̃ dulcem reddit sonuz Sic cythara nr̃a dñs ihs hñs crucẽ pro ligno ⁊ corpꝰ suũ vice chordarũ supextensum. pcussus tot doloribꝫ ⁊ obprobriis septẽ verba salutifera resonabat plena omi ꝯsolatõe ⁊ doctrina Vñ ab omi fideli et maxime a suo speciali cũ omi cordis deuotione sunt meditãda ¶ Primũ verbuz scribit sanctꝰ lucas ⁊ est istud. Pater ignosce eis quia nesciunt quid faciunt Ecce quomodo agnus ille innocens ⁊ mansuetus in oibus pressuris suis nec quidez os suũ sel'appuit vt q̃rele aut excusatõis: ꝯminatõis vl' maledictõis ꝟmonẽ aduersꝰ rabidos canes illos hostes vcz suos

diceret. q̃nimo poti⁹ verbũ bñdictõis noue: qđ a seclis nõ est auditũ sup in/ imicos suos ex habũdantia pietatis di cens: pr̃ ignosce illis: nõ qꝛ non posset ipe relaxare. sꝫ vt nos pro pseqũntibus orare doceret. nõ solũ verbo sꝫ opere. Idcirco serue dei recõde fideliter ver bũ hoc in corde tuo. vt q̃tiens ꝯ te se/ uiũt inimici tui. memineris verbi illi⁹ ꝛ sic ipse pro occisoribꝫ: ita tu p psequẽ tibus te orare memineris: Vñ Bern Man⁹ q̃ celos formauerit in cruce stꝫ extense et clauis ꝯfixe. nec remãsit in eo liberꝝ q̃d nisi sola lingua q̃ p pctõrib⁹ exoraret ꝛ mr̃em discipłо cõmendaret: Non igit obliuiscet amicoꝝ ꝛ memo rũ suoꝝ q̃ in tali articło necessitatis. ñ est in bono oblit⁹ inimicoꝝ ꝛ psecuto rũ suoꝝ. Ecce quõ p oĩa artatur ꝛ sper nitur. Ad locũ duct⁹ caluarie. mirrha potat ꝛ felle. crudeliter suis spoliat ve stibꝫ. cruci atrociter. affigit p⁹ ipetuo

se lauatur. ꝛ dic̄ pr̄ ignosce illis. Qual' est hic qui in oībus p̄ssuris nec semel q̄dez os suū apperuit. aut verbū aliqđ durꝫ adu̅sus maledictos canes illos ꝓtulit? Quid hoc viro mā̄sueti⁹. quid benignius aīa mea vidisti? Quid de/ niqꝫ mai⁹ miracl'm hac benigna pieta te? Hoc q̄ppe verbū magne patiētie et mā̄suetudis magni amoris ꝛ indicibi lis bonitatꝭ: magni dulcoris ꝛ venie. In q̄ triplex act⁹ caritatꝭ maxime appa ruit. p̄mo qꝛ pro crucifixorib⁹ affectu osissime orauit. Scđo qꝛ oratōi lacri mas adiūxit. Tercio qꝛ cū valido cla/ more ꝛ lachrymarū effusione pro ip̄is s̄m apl'm p̄ces obtulit. Vnđ Bernar. Xp̄s flagellis cesus. spinis coronat⁹. clauis ꝯfossus. crucifix⁹. opprobrijs sa turat⁹ oīm doloꝝ īmemor dic̄: pr̄ igno sce illis hinc mlt'e miserie corpis. hic mlt'e miscđie cordis. O q̄ꝫ firmata est sup miscđia tua ꝛ q̄ꝫ magna mlt'itudo

dulcedinis mīe tue. qm̄ portabꝰ domīe desiderātes te de torrente voluptatis tue. Hec Bern̄. Nō ḡ desperet āmodo q̄sq̄ȝ penitēs ꝑ peccatꝭ. pēsando copiā saluatoris. Ad verbū igitꝛ tāte pietatꝭ emolliatꝛ cor nr̄m vt dimittamꝰ offen sas debitoribꝫ ⁊ iniuriatoribꝰ nr̄is ⁊ n̄ solū dimittamꝰ offensas. sꝫ etiā ꝑ ipis oremꝰ intuitu eiꝰ q̄ p̄rem exorauit ꝑ ꝑ secutoribꝫ ⁊ crucifixoribꝫ suis. Unde Augꝰ. Uide caritatꝭ affluētiaȝ ⁊ mira bilē patientiā. pro inimicꝭ fecit oratio nē: remittit ⁊ nō expetit vltionē. Cur igitꝛ formica. festuca. cinis. puluis. et fauilla vindictā expetꝭ. remissionē pro trabis. cū videas regē glīe: dn̄mq̄ȝ vir tutū remittentē minas. ꝯtumelias et blasphemias. ⁊ cōdonantē crucꝭ mole stias ⁊ reales iniurias. Multi igitur eoꝝ q̄ aderāt quoꝝ d̄s corda tetigit pe nituerīt dicētes. Quid est qd̄ audimꝰ. Nos omē malū qd̄ excogitare potui

mus ei intulim⁹ ꝛ ipse orat pro nobis
Si q̄d ergo malicie in eo esset. vtiq₃ ī
tantis p̄ssuris erūperet. Igit̄ pcutiē-
tes pectora sua cōpuncti reuersi sunt
in domos suas. Dic igit̄ cū Ans: Ec
ce ego dn̄e tue maiestatis adorator nō
tui corporis interfector tue mortis ve
nerator non tue passionis derisor. tue
miscd̄ie cōtemplator non infirmitat̄
contēptor: interpellat pro me tua dul-
cis humanitas. cōmēdet me patri tuo
tua ineffabilis pietas ꝛ da mihi indi-
gno per gr̄am tuā corde ꝛ ore pro me-
is te inimicis exorare. ꝛ eorū insidias
pro tui noīs gloria patiēter tollerare.
¶ Scd̄m verbū idem scribit Lucas
omni acceptatione dignum. quod di
xit ad latronem sero penitentem et cō
fitentem. Hodie mecum eris in para
diso. id est in requie quod est esse cum
christo domio Uel in paradiso. id est

in fruitōis gaudio et fruitione beata quā habuerūt sancti pr̄es in limbo cū ad eos descēdit xp̄i aīa ꝛ eadē die descē dit illuc aīa hui⁹ latronis fcā ꝑticeps btē fruitōis. Uel hodie eris mecū qꝺ eē in ꝑadiso. qꝛ vbi ē xp̄s. ꝗ est ꝑadis⁹. ibi est ꝛ ꝑadisus Un̄ Ans. Credo do mīe credo certeqꝫ vbi tu vis ꝛ vbi tu es ibi est ꝑadisus. ꝛ eē tecū hoc est eē in ꝑa diso. qm̄ venerabilis ille ꝯfessoꝛ ꝛ gl'io sus martyr tecū fuit ꝑ totū illꝺ hodie ꝛ postea oi tꝑe. O q̄ꝫ btm̄ est eē tecū O q̄ꝫ beati sunt illi ꝗ tecuꝫ sunt Illi vere sunt in ꝑadiso. Ꝟe sunt i req̄e ꝗ tecū stꝫ fide ꝛ dilectōe. hec Ans. Hoc dn̄s di cēs magnā dedit ꝯsolatōeꝫ penitenti bus ꝛ pctā sua ꝯfitentibꝫ. Naꝫ reuera hodie ꝛ q̄tidie sic accidit. qꝛ ꝗ deuote ꝛ pure ꝯfitet᷑ pctā sua. statim cū dn̄o est in ꝑadiso ꝑ grām ꝛ postea erit ꝑ gl'iaꝫ Ecce q̄ꝫ liberal' imo q̄ꝫ ꝓdigus fact⁹ est dn̄s ihus. qꝛ latroni regnū. crucifixo

celū: dāpnato padisuz p breui petitio
ne largit. Discordia obtulit qd miseria
distulit Dixit enī latro Memēto mei
Xps aūt: Hodie mecū eris. Contēpla
re hic diligenter. qz in pñtia saluatoris
suffecit hec ꝯfessio latronis quā fecit
que fortassis ei in carcere nō suffecisset
Ex qua habet. q multū est fructuosuz
in pñtia ihu xpi orare scz coram sacro
eucharistie. Considerāda est hic mag
fides in hoc latrone: q̄ nec ꝓpter acerbi
tatez pene quā sustinet: nec ꝓpter infir
mitatē carnis quā in xpo videbat con
fessionē fidei omisit dicēs. Memēto
mei dn̄ veneris in regnū tuū. vbi māi
feste apparet q n̄ loqtur de regno cor
porali sed eterno et celesti. Et vere mag
fides. qz illi⁹ ꝯfitebat regnū celeste z e/
ternū: quē secū vidit miserabiliter mo
rientē. quē z tūc petrus negauerat: qui
eū sepissime an̄ viderat miracla facien
tem. Ideoqz latro ipse audire meruit a

dño verbuȝ istud totius gratie ⁊ amo
ris. Hodie mecū eris ī paradiso. Chris.
O res miranda Nō abrae data est pro
missio paradisi: non prībus: nō prophetis
sed primo latroni dr: hodie mecū eris
in paradiso. Credidit abraam deo. non
sub tali conditōne posito: sȝ de celo lo
quēti. Credidit Esayas sed sedēti sup
soliū excelsuȝ ⁊ eleuatū. Credidit eze/
chiel sed ei que sup cherubin contēplatus
ē. Credidit moyses. sȝ de medio ignis
loquenti. Sed iste vidit saluatorē nō
in regali trono sed in pena sociatū la/
tronibus: videt in cruce pēdentē: ⁊ orat
q̄si in celis sedentē: videt cōdemnatum
⁊ inuocat vt regeȝ. O admirāda latro
nis conuersio. Judei crucifigūt q̄ no/
uerūt legeȝ ⁊ prophetas. ⁊ tu latro vn̄ talia
philosophatis: Hec Chrys. Exeēplo
igitur latronis illius cōuerte te o ho/
mo ad dominum deū tuum fide vera
spe: firma: caritate perfecta. ⁊ contem/

plare bonitatē dñi: q̄ pius sit ⁊ dulcꝭ iesus: qui tam cito ꝑmittit: ⁊ plus dat q̄ postulatus sit. Quis ergo nūc despera bit de tā pio exauditore celeri ꝑmisso re: largo datore? certe nullꝰ. q̄ saltē sic hic latro detestari vult peccata. ⁊ se to to corde ꝯuertere ad deum. Dicit igitur mente deuota. O mi deus ecce cōuer to me ad te miser ⁊ miserabilr valde di/ gnus supplicio infernali. ⁊ rogo te vt memor sis mei in miscdia tua multa. Ego enim latro sum pessimus. q̄ me ⁊ plures alios mecū sepissime in anima occidi. Audiam ergo a te mitissime deus Hodie: id est in pñti vita mecū eris in paradiso. i. in grā mea. ⁊ in futuro simili ter mecū in glīa Terciū verbū beatꝰ Johēs scribit. s. Mulier ecce filiꝰ tuꝰ. Ad discipulm aūt. ecce mr̄ tua. Hic cō teplare. quō mater illa tristissima filio suo asistebat cū inestimabili merore sup tam miserabili eiꝰ cōtritōne quem diuinitꝰ ꝯcepit: miraculose genuit: in

enarrabili amore dilexit. qn̄ carnē illā diuinissimā quā taz caste cōcepit: tam dulciter aluit: tā crebro amplexata ꝛ os culata fuit. diris nūc clauis cruci af/fixā: ꝛ tribus illic horis pēdentē attro cissime cruciari vidit. Hic intuere de/uotissime quō dn̄s ih̄s in cruce distē/tus ꝛ in vltimo iaz spū ꝯstitutꝰ: cū nul lū mēbrorū suoꝝ liberū suū hr̄et offi/ciū siue actū: exceptis tantū ocul' ꝛ lin/gua. de vtroqꝫ tn̄ matri sue amātissime fuire studuit: respiciendo eā ꝛ alloqn̄ do. vt ꝑfecto indicaret ꝙ iaz de mūdo exiens: in suo eā corde gestaret: quē il/la in suo corpe suscepit cū mūdū redē/pturꝰ intraret. Hic attende q̄liter hec mutatio ip̄az intus cruciat: ac mutari amarior oibus doloribꝰ corpe passio/nis extitit. Bern̄. in ꝭmone. Signuz magnū apparuit. An nō tibi plꝰ q̄ȝ gla dius fuit ꝭmo ille reuera ꝑtrāsiens a/nimā ꝛ ꝑtingens vsqꝫ ad diuisionē aīe

ꝛ spūs. Mulier ecce fili⁹ tuus. O cō/
mutatōꝫ: Johes tibi pro ihu traditur
seru⁹ pro dn̄o: discipul⁹ ꝑ mgr̄o: filius
zebedei ꝑ filio dei: hō pur⁹ pro deo xp̄o.
Quō non tuā affectuosissimā aīam ꝑ
transijt hec auditio: qn̄ et nr̄a licet sax
ea licꝫ ferrea pectora sola recordatō sci
dit. Hec ille. Quis em̄ sine singl'tu au
diet eū hec verba dicentē. Nō dixit ei
mater sed ml'ier. ne mr̄is dolorē ampli
us excitaret. Chryſ. O bone ihu cur
matrē tuā dulcissimā: q̄ ita diligēter te
nutriuit reuerenter te tractauit ꝛ dul/
citer lactauit adeo indulciter alloq̄ris
Sed non vocauit eaꝫ matrē sꝫ cōmu
ni noīe: ne ꝑ materni noīs si exp̄meret
tur ꝛ vehementiꝫ amoris teneritudine
agḡuaret matern⁹ anim⁹ ac vidēs filij
passionē ꝛ audiēs mr̄is nomē doleret
ampli⁹. Tūc em̄ nō erat tp̄s ipaꝫ dul/
citer alloquēdi: nec mr̄is nom̄ exp̄mē
di. quia si christus dulcius sibi locut⁹

fuisset forte cor ꝟginis crepuisse. Stan
tes aũt Maria ꝛ Johãnes faciez xpi
respicientes: iugiter lacrimas funde/
bant: nec fundere cessabant: dum hec
pauca diceret: tacebant ambo illi mar
tyres: ꝛ pre nimio dolore loqui non
poterant. ¶ Isti duo virgines audie/
bant chꝛystum loquentem ꝛ videbant
paulatim morientẽ. amare flebãt: quia
amare dolebãt. Nam gladius doloris
xpi. aĩas vtrorũqꝫ ptrãsibat. sed seueri
or vigebat in matre qꝛ magis amabat
O bone iesu cruciat te crux tua. sed nõ
minus mater tua. Cruciat te dolor tu
us. sed nõ minus dolor eius. Non est
mirũ si doles ꝛ cõdoles si pateris ꝛ cõ-
pateris bone fili in desolatione mr̃is
in sepatione matris: in ꝯmendatione
mr̃is. Nunqꝫ enĩ te deseruit: nõ in in/
fantia: nõ in adolescentia: nõ in iuuen
tute: nõ in passione tua. Nunqꝫ defu/
it tibi ei⁹ solaciũ. sed nec ei⁹ obsequiũ.

lactat infantē sequit̄ predicantē: videt
⁊ comitat̄ patientē: cōtemplat̄ opprobria:
intuet̄ vulnera: audit tua verba.
Tu ꝑo bone ihu q̄ꝫ q̄ꝫ esset dolor intolerabilis:
plaga insanabil̄: in agonia
mortis ⁊ in vltimo spiritu ꝯstitutus
nō obliuisceris m̄ris tue. caput inclinas:
⁊ eā in matrē Johāni ꝯmendas
⁊ eū sibi in filiū adoptas. Felix deposituū.
singulare ꝓuilegiū: insigne solaciū.
Considerare libet bona mater genitrix
⁊ nutrix et filia desolata q̄s sit
dolor ⁊ angustia tua. Uides em̄ crucifixū
vnigenitū tuū: mutas filiū: magister
in discipulū: regem in militē: dominū
in seruū: oipotentē in deficientē
Reuera viscera tua penetrat gladi⁹ cōfigit
aīaꝫ tuā lanceat ⁊ clau⁹: laniat mētē
tuā spinaꝝ acule⁹: lacerat cor tuū filij
tui amar⁹ aspect⁹. Deest tibi ꝑ amaritudine
lachrima: desunt verba: deest
fortitudo: marcessit pulcritudo vulnera
filij tui sunt etiam vulnera tua. crux

filij tui est crux tua: mors ei⁹ mors tua Nutrix: quō amittis alūnū: mater fili uz: ancilla dñm: vno die orbaris patre z filio. Hec Aug⁹. Conpaciebatur itaqz filius mr̄i ɔpatienti sibi. ɔmota sunt quippe oīa viscera ei⁹ sup mr̄e sua. Sciebat em̄ ipe angustias materni cordis nouerat dolorē aīe ei⁹. Quis itaqz ista deuota meditatōne pensas: poterit se se ɔtinere a lachrymis. Quis nō ɔpatitur matri totius pietatis. Quis nō misereatur mr̄i miscōie Si ḡ volumus nos xp̄o ɔformare: ɔpatiamur dolenti matri sue. qz ɔpassus ē z ipe. In ista aūt cōmendatōe nob miseris insinuauit: quātaz spem atqz fiduciā ad eam hr̄e debeam⁹ qz nō solū dn̄s iesus isto p̄uilegio. Johem honorauit. quasi ip se solus sit marie filius adoptiu⁹: q̄n imo z totā ecclesiā z quālicqz fidelē aīaz in iohannez intelligim⁹ cōmendatam virgini btē: ac ei⁹ fuitō z obediētie sub

ditam: ipam que toti populo christiano usque in finem mundi pro consilio et auxilio relictam: ut ipa nos habeat in filios diligendo nos et bonum nostrum procurando materno affectu et nos habeamus eam in matrem dilectissimam: ipam semper amando et post deum super omnia honorando. Hec Hugo de sancto victore.

Bern. in sermone. Stabat iuxta crucem

Si igitur scire volueris quomodo simus filii eius et ipa mater nostra revolue totum textum euangelii huius: et prius nomen eius cui maria in matrem assignatur nusque inuenies sed per quandam circumlocutionem distribitur. que etiam aliis quam Johanni convenire potest Hoc dictante spiritu sancto ut quicunque cum iohanne discipulus omnis huius particeps fuerit: cum Johannem qui alter filius sit Marie. Dicitur enim. Et discipulum stantem videlicet iuxta crucem quem diligebat iesus. Juxta crucem quippe stat discipulus: qui passionem domini et compassionem matris eius sedule memoratur. Sed tunc iesus discipulum diligit

qn̄ diligit̄ ab eo sicut ī ꝑsona illiꝰ. Sa
mon ait Ego diligētes me diligo. Cer
te de tali dicit xp̄s ad matrē. Mlier
ecce filius tuꝰ. Nos ḡ frēs charissimi ī
iuxta crucē stātes discipuli simꝰ q̄s di
ligit ih̄us. vt sic dulce verbū vnꝰ q̄sq;
nostꝝ audire a dn̄o iesu mereat̄. Ecce
mater tua. O verbū oī acceptōe dignū
Si ḡ maria est mr̄ tua: vtiq; dn̄s ih̄s
erit frater tuꝰ. Igit̄ ꝛ pater eiꝰ ē. pr̄ tuꝰ
ꝛ regnū illiꝰ hireditas tua Ecce mr̄ tua
marie igit̄ mr̄is tue gr̄a thesaurꝰ tuꝰ ē.
mr̄es eī filijs thesaurisant. ecce mater
tua: cuiusq; ad cor ascendit oīs necessi
tas tua Commouent̄ quippe oīa visce
ra eiꝰ sup filio suo. Hec Bern. Dilige
ḡ eā ꝛ venerare tanq̄ vbiq; p̄ntem. nec
ampliꝰ expecta. sed ab hac hora accipe
eā in tuā. In tuā inq̄ deuotōem ꝛ fa/
mulatū. vt ꝛ ipa te tandē in suā glīam
assumat vbi cum filio suo dn̄o iesu re/
gnat in scl'a. Ipm proinde nūc filiū

deuota ora mente z dic. Dñe iesu xpe qui materno dolori cōpaciēs dilecto eā discipl'o tuo ꝯmēdare voluisti ꝯmē do me tibi ī illa fide z dilectōe q̄ eos ad inuicē ꝯmēdasti z supplico tibi vt p tā te dilectōis pigra facias me ad amorē tuū ꝑacit puenire. z me eoꝝ ꝯmēda cu stodi vt int̄ h⁹ vite discrimia ab oī ad uersitate ꝑtegāt z ī oī sctītate z purita te mentis z corpis vitam meā custodi ant z post h⁹ vite exituz ad te te miserā te pducāt. ¶ Quartū verbum scribūt Matheus z Marc⁹ vcz. ds ds me⁹ vt quid dereliq̄sti me. qd ꝑtulit dñs ihs circa horā nonā p nimia doloris an gustia z magnitudīe quā p nob sustu lit non ex ipatientia sua. qm̄ nullā om nino habuit in oī sua miseria. Istud ꝟbuz intelligit̄. ds me⁹ cuius fili⁹ suz p naturā inq̄ztuz de⁹: deus me⁹ cuius filius suz p vnionis grāz inq̄ztuz hō z sic geminatō duplicē oñdit naturaz in eo. Ut quid dereliquisti me. id est.

pene ꝛ morti exposuisti? Hoc nõ loq̄/
tur deitas q̄ passa nõ fuit. sed illesa in
passione xpi sp̄ mansit hũanitas tñ ei⁹
videbat̃ derelicta ꝛ doloꝛez sustinuit.
q꞉ illa moꝛti tradita ꝛ passa fuit q̄ dici/
ceret. pr̃ intantũ mũdũ dilexisti ꝙ me
ꝓ ipo tradidisti ꝛ dereliquisti iudeis ꝛ
moꝛti Subtraxit em̄ ꝓtectõez ꝛ nõ sol/
uit vnionẽ. hoc em̄ dixit vt magnitu/
dinẽ sue pene oñderet. Jta em̄ g̃uiter
dolebat acsi nõ dei fili⁹ sz inimicus eẽt
ꝛ ido penit⁹ videbat̃ derelict⁹ a deo: nl̃
lũ refrigeriũ vl̃ iuuamen recipeins ab
eo. Derelictũ ḡ se clamat: q꞉ licet ml̃ti
ml̃ta ꝓpter deũ passi sunt. oĩbus tñ ds
aliq̄d refrigeriȷ̃ ꝛ ꝯsolatõis mĩstrabat
Xp̄m ṽo totalit̃ doloꝛi subiecit. vt do/
leret q̄ntuz dolere poterat. Nõ nõ est
intellligendũ ꝙ diuinitas hũanitatẽ
deseruerit: vl̃ ab ea sepata fuerit. Deũ
em̄ quẽ inuocabat in sepabiliter semp
secũ habebat: q꞉ nũq̄ȝ desinebat eẽ de/

us: siue aīa sepata siue ɔiuncta corpi. Nam ꝛ tūc aīa illa erat de⁹: ꝛ corpus mortuū erat deus. sȝ referenda est ista derelictio ad hoc: ꝙ diuinitas ipa humanitatē suā sic passionibꝫ ꝛ miserijs sine auxilio deitatis vl'q̄i exposuit ac si ei vnita nō fuerit. Uehemētissimo em̄ dolore in carne sua tenerrima tenebat: ꝛ amarissimo dolore ꝑ cōpassiōe sue matris ꝛ alioꝝ in aīma torquebat Ex q̄bus patet ꝙ passio xp̄i oīm martyrū passionibꝫ ḡuior fuerit. Martyres em̄ q̄nto duriora exteri⁹ passi sunt tāto magis interi⁹ ɔfortati sunt ꝟ deo sicut scribit. Cū ipo suȝ in tribulatōe Btūs em̄ Laurenti⁹ suꝑ cratē igneaȝ positus ꝛ assatus dū diceret Carbōes isti mihi refrigeriū p̄stant: tāte interi⁹ sensit diuinaȝ ɔsolatōem vt ignē ipm materialē q̄i pro nihilo reputaret. motu maiore minorē expellēte. Silr cōsolatus est de⁹ oēs martyres suos in to ꝛ

mentis cõstitutos. Si eñ hoc nõ fe/
cisset: mlti ex eis defecissent. qm nouit
figmentũ nrm. qr caro sum⁹. Xpus ãt
non sic diuina se ꝯsolatõne releuabat
Nam licet aĩa ei⁹ beata semꝑ fuerit ex
cui⁹ beatitudine oĩs potuit dolor ab/
sorberi: tota tñ hũanitas ipius taliter
est relicta passioni: tanq̃ vnita nõ essꝫ
deitati. Et sine illa relictõe nulla eũ pe
na affecisset etiã si omnẽ hui⁹ mũdi pe
nã. imo cũctam dãnatoꝝ ipoꝝ miseri
am in suo corꝑe ꝑtulisset: mox illã dei
tas tanq̃ mare guttã vnã siue sintillã
absorbuisset. Et hoc est qd dicit Aug
Mallem esse cũ deo in inferno q̃ sine
eo in celo. Voluit igit̃ xp̃s in oĩ pena
sua aliqd a dĩtate capere refrigeriũ eo
q̃ nõ ficte seu apparẽter pati voluerit.
sꝫ verer cũ affectu. Vñ se derelictum a
pr̃e clamauit. qr tũc vere inutilis vi/
debat̃ ei⁹ passio De toto eñ genere ho
minũ nõ videbat̃ aliq̃s redemi nisi la

tro qui ꝑ se solus in eũ credebat. exce/
pta btã virgine que tũc etiã credidisse
non ambigit̃. O dña q̃nto dolore te/
nebaris qñ filiũ tuũ sic clamantẽ audi
ebas Et attende ꝙ in isto clamore nõ
ad hoc erant tenebre: ⁊ idõ qđ de tene
bris est dictum: est ꝑ anticipationẽ ac
cipiendũ vt dicit Ludolfus. Hoc q̃r
tum verbũ xp̃i fuit signũ magne acer/
bitatis. qꝛ clamando ostendit magni
tudinem doloris sui. qui tantus fuit:
ꝙ ꝓ eius acerbitate se clamat a patre
derelictũ ⁊ in acerbitate passionis om
ni solacio destitutũ. Que q̃dem acer
bitas passionis ex hoc apparet qꝛ ipse
patiebatur exterius in toto corpe ⁊ ex
omni parte sensuum ⁊ ex omni genere
tormẽtoꝝ. Intus ꝟo ex materna cõpas
sione: que oẽs xp̃i dolores corpales in
seipa ꝑ meterni cordis cõpassionẽ ple
nissĩe trãsformabat. ⁊ ex discipłoꝝ lap
su ⁊ excecatõe necnõ ex ꝓciosi sanguis

tam multiplici deperditione. qr ↄsiderauit q̄ preciū sue redemptōnis in tot hoibus ingratis ānihilari debuit. Hoc enim sm Bern. Maiorē dolorē ei intulit q̄z oēs pene q̄s exteri⁹ ptulit. Ideo etiā bis ingeminat dicens. de⁹ ds meus. ꝛc. vt ex hoc ondatur immensitas doloris tā in carne q̄z in aīa q̄tuz ad vires inferiores corpori affixas: qr in superioribꝫ viribus aīe fruebatur pfecte licz in inferioribꝫ torqueret acerbissime. Clamauit etiā voce magna peccatū inclamādo: qd fuerit tāte mortis ꝛ miserie causa. qr sm Amb. Quoruz suscepit naturā: horꝫ plorauit miseriā vt duriciā humani affectus ad sui excitaret cōpassionē. De hoc clamore a ꝓprietate dici pnt verba Augustini in sermone. Satagētis ꝛ sollicitī p nob in tribulatiōne positi verba sunt ista. Verba quidē teneritudinis et meroris: verba amaritudis ꝛ doloris. Naz

qui deuote consideraret ex quanto anxio ge
mitu ex quanto alto singultu. ex quanto profundo
luctu: ex quanto amaro planctu hec vox in
cruce prorumperet ab ore domini ihesu: nullus
est si haberet pectus ferreum quin mollire
tur compunctione: si saxeum quin scinderet
compassione: si ligneum quin flecteret condi/
lectione. si ereum quin liquesceret contemplatione
Item magnitudo acerbissime passionis
unde non inmerito clamauit: pater. quia
christus omnia nouit preterita presentia et futura
et habebat duos respectus vnum ad patrem et ali
um ad hominem. Ratione primi quantum
deum patrem dilexit: tantum doluit de qualibet
offensione. et quantum dilexit patris gloriam
tantum doluit de eius ignominia. Sic tan/
tum dolorem sumpsit pro quolibet mortali cul
pa: quantum erat generis eterni patris iniuria
et quantum iusta requirebat emenda. et si vni
us peccati mortalis iniuria est infinita
generis quanta erat omnium simul. cum ad quali/
bet culpam: aut patris iniuriam habuit sin

gularē aspectū. Secundꝰ respectꝰ erat ad hoiem. qꝛ q̄nto dilexit eos qui suū sic offendebāt prēm: tanto dolebat de tali offensione. vt claret maioꝛ offensa amici q̄ȝ extranei. Mastica o homo h̄ q̄ntum dilexit patrē suū: ⁊ q̄ntū hoīeȝ ꝓpter queȝ passus est. ⁊ intellige ex his quantꝰ eius fuerit doloꝛ et passio. Ex mltis alijs cōuinci pōt magnitudo a cerbissime passionis q̄ causa breuitatꝭ hic obmitto. Decet tn̄ virū deuotum hic pꝛofundius speculari magnitudi nē ⁊ acerbitatē crudelissime passionis ⁊ moꝛtis iesu xp̄i ⁊ dicere ō magno coꝛ dis affectu. Dn̄e ihu xp̄e q̄ ꝓ salute ge neris hūani pendēs in cruce mag̃ vo ce clamasti. ely ely lamazabatani. Da mihi in omni tribulatione ⁊ angustia mea ad te vocē magna coꝛdis mei cla mare: vt tu me velō a tua misericoꝛdia derelictū nunq̄ȝ repꝛobari patiaris.

¶ Quintum verbū scribit btūs iohā

nes Vidēs eñi iesus qꝛ iaꝫ oīa cōsum
mata sunt vt impleret scriptura. ps.
lxviij. ⁊ in siti mea potauerūt me ace/
to: dixit. Scio. Corp⁹ eñi xpi exiccatū
erat ⁊ adustum. ꝓpter qd̄ dicebat ꝓpha
Aruit tanq̄ꝫ testa ꝟtus mea. ⁊ lingua
mea adhesit faucib⁹ meis Nā humor
naturalis existens in corpe ei⁹ p sudo
ris sanguinei effusionem: flagellatio/
nē: coronationē: manuū ac pedū i cru
ce ꝯfessionē totus vł quasi exhaustus
fuit Ipō āt clamante Sitio. dabāt ei
tortores vinū acetosuꝫ mirrha ⁊ felle
mixtū. Cōtēplare nūc hic. q̄lis iste po
tus fuerit: vere mortiferus ⁊ infernał
In quo malaciā qua maior vix esse po
tuit iudeoꝝ. ⁊ patientiā dñi cui nulla
vnq̄ꝫ similis fuit nec erit aduertere est
Chryſ ꝺ malicia iudeoꝝ Temeritatē
eoꝝ q̄ assistebāt cogita. Etsi decēmilia
habueri⁹ inimicoꝝ ⁊si īsanabilia passi
sim⁹: vidētes eos int fici flectim̄: hūꝫ ꝓo

nec in hijs que videbāt facti sunt mā
sueti: sed seuiebāt magis. et insaniā in
tendebāt et spongiā afferētes aceto po
tabāt Credendū tñ est q dñs ihus in
cruce pendēs: nō dixerit sitio ad potū
petendū corporalē: qr sciebat se iā cor/
poraliter moriturū sed magis nr̄am si/
tiebat salutē. qr hanc desiderio feruen
tissimo et cordiali sitiuit. i. desiderauit.
vt nos sitiremus fontē viuū. Nā vehe
mens desideriū exprimere cōsueuimus per
sitim. ps. Sitiuit aīa mea ad deū fon
tem viuū. Vñ Bern. Intm̄ me bone
ihu dilexisti: q q̄si imemor tui dolorum
fueris. non aūt mee salutis. In cruce
eñi dixisti sitio. et nō dixisti doleo. cru
cē taces sitim clamas. O dñe q̄d sitis:
fidem vr̄am salutē vr̄am. gaudiū vr̄m
plus animarum vestrarum q̄z corporis mei
cruciatus me tenet. et si non mei: saltem
vestri misereminí. Et iterū O bone ie
su: coronā spineā sustines: de tua cru

vbi fol... inf

Meditatio pma tercie ferie.

Sacerdotes ⁊ monachi ⁊ alie psone reli/
gionis speciẽ precedẽtes. q̃ specialiter
ad dei cultũ se deuouerũt q̃ pre ceteris
xp̄anis vinũ deuotõis. qđ deũ ⁊ hoĩes
letificat deo offerre deberẽt. sed p suã
scandalosaꝫ ↄuersatõeꝫ vinũ suũ mir
rha ⁊ felle maloꝝ exemploꝝ miscent. ⁊
hoc deo offerũt Quibꝫ dñs exprobrat
dicens illud ꝓpheticũ Vinea mea ele
cta ego te plantaui. quõ cõuersa es in
amaritudinẽ ⁊c. Potuit tũc ꝟgo beni
gna filiũ audiẽs in cruce dicentẽ Si
tio multꝭ singultibꝫ lachrimis ⁊ supi
riјs dicere heu heu me: quid video: q̃d
audio: O vniuerse creature celi ⁊ ter/
re ãmiramini pauptateꝫ filiј mei Jpe
eñ q̃ diuinitatis sue potẽtia satiat an
gelos: pascit etiã sua ꝓuidentia volu/
cres celi et pisces maris bestias ⁊ vni
uersa pecora campi. atqꝫ hominibus
cunctis quotidianum panem distri
buit. clamat ĩ cruce voce mag̃ Sitiõ ⁊

denegat sibi paululū aque: immo tri/
buitur sibi pot⁹ amarissim⁹. O fili. fili
mi amorosissime cur tibi de meo pec/
tore lac illud porrigere non valeo: qđ
totiens dū puulus eras suxisti? O fi/
li mi cur nō possum tibi mistrare ī cru
ce sitienti cibū ꝛ potuꝫ quē colo ꝛ acu
ita diligēter. dū infantili etate eras ac/
qrebā. poterat etiam tūc illa feruētis/
sima magdalena flendo dicere. O ma
gister care mgr̄ bōe ꝛ cur ego indigna
discipula tua in hac tāta necessitate ti
bi subuenire non possuꝫ O dānata se
uicia iudeoꝝ cur tāto furore inflāma
ris aduersus dn̄m ꝛ mgr̄m meū? Que
ipsi dn̄o ihū ad dolorē accedebāt Dic
igit̄ o amator iesu in cōpassiōe cordis
tui. Dn̄e iesu q̄ salutē nr̄am sitiens vi
no mirrhato ꝛ aceto fello mixto ꝑ me
potari voluisti: fac me queso vinū de/
uotōnis cū mirrha mortificatōis car
nis ac felle cōpunctōis tibi digne of/

11

ce ꝛ vulneribꝫ taces. ꝛ pro sola siti cla/
mas dicens sitio videlicꝫ redēptionē
ꝛ salutē hoīm: qꝛ pro omnibꝫ patioꝛ. ꝓ
omnib⁹ sanguinē meū pr̄i offero ꝓ oī
bus morioꝛ Uenite ad me oēs corde
cōpuncti: ꝛ emēdatione ac correctōne
vestra recreate ꝛ potate mentēꝫ meam
Indurat⁹ igit̄ valde ē q̄ dn̄o taliter si/
tienti potū negat scꝫ emēdatōis ꝛ pro
fectus: deuotōis ꝛ gr̄iarū actōis ac lau
dis O q̄ꝫ gu is tūc illi⁹ animū doloꝛ vr
gebat. cū videbat innūeros eē q̄ a pec
catis ad penitentiā nunq̄ꝫ rediret. qui
bus nec passionis sue virt⁹ ꝓpter eorū
duriciā esset in aliquo ꝓfutura. Notā
dū ꝙ ī ista potatōe mystice docemur.
ꝙ nos vinū deuotōis admixtū mirra
mortificatōis carnis ꝛ felle amare cō/
punctōis xp̄o ꝓpinare debem⁹. Taleꝫ
ei potū ipe sitit. ꝛ oblatū libēter gustat
sed nō vult bibere ꝛ in se traicere: quia

ipse bonoꝝ nroꝝ nō eget. Ex nr̄a em̄ deuotōne: mortificatione: cōpūctione nihil sibi accrescit. sꝫ talia ob eo ḡtanter gustata: nobis relinquit. quibꝰ oīa ista coopantur in bono imo et amara fiūt nob̄ dulcia merito sue passionis. Qui xp̄o hmōi potū negat dare: veniet qꝛ ip̄e petꝫ ⁊ negabit sibi gutta refrigerij. exēpluꝫ in diuite epulone Item in alio sensu cōtrario ꝑm augusti. docemur. qꝛ nos caueamus ne vinū mirrhatū vl' fellitū xp̄o bibendū offeramꝰ qꝛ sicut tūc iudei. ita etiam hodie mali xp̄iani dant deo bibere amarū potuꝫ: ⁊ xp̄o sitienti salutē animaꝝ offerūt amaritudinē peccatoꝝ. Quicūqꝫ em̄ recte credūt sꝫ male viuūt: hij xp̄o dāt bibere vinū cū mirrha ⁊ felle mixtū. qꝛ vinū xp̄iane ꝓfessionis ⁊ deuotōis miscent cū felle scādalose ꝯuersatōis. In q̄ntuꝫ male viuendo scandalisant ecclesiā. q̄les sunt p̄cipue mali prelati sa[cerdotes]

vide d-o folia s-p

supplicia: nõ sine magno horrore põt
cogitare ea. licz ex alia pte gaudeat ea ĩ
pteritũ ptransiuisse. Talẽ horrorem
dolorosuz nõ dubiũ qn xpus habue
rit in cõsumando oĩa ppessa. nec mirz
qz talis cõsumatio virtualiter vl' etiaz
ĩtegraliter ɔtinebat ĩ se oẽs ptes passi
onis q̃s simul in summa significabat
cũ dicebat. Consumatũ est. i. simul su
matũ est. Per hoc docemur penitenti
am inchoatã ɔsumare. ꝛ vitam nr̃am
fine bono terminare ac om̃ia opa nr̃a
ad virtutũ pfectõem ꝛ debitã pducere
ɔsumationẽ Aug⁹. Felix q̃ poterit di
cere: cũ iesu ɔsumatũ est. cũ ih̃u q̃ est al
pha ꝛ o ꝛ oĩm ɔsumatõ. Non est p̄mi
in inchoatione: sed in consumatione.
Nam datur denarius incipientibus
sed finientibus. ꝛ corona nõ currenti
bus. sed puenientib⁹. Hinc apl'us ait.
Xp̄us fact⁹ est obediens vsq3 ad mor
tem: mortez aũt crucis. Similiter et

euãgelista. Qui pseuerauerit in finem hic saluus erit. Dic igit in deuotõne cordis tui. Dñe iesu xpe q̃ ꝯsumatõez totius cursus tui in carne mortali per passionis ⁊ mortē in vna suma deo pa tri offerēs dixisti: ꝯsumatũ est. Da mi hi oĩa p me: opante te: bñ acta et passa ad tuã laudez ꝯsumare. ⁊ cõsumata p te deo pr̃i dignanter offerri. ¶ Septi mũ verbũ ⁊ vltimũ scribit lucas qđ cla mauit hora nona. Ubi hõ deuot⁹ co/ gitabit mente lugubri ⁊ deuota: q̃liter siccatur ipe fons vite ⁊ dulcedo cordiũ nr̃oꝝ. ih̄s dñs noster amãtissim⁹. ⁊ oĩ g̃tiositate acceptissim⁹: venis iam ex/ sanguinis effusione exhaustis: ⁊ viri bus deficientib⁹. appriquãs morti in cipit ocl'os languescētes deprimere ⁊ fa cie pallescere. ⁊ quõ incipit incliare ca/ put versus matrē suã q̃i dãs ei vale vl/ timũ. vale inquã doloris ⁊ oĩs desola tiõis q̃si ꝯmendãs ei corp⁹ suũ tã cru

ferre. Acetū ꝑo infidelitatis ⁊ scanda
li nequaꝙ̄ bibere vl' gustare. Sextuȝ
verbū scribit ioħes qḋ fuit Consuma
tū est. i. totū ꝯpletū est in oꝑe. q̇cquid
de me lex ⁊ ꝓphete predixerāt ⁊ q̇cquid
de me scriptū erat. vcȝ opꝰ redēptiōis
hūane: ⁊ q̇cq̇d in mūdo facere debui cō
sumatū est ⁊ ꝑfectū. ac etiā oīs pena et
oīs pugna: oīsq̄ labor ⁊ dolor quē su
scipere veneraȝ est finitus. tp̄s q̄ȝ quo
inter hoīes eē debui ad honorē dei pa
tris ⁊ vtilitatē hoīm fideliū est cōple/
tū. ⁊ obedientiā quā dedit mihi pater
ꝑfecte ꝯpleui. ⁊ q̇cq̇d debebat fieri an̄
quā morerer factū est. Acetoso igitur
⁊ felleo poculo ꝓpinato intulit. Cōsu/
matū est: tanq̄ȝ si in gustu aceti ⁊ fellis
totius amarissime passionis ꝯsumata
plenitudo ꝯsisteret. Per hoc eīn diluitur p̄mꝰ ille male delectabilis gustus
Nā cū ꝑ gustū ligni suauis ⁊ vetiti to
tius nr̄e ꝑditōis causa extiterit prema

ricator adā. oportunū fuit ꝛ ꝯgruum
ꝑ viam cōtrariaȝ inuenire salutis nr̄e
remediū. Et cū in singulis membris
ipius acutissimarū passionū militan-
tes sagitte crebrescerēt: quaꝝ indigna
tio ebiberat spm̄ eius: restabat vltima
pena. ꝛ dicebat vt cibi verbiqꝫ vehicu
lū nequaqꝫ maneret immune. vt veri-
ficaret illō ꝓphetice Repleuit me ama
ritudīe: ꝛ inebriauit me absinthio. Et
notandū ꝙ postqꝫ xp̄s oēs penas paſ
sionis sue singillatim ꝑtulerit. ꝛ nihil
ampliꝰ circa mortē patienduȝ restaret:
tūc demū oīa ꝑpessa rememorās: re
collegit ea sil' in vnā summā ꝛ obtulit
deo patri dicēs Cōsumatū est. q̄si di-
ceret. Cōsumatū est opꝰ obediētie quā
assumpsi. Cōsumatū est opꝰ totiꝰ paſ-
sionis mee: qd̄ tibi patri meo offero ꝓ
salute generꝭ hūani. Et aduerte ꝙ hec
cōsumatio nō fuit sine notabili pena:
sicut q̄ ꝑtrāsiuit multa ꝑicula vl' ꝑuia

deliter fossum ac laceratū ꝛ dissipatuꝫ vndiqꝫ. ꝛ q̄ nobꝭ patri recōciliatis nū cians pacē. Quo facto cōclusit vltimū verbū cū clamore valido ꝛ lachrimis dicēs. Pater in manꝰ tuas. i. in tuam ptātem cōmendo spm̄ meū. Hoc autē verbo dicto inclinato capite tradidit seu emisit spm̄: nō coactꝰ ꝛ inuite. sed qn̄ voluit ꝛ voluntarie sine coactōne expirauit. i. spm̄ extra corpꝰ spōte ꝛ ꝓpria ptāte misit. Augꝰ. Quis ita dormit qn̄ voluerit. sicut ih̄us mortuꝰ est qn̄ voluit? Quis ita vestē ponit qn̄ voluerit. sic se carne exuit qn̄ voluit Quis ita voluerit obit: quō cū voluit obijt. Quāta sperāda vł timēda est potestas iudicātis. si tāta apparuit morientis. Nota q̄ hoc vltimū verbū dixit nobꝭ in exemplū dās nobꝭ in eo formaꝫ migrandi de hoc seclo neqꝫ. Et q̄ enī ipse ꝗ peccatū non habebat ꝛ ad hoc venit vt crimina nr̄a tolleret. sic pr̄i animaꝫ

cōmendabat: debem⁹ nos in q̄bus pn
ceps mundi hui⁹ multa que ad eum p
tinent inuenit mlto magis spm̄ nr̄m
ne a dyabulo in eis exitu a corpe ↄpre
hendat: manibus oīpotentis di ↄmē
dare. Qd si q̄s salubriter facere volue
rit: p̄us se ab oībus diligēter expedire
siue absoluere d̄bebit: que sibi adeo cō
mendata accepit. sicut xp̄us an̄ mor/
tem fecit. Tpalia em̄ tanq̄ viliora iaz
dudū cōmiserat iudei traditori Eccle
siam tuā petro zelatori. Corpus suuz
in sacramento discipulis tradidit Ip
sos q̄z discipulos patri orādo cōmen
dauerat. Uestes dimisit militib⁹ Cor
pus mortale crucifixorib⁹ Matrē su/
am virginē discipulo eque virgini reli
querat Et sic p⁹ hec oīa spiritū prī cō/
mendauit. Ecce formam de hoc secu/
lo transmigrandi quam christus nob
tradidit et in cruce moriens cōfirma
uit. Simili igit̄ modo xp̄ianus quili

bet post xp̄m nudus egrediat̄ de mun
do:spolians semetip̄m nō soluz habi
tis que secum ferre nō pōt sed etiaz ha
bendi affectum p̄uet. quod professus
religionis om̄i tempore professionis
sue cum affectu deo suo semper exhi/
bere tenetur. Dicat igitur quilibet de
uotus supplici mente orando. Domi
ne iesu christe qui in cruce moriens a
nimam tuam patri commēdasti. Da
mihi in hac vita tibi spiritualiter com
mori. quatenus in hora mortis mee
miseram animam meam tibi digner̄
habere commendatam.

Meditatio scda ferie tercie de peccatis.

q
Uod sum⁹ ingrati dei bn̄/ficijs ex peccatis nr̄is eue/nit: idcirco vt peccata eu︦te m⁹ q̄ maxime deū offendūt de eis scd̄o loco meditatōꝫ faciem⁹: Quod fiet hoc mō. Districte te ip̄m iudica tractās in te p̄mo. qn̄tū deo vnūqd̄qꝫ peccatū displiceat: qn̄tū qꝫ horreat ⁊ detesteꝶ. Ut aūt hoc me/lius sentire valeas. diligenter rumia: ⁊ donec ex affectu sentias. studiose per tractās: q꜖ adeo displicuit deo supbia vt nobilissime quondam creature sue non pceret: sed ip̄aꝫ de celo ꝓiecit Un̄ ipsam non odiret nisi ꝓpter peccatum sed amaret si peccatū non fecisset. Sa pīētie. xi. Diligis oīa q̄ sunt ⁊ nihil o/disti eoꝝ que fecisti. qd̄ intelligendū ē nisi ꝓpter peccatū adiūctum qd̄ ip̄e nō fecit. Un̄ ꝓpter vnūqd̄qꝫ tale. ip̄m ma

gis tale: ex quo ꝯstat viciū magis exo
suz esse deo ꝙ̄ dyabolū. Deus eñ nō ha
bet tam bonū amicuz in celo ꝛ in terra
quē non haberet odio vsqȝ ad mortez:
si peccatū ī eo inueniret mortale. Vñ
petro: ꝗ ardentius xp̄m amauit ceteris:
nō pepcisset si in pctō negatōnis deces
sisset. Cogita an tibi parcet: qꝛ forsitā
melior: aut nobilior es: nequaꝙ̄. Co
gita ꝙ adā ꝓpter inobedientiā expulit
de paradiso ꝛ totū genus hūanū originali
iusticia spoliauit. ꝓpter luxuriam sub
uertit zodomā: gomorrā. ꝛ in diluuio
pene totū mundū submersit. ꝛ plura ta
lia his silia recitat tibi diuina scriptu
ra. Cogita ꝙ tm̄ deo peccatū displicu
it: ꝙ potius ipse voluit moriens satisface
re ꝓ peccato ade. ꝙ̄ ipm ꝑm suā iustici
az dimittere īpunitū. Vñ ds pr̄ dicit.
ꝓpter scelus ꝓpli mei ꝑcussi eū. Nome
videt̄ tibi odisse pctm̄: cū filiū suū ꝯsb
stancialem: gladio acerbissime passio

nis voluit transuerberari. ꝛ non solũ: sꝫ ꝛ dulcissime mr̄is eiꝰ coꝛ gladio acerrime cõpassionis matrũ sari. Hinc est ꝙ Augꝰ. sup paulũ ad Col. iij. dicit. Innocens occidit peccatũ crucifigit. Maximũ quippe odiũ est. cũ d̄s vt se vnidicet. etiã ꝓprio filio nõ parceret vsqꝫ ad moꝛtẽ. Si aũt adeo duri coꝛdis es vt ex h̄ adhuc nõ expauescas lapsuꝫ tuuꝫ: sic foꝛma meditatõeꝫ tuã studio se ptractãs: ꝙ diuina iusticia aliter iudicare non põt: qꝫ opa tua merent. Est eñi deꝰ infallibil' quedã eq̄tas incõuertibilis atqꝫ indeclinabilis: nõ minꝰ pena maloꝝ q̄ꝫ glĩa bonoꝝ. Certus igit esto ꝙ reddet tibi s̄m opa tua. nec relinquet aliq̄d malũ in te impunitum. Attende deniqꝫ ꝙ nihil potest hoĩ nocere nisi p peccatũ neqꝫ dyabolus neqꝫ mũdus. neqꝫ infirmitas neqꝫ moꝛs: neqꝫ alia aduersitas. Vñ. Nulla nocebit aduersitas si nulla dñetur iniquitas:

Meditatio prima ferie quarte

Eccl'iastes. viij. Qui custodit p̄ceptū non experiet̄ q̄dꜫ mali. Ro. viij Scimus q̄m diligentib⁹ deū oīa coopant̄ur in bonū. Dyabolus aut p̄sequutor q̄uis cūꜫ non pōt nocere. imo cū p̄seq̄tur: fabricat coronā ppetuā. Bern. Jocūdum dei iudicium q̄ ille sup̄bus malleatur nesciēs: eis coronas fabricat eternas: oēs impugnādo ⁊ oībus succūbēdo. Hoc m̄ltipliciter p̄z in vitas patꝝ. Itēm dauid Supra dorsū meū fabricauerūt pctōres. supple coronā ppetuā. Eccl'iast. xxi. Quasi a facie colubri fuge peccata. ⁊ si accesseris ad illam suscipiēt te. Dentes leonis dētes eius interficientes aīas hoīm nec solū animas sed ⁊ corp⁹. Vn̄ sequitur Quasi romphea bis acuta hominis iniq̄tas: bis accuta dicitur. quia interficit corpus ⁊ animam. Sequitur. Plage illius non est sanitas. intellige post vitā illam. Unde multa paucis ↄcludēdo

Peccatū oīa bona aufert hoī. ⁊ omia mala infert. Aufert eī deuz: regnum eternū bona eccl'ie: bona ꝓpria: ⁊ seipm qꝛ in fuitutez dyaboli trāsit. Vñ magis eēt eligēdū simpliciť nō eē ꝙ̄ i pctō eē Ihere. ij. Scito ⁊ vide ꝙ̄ maluz ⁊ amarū est reliquisse te dn̄m deū tuū ⁊ nō esse timorez eiꝰ apud te dicit dn̄s exercituuz. Si hec intꝰ reuolueris: nō credo q̄n timore ꝯcutteris: horrore obstupescis Ꝥis ꝯsideratis fiat mēoria ⁊ in mediū ꝓducāť omia peccata tua grauia maximeqꝫ maxia. Cogita ꝙ̄ ml'ta peccata ꝯmisisti. pene eī oī die omi hora grauiter deliquisti Quis nūerabit quot peccata cōmisisti corde ore ⁊ opeꝛ. Deinde ꝑcurre singl'a et vide ꝙ̄ grauia sint. quibꝫ deū oīpotenté ⁊ terribilem iudicem: p̄remqꝫ dulcē piū et benignū. q̄ ꝑ te tāta fecit ⁊ sustinuit: offendisti: ⁊ qđ ꝗmodo ꝫm apl'm iterū crucifixisti. deinde reuolue ꝙ̄ sint quedā coꝝ turpia

maxime q̃ntuꝫ ad carnalia: q̃ tñ magis succincte debes trãscurrere: ne imũda subreptat delectatio immorãti. Quãuis etiã iaꝫ ad dñm esses ꝯuersus: nõ tñ hanc vilipendas memoriã pctõꝝ sed ꝛ tũc adde vt etiã summa diligentia ptractes peaccata tua q̃ post ꝯuersionẽ cõmisisti. Cogita singl'a vitia q̃bus adhuc sordes Cogita in singl'ari de supbia tua q̃nta est: q̃ntũ ꝯcupiscis honorẽ laudes desideras ad altũ statũ aspiras aut q̃ꝫ illibẽter sperneris aut depriꝫmeris qđ est signũ supbie. Cogita q̃ꝫ tepide: q̃ꝫ infructuose tot ãnos ĩ diuino officio expẽdisti. vix scis inuenire pfectũ Rumina quõ te habueris circa tpalia an nimis auide ꝯcupisti. an vsus fuisti ꝛ nõ meruisti: ꝛ quõ obtinuisti An nimis põposeaut luxurio se cõsumpsisti. aut etiã in illis nimis delicate vixisti. aut nimis pcus erga paupes fuisti Iteꝫ quõ in statu tuo te

habuisti. an satis fecisti. an neglexeris aliqua que in aīaz tuā redundāt: Hec igitur ꝛ his similia cū peccator in cogitatione reuoluerit ꝛ se timore ꝑcussum et dolore interno ꝑfusum senserit. tūc cor suū hūilime ꝛ dolore plenū immediate dirigat ad dn̄m deū suū. oratōes faciendo. ꝛ ipi⁹ bonitatem ꝛ miscđiaz cū summo đsiderio implorādo: mutationē vite ꝛ emendationē morū ꝓmittendo. ꝛ promissionē dei adiutorio adimplendo. Hanc tñ formulaz meditādi aut similez ita debes dirigere. vt nō incidas in desꝑationē. sed inflāmaris ad satisfactionē ꝛ emendationē. vt ꝓmptus ad oēm laborē ꝛ omniū passionū tollerantiam efficiaris Ut aūt virū aīe tue destitutōnē ex peccatis generaliā meli⁹ ꝯgnoscas: imo etiā vt generaliter oīa vitia ꝛ passiones euidentius sentias: debes nōnūq̄ȝ tpe oportuno: aliam de te ꝛ toto statu tuo facere dili-

gentez discussionē ⁊ studiosaȝ examīa
tionez. ⁊ p̄mo in interiore hoīe. Uide
ad q̇d vires aīe mouenẽ q̄ȝ longe q̄ȝ p̄/
pet̃m id qd debent: vl' p̃m id qđ tibi a
deo date fuerūt. Examina ratōeȝ: cogi
ta an non sit in m̃ltis erronea: an nō
curiosa ⁊ occupata vanis: relinq̄ns sa
lubria. An nō decepta suis credēs dif
finitionib9: non ꝯsentiēs hūilibus. ⁊
ita ptinax. An nō supba credēs seipaȝ
esse aliq̇d: cū nihil sit. meliorib9 se p̄fe/
rens nolens doceri Deinde examina
mēoriā Uide q̄les meditatōes frequē
tius habeas. Naȝ qđ pl9 diligis vl' ti
mes; inde frequētius cogitas. Deind̄
examia appetit9 tuos. Cogita vn̄ trista
taris vnde turbaris: vn̄ gaudes ⁊ leta
ris. Quid speras ⁊ q̇d odis: ⁊ tūc bene
videbis q̄ȝ lōge sis a deo plapsus Ui
de q̄les bestie ascendere soleāt vim tu
aȝ ꝯcupiscibilem. vtrum m gula luxuria
auaricia Uide quales fere transeant

p irascibilē: an leo supbie: canis iracū die basilisc⁹ inuidie. Deinde examina hoīem exteriorē Nam mot⁹ in ordinati exterioris hoīs: sunt indicia interioris deordiati. Uide si nō sepe excedis verbis duris: detractorijs. adulatoriis. vaniloquijs. vł multiloquijs. Itē an cū oībus caritatē teneas: an nōnū q̄s ledas ↄsciencias alioꝝ scandalo: inq̄etudine: vł nouitatū p̄sumpsiōe. Itē an ferueas zelo ad alios caritatiue amouendo. vł etiā hūiliter increpādo. vel potius eos in turpibus fouendo. Itē si op⁹ tibi ↄmissuz studeas fidelr ad īplere Itē examīa te ð lectōe: meditatōne: oratione: ꝛ sic de alijs: quō in singulis hmōi te habeas. Ex his teipm stu debis cognoscere. ꝛ inde vitam tuā in melius ordinare.

Meditatio prima ferie quarte de penali domini nostri iesu expiratione.

¶ Meditatio prima ferie quarte

Quarta feria pma ad cōtemplādā venit deuota mente pēalis dñi iesu expiratio. q̄ int oēs penas xpi acerbissima fuit. qz inter oīa terribilia terribilissimū est mors: ꝓpter naturalē inclinatōem aīe ad corp⁹. Et fuit specialis ratio in xpo de tali aīa z tali corpore cui vtriqꝫ diuinitas vnita fuit in vnitate suppositi. Nam oēs pene pcedentes quāqꝫ maxime fuerint: nō fuerūt tn̄ nisi dispositiue ad sepatōem aīe a corpe ideo seqtur illā sepationem penalissimā fuisse ex eo ꝙ oēs alie ad illam vt sequeret: ordinate fuerūt Et qꝫ qꝫ xps potuit aīam tradere qn̄ voluit: credit tn̄ hoc nō fecisse donec om̄s pene taliter in eū seuissent' imo magꝭ: vt si fuisset purus hō expirasset. Et sic cū oīa ꝯsumata fuissent: aīam ꝓpria ptāte emisit. Et licet hec meditatio seqtur oēs alias de dñi passione: ita ꝙ debe/

ret merito esse vltima & sabato ascribi
q2 tñ tũc fiet meditatio de cõpassione
matris ihu: idõ huic ferie quarte ascri
bitur tractãda Vñ non ẽ magna vis
qñ vna vł alia masticet' dũmodo nul
la omittat'. Circa hãc aũt penalem ex/
pirationẽ q̃nq3 veniũt consideranda.
Primo q2 caput inclinauit Scd͛o o/
rauit Tercio fleuit Quarto valide cla
mauit: Quinto morãia ei9 diuinitati
vnita ad inferos descendit ¶ De pri/
mo vide q2 incliauit caput quasi dãs
nob osculuz pacis & recõciliatõis cu3
deo prẽ. quẽ fecit nob placabilem p su
a3 amarissimã passionẽ & mortẽ Chris
Caput inclinauit: vt ex mõ moriendi
ostenderet q2 moriebat' ex obedientia
pr̃is. Ex inclinatõne em̃ capitis quis
ostendit se velle obtẽporare vł optem/
perasse. Berñ. Respice fidelis anima
xp̃m in cruce pendentẽ. Vide inclina
tionẽ capitis ad osculũ recõsiliatõnis

extensionē brachioꝝ quasi ad amplexum: lateris aptionē ad premiū. Spiritū etiam capite inclinato emisit. pre nimia paupꝫtate. que vtiqꝫ via est qua itur ad astra. Vñ in euangelio dicitur Beati paupes ꝛc̄. In magna eīn paupertate natus est. In maiore ꝯuersat⁹ in hoc mūdo. demū in extrema paupꝫtate de mūdo exiuit Vñ dicere potuit Nudus egressus sum de vtero matris mee: nudus reuertar. Secūdo orauit Dicit eīn aplꝰs ad hebreos v. Qui in diebus carnis sue. i. in diebus mortalitatis ꝛ passionis sue. preces supplicationesqꝫ cum clamore valido ꝛ lachrimis ad deū offerēs exauditus est pro sua reuerentia. Dicit preces pro malis remouendis. supplicatōnes pro bonis obtinendis. et dicit cum clamore valido et lachrymis. id est. efficacissima intentione et affectu obtinendi.

Nam oratio cordis intentõem req̃rit magis q̄ pnũciatõem vocis. Vñ apparet xp̄i erga nos maxĩa benignitas ꝛ intensissimũ desideriũ vt sua passio ĩ nob̃ fructificaret. Quasi tali intẽsissimo d̃siderio volẽs vt sua passio ꝛ mors quã sic orando supplicãdo lachrimãdo ꝛ clamãdo pr̃i obtulit: pro peccatoribꝰ sp̄ intercederet apud ip̄m ꝛ esset efficacissima interpellatio. Bern̄. Ascẽdit xp̄us in altũ crucis vt ab oĩbus videret̃. Voce mag̃ clamauit vt ab omibus audiret̃. Clamori lachrimas addidit vt ei homo ꝯpateret̃. Qui ad eiꝰ vocẽ non excitat̃ ad clamorẽ non conpungit̃. ad lachrimas nõ ꝯpatiat̃: grauior est terra ꝛ fetididor sepulchris.

Tertio cõtemplare q̄ꝛ etiã flendo spiritũ tradidit qꝛ semp̄ in eo maior compassio fuit q̄ passio. Vñ nũq̄ fleuisse legitur p̄ sua passione pl'ries ãt ꝛ quõtiẽs fleuit: ex sua sup̄ nos fleuit cõpassi

one vt pater considerando q̃tiens ⁊ q̃
re fleuit. Fleuit ergo dn̄s ih̄us in cru
ce moriens ex magna cōpassione: attē
dens q̈ licet passio sua sufficeret ad re
demptōe; oīm hoīm: effecit tn̄ heu re
dēptionē paucoꝝ respectu saltē dānan
doꝝ. Et hoc est qd̄ ipe dixit in cōsecra
tione sanguinis sui cū ait q̇ ꝓ mltis ef/
fundet. qꝛ sanguis ille nō fuit effusus
ꝓ omnibꝫ q̃ntum ad efficientiā licet ꝓ
oībus effusus fuerit q̃ntum ad suffici
entia;. Vn̄ cōqueriť dn̄s ꝑ Jeremiā.
iiij. dicens. Aspexi terram ⁊ ecce vacua
erat. ⁊ celos ⁊ non fuit lux in eis. Acsi
diceret. Aspexi terrā. id ē terrenos ho
mines et vacui sunt a consideratione
penarū mearū. nec solu; illos. sed ⁊ ce
los aspexi. i. bonos q̇ celeste; vita; ha
bere videntur: ⁊ nō est lux in eis. sc; cog
nitōis saltem impleriscꝫ eoꝝ ad habē/
dam memoriā ⁊ cōpassione; mee passi
onis ⁊ mortis Et Albriť. in ꝑsona xp̄i

hoīes alloquit᷑ dicēs. Ego ꝓpter vos hō factus suꝫ. ꝓpter vos illusus cesus crucifixus. ꝛ vbi queso est tantaꝝ in/iuriarū mearū fructus. vbi preciū san guinis mei que effudi pro redemptiōe vr̄a? Et tu respōdebis ei in spū dicēs. Certe dn̄e iesu in emēdatione vite mee preciū tui sanguinis est ꝛ tāte retribu tio caritatis. sed heu pauci sunt q̇ bn̄ se emendāt Considera igit᷑ q̄ꝫ penalis fuerit xp̄i morſ ex fletu: cū fletus nō ni si ex amaro corde ortū habeat. O du/re ceruic3 attēde ꝛ ꝯtremisce: ꝙ tu ado durus es ꝙ peccata tua te nō mouent ad fletū: cū tn̄ dn̄s ꝛ deꝰ maiestatis pro tuis fleuerit delictis adiuncta feruen tissima oratione. Si em̄ rex vel impa tor fleret tuā insaniam: nōne magnuꝫ tibi videret᷑: q̄nto mag3 si ds̄ tuꝰ. que si nō attenderis ꝛ ingratis fueris. cogi/ta q̇bus merito dignꝰeris penis. Dic igit᷑ duota mēte. Dn̄e iesu q̇ in ara cru

cis p nobis orando acerbissime fleui
sti. Da mihi queso p grām tuā dictis
ꝛ factis nūꝙ̄ te offendere. sȝ sp amaris
simā passionē tuā ꝛ despectissimā mor
teȝ. aliaꝗ̄ī numera bnficia tua in me
collata pre oculis mentis hre: qtenus
hoꝝ oīm recordatione spūs meꝰ feruo
re deuotōis accensus. lachrimas ama
rissimas cōpassionis. vl certe debite g
titudinis ꝛ ardētis in te amoris in cō
spectu tuo effundere possim. Ne ex il
lis sim quoꝝ in cruce dānatōeȝ deplo
rasti. ¶ Quarto intuere ꝙ cū clamore
valido expirauit. qđ nō hominis. sed
dei est. Nos enim cum nulla vel val
de ima voce morimur: qui de terra su
mus. Qui autem de celo venit super
omnes est qui et propria sponte spiri
tuȝ tradidit clamans expirauit. Uox
autem illa non fuit naturalis sed mi
raculosa. seu virtute diuinitatis.
quia homo magno et longo cruciatu

afflictus morti sic ꝓpinqu⁹ non posset
sic clamare ꝟtute nature: ideo diuirtu
te clamauit. Hic nota ꝙ eadē hora q̄
prim⁹ hō peccauit: scd'us scȝ xp̄s expi/
rauit. prim⁹ peccauit post meridieȝ: qꝛ
mox vt peccauit. vocē dn̄i ambulant̄
ad auraȝ post meridiem audiuit. ꝛ tūc
eadem hora secundus expirauit. Vn̄
qua hora adam prim⁹ peccando mor
tem huic mundo induxit: eadeȝ hora
secundus adā mortē moriēdo destru
xit. ꝛ qua hora illi paradisus est cōclu
sus: eadem hora iste aperuit. Fuit aūt
ita magnus et validus iste clamor. ꝙ
vsqȝ ad infernū auditus fuit ꝛ celū ter
ramqȝ tremere fecit Sol em̄ per eclip
sim supnaturalem nob̄ quasi ꝯpatiens
do flere apparuit. Unde ꝛ tenebre fcte
sunt in vniuersa terra: qn̄ dn̄s luc̄ te/
nebras mort̄ subijt Audiuit ꝛ clamorē
istum velū templi qd ꝛ tunc a summo
deorsum est scissuȝ qd vtiqȝ nō huma

nitus sed p angelū cerditur esse factū. designās p talez scissionē ꝓphetiā Danielis impletā qua longe aū predixit. Cū venerit sanctꝰ sctōꝝ. i. verus messias xp̄s deꝰ ꝛ hō: cessabit vnctio vr̄a O iudei mente excecati: corde indurati. q̄niā ex tūc excidit a vobis oēm vnctōꝫ scꝫ regnū ꝛ pontificiū ꝛ ꝓphetaꝝ de quibus oēm habuistis honorē. Itm̄ hac voce terra mota est ꝛ tremuit q̄si non valens ferre dn̄m suū pendentē ꝛ morientem: q̄si cōdolendo sue morti. ꝛ in signū q̄ abiiciendi ꝛ eiciendi sunt. Et petre scisse sunt in signū ꝯuersiōis gē-tium: ꝛ in maximā ꝯfusionē nostram pro duricia cordis nostri. qm̄ creature ille insensibiles: p q̄bus xp̄us passus nō est. sibi in morte ꝯpatiebant̄ ꝛ nos miseri ꝛ miserabiles cū simus ratōnabiles p q̄bus ipe talia sustinuit: corda nr̄a lapidea ad sibi cōpatiendū emollire non possumꝰ Item ꝛ hunc clamo

rez audiuerũt sepulchra mortuoꝝ. q̃r apta sunt. In signũ q̃ mort᷒ claustra erant reserata ⁊ q̃ resurrectio xp̄i ⁊ alioꝝ erat ꝓpinqua. In hui᷒ signũ debem᷒ corda nr̃a apire ꝑ purã cõtritõem integrã ꝯfessionez. ⁊ dignã satisfactõz ne fetidiores sim᷒ sepulchris mortuorũ in ꝯspectu dei. Hec magnitudo signoꝝ significat vt xp̄m crucifixũz: dominũ suũ celuz ⁊ terra ⁊ oĩa que in eis sunt demonstrẽt. Leo pap̄. Pendẽte siquidẽ a patibulo creatore. vniuersa creatura ꝯgemuit. debebat hoc testimoniũ suo mũdus actori vt in ei᷒ occasu vellent vniuersa finiri. Ecce q̃nta nũc apparet eius maiestas: cui᷒ parũ ante apparuit tanta infirmitas. Aug᷒. ad xp̄m loquẽs: Q̃uãq̃ tu iudicer᷒ vt maleficus: crucifigar᷒ vt flagiciosus ⁊ ipinus: q̃uis videaris a deo derelict᷒: non desunt miracl'a: non deest virtutũ habundãtia. Chrys. Intẽde q̃nta signa

fecit. hoc q̄dem e celo: hoc aūt in terra
hoc in ip̄o tēplo: simł quidē angustiā
suā demonstrās. Item ire dei magne
erāt que fiebāt. ꝛ nō simpliciter quidē
signa. sꝫ ꝛ furoris signa vniuersa erāt
O q̄ntuꝫ pia mr̄ eius tūc dolebat qn̄
hec fieri videbat. hec Chris. August.
Cogitare libet q̄ntus dolor tūc fuerit
mr̄i cuꝫ sic dolebāt que insensibilia e/
rāt. Non lingua loq̄ nec mens cogita
re valebit q̄nto dolore tenebat̄ tūc aīa
marie. hec Aug⁹ Quinto ꝯtemplare
Quō xp̄us cū expirassꝫ mox ei⁹ anima
deitati vnita: ad inferos descēdit: por
tas inferi fregit: ꝛ cū mł̄titudīe angelo
rū limbū sanctoꝝ patrū intrauit. Au
gusti. in ꝑmone. Mox vt xp̄us spiri/
tū tradidit vnita sua diuinitati aīa ad
infernoꝝ profunda descendit. cūq̄ꝫ te/
nebrarū terminū quasi quidam depre
dator splendidus ꝛ terribilis attigiss͛
ferꝛ obstupescētes aspiciētes eū ip̄ꝗ ac

tartare legiones territi inq̃rere cepert̃ dicentes. Vñ est iste tam fortis: tã ter ribilis: tam splendidus: taz preclarus mũdus ille q̃ nob̃ subditus fuit: nũq̃ȝ nob̃ talem misit mortuũ: nũq̃ȝ inferis talia munera destinauit. Quis ẽ iste q̃ sic intrepidus nr̃os fines ingredit̃. ⁊ non soluȝ nr̃a supplicia non veretur verũ etiã ⁊ alios vincul' nr̃is absoluit Ecce ipi qui sub nr̃is solebãt suspira re tormentis: insultãt nob̃ de ꝑceptõ ne salutis. ⁊ non solũ iam nihil verẽt̃. sed insuꝑ nob̃ minant̃ Nunq̃ȝ hic sic mortui suꝑbiert̃. Nec aliq̃n sic leti po tuerũt esse captiui. Ut q̇d huc istũ ad/ ducere voluisti o princeps noster. pe riȷ̃t oĩs leticia tua. in luctũ conuersa sunt gaudia tua. Dũ tu xp̃m suspẽdis in ligno: ignoras quãta dãna sustine/ as in inferno. Post istas crudeliũ vo ces infernaliũ: ecce innũerabiles san ctoꝝ ꝑpl'i lachrimabili voce clamant

aut potius letabāda voce ei⁹ ꝓuoluti
pedibꝫ dicebāt. Aduenisti desiderabi
lis quē expectabam⁹ in tenebris. Qui
ꝗ pro nob̄ descendisti ad inferos noli
nob̄ deesse cū reuersus fueris ad supe
ros. Hic deuota mente ꝯsidera cū q̄n
ta leticia sancti p̄res cū ipo dn̄o ⁊ āge/
lis eius in limbo vsqꝫ in diem resurre
ctionis demorati sunt. ⁊ dic corde hu
miliato⁊ magno desiderio O dn̄e ihu
infunde obsecro mihi peccatori m̄lti/
tudinē caritatis tue vt nihil terrenuꝫ
nihil carnale desiderem sed te solū suꝑ
om̄ia diligā. ⁊ penitus renuat ꝯsolari
aīa mea nisi in te dulcissimo deo meo.
Scribe queso digito tuo i tabul̄ cor/
dis mei memoriā eoꝝ q̄ pro me ꝑtuli/
sti: nulla vnq̄ꝫ obliuione delēda. vt ea
semꝑ pre oculis habeā ⁊ delecter non
solum cogitare illa. sed etiaꝫ si necesse
fuerit ꝓ modulo meo tollerare. Dulce
scatqꝫ nihil non soluꝫ tibi ex viribus

omnibus obsequi. sed ꝛ ꝓpter te contu
meliȷ̃s affici: aut etiã morte turpissima
si necesse fuerit condemnari

¶ Meditatõ secunda ferie quarte de
sero habenda duplex erit. videlicet de
extremo iudicio generali: ꝛ pticulari.
et primo de generali:

Meditare o hõ et a memoria
tua nũq̃ȝ recedat illud dux
terribile ꝛ districtum extre
mũ iudiciũ vt ex eiꝰ amara
mẽoria amarescant oĩa dul
cia. Cogita igit̃ qntus timor: q̃ntꝰ cla
mor: q̃ntaq̃ȝ turbatio: cũ turba arch ã
gelica sonuerit: cũ fulgura terribiliter
splendescẽt: tonitrua mugiẽt: cũ ad ter
rendũ peccatores sol obscurabit̃. ꝛ lu
na nõ dabit lumẽ suũ. cogita q̃ntꝰ tre
mor peccatorẽ tũc inuadet. Cogita q̃
liter vniuersi mortui resurgẽt: tractan
tes vnusquisq̃ȝ secũ q̇d bõi egit vł ma
li. Et boni q̇deȝ cũ ineffabili leticia ex

pectabūt iudicē. Iniusti aūt indicibi
li terrore timebūt de aduētu et facie iu/
dicis dicētes illō. Luc. xxiij. Mōtes
cadite sup nos et opite nos a facie iudi
cis. Deinde speculādo occurrere et vi/
de iudicē venientē cū potestate magna
cū senioribꝫ ppli. comitantibꝫ angelis
vniuersis et sanctis. Deinde reuolue
amarū illud diuortiū cū sepant oues
ab hedis. Transforma in te affectum
eoꝝ q̄ a sinistris sunt quibꝫ dicet. Ite
maledicti. ꝛc. Et cōsidera iudicis infle
xibilem seueritatē: iudicādoꝝ qꝫ mise/
rabilē calamitatē. Vn̄ iudicis seueri/
tas tanta erit: q̄nta nec verbis exprimi
nec mēte poterit cogitari. Omnia em̄
iudicia ab origine mūdi sup genꝰ hūa
num habita: sunt quasi stille situle re/
spectu furoris et seueritatis que in iu/
dicio exhibebit. fuerunt tamē nihilo/
minus magna. Nonne magnam se/
ueritatem exercuit qꝫ p morsu pomi:

adam de padiso expulit. Itẽ totũ mũ
dũ exceptis pauc diluuio deleuit. mlˀ
ta milia hoim p vna blasphemia occi
dit. Dathã a abiron cũ suis cõplicibꝫ
p murmure terra absorbuit. ꝛ mlta si/
milia. Hec tñ oia in scriptura nomia
tur quasi stillatões furoris. respectu il
lius abissi qua se totũ in furorẽ ꝛ seue
ritatẽ effundit. q̃ tãtuz inter se distant
q̃ntum guttula roris ad abissuz maris
Ideo. ij. Paralippo. xxxiiij. dr. Stilla
bit furor me9 sup locũ istũ. De hac se/
ueritate dr. Esa. xxx. Ecce nomen dñi
veniet de longinq. ardẽs furor ei9 ꝛ g/
uis ad portandũ. labia ei9 repleta sunt
indignatione. ꝛ lingua ei9 q̃si ignis de
uorans. ꝛ spũs eius velud torrẽs inũ/
dans vsqꝫ ad mediũ colli ad pdendas
gentes vsqꝫ ad nihilũ. Hunc furorem
puidit Job eiusdẽ. xiiij. dicens Quis
mihi tribuat vt in inferno ptegas me
ꝛ abscondas me donec ptrãseat furor

tuus. De huius diei tremore dicit Sophonias .i. ca. Dies illa dies ire: dies tribulationis et angustie: dies calamitatis et miserie dies tenebrarum et caliginis: dies nebule et turbinis. Dies tube et clangoris. Super quo Grego. Pensate frēs carissimi extremi diez iudicij sup corda reproborum q̄nta asperitate vidit pphēta amarescere: quē tot appellationi nō valet explicare. Cuius furoris et indignationis dei ira: adeo inflexibilis erit q̄ oīm sanctorum vsq ad effusionez sanguinis supplicatio: non valeret vnā guttulam grē impetrare. Cuius autē rigoris triplex causa est vt videlicet veritas conseruetur. vt iusticie nō derogetur et vt iudicis sententia approbetur. Primū patet qr veritas duplex iuramentū fecit in veteri et nouo testamento vt incaute ad iudiciū veniētibus grāz nō exhibeat. Vñ Esai. xlv. dicit dñs. In memetipso iuraui: egredietur de ore meo

iusticie verbũ ꝛ nõ reuertet. Glo. Iu
rat dñs p semetipm vt om̄e verbũ qḋ
loqtur fixũ stet ꝛ firmũ pmaneat in ir
refragabili veritate. Itẽ. Iere. vij. Noli
orare p pplo hoc: nec assumas pro eis
laudẽ ꝛ oratõez: ꝛ nõ obsistas mihi q̈a
non exaudiã te. Idez. xv. Si steterit
moyses ꝛ samuel corã me: nomie illoꝝ
duoꝝ oem cetũ volẽs intelligi non est
aĩa mea ad pplm istũ. viuit dñs eijce il
los: a facie mea egrediant. Siĺia mĺ
ta alia. Siĺiter in nouo testamẽto iu-
ramento se ꝯstrinxit dicẽs. Math. v.
Amen dico vob non recedẽt inde do
nec reddãt nouissimũ q̄drantẽ. Si g̊
veritas: q̄ de⁹ est: mẽtiri nõ poterit: q̄n
te veritatis iuramentũ dei existat. ꝯsi
deret q̈ potest. Secũdo ex hoc ira dĩ
inflexibilis patet: ne iusticie deroget.
Habet em̄ iusticia dei tẽpus debitũ vt
futurum: sicut misericordia pñs. Et
sicut nulli manẽti in corpe in pñti tpe

negatur miscdia debite petenti: sic iu sticia in tpe iusticie oibus exhibet. ps. lxxiiij. Cu accepero tepus iusticias iu dicabo. Un quida sanct9. Quere mi sericordia si non vis sentire iusticiaz Propter qd dr. Esaie. lv. Querite do minu du inueniri pot Grego. Neqq in tpe iusticie veniaz inueniet. qui in tpe miscdie venia non qsiuit Tertio de9 iudex no flectit: vt sentetia ab eo ta solenniter plata ab oibus approbetur Un dns q in Exo. xxiij. pcipit. Pau pis no miserebis in iudicio: necesse est vt pim9 faciet qd pcipit Judex em i qn tu iudex pcibus no flectit: nec munere corrupit: nec miscdia mollit. sz iustuz iudiciu iudicabit. De indicandoz mi serabili calamitate: q ex his claret. dic Augusti. Idem Gregorius in ome lia Quaz anguste erunt vie reprobis vndiqz. Superius erit iudex iratus: subtus vero horrendum erit chaos.

A dextris pec̄a accusantia. a sinistris
infinita demonia ad suppliciū trahen
tia. Intus vrens ꝯsciētia Foris mū
dus ardens. Retro vita detestabilis.
Añ iudiciū sine miscđia Miser pecca
tor sic deprehēsus q̄ effugies. apparere
erit intollerabile: latere impossibile O
q̄ntus eoꝝ tūc erit planct⁹: q̄nta affli/
ctio: q̄ntusq̄ meror: cū videbūt multi/
tudinē electoꝝ. Tunc: vt sapie. v. dr̄
Stabūt iusti in magna ꝯstantia adū
sus eos q̄ se angustiauerūt: & q̄ abstule
rūt labores eoꝝ Videntes turbabun
tur timore horribili: & mirabūtur in sb
tatione insperate salutꝭ &c. Et nota q̄
tria augent eoꝝ calamitatē miserabi
lem videlicet accusatio: testificatio: ar/
tatio Tres erūt accusatores. Primus
dyabolus q̄ dicet Equissime iudex iu
dica istuꝫ esse meū: q̄ noluit esse tuus.
Tuus erat p natură: me⁹ factus est p
maliciā. Me⁹ p culpā: q̄ noluit eē tu⁹

¶ Meditatō secūda ferie quarte

ꝑ grām Apoc. xij. Accusabat illos añ ꝯspectū dei nostri die ac nocte. Tunc cognoscent miseri peccatores et fatui ꝗꝫ grauiter errauerūt acq̄escere dyabolicis ꝑsuasionib⁹ Secūdus accusator erit ꝓpriū scelus. Naꝫ vt inq̄t Richardus in. iiij. dist. xliij. In iudicio ꝯgnoscet q̄libet hō peccata que fecit tam iusti ꝗꝫ reprobi. Mali vt ampli⁹ crucientur, qꝛ non penituerūt. Boni ꝓo cōsolabunt̄ ꝛ hoc ex congnitione remissionis ꝛ indulgentie qꝛ penituerunt. ꝛ sic diuinā miscḋiam collaudabūt. Non solum aūt ipimet: sed singillatim vni/cuiqꝫ manifesta erūt oīa bona ꝛ mala. Item. sanctus bonauentura. Tunc illuminabunt̄ abscondita tenebrarum tūc reuelabunt̄ abscōdita cordiū. tūc libri pandent̄ ꝯsciētiaꝝ. et ipe apietur q̄ dꝛ liber vite. Quo fiet vt siml' ꝛ in instanti oīm omīa secreta oībus tā certitudinis claritate patefiant: vt ꝯ testio

niũ veritatis in xp̄o loquẽtis: cõscien
tie cuiuscũq3 pariter ptestantis nullus p2
sus inficiendi defendendi excusandi
subterfugiẽdi locus pateat. q̄n recipi
et vnusquisq3 iuxta opa sua. O q̄nta ɔ
fusio pctõꝝ. Sed noticia illa pctõrũ
que fecerũt electi nõ generabit eis pe/
nã vl' ignominiã nec ɔfusionem: q̄ni/
mo cedent ad eoꝝ gl'iam ꝓpter peniten
tiam. Manifestatio ergo peccatoru
quantũ ad rep2obos nõ quantum ad
iustos erit accusatio. Tercius accu/
sato2 erit tot⁹ mũdus. Vñ Crysost sup
Math. In illa die vlcionis nihil est
q̄d rñdeam⁹ vbi celũ ꝛ terra: aq̄: sol ꝛ lu
na dies ꝛ noctes ꝛ tot⁹ mũdus stabũt
aduersuz nos in testimoniũ pctõꝝ no
stroꝝ. Sap. xvi. Creatura tibi creato
ri deseruiens exardescet in to2mẽtũ cõ/
tra iniustos. Eiusdẽ. v. Armabit cre
aturã in vltionẽ inimicoꝝ. Vñ cum
oĩs creatura creata sit ad nob seruien/

dum. eadem nos p̄sequitur ad creatoris
sui iniuriaꝫ vlsciscendam. Secūdm q̄d
auget calamitatē est testificatio Tres
em̄ testes habebit ꝯ se peccator. Unū
supra se deū cui om̄ia nuda ⁊ apta sunt
Ad heb. iiij. Secūdum intra se scꝫ cō
scientiā q̄ etiā oīa cognoscet vt patuit
Terciū iuxta se scꝫ ꝓpriū āgelū sibi ad
custodiam deputatuꝫ. q̄ tanq̄ꝫ ꝯscius
oīm que fecit. ꝯtra eū testimoniū ꝓhi/
bebit. Job. xx. Reuelabūt celi. i. angli
iniq̄tatem ei⁹ ¶ Tertiū est artatio Ar
te em̄ erūt tūc ⁊ stricte vie oīm peccato
rū. qn̄ non potuerūt negare. non excu
sare: non appellare. nō fugere: non im/
petrare veniam O q̄ꝫ flebilis erit tunc
damnatorum conditio. Non valebūt
preces non clamores: non gemitus/
non parentes. non amici: nec quidq̄ꝫ
aliud. Bernardus Ueniet dies iudi-
cij vbi pl⁹ valebūt pura cōda q̄ꝫ astuta
ꝟba: plus ꝯscientia, bona q̄ꝫ marsupia

plena. O quantu contristabuntur propter sentē
tiam. qn̄ audiēt tonitruū illud grādē
z formidabile: vocē scȝ xp̄i indignāter
dicentis. Ite maledicti in ignē eternū
q̄ paratus ē dyabolo z angelis ei⁹. Job
xxvi. Quis poterit tonitruū magnitu
dinis illius intueri Cogita o hō: q̄d a
maritudinis: q̄d horroris q̄d doloris
contineat sententia illa ex q̄ separabuntur
in iusticia consorcio iustorū z a visione
dei. Ibuntq̧ dampnati eiulantes z q̄
rulantes in ignē eternū. Quis hec in
timo corde ruminās non prouocet ad
fletum. z vitaȝ suā nō emendabit. pu/
to nullus sane mētis. Pertracta non
minus q̄d dulcedinis: q̄d āmiratiōis
z gaudij: z quid iubili habeat vox illa
Venite bn̄dicti p̄ris mei possidete pa
ratū vobis regnū: vbi tria verba sua
uissima loq̄tur xp̄us electis. ¶ Primū
erit dulcis vocatōis: qn̄ facie leta z vul
tu hilari ad dexterā ptēȝ se vertens: aspi

ciet suā dulcissimaz matrez quā pmo
alloquet enumerādo huicia sua sibi i-
pensa z merita p totā vitā suā. Deind
aplos. qs nominat frēs z amicos q p
pter ipm oia reliquerūt z ipm sunt se-
quuti. deinde mres q tormēta fortiter
sustulerūt. z pfessores virgines z oēs
electos enumerando opa miscdie que
ipleuerūt Math. xxv. Ad qs oēs di-
cet. Uenite O dulce veite. O vox dul
cior sup mel z māna ¶ Scdm verbū
suauissimū est bndictōis Naz post vo
catōem subiūget eis bndictiōez suam.
Primo mri sue: deinde oibus aliis ele
ctis. O q̄z gta erit bndictio illa oibus
illis. O q̄z guis erit dānatis. q tūc in-
telligēt qntuz pfuit bnfacere z amare
deū z odire peccatū ¶ Terciū verbuz
suauissimū dr remuneratōis: qn sub-
iūget. possidete vob paratū regnū a psti
tutōne mūdi. De q regno habet mēo-
ria dnicis dieb O nos peccatores in

sensati cur non conamur totis visib9
pdicta mala euitare z regnū illud acq̄
rere. cui tot9 mūdus cuꝫ oībus bonis
suis non pōt cōpari. Hec de extremo
iudicio generali.

Secunda pticula meditatōis scđe vi
delicet de pticlari iudicio quod fiet in
morte cuiuslibet hominis.

O Nō cogita qn̄qꝫ de ptīculari
tuo iudicōz forma meditatō
nes ex pmissis suo modo. vl
magꝭ in pticlari recolēs di/
ctū sapiētis. Eccli. xxxviij. q in psona
mortui loqtur Meor esto iudicij mei
sic erit z tuū. Ubi notandū q de9 sup
singulos nos ī speciali triplex iudiciū
exercebit. primū sup corp9 solū Scđꝫ
sup aīaꝫ solā Terciū sup vtrūqꝫ sil. pri
mū exercebit in corpis extinctiōe. scđm ī
aīe exalatōe. terciū in generali resurre/
ctōe. Primū iudiciū sup corp9 sic ex/
ercebit Cū ei p corp9 deū offenderim9

Medi.ij. ferie q̄rte de p̄ticl'ari iudicio

in dilectoꝝ adhesiōe. delectabiliū frui tōne. ī carnaliū ꝛ turpiū ӏaginatōe. ideo d's iust⁹ iudex q̄ dedec⁹ culpe nō sinit ī ultū sine decore iusticie: punit corpus in his in q̄bꝫ deliquit p̄ ꝯria p̄dictorū Vn̄ cū p̄ corp⁹ eū offenderim⁹ in dilectoꝝ adhesione. punimur iusto dei iudicio in morte in eorūdez oīm sepatōne Tunc em̄ ab amicis: a diuitijs: ab honoribꝫ: ꝛ oīb⁹ q̄bus h̄ inordinate ꝯ deū adhesim⁹: sepamur. Ezech. xxiiij. Ecce ego tollo a te oē desiderabile oculoꝝ tuoꝝ. ps. Desideriū pccoꝝ peribit. Hinc ē q̄ ille diues ep'lo d' oīb⁹ bonis hic relictis: guttā aq̄ nō poterat īpetrare. Bern. In morte nō magnū aliq̄d nec puuz: imo nihil oīno de oībus hui⁹ sc'li secū delatur⁹ est. Hoc amarissimū diuorciū time o homo ꝛ separa te prius per affectuz ab eisdez ¶ Scdm iudiciuz exercet deus in corpore ꝑpter delectabilium fruitōem: quia secūduz

mensurā delectabiliū:totū corpus pe
nalitates ⁊ amaritudines sustinebit.
q2 q̄nto aliq̄d delicati⁹ est nutritū tāto
impacientius ⁊ ḡuius sustinet amara
Hinc boe.li.ij.p̄sa.ij.de ꝯsolatōe. Ni
si adiuutū cūcta suppetāt.'oīs aduersi
tas insolentia minima quisqȝ p̄sterni
tur.adeo exigua sunt que fortissimis
summā beatidinis subtrahūt. Hoc ḡ
iudiciū in hoc maxime ꝯsistit. vt q̄n
to corpus hic delicatius nutrit.tanto
mortis amaritudinē ḡuius sustinebit
Apoc. Quantuȝ gl'ificauit se ⁊ in deli
cijs fuit.tm̄ date ei de tormentis Hoc
iudiciū ꝑpendere debēt delicate viuen
tes.⁊ hmōi delectabilia d̄clinare si vo
lunt mitte iudiciū expectare ¶ Terciū
iudiciū exercet sup corp⁹ ꝓpter turpiū
⁊ carnaliū imaginatōeȝ. imo etiā locu
tōem:ꝑmittēs nos laruales facies de
monū ḡuiter inq̄etare.qd̄ seueri⁹ ꝑmit
titur circa magis delicatos. ⁊ iusto di
iudicio agit:tuȝ q̄a eoꝝ ꝑsuasionibus

ſepe ꝯſenſiꝰ. tum q̄a turpia ſepe ⁊ car/
nalia fantaſmata admiſimꝰ vt ſic ꝑ de
mones peccauimꝰ ꝯſentiēdo. ſic etiaꝫ
ꝑ demones torq̄mur. Cap.xi. Per q̄
q̄s peccat: ꝑ hoc torquet̄. Itē hoc com
minat̄ dn̄s. Eſa.xxxiiij. Occurrētcis
demonia onocentaurꝰ.i. mōſtroſa: et
piloſus clamabit alter ad alteꝝ. Sed
q̄d clamabūt inſinuat Bern̄. Clamāt
demones affer affer: infige verubꝫ: im
pone male bulientibꝰ calcaribꝫ. De h̄
triplici iudicio dicit. Bern̄. Quis pu
dorerit o aīa mea: cū dimiſſis oībus q̄
rū p̄ntia tibi tā iocunda: tā ḡtus aſpe
ctus: tā familiaris cohabitatio: ecce ꝓ
mū. Duriſſima acerbitate mulctat.
ecce ſ̄m. ſola egredieris in incognitaꝫ
regionē: occurſantia tibi cateruatiꝫ te
terrima illa mōſtra. Quis tibi in die
tanti neceſſitatis occurret. q̄s tuebit̄
te a rugientibꝫ p̄paratis ad eſcā. q̄s ꝯſo

tabitur: q̄s deducet. Ecce terciū. ¶ Se
cundū iudiciū instaurat dn̄s ꝯtra ani
mā pꝰq̄ ē a corpe exalata. qđ iusto dei
iudicio agit̄. eo ꝙ nullū pctm̄ cōmitti
tur ad qđ ip̄a aīa priꝰ volūtatē ꝛ cōsen
sum nō dederit. Hoc autē iudiciū etiā
triplici exanīe instaurat̄. scꝫ in nume
ro pondere ꝛ mensura. Sic enī ait do
minꝰ. Esa. xxviij. ¶ Ponā iudiciū in pō
dere ꝛ iusticiā in mēsura. Itē Sap. xi
Omīa in numero pondere ꝛ mensura
disposuisti. ¶ Primo anima dei iudicō
presentata iudicat̄ in nūero q2 oīa pec
cata cogitatōis locutōis opatōnis: ꝛ o
missionis. vl' cuiuscūq3 alterius cōmis
sionis districtissime numerant̄. ¶ Nec ē
peccatū licet minutissimū qđ numerū
hunc euadet. ¶ Nec solū peccata: sꝫ ꝛ bo
na opa numerātur. vt malis pena bo
nis aūt premia tribuantur. Eccl'i. xij.
Cūcta que fiūt adducet deus ad iudi
ciū. Hiere. xxxiij. Adhuc trāsibūt gre

ges p manū numerantis. ij. Chor. v.
Omēs nos manifestari opꝫtet añ tribu
nal xpi vt referat vnusqsqz put gessit si
ue bonū siue malū. Scdm iudiciū ꝯ
aiam exercet. qꝛ plena ꝯgnitio operuꝫ
nroꝝ ex solo nūero haberi nō pōt. nec
vt sic dig retributio dari bonis et ma
lis: ido non solū in nūero: sed etiā i pō
dere iudicant Ponderant em bona q̄
fecim9 si digna sint retributiōe eterna
mala que cōmisim9 si digna sint gehē
na. Si bñficijs dei grarūactionibus
sufficienter rñdim9 Si dona eius ad
lucrū debitū posuim9. Si pximos vt
nos dilexim9. Si tps bñe expēdim9.
Et secundum hoc pondus: digna no
bis retributio reponderatur. Quod
in veteri lege innuitur vbi omnia pō
derari iubentur que ad sanctuariuꝫ p
tinebant. Exod. xxx. Equalis ponde
ris erunt omnia. Hoc enim pondus
ad. vstum retributionis meritum

summe est necessariũ. Nã inter bona
⁊ bona. mala ⁊ mala nõ ꝑua est distan
tia. Aliud em̃ opꝰ ẽ leuius. aliud grauiꝰ
Sic etiã oĩa peccata ponderant. q̃ ve
nialia que mortalia. que ex infirmita-
te: q̃ ex ignorãtia: q̃ ex malicia sint cõ-
missa. vt recipiat vnusquisq₃ iuxta oꝑa
sua. Tertio examinat aĩa in mẽsura.
ibi em̃ oĩa nr̃a tã bona q̃ȝ mala nõ so/
lum numerant. nõ soluȝ põderant. s₃
etiam mensurant q̃nto tꝑe peccauimꝰ
si peccata sint ꝯtinuata. vl' vsq₃ ad cõ/
suetudinem ꝓlongata ⁊c. Luc. vi. Ea
mensura q̃ mensi fueritis remetiet vob
De hoc triplici examine dicit. Dan. v
Mane thetel phares. ⁊ hec interꝑta/
tio. Mane nũerauit deꝰ regnũ. et hoc
q̃ntuȝ ad numeꝝ. thetel. i. appẽsus es
in statera. q̃ntuȝ ad pondꝰ. phares. in
uẽtus es minꝰ hñs sc₃ ꝑ mẽsuram. O
q̃nta ibi ad lucẽ ꝓdeũt que hic nunq̃ȝ
fuerũt ad memoriã reuocata. O q̃nta

sibi apparent peccata. q̃ hic opa merito ria spabantur. Ideo iob ait. Verebar oĩa opa mea. Qḋ expõit Greg⁹ dicẽs. Que apte egerim video. sed q̇d in his latẽter ptulerĩ ignoꝛo. qꝛ nr̃a iusticia ad diuine iusticie examen deducta. in iusticia ẽ. De tercio iudicio qḋ erit su pra corp⁹ ꝛ animã simul in fine mũdi. generale dicit̃ vt patuit. sup̄ poterit pti culare illud iudiciũ corpis soli⁹ ꝛ aĩe solius meditari ante generale preno ta tũ ꝯseq̃nter g̃nale. H̄ stabit ad placitũ

Meditatõ p̄ma q̇nte ferie de sacro eucharistie ꝛ dispositione ad celebra tionem misse.

c

Caro mea vere est cibus ꝛ san guis me⁹ vere est pot⁹ Quapropter vos amantissimi mei amici qui creditis in me Venite cõmedite panem meũ ꝛ bibite vinũ. i. sanguinẽ meũ: qḋ miscui vobis. Item Venite ad me oẽs q̇ laboratis ꝛ

onerati estis ꝛ ego reficiam vos. Hāc intra te ↄsiderās dignatiōez in nos dni nr̄i. dic in deuotiōe cordis tui. Et q̄s ego suz vt manducē panē angeloꝝ qui d̄s meꝰ est. q̄ peccatoꝛ indigꝰ sum Cuz dicat Augꝰ ꝙ peccatoꝛ n̄ est dignꝰ pane materiali q̄ vescit̄. Vn̄ Hiero. ad sacerdotes. O sacerdos inq̄t quē cherubin ꝛ seraphin vix inspicere audent tu eūdem quō tractare audes ꝛ mādu care Dic igit̄ in magna hūilitate mentis tue cū eodē Hiero. q̄ in extremis suis (cū ante eū poꝛtaret̄ coꝛpꝰ dn̄i ih̄u). ait cū lachꝛimis. Tu es d̄s meꝰ q̄ pꝛo me passus es. ꝛ cur te dn̄e in tm̄ hūilias: vt patiaris ad hoīez descēdere publicanū ꝛ peccatoꝛē. ꝛ nō solū vis cū ipo manducare: sed te ab eo iubes mādu cari. Et ꝓseq̄re dicens dn̄e non suz dignus vt intres sub tectū meū. sed tantū dic verbū ꝛ sanabit̄ aīa mea. Augꝰ Hoꝛrescit infernꝰ. ↄtremescit dyabo

lus: stupet terra: reueret̃ ꝗ͞ȝ plurimũ an gelica celsitudo. ꝙ creator ipe q̃ te o sa cerdos creauit sine te. dedit tibi creare se p te. ⁊ q̃ te vt dictũ est. creauit sine te. si fas ē dicere: creatur mediãte te. Ma gna sunt ista ⁊ mira opa dñi. Vñ ꝯse quēter dicere poteris O ꝗ͞ȝ gtus aliqñ fuissem deus meꝰ: si vl' guttã vnã taȝ preciosi sanguinis d' corpe dilecti mei apis vulneribꝫ fluētis in os meũ sus cipere meruissem. Nũc aũt diligentis sima incipio consideratione aduerte re: ꝙ non soluȝ guttam vnam aut du as recipio: q̃nimo totũ sanguineȝ ipiꝰ pluries sumpsi: ⁊ corpꝰ eius corpi meo sepius sociatũ ē. Vox g̃ laudis ⁊ grãꝝ actio imensa diuine bonitati de taȝ in effabili mihi pstita grã Igit̃ cũ mag re uerentia ⁊ deuotione: ⁊ nihilominꝰ cũ mlt̃a valde formidine ad hoc sacratis simũ accedēdũ ē sacr̃m: ne forte ob ne gligentiã ⁊ impuritatē aut indipositõeȝ

nr̄am: q̄ȝ cedere deberet ad veniā: fiat
in ruinā ⁊ dānatiōem. Nēs em̄ veterꝭ
testamenti sacerdotes in cūctis suis sa
crificiis nō intm̄ potuerūt delinq̄re.
sicut vnus dumtaxat noui testamenti
sacerdos in vna sola missa poterit pec
care. Rō hui⁹ est. q2 illi in sacrificiis su
is vaccas mactauerūt: vitulos: hircos
⁊c. aīalia. Nos aūt vnū verū deū ⁊ ho
minē ihm xp̄m filiū dī ⁊ marie ꝟginis
immolam⁹. Quāta aūt inter hec vitu
los scȝ ⁊ hircos ⁊c. ⁊ filiū dī ⁊ virginis
distātia sit q̄s ignorat. Et q̄d miser di
cam. nō em̄ inuenio in toto mundo ꝑ
qd̄ de⁹ plus offendat̄ ⁊ tam freq̄nter si
cut ī hoc sacramēto ab indigne sumē
tibus. Nā q̄ indigne sumit. teste Am
bro. idem est ac si xp̄m interficiat. Et
Aug⁹ dicit. Indign⁹ sacerdos vt ē for
nicator: concubinarius simoniacus
lusor: ebriosus ⁊ siĺes. quot verba ī ca
none missam legens recitat. quasi to/

tiens ĩ faciez spuit saluatoris: dũ leuat pugno impie verberat: dũ diuidit cru cifigit dũ aũt sumit. in cloacã ĩmundis simi corporis sui ꝓijcit. hec ille. Jtẽ idẽ Malle ẽ sustinere penas cayphe. pilati iude ꝛ herodis in inferno: ꝙꝫ sacerdo/tis indigne ꝯficientis in mũdo. Jn-digne aũt ꝯficit: q̇ sciẽter in pctõ mor-tali celebrat. Missa boni sacerdotis. ꝙꝫuis sacrificiũ vtrobiqꝫ idez sit ꝛ eq̄le in infinitũ. ꝭm scotũ. melior ẽ ꝙꝫ mali. Sed heu me miserũ. Ecce tot simoni aci inter presbiteros scolares ꝛ canoni cos. tot ꝓprietarij inter claustrales tot cõcubinarij ꝛ fornicãtes inter rurẽses quoꝝ non ẽ numerꝰ. taceo de alijs pe catis mltiplicibꝫ q̇bus sacer ordo cleri calis obfuscat̃. Horrendũ igit̃ est ad sacerdotiũ cõuolare: nisi q̇s velit in eo caste ac sancte viuere. vt antiq̇ sancti fe cerũt. q̇ valde difficiles ad sacerdotiũ fuerũt Legimꝰ eñ in vitas patrũ plꝰ ꝙꝫ

ducentos monachos in vno simul mo
nasterio vixisse et vix tres aut quatuor in
ter ipsos presbiteros extitisse Legimus
et quosdam paucos sacerdotes quidem ordi
natos: nunquam autem missas celebrasse Sed
neque maximus ille religiosorum pater bene
dictus vir vtique sanctus: sacerdos fuit.
neque franciscus et plures alii. Item le/
gitur de sancto Marco euangelista quod tan/
te humilitatis extitit et indignum sacerdo
tio se reputauit. ideo ne ad ordinem sacer
docii posset humano iudicio promoueri si
bi pollicem amputauit. Quid nostris tempori/
bus de nobis iudicabimus: nonne timebi
mus. quod ita faciliter sine ponderatione ad
sacerdotium conuolamus: cum magnos illos
et sanctos viros tantus timor sacerdo
tii incusserit. Et adhuc maior iste san
ctus Johannes baptista qui inuitatus a domino
vt eum babtisaret: timebat tangere san/
ctissimum verticem eius Nobis ergo pecca
toribus valde timendum est. qui corpus eius

frequenter tractam⁹ ꝛ sumim⁹. Audi bene in sermone de cena dn̄i. Hoc ita ꝗ sacramentū ab eterno repositū. dyabolo celatū. ꝓphetis reuelatū: solicitudini vr̄e o sacerdotes est creditū: debita grāꝝ actiōe ꝓsequēdū. O sacrū o celeste mysteriū vr̄m: laudabile desideriuȝ: insingne spectaculū: solēne miraculū. de⁹ qui mirabilis est in oībus: seipso certe mirabilioꝛ quātuȝ ad vos oñdit. dū mirabilioꝛ ꝑ vos opat̄. Quid plura? Sacerdotes dei bn̄dicti domino digna deo satagentes: ne vob̄ fiat ī ruinā: qđ digne sumentibꝫ ꝓuisuȝ est ad medelam. Sacerdotes dei nō īmerito vos dixerim: si vixeritis sacerdotaliter in domo domini. Non eniȝ prouenit dignitas in hoc nomine quod ē sacerdos. Nō inꝗȝ ex noīe: sed ex virtute: conuersatione non officio: merito non vocabulo. sanctitate non ministerio. Unde etiam dicit scriptura.

Sacerdotales viros querimꝰ qui plu
res habemꝰ sacerdotes. plꝛes inqȝ nūe
ro: nō merito: simulatōe non fide spe/
cie non virtute. ꝯmixtione corꝑali nō
vinculo spūali carnis adiūctione non
cordis vnitate. Sūt em̄ lotis manibꝫ
tn̄ inlotis opibus. cruenta ꝯsciencia
ad diuina accedūt sacrificia. comedūt
sine timore z sine reuerentia carnes ag
niq̄ ꝑsidet in celo. sicut carnes q̄ ven/
dūtur in foro. Nō sicut sacerdotes as
sistunt in altario. sed sic̄ carnifices in
macello. Graue igit̄ pondꝰ: gue est pi/
culū istiꝰ honoꝛꝫ. Gradꝰ q̄ppe iste gdus
casualis ē. gradus iudicialis. nisi me
ritis illustret̄ dignitas vnctōis. nobi
litate moꝝ. exercitatōe virtutū z instā
tia bonoꝝ opm. Fodite igit̄ charissi/
mi domesticos parietes. i. ponite cor
da vr̄a. sup vias vr̄as. Satagite q̄ntū
potestis redire in q̄bus offendistis:
Cōsulendū ergo est q̄ sacerdos missā

ad aliquē vadat locū secretuȝ maxīe in silentio ⁊ abstrahat se mēte a cūctis in q̄ntuȝ pōt: totūq; se intra se recolligat vt nec sensus exterioꝛ nec interioꝛ cogitatio ad aliq̄d quōlibet se diffundat atq; illic suā diligenter ꝯscientiā discutiat. ⁊ si q̄d inuenerit viciosuȝ studeat lachꝛimarū habūdantia si p̄sto sint. lauare: petendo a dn̄o veniā sibi culpe ⁊ pene donari. Quo facto ꝯuertat se ad aliquē punctū passionis dn̄i memorā dū. qꝛ melioꝛi exercitio se disponere n̄ pōt. nec meli⁹ deo placere: nec fructuosius missaȝ celebꝛare. Dicit em̄ Aug⁹ de vtilitate passionis xp̄i ⁊ fructu commemoratōis ei⁹ Scio inq̄t qꝫ eū queȝ passio xp̄i nō cōcutit. nulla hūc virtus nullūq; meritū saluabit: Ait Bern̄ Jndign⁹ est xp̄i passione: q̄ non totis viribus patiēti xp̄o studuerit ꝯdolere Jndeȝ. Jn veritate didici nihl sub sole esse tā vtile ad delendū peccata ⁊ ad gr̄aȝ

impetrandā q̄z die ac nocte in memoria brē xp̄i passionē. Multe ꝯsimiles auctoritates inueniunt̄ in dictis sanctoꝝ: que clarissime probāt nullū sub celo opus bonū tā fructuosum esse ac meritoriū: sicut est deuota mēoria passionis xp̄i. Sed cū dolore dico: q̄ frequēter q̄s decē aut viginti celebrat missas etiā int̄ religiosos: q̄z sel' aliq̄d d̄ passione vl' morte xp̄i specialiter legat vel meditet̄. Causaz hui⁹ neglectus apud se q̄ velit diligenter examinet: ⁊ videat si habeat vn̄ sup hoc an̄ deū sufficient̄ se excuset: puto aūt q: non facile inueniet. Tu ḡ q̄cūq̄z es q̄ te illi meditatiōi vl' etiā lrali lectōi de passione xp̄i mācipare disponis. Dic in deuotōe cordis: Dn̄e ihu amātissime q̄ dixisti apl'is tuis ⁊ ꝯseq̄nter nob̄ in ill'. Sine me nihil potestiȝ facere: Rogo te affectu q̄ valeo: ⁊ si nō q̄ debeo: vl' vtcūq̄z volo: vulnera coꝛ meū caritate tua ⁊ cōpassione

Meditatio prima ferie quinte

Iatz ignē amoris tui in me feruenter accende ꝛc: Et si quod postulas nō accipias: nihilominꝰ in siccitate cordis tui qđ cepisti ꝯtinues: q̄rendo: petendo. pulsando: donec inuenias: ꝛ aꝑto hostio q̄ntū voles accipias Et si non ſꝑ feruentē te ſentias: ꝑpterea nō desistas qꝛ feruor ꝛ deuotō donū đi ē. q̄nq₃ daꝛ q̄nq₃ subtrahiꝛ. ad dei bn̄placitū. vt itelligas ꝑdictū verbū xp̄i Sine me nihil poteſtꝭ facere. Nā apl's atteſtaꝛ dicēs. Oia poſſuz. ſ₃ in eo q̄ me ꝯfortat Si tātꝰ apl's ſe fatebaꝛ ſine xp̄o nihil poſſe. q̄d nos miſeri: miꝛabiles: nimiſ mūdani ꝑſūimꝰ: qꝛ ita negligent ac de ſide circa hoc miſteriuz agimꝰ Hac ḡ meditatiōe ꝑuia. paret ſe ſacerdos ſiē meliꝰ ꝑt ad celebrādūz: memor in ꝑfū da hūilitate cordis ſui abrae electi dei qui ſe indignum eſtimauit cū deo loq̄ imo cum angelo dicens: loquar ad dominum meū iesuz xp̄m cū ſim puluis

ꝛ cinis. Et iohãnis baptiste q̄ in nat; mulieꝝ nemo maioꝛ surrexit. q̄ se indi gnũ reputauit tãgere verticē dñi: imo soluere corrigã calciamentoꝝ ei⁹ quez celebraturus ꝯsecrare tractare ꝛ totuz sumere atq; offerre p̄sumit. Dicat q; sa cerdos valde humiliat⁹ deo suo Cum nõ sim soluz puluis ꝛ cinis dñe. s; ꝛ vi lissima putredo ꝛ v̄mis tuus. si te non sup̄sero cõminaris dicens. Nisi man⁊ ducaueritis carnē filij hoīs et biberitis eius sanguinez: non habebitis vitam in vob. Et itē manducãti te m̄lta pro mittis ꝛ magna ac mirabilia Qui mã ducat (inq̄ens) carnē meã ꝛ bibit meũ sanguinē in me mãet ꝛ ego in eo Ido hinc territus: illinc ꝓuocat⁹ ad te mi pater ꝛ dñe venio: orãs te ꝑ meritũ paf sionis tue sanctissime. vt des mihi suf ficientē deuotōem ꝛ grãm ad digne te tractandũ et laudabiliter op⁹ mysterij hui⁹ ꝑficiendũ: ad glĩam laudis tue de

¶ Alia mēditatio ferie quinte

corone ecclesie. ⁊ salutē fideliū oīm Bern
Hic facientes: deo erit ad glīam an/
gelis ad leticiā: subditis vr̄is odor ad
vitā: vob aūt ad coronā. Et q₂ in hac
meditatōne nō fit mentio specialis ꝺ
passione xp̄i. idcirco ne hec feria ca
reat: fiat meditatō de horribili senten
tia mortis christi.

Pilatus em̄ sicut ex euangelijs
colligit̄ sciens ꝙ p̱ inuidiam
tradidissent eū. pluries volu
it eū liberare. qꝺ diuersimode attēpta
uit scȝ allegatōe sue innocentie. Vn̄ ⁊
dicebat. Ego nullā causaȝ mortis in/
uenio in eo. Qūqȝ ista causa plus ꝓuo
casset iudeos ad iraȝ: accedit ad secun
dā viā liberatōnis scȝ mutatōne fori:
mittendo euȝ ad herodē: credēs ꝙ nō
iudicaret eū tanq̄ȝ gallileuȝ subditū su
um. Qūqȝ nec sic ꝑfecisset: terciā inue/
nit viā. vt satiaret iudeorū impietateȝ
cōtumelijs ⁊ supplicijs irrogatis. vt. s.

saturati iudei obprobrijs ipi9 mortez
ampli9 non sitierent: ꝛ ꝓbabiliter cre/
do q̃nto vili9 ꝛ ꝯtumeliosius potuit:
ihm corã impioꝝ ocul' presentauit Et
qꝛ iudei allegauerũt ꝙ dicebat se regẽ
ꝛ filiũ dei: in derisione dixit pilat9: Ec
ce hõ: q̃si diceret. Uidetis huc nõ hr̃e
regie dignitatis nec diuinitatis insig
nia: sed hoĩs despecti ꝛ vilificati ac do
loribꝫ pleni ludibria in vr̃is oc'lis ma
nifestant. Attende aĩa crudele iudiciũ
dei pr̃is sup vnigenitũ filiũ suũ: vt te/
meretricẽ reprobã de crudelitate eter/
ne mortis eripet Ut em̃ oñderet ꝙ di
ra sententia tibi eternaliter debebat̃ ꝓ
sceleribꝫ tuis: qua scꝫ: ꝛ oĩa bona a deo
creata: ꝛ oĩa mala pene ꝛ culpe tue: de/
bebãt tibi ꝯuerti in atrocitatez eterni
supplicij: ipe sup vnigenitũ filiuz suuz
(qui hãc penã tuã soluendã assumpse
rat) voluit crudelitatẽ iudicij demon/
strare. O m̃ia em̃ que pn̄t rationabilit̃

Alia meditatio ferie quinte.

Cogitari ɔcurrerũt ad aggrauatõȝ pẽa
ruȝ ꝛ doloꝝ isti⁹ passionati ihu: vt oĩs
gloria ꝛ fama miraculoꝝ sapientie: elo
quentie: sanctitatis: predicatõis: ɔuer
sionis ꝓploꝝ aggregationis discipłoꝛ
rũ hec oĩa sibi sunt cõuersa ĩ amaritu
dines supplicij Sanctitas etiã matrꝫ
ꝛ virginitas eius ꝛ teneritas cordis. ꝛ
dilectio ei⁹ ad ipm in absinthiũ ama/
ritudinis ipi dilecto ihu multipliciter
vertebãť. ipa similiter teneritudo ei⁹ ꝛ
nobilitas cõplexionis ꝛ limpitudo cõ
gnitõis: ꝛ sanctitas volũtatis qua ma
lũ detestabať. ꝛ sua potentia qua appli
cabat potẽtias obiectis dolorosis ꝛ q̃
vsqȝ in finem conseruauit robur cor/
poris. dolorem augebant fortissime
Potes enim videre ꝙ quanto fuerat
christi in omnibus preclarior fama tã
to opprobriosior erat horribilis vere/
cundia subsecuta. At etiam quanto

plus dicipulos dilexerat. tāto plus af
fligebat in eoꝝ ruina. Et q̄nto plꝰ ma
ter sibi sollicite subsequuta fuerat tan
to magis eius doloribꝫ affligebat Et
vt nihil desit xpo ad supplicīū: oēs mo
di qui inuenti sunt ad liberatōem ipi/
us. adduxerūt sibi cumulū passionuꝫ
Ex hoc em̄ ꝙ pilatꝰ suā innocentiā al
legabat: iudei multas falsas accusatō
nes adducūt. De mutatōne fori quo
fuit ad herodem missus: acquisita sūt
xpo. noua infamia: noua ludibria: no
uus despectus ⁊ noua irrisio qua ip̄m
herodes cū exercitu suo spernēs: factꝰ
est eis opprobriū ⁊ despectō. De tercia
via liberatōis qua voluit eū affligere
⁊ vituperare vt vel sic satiatis iudeis
euaderet mortē. secutū est ꝙ ⁊ morteꝫ
crudeliorē accepit ⁊ irrisiones pluries
a iudeis habuit ⁊ tormenta dura ⁊ de
iectōnes horribiles: ea de causa a pila
to suscepit. Vn̄ ⁊ in fine dixit pilatus

Alia meditatio ferie quinte.

ecce rex vester. Quod quidem hec est pbatum. qr scz oim obprobriū τ oim mortꝫ patiendi: τ oim despectuū: τ ab homi nationū mūdi. pungentē τ dolorosaz portauit coronaz vt merito dici possit rex doloꝝ τ vitupioꝝ τ maloꝝ omniū huius vite. Hāc digressionē ideo feci vt ppendat intellectus acutus: quāta districtiōe iudicabit peccator in pprio scelere: si tanta districtiōe iudicatū est ipm peccatū. ad satisfaciendū assumptum in ipo mūdi redemptore Et sicut apparet q oia fuerunt ad tēpus xpo in dolorem ꝯuersa: sic τ impijs τ peccatoribꝫ reprobis oia dei dona τ beneficia qliacūqꝫ sunt ex eoꝝ malicia finaliter in supplicium ꝯuertent. Sed nūc ad ppositū redeamꝰ: p ductoribu cū tali piaculo presentato pplo neqꝫ statiz qn pilatus volendo eos ad miscdiam puocare dixit. Ecce homo. respōderūt. tolle tolle crucifige eū. scdm em legem de

bet mori. qꝛ filiũ dei se fecit ꝛ mlta alia allegãtes: ipm pilatũ ad necẽ innocẽ/tis ihu mltipharie incitabãt Quartũ liberatõis ihu modũ recepit. de ↄsuetu/dine iudeoꝝ. qꝛ in pasca vnꝰ reoꝝ libe rabat a morte. ꝛ ꝓponens illũ iudeis q̃ ratione insignis malicie ꝛ de nouo in populo suscitate discordie ꝛ perpetra ti homicidij. ipi pplo merito oim hor ribilior debuit videri: vt vl sic xp̄m in/nocentẽ tali scelerato pferrẽt. Sꝫ ipꝫ ihm spreuerũt tam impie q̃ insane ex malignitate cordis eoꝝ clamantes: di mitte nob barrabaꝫ: ꝛ ihm crucifige. ꝛ vt ostendatur pertinax furor eoꝝ dicꝭ q invalescebant voces eoꝝ acclamãtes ihm impie crucifigi O anima deuota accipe illos clamores horribiles. ꝛ il/las duras impioꝝ voces crudeles: tã q̃ sagittas cor tuũ pforantes. ꝛ imagi nare q oẽs pcutiebãt sup cor ihu ꝛ vir ginis matris eiꝰ ꝛ has tuo cordi presen

Alia meditatio ferie quinte.

ta: vt tu plen⁹ cōpassiōe clames. vulne rata caritate ego sum. Uidens aūt pilatus qꝛ nihil ꝓficeret sꝫ magis tumultus fieret ꝛ minus terreret: succūbens ꝛ recedēs ab illo boni ꝓposito timore ſuili cōcussus. q̇ pluribꝫ ꝑsuasionib⁹ vincere temptauit volēs placere iudeis ore polluto ꝛ eisdē labijs q̇bus eum ꝓnunciauit innocentē: crudeli sentētia adiudicauit crucis diro supplicō moriendū. In qua sententia oīm electoꝝ eterna dānatio merito caritatꝭ iesu est ꝑ istud iudiciū annihilata. Nūc em̄ deus in humana natura assumpta in se ad expellendū nr̄a scelera. sicut peccatoꝛ ꝓ omnibꝫ peccatoribꝫ adiudicatus est morti. Cogita quantuꝫ amici eius clamauerūt fleuerunt ꝛ plangebant quando illam sententiam audiuerūt. sꝫ maledicti gaudēt ꝛ exultāt qꝛ intentū suū paruuꝫ hn̄t. rident: ꝛ eum q̇

est verus et eternus deus derident: et eius morte quantum possunt accelerant. O nephas o iudicii temeritatem: o inaudita a seculo summo bono irrogatam blasphemiam dimittere latronem et occidere innocentem sediciosum homicidam pessimum scelerattissimum et insignem preferre christo mediatori pro deo et purissimo homini. O anima quecunque es christo deuota quomodo poteris esse insensibilis et petra dura: vt auditum talis sententie (qua iesus filius dei pro te adiudicatur diro crucis supplicio) non recipias super te quasi gladium ancipitem penetrantem a summo capitis tui vsque ad plantas pedum: et pertranseuntem per omnes venas corporis tui: et diuidentem te a vicioso amore carnis tue infecte: et te doloribus sue mortis totaliter coniungentem. Nunquid non vides qualis est ista mutatio: vt sententia tui eterni supplicii in crucifixionem mutetur filii dei. Et nonne si ipse voluit fieri tu: in tua recipienda sententia:

Alia meditatio ferie quinte.

fias tu ipe vtcūq̧ in tua pticipāda an
gustia. Vere ingrata es aīa mea neq̄/
q̄ʒ ꝛ impia: nisi auditū talis sententie
quasi crucem trāuersalium gladioꝝ a
capite in pedes ꝛ a manu in manū sp
in teipā portaueris te doloribꝰ crucis
ihu ꝯtinue trāsfigentem. Cogita etiā
o homo in corde tuo quō: sententia iā
data: crudeles ꝛ rabidi canes habētes
pessimū intentū suū totiens a iudice
negatū: post multā illusionē ꝛ afflictiō
nem: exuerunt eū purpura ꝛ clamide ꝛ
induerunt vestimentis suis vt sic ad
mortem ducendus ab oībus nosceret
ex ꝓprijs vestimētis: q̄ iam ex faciei: mlt
pliciter deformate aspectu: nosci non
poterat. Isaie. liij. Non erat ei speci/
es neq̧ decor ꝛ quasi absconditus vul
tus eius. ꝛc̄. Deinde imposuerunt sibi
crucē vt ꝓprijs humeris portaret sup/
pliciū suū: sub cuius onere dorsuʒ suū
curuare iubet ꝛ baiulare ignominiaʒ

suam: exeundo in caluarie locū qui ex vigilia p̄terite noctis: nec nō ex labori bus p totā illam septimanā assumptis et expertis. et multiplicatis angustijs: ad dito super his onere crucis et imposi to humeris illis tenellis et sanctis nō mo dicū sm corp⁹ debilitatus est. ipse forti tudo debiliū deuot⁹ ihus. Alia tūc p acta cōmitto deuoto meditanda.

¶ Meditatio alia quinte ferie de penis inferni.

Vt peccata vites et caueas etiā tim ore penarū: verte oculuz ad regionē dānatorum et carcerē mi serorum: diligēter scrutās quid ibi agantur qualis sit illa mansio et quis locus. qui bus cōsideratis puideas ne hūc car cerē merearis. Quia aūt mens nostra ceca. melius p visibilia et sensibilia du citur ad noticiam inuisibiliū. ideo vt illas penas melius sentias: sume simili tudines a sanctis sup hoc in scripturis

positas. Aspice igit̃ infernum: chaos horribilissimū: locū subterraneū ꝛ ꝓfundissimū. totūqȝ tenebrosuȝ: puteū ꝓfundissimū ꝛ totaliter ignitū: fornacem totā ignitā ꝛ terribiliter flāmantē ciuitatē magnā tenebrosam obscuraȝ totā incēsam ꝛ ardentē. plenā infiniti populi multitudie: clamantibꝫ vniuersis. ꝛ miserabiles sonitus dātibꝫ ꝛ eiulatus pre dolore ꝛ ardore. Et ex inuidia se mutuo mordentibꝫ tanqȝ si canes rabidi simul essent ꝯiūcti. De hoc loco dicit̃. Esaie. xxiiij. Congregabūtur in ꝯgregatione vni⁹ fascis in lacū ꝛ claudent̃ ibi in carcere. Item in ps̄. In ignē deijcies eos: in miserijs non subsistent. Bern̄. in meditationibus. Quis putas tūc meror erit: q̄ tristicia q̄s luct⁹ q̄s dolor: cū sepabūt̃ ipi a cōsortio iustoꝝ ꝛ a visiōe di ꝛ traditi ī potestate demonū. O q̄s eiulat⁹. tūc ibūt cū ipis ī ignē et̃nū. ibiqȝ er̄t sn̄ fine ī luctu ꝛ gēitu. Procul q̄ppe exiliati a bōs

paradisi patria: cruciabūť in gehēna perpetua nunq̄ȝ lucē ȝ visuri. nunq̄ȝ refrigeriū adepturi. sȝ p̱ milia miliū annoꝝ ĩ iferno cruciādi: nec vnq̄ȝ inde liberādi. vbi nec qui torq̄t aliq̄n fatigatur. nec q̄ torquetur aliq̄n moriť. Sic eñ ignis ibi cōsumit vt sp̱ reseruet: sic tormenta aguntur vt semp̱ renouenť. Juxta vero qualitatē culpe: penaȝ sustinebit vnusquisq̄ȝ gehenne. Et similis culpe rei: suis quoq̄ȝ similibꝫ iungentur cruciandi. Nihil ibi aliud audietur nisi fletus ⁊ planctus: gemitus ⁊ vlulatus: merores atq̄ȝ stridores dētium. ⁊ vox illa heu heu ve ve: vt quid sumus nati: vt quid a deo creati: vt q̇d non perimꝰ. Maledictꝰ deus ⁊ maledicta trinitas q̄ nos creauit ad hanc penalitatem. Ecce hoc est carmē quod ibi cantant: lamentatōes ⁊ ve. Attēde deniq̄ȝ penaꝝ multiplicitatē. Nihil ei videbiť nisi vermes ⁊ laruales facies

tortoꝝ atq₃ teterrima monstra demo
nioꝝ. Vermes crudeles mordebunt
intima cordis: hinc dolor inde pauor
gemit⁹ stupor ⁊ dolor horrens: Arde/
bu͞t miseri in igne eterno ⁊ inextingui
bili: carente tn̄ luce in eternu͞ ⁊ vltra In
carne cruciabu͞tur p igne͞: in spu͞ p ↄsci
entie verme͞. Ibi erit dolor intolera/
bilis: fetor incōpabilis: timor horribi
lis. mors corpis ⁊ aīe sine spe venie et
misc͞oie. Sic tn̄ morient̄ vt sp viuant
⁊ sic viue͞t vt sp moriant̄. Horrendu͞
gehēne suppliciu͞ in quo sunt tenebre
exteriores. vbi nulla ↄfessio. vbi nemi
ni dat̄ exire. Cruciatus illos ⁊ torme͞/
ta nullus terminus finit: nullus ani/
mus sufficit cogitare. O q̄₃ male oīs
locati sunt. Vident̄ vt ↄfundant̄ ⁊ nō
vide͞t: ne cōsolent̄ Ab oī vidēte vident̄
vt pro mł̄titudine videntiu͞ sit cōfusio
multa. At nullus de tanta innumero
sitate spectantium molestior oculus

suo cuiqz. Non est aspectus siue in ce/
lo siue in terra: quē tenebrosa cōsciē
tia suffugere magis velit ꝛ minus pos
sit. Non latent tenebre: vl' seipās vi/
dent que aliud nō vidēt. O pa tenebra
rū sequunt̃ illas: non est q̊ se abscōdāt
ab illis. Hic est vermis q̊ non morit̃
memoria preteritoꝝ semel iniectus vl'
potius innat⁹ p peccatū heret firmit̃.
nequaq̄ deinde euellēd⁹. nec cessat ro
dere cōscientiā. ea q̄ pastus esca vtiqz
incōsumptibili ppetuat vitā. Ibi etiā
miserrima societas demonioꝝ ꝛ hor/
ribilis crudelitas tortorū q̊ sunt sine
misericordia in torquēdo non fatigāt̃
ad misericordiam non cōmouent̃. sed
penam omnibus mōis q̊bus poterūt
augebūt. Ipi insultant ꝛ ꝯscientie ver
men excitāt dicētes Ubi nūc gloria: v
bi voluptas: vbi honor: vbi altus sta
tus: vbi diuitie immense: vbi potētia:
vbi dignitas: vbi p̄latura. vbi dn̄iuz:

¶ Alia medita. ferie q̄nte d̄ p̄eis inferni.

rc. Quid nūc prosunt om̄ia que fuerūt tam breuia: ꝛ tā cito transeuntia. Ibi consciētie vermis nunq̄ꝫ cessat: clamat et affligit: q̄ ꝓpter taꝫ modicū gaudiū adinstar puncti: ad illas penas descē/derūt Horreo societatē: horreo vermē mordacem ꝛ mortē viuacē. horreo in/cidere in manus mortis viuentis ꝛ vi te morientis. Hec secūda mors q̄ nū/q̄ꝫ occidit. sed sp̄ occidit Ubi nimiꝝ peccati ipius ꝛ carnis qōamodo sil'is videbit̄ esse cōditio: vt queadmodum culpa sp̄ puniri poterit nec vnq̄ꝫ pote rit expiari: sic nec in corpore aliq̄n tor/menta finiri. nec corp⁹ ipsum exina/niri valeat in tormentis. Cogita etiaꝫ de priuatōne visionis diuine que exce dit omnē penā aliā. de quo Augusti. Mallem esse in inferno ꝛ videre deū: q̄ꝫ in celo ꝛ non videre euꝫ. O quanta pena: o quant⁹ morsus cōscientie: a/misisse propter peccata. et carere illa

beatifica visione. Cogita tandē q̄ sūt eternaliter anathemasati ꝛ eiecti ab il la sup̄na ꝛ glo͛sa ciuitate irl'm nunq̄ʒ il luc redituri. Chrys. Terribil' est gehē na sʒ terribilioꝛ facies iudicis irati. sʒ quod oēm vincit hoꝛroꝛē ꝛ terroꝛeʒ est elongatio sempiterna a cōtemplatōne sup̄ beatissime trinitatꝫ. Hinc ait Pro sper. Attende q̄ʒ malū q̄ʒ miserū sit a dī facie separi: a gaudio eterne cōtempla tionis excludi. beatissima oīm sancto rū societate p̄uari. sempiterneq̄ʒ moꝛti p̄funde fluctuantꝫ gehenne immergi: ab edacissimis vermibꝰ eternaliter la niari. Iterū. Chris. Excludi a bonis eternis ꝛ alienū effici ab his que deus p̄eparauit diligentibus se: tam gra uem generat cruciatū: vt q̄ʒuis exteriꝰ nulla flāma toꝛqueret hoc solū suffice ret. ꝛ leuius esset mille flāmas tolera re: q̄ʒ mansuetissimā faciem xp̄i irataʒ cōspicere: atq̄ʒ ab ea ineternū recedere:

¶ Meditatio ferie sexte.

Abhorreamus ergo hoc maximũ dam/nũ: hoc incõperabile malũ: tã immensum dispendiũ: ⁊ ne illud incidamus solliciti simus ne in via presenti a diuino sepemur amore. per pctm̃ mortale Hec frẽs mei q̃ pauet: cauet qui negligit incidit:

¶ Meditatio ferie sexte solũ fiat circa passionẽ dñi ⁊ signãter de septẽ effusionibꝫ sanguinis dñi nr̃i ihu christi ⁊ si placz ptim fiat mãe ⁊ ptim d sero.

D Auid regius ꝓpha. ps̃. lxviij dicĩ Intrauerũt aque vsqꝫ ad aĩam meã. q̃bus verbis passionis xpi (ceteris clarius) preuidens amaritudinẽ oĩm alioꝝ afflictõẽs excedentez: quã pro nr̃a salute misericordia ꝓ dñs hodie. i. sexta feria sponte subijt: subtiliter ⁊ summarie cõprehendit: p aquã tribulatõis afflictõnem. simil' ⁊ affligentes ac tribulantes intelligere volens. Nullius aũt tribula

tio aut passio aīam transfixit quō aīaȝ xpi. Martires em̄ xpi: inflicta a perse quutoribꝰ pena. ad mortē ꝑduxit glo'iosam que pena solū sentiebat in corpore Uerū aīam nō intrauit. qꝛ ꝛ si corpa acerba senserūt tormēta: anime tñ eorū cōsolatiōes multimodas acceperūt Solꝰ aūt xpi passio sicut torrēs felleꝰ aīam eius introiuit: a quo oīs cōsolatio. passionē alleuiās. est subtracta. sic patuit sup̄ in q̄rto verbo ꝓlato in cruce, In quo ꝛ si mater ꝟgo (vtpote cuiꝰ cū vnigenito filio cor vnū erat ꝛ aīa vna) satis multūqȝ accessit. qm̄ ꝛ de ipa dictū est. Et tuā ipius aiaȝ ꝑtransibit gladius. Non tñ sine ꝯsolatore reliq̄t q̄ eam vnice electā dilexit. Dū iaȝ iāqȝ in cruce moriens: custodem ac tuitorē discipulū. pre ceteris dilectū: tradidit vice sua Ipm vero dn̄m ita maris altitudo salsissimi ꝛ passionū tēpestas

absorbsit ac pe͞nit⁹ dimersit. vt subtra
heretur q͞cq͞d alleuiare poterat: adde/
returq; q͞cq͞d dolores ac tristiciaȝ pote
rat augme͞tare. Ideo ait laboraui cla
mans. Vox clamoris erat. heli. heli.
Rauce facte sunt fauces mee ꝓpter hu
moris defectu͞ arescente vt testa: virtu
te mea. Ideo defeceru͞t oculi mei p̄ la/
chrimaru͞ multitudine ⁊ viole͞tia mor
tis dure. Vere itaq; intraueru͞t aque
vsq; ad aı͞am mea͞ Et alibi Repleta est
malis aı͞a mea.

¶ Et q͞uis tota passio chrysti hodie p̲
fecta est. soluȝ tn͞ hoc die septe͞ effusio
nes sanguis eius medita͞das suscepi
mus. Septies enim dn͞s ihesus san/
guinem suu͞ fudit pro nob̄. qd͞ cu͞ dolo
re cordis q͞libet sexta feria ad min⁹ de
cet memorari ¶ Primo ex magna hu
militate: contra superbiam nostraȝ in
circumcisione. Vbi considerandum

in captione quot erant ... brigitte legitur: trecenti erant armati: et predicti sagittarii ducenti: sagittarii triginta: portantes lanternas triginta: et faces quinquaginta
Sumatim erat ...

q̄ꝫ feruēter nos dilexit. Vix enim in hāc
vallem prodijt miserie ⁊ statiꝫ currere
cepit viam saluandi nos. qꝛ puer iam
octo dierū erat ipe dn̄s legis: et legi se
subiecit circūcisionis: quā pro hoīb⁹
in peccato nascētibꝫ dedit: fuit aūt cir
cūcisus. Primo vt ꝓbaret veritatem
sue pro nob̄ assumpte hūanitatis q̄ in
se quidē sanguinē cōtinet ⁊ ꝙ fantasti
ca non esset. talis em̄ sanguinē nō hꝫ
Secūdo vt ostenderet se esse de semie
abrae cui data fuit circūcisio: ⁊ facta re
promissio. ꝙ in semine suo .i. in dn̄o
ihu: benedicēde essent oēs gētes. Ter
cio vt nob̄ daret occasionē obediēdi
preceptis diuinis. ad q̄ vtiqꝫ tenemur
cū ipe propť nos obediret legi ad quā
nō tenebatur. Quarto. xl. vt dyabolo
misterium sue incarnationis celare /
tur. Quinto vt a iudeis tolleret occa⁄
sionem nō audiendi vł recipiendi euꝫ
ne diceret. dissimilis es ex patribꝫ no

stris. q2 nõ es circũcisus ꝛ legem non
obseruas. ꝛ iõ nõ te audiem⁹. Et hic i
tuendũ est ꝙ guttule ille sanguis. imo
vna sola ex eis pro salute ꝛ redemptõe
totius suffecisset generis nostri ꝓpter
magnipensionẽ diuini suppositi. Sꝫ
tñ dño ipi tãtillũ hoc nõ suffecit. qui
nos sup̄ moduꝫ ꝛ mensuram amauit
Vñ ꝛ voluit suo tpe pro nob̄ habũde
suuꝫ sanguinẽ effundere. quatin⁹ pa/
ter celestis viceuersa sup nos copiosis
sime suam effunderet miscdiaꝫ que v⁹
traqꝫ sup̄ modũ nob̄ necessaria sunt ꝓ
pter pronitatẽ ad malũ ꝛ tarditateꝫ ad
bonũ. Hic libeat cogitare quõ infans
ihus ex dolore circũcisionis clamaue
rit ꝛ fleuerit ꝛ nõ dubiũ q̃n mater sua
tenerrima sibi ꝓmaxime cõpassa fue/
rit: que etiam guttulas illas sanguis
eius in panno cũ magna deuotõe ꝛ re
uerentia suscepit. Immẽsas igit̃ ei re
feras grãs ꝛ actões pro tã dignãti effusi

one sanguinis sui ꝛ roga eu3. quatin⁹ te velit spiritualiter circumcidere. malas videlicet cogitatões de corde: criminosa ꝟba ꝛ inutilia. ceteraq3 hmõi q̄ nõ laudem: magis aūt vituperiū hn̄t. ꝛ oia opa mala. vt sic sis circūcisiõe spirituali purificatus. ¶ Secūdo fudit dn̄s sanguine3 suū ex magna caritate contra inuidiam in monte olìueti instante iam articulo mortis sue. Vn̄ eī prolixius orabat fact⁹ in agonia. i. certamine ꝯtra mortē: vl' mortis anxietate: quā quasi pn̄tem videbat. ꝛ ideo dr̄ tunc fuisse in agonia: sicut infirmi ī extremis loborātes dicunt̄ esse in agone Uel dicit̄ certamen ꝛ reluctatio sensualitatis ac ratõis. qꝛ agonisabat ꝛ certabat in eo mirabili pugna. sensualitas naturaliter mortē horrens ꝛ recusās. ac ratio volūtati diuine obtēperās ꝛ ipam morte3 ꝑ salute hūana zelans. quia virtute diuina quelibet pars g/

mittebatur agere vl' pati qđ erat ꝓpriū
sibi. Vñ ex feruore orandi ꝛ ex app̄hē/
sione imminentis p̄iculi: ac vehemen
ti anxietate sensualitatis. q̄ (vt dictuꝫ
est) ꝑmittebatur agere ꝛ pati qđ erat ꝓ
priū sibi inflammabat̄ cor ꝛ corp⁹. vt
apertis mēbꝛ tenerrimis sui corpis ef
flueret sudor rubicūdus ꝛ sanguine⁹.
Iste sanguis fuit verus ꝛ natural' q̄n/
tum ad veritateꝫ sue existētie ꝛ de pu/
rissima xp̄i carne. sed miraculosus ꝛ n̄
naturalis q̄ntum ad modū ꝓfluentie
quia ſm Bedam. contra naturam est
sanguinem sudare. Fuit aūt sudor il/
le feruentissim⁹ a toto corpe erūpens ꝛ
vsq; ad terram habundanter currens
et vt pie credo. omnes vestes suas pri
us madefaciens. Hic contēplare ī do
lore cordis tui amarissimam istā san/
guinis domini tui pro te effusionem.
que inter alias penas vna de attro/
cissimis fuit. Insuper etiā cōsidera q̄ꝫ

penalis z amara fuerit mors illius in
seipa qn sola meditatio ei9 sic dnm ie/
suz z naturā suā immutauit: q de omi
parte corpis sui sanguinē sudare coe/
git. Si em malefactor aliqs ad mortē
ducit: ignorat quidez q amara sit pēa
sibi infligenda. Non aūt sic in domio
fuit q tanq de9 omia psciuit q ad nūc/
rū pondus z mensurā. Que licet infir
mitas humanitatis ei9 summe abhor
reret: charitas tamen ipi9 nimia: fortis
vt mors: imo fortior morte q nos dile
xit: magis in eo pualuit z hūanitatez
supauit. Ad hūc suauissimi sudoris bal
samū egrotis pficuū festinare ne tarda
ueris: vt inde sanari merearis. Ans.
Quid stas accurre z suauissimas illas
guttas lambe. z puluerē pedū illi9 lin
ge. Noli dormire cū petro: ne merearis
audire. Sic non potuisti vna hora vi
gilare mecū. Nota aliū intellectū q le/
gitur cuidam sancte virgini reuelat9

¶ Meditatio ferie sexte.

fuisse q̄ saluator tristiciam ꝛ sudorem
sanguineũ passus est. orationēq; illaꝫ
in horto fecit ꝓpter' illos q̄s preuide/
bat fructũ sue passionis non debere ꝑ
ticipare. sed q꞉ diligebat iusticiā. appo
suit cōditōem: verũtñ nō mea sed tua
voluntas fiat. Quā si non apposuissꝫ
(vt dicebat) saluati fuissent Impossi/
bile namq; fuisset oratione filij dei fru
strari suo effectu. Qđ bene concordat
cũ verbo apl'i ad heb. Exauditꝰ est pro
sua reuerentia. Cũ hac sententia ꝯcor
dare videt' oratōe eius quā faciebat pro
suis nō ꝓ mũdo vt dicit iohes. Notā
dum etiā ꝓm qđ legitur in reuelatōni
bus dicte ꝟginis q̄ xp̄s (q̄ erat medi/
ator dei ꝛ hominũ) a p̄mo instāti sue
cōceptionis plenꝰ extitit gr̄a: sapiētia:
ꝛ caritate. Cũ igit' ꝑfectissime diligerꝫ
deũ ꝛ ꝓximũ: videndo deũ ꝓuatuꝫ ho
nore suo ꝛ ꝓximũ fine suo. summe cru
ciabat': donec ꝑ passionē suā ꝛ honorē

deo ꝛ salutem restitueret ꝑrimo. Nec erat (vt dixit hec virgo) hui⁹ desiderij afflictio ꝑua: imo maxima crux. Unde ipe dicebat in cena discipulis: deside/rio desideraui hoc pasca mãducare vobiscuʒ qḋ idcirco dixit qm̄ in illa cena dedit eis arrã salutis. quã erat operaturus: anteq̄ȝ iteꝝ erat cũ eis mãducaturus Et ad oñdendũ hoc magnũ desideriũ orauit dicẽs. pr̄ trãsfer hũc ca/licẽ a me ꝛc. Ubi viri ꝑfecti ꝛ fortes nõ ◌ñt intelligere (sicut debiles timentes mortẽ) ꝙ saluator petierit passionem a se trãsferri vl' ãmoueri: sed qꝛ sp̄ bibe rat a ꝯceptione sua. ꝛ tũc ꝓpter ꝓpinq̄tateʒ tp̄is cũ anxietate bibebat calicẽ desiderij salutis hũane: petebat ꝙ cito ꝑficeret illud qḋ tãto tp̄e tãto desiderio affectabat: vt calix ille ꝑ eũ tãdiu potatus mõ terminaret. qḋ ꝓculdubio nõ erat petere remotõeȝ passiõis ꝛ mortꝭ sed poti⁹ accelerationẽ. Quod satꝭ cla

re expresserat dñs cũ dixit iude. Quod fa
cis faccitius. Et cũ predict⁹ calix desi-
derij: fuerit sibi grauissim⁹ ad potandũ
nihilomin⁹ tñ sic obediens fili⁹ adiũ-
xit. Verũtñ nõ mea voluntas sed tua
fiat: offerẽs se paratũ ad sustinendum
dilatõez desiderij sui q̃ntũ placerz pri
ita q dñ dicebat trãsfer calicẽ hunc (sc
sm expositõem hãc) nõ intelligebat d
calice passiõis future sed de calice pas
sionis pñtis 7 pterite. Et cũ isto intel
lectu põt nihilomin⁹ q̃ntũ ad infirmi-
ores stare expositio cõmunis doctoꝝ.
vt sic sm multiplicez expositõz: q̃libz
sm suã ꝯsideratõem inueniat in eis p
tem sibi sui: sm q d expedit sibi vel sue
saluti. Cum igitur debiles in oratio-
ne ipsius inueniant consolationẽ sue
debilitatis: necesse videtur q etiaz for
tes et perfecti possint ĩ ea inuenire sui
roboris confirmationem. quod non
fieret nisi per expositionem dictam.

Illud vltimū notabile fuit incidenta
le ideo redeamus ad ꝓpositū nostrum
Surgit igiẗ ab oratione ī qua stabat
flexis genibꝫ aut ꝓstratꝰ in terrā: totꝰ
sanguine madefactus. quē ↄspice ter
gentē sibi vultū: vel forte in torrente la
uantē. totūq̃ꝫ afflictū reuerenter cerne
ꝛ ↄsidera quanta fuerit tūc aīe sue an-
gustia: cuiꝰ testes sunt gutte sanguiee
decurrentes in terrā. ꝛ ei intime cōpa-
tere quia nō sine ingenti acceberitate
doloris hoc sibi potuit ↄtingere. Nū
q̃ꝫ em̄ aliq̃s mortaliū ob mortis hor-
rorem. audiẗ sudorē fudasse sanguine
um Vñ patet eius nunq̃ꝫ fuisse similē
dolorē. Sed heu me miserū vbi sunt
lachrime mee ꝓfluentes de oculis me
is. Verecundia est mihi non modica
videre te dñm ꝛ amatorez meū pro me
sanguineo sudore ꝑfusuz. ꝛ me vilem
peccatorē sine lachrimis oculoꝝ meo
rū ꝑtransire. Tercio dñs fudit san

avinem ex magna pietate cõtra irã.s.
in flagellatione Volens em pilat⁹ ꝭm
Aug⁹. furori iudeoꝝ satisfacere vt vł
sic mitescerent ꝛ silerent ꝛ desinerẽt vel
le occidere eũ. quẽ flagellatũ viderent:
Vñ etiã ꝑpter hoc cohortẽ suaz ei illu/
dere ꝑmisit. aut forte iussit: vt eoꝝ iraz
molliret. Jussit igiť pilat⁹ eũ flagella/
ri. Ubi ꝑmo vestib⁹ spoliat⁹ fuit. De
inde ad colũnam durissime ligatus. ꝛ
mẽbra dõ plena: verberib⁹ subdẽs: im
manissime flagellať. ꝛ vndiq̃ flagellis
atteritur. ꝟberib⁹ cruciať Stat nud⁹
corã oĩbus amantissim⁹ iuuenis ele/
gans ꝛ verecundus ꝛ silet ad oĩa qua
si agn⁹. Crediť q̃ ab annis puericie a
nullo vnq̃ hoĩe corpus suũ nudũ vi/
sum fuerit nisi a beata ꝟgine ꝛ nũc co
rã tortorib⁹. Speciosus igiť forma p̃
filijs hoĩm suscepit dura aspa: doloro
sa flagella spurcissimoꝝ Caro illa ꝟgi
nea innocẽtissima: tenerrima mũdissi

ma ꝛ pulcerrima: flos oīnis carnis et totius hūane nature: replet plagis: li/uoribꝫ: ꝛ fracturis vulnerat. p totū corpus illud sanctissimūꝫ a planta pedis vsqꝫ ad verticem eius non remanet sane ptis vestigiū ꝛ totū fit rubꝛū vestimentū suū. fluit vndiqꝫ regi⁹ ꝛ pciosissim⁹ sanguis de oībus ptibꝫ corpis et eius corpus candidissimū cruore ro/seo rubꝛicat p totū Supaddit: reiteratur ꝛ spissat plaga sup plagaꝫ: liuor sup liuoreꝫ: fractura sup fracturā: sanguis sup sanguinem: q̄usqꝫ (tā tortoribus q̄ꝫ inspectoribꝫ fatigatis) solui iubet a colūna cui fuit alligatus. Quot aūt ꝛ q̄nte plage vl' vulnera in hac flagellatōne sibi infligebant: pcerto sciri non pōt. nisi p reuelatōem. sed optuit ea esse q̄i innūerabilia: Sic eīn (vt dr in Deutro), p mensura delicti erit plagarū mod⁹: xp̄s aūt flagellabat p peccatis nr̄is que vtiqꝫ sunt innūerabilia

Meditatio ferie sexte.

q̄re ꝛ plage innūerabiles. Et hoc ē qđ dꝛ in Esai. A planta pedis vſqꝫ ad verticem nō eſt in eo ſanitas. Tunc etiā impletū eſt qđ ibidem dꝛ Non ē ei ſpecies, neqꝫ decꝰ. et vidimus eū ꝛ nō erat aſpectus ꝛ q̄ſi abſcondicꝰ vultus eius ꝛ deſpectus. ꝛ reputauimꝰ eū quaſi leproſuꝫ ꝑcuſſum a deo ꝛ hūiliatū. Augꝰ De vultu illius pulcritudo effluxerat omīs. ꝛ qui erat pꝛe filijs hoīm ſpecioſus. videbaẗ oīm oc̄lis indecorus. qꝛ iniquoꝝ liuoꝛ ſacrū illius vultū fedauerat verberibꝫ. Hec dn̄s in om̄i caritate ꝛ patientia ſuſtinuit nec verbū aliqđ nec ſignū impatiētie aduerſus maledictos canes illos oſtendit. O chꝛiſtiane conſidera dominum tuum hic diligenter per longam moꝛam et ſpacioſe. ꝛ ſi hic ei nō compateris: coꝛ lapideum reputa te habere. Et tūc exclama. O bone domine ieſu chꝛiſte: quomodo tu denudaris qui nudos veſtẛ.

Quō tu ligaris qui cōpeditos soluis
ꝛ ligatos a demonibꝫ ꝛ ab infirmitati
bus detentos liberas? Quō tu flagel
laris q̄ nos a flagellis eruis. Quis fu
it ille tam audax q̄ te vestibꝫ spoliauit
Quis tā temerarius q̄ te ad colūnam
ligauit? Quis tam sacrilegus q̄ te fla
gellauit? Sꝫ tu sol iusticie tuos radi
os subtraxisti. ꝛ ideo sunt tenebre ꝛ te
nebrarū potestates Q̄ēs sunt te fortio
res et potētiores. Nob̄ debebant fla
gella eterne afflictōis: tu flagellari vo
luisti ꝑ nob̄ vt nos misericorditer eru
eres ab illis Soluto āt dn̄o a colūna
ducūt eū sic nudū sic flagellatū ꝑ pan/
nis suis colligēdis. q̄ parsim ꝑ domū
ab expoliatoribꝫ proiecti fuerāt Intu
ere eū bn̄ hic sic afflictū sic trementem
ꝓpter frigus qꝛ hyems erat. Attēde di
ligent ꝛ ꝯsidera statū eius in singulis
actibꝫ: vt intime ꝯpatiaris ac simꝉ pa
scaris. Nonne videb̄ iuuenē elegantē

nobilissimũ. innocentissimũ. ꝛ aman/
tissimũ. totũ aũt flagellatũ ꝛ sanguine
liuoribusqꝫ resꝑsum pannos suos vn
diqꝫ sparsim proiectos de terra recolli
gere. ꝛ cũ quadã verecũdia ꝛ rubore se
nudũ corã illis (semꝑ ipm deridẽtibꝰ)
reuestire: ac si fuerit oĩm infimꝰ. a deo
derelictꝰ ꝛ omi auxilio ↄ̄stitutꝰ. Hic no
ta licet dñs non fuerit natꝰ ex illa infe/
cta ade radice ex q̃ erubescibilꝰ facta est
nr̃a nuditas: dicente adaz: timui eo ꝙ
nudus eẽz: tñ qꝛ suscepit infirmitates
nr̃as licꝫ sine peccatꝭ: denudari erubu
it ꝛ tãto plus aliis pudicis ꝟginibus
q̃nto sua pudicicia incompabilis fuit
oĩbus virginibꝰ: imo etiã (vt sic loqui
liceat) pudicicie angeloꝝ. O q̃ntꝫ pro
nob humiliatꝰ fuit: qui tñ immensus
eternus. ꝛ incõprehẽsibilis verꝰ deus
fuit: sed dehonestatus (non tñ vt deꝰ
qꝛ deitas nihil patiebatꝰ) ac si fuisset vi
lissimꝰ hõ: imo quidã seruꝰ empticius

sub illoꝝ dñio constitutus. Disce hic miser homũcõ flagella dei patiẽter ferre cõsiderãs diligẽter. qꝛ nec ille de mũdo sine flagellis exijt q̃ oĩno sine omĩ peccato fuit. ꝛ clama ad deũ oculis lachrimosꝭ. Benignissime dñe vt mihi tpe iusticie parcere possis: hic nũc tpe grẽ peto me flagelles: hic vre hic seca. vt in eternũ parcas tñ in miseratiõibꝫ tuis multis. ¶ Quarto sanguinẽ suũ fudit ex magna sobrietate cõtra gulaꝫ ꝛ hoc in coronatione. Fortassis eñ in flagellatione capiti pepcerũt: qđ ne sine speciali trãsiret afflictõe. cogitabãt quõ etiã illic eũ punirent. Cũ eñ post flagellatõem se reuestire vellet: contendũt impijssimi q̃dam pilato dicẽtes. h se regẽ fecit: vestiamꝰ eũ ꝛ coronemus more regio. Miseri ad plenũ sibi illudere volebãt: an̄q̃ʒ eũ morti traderent. Et consentiẽte aut iubente pilato cõgregauerũt ad hoc vniuersaʒ cohortẽ

Meditatio ferie sexte.

in pretoriū vbi sedebat p̄ses ꝛ senatus: vt oēs interessent tali spectaculo. et vt magis ei illuderent in loco patētiꝛ coram multitudine. Et eū vix reuestituꝫ exuentes: induunt eū purpura: seu circundederūt ei clemidam coccineā veterem in derisum ꝛ ꝯfusionis augmētū. ꝛ collocant eū quasi sup soliū regale. ꝛ pro dyademate seu corona regali plectentes nō de auro argēto vl' gemmis p̄ciosis sed de spinis marinis (q̄ꝝ aculei sunt valde accuti duri ꝛ penetratiui) ꝛ imposuerūt capiti eiꝰ tenerrimo tanq̄ꝫ dyadema: q̄ totū caput eius tegebat p̄ter facieꝫ: imprimentes ex oī parte capiti sanctissimo aculeos istos ad maximam eius penam et afflictionem. Pro sceptro quoqꝫ regali dederūt in manu eius arundinem. designātes regnum quod sibi vsurpauit (dicendo se regem) ad modum arundinis esse vacuum et infirmum. Deinde cum

signa talia adhibuissent: f~ectebāt ge-
nua corā eo: ac ironice ꝛ derisorie vt re
gē salutabāt illudendo dicentes Aue
rex iudeoꝝ Quasi dicāt: voluisti q̇dē
regnare. sed nō p̄ualuisti. ꝛ hoc fecerūt:
vt eoꝝ illusio respōderet iudeoꝝ accu
sationi ꝛ vt illuderēt factis: sicͥ illuserāt
verbis ꝛ signis. Dabāt ei alapas In
hoc illusionē suam magꝭ despectiuam
fecerūt: q̄ velut adorātes deū ꝛ salutā
tes regem: eū alapisauerūt. Et expue-
bāt in faciem eiꝰ tanq̄ȝ in vilem ꝑsonā
ꝛ cōtemptibilē. O q̄ȝ vilis actus mili
tuȝ. Deinde reaccipientes arūdinem
d̄ manu eiꝰ: cū ea reuerendū caput eiꝰ
crudeliter feriūt. ꝛ ratōe doloris infli-
gendi: vt aculei spinarū fortiꝰ infigerē
tur capiti. ꝛ ratōe ↄtemptꝰ. in signū va
cuitatis Non em̄ tm̄ causa ledendi eū
ꝑ puncturas spinaꝝ et ꝑ ictus baculi.
sed etiā causa illudendi ꝛ vilificandi h̄
fecerūt. Nam viles ꝑsone baculis: sicͥ

bestie: pcuti cõsueuerũt. quasi diceret.
O tu hõ vilis vt q̄d te regē facis. Et
tūc fluunt vndiq3 largiter p frontē ge/
nas ⁊ collū ihu: stille sanguinis cū spu
tis iniq̄rum. vt appareret quasi lepro
sus ⁊ nouissim⁹ viroꝝ. ⁊ sic visus est n̄
hñs speciē neq3 decorē. vt etiā sup pa/
tuit. Tinxit ḡ sanguis totū caput eius
sicut cruor flagellis extract⁹ ⁊ sudor sā
guineus tinxit oēs alias ptes corpis.
vt nō tm̄ man⁹ ⁊ pedes ⁊ lat⁹ dicamus
sanguine respsa. s3 tota veste ticta xp̄3
ascēdisse ō bozra vt impleret illō. Ysa
ie. lxiij. Quare rubrū est induentū tu
um ⁊ vestimentū tuū sicut calcātiū in
torculari. Que q̄stio. s̄m glo. fuit ange
loꝝ videntiū ⁊ mirantiū qꝛ corp⁹ xp̄i.
qō de vtero virginali tm̄ candorē ha/
buit: in tm̄ fuit sanguīe rubricatū. Ad
quā questiōem ipe ibidē rn̄det. Tor/
cular calcaui sol⁹ ⁊c. Cerne igit̄ eū cu3
cordis amaritudīe in singulis suis af

flictionibꝫ. qꝛ oīa sustinet que ipi vo/
lunt quasi eoꝝ fuꝰ. ꝛ ad oīa tacet qua
si mutus ꝛ maxime cerne eū: cuꝫ caput
eiꝰ: spinis plenū. arūdine ḡuiter ꝛ sepe
percutitur. quomodo depresso collo
patienter (cum dolore tñ magno) acer
bos ictus suscipit ꝛ patiẗ. Et dic in de
uotione cordis. Dñe ihu ꝑ hāc tuam
hūiliatōem: confusionē: ꝛ afflictōeꝫ ro
go q̄tenus me velis in hac vita coro/
nare grā tua: vt ipa mecuꝫ sit in oībus
bonis agendis ꝛ a malis retrahendis
ꝛ viam dirigens salutis. vt tandē pos
sim venire ad coronā glīe. ¶ Quinta
sanguinis effusio fctā fuit ex magna
pauꝑtate ꝯtra auariciā in loco calua/
rie. Data eñi sententia vt crucifigereẗ
(que data fuit in publico), reduciẗ do
minꝰ intus ꝛ spoliaẗ seu exuiẗ clamide
purpurea. q̄ fuit ab illis indutus: nu/
do corā eis existēte. vix daẗ sibi spaciū
vestiēdi se vestimētis suis. vt ductꝰ ad

mortē magꝭ cognosceret. Ut aūt venit
ad locū caluarie portās crucē: cruce
deposita ꝛ adaptata: spoliat vestibꝫ su
is cūctis vidētibꝫ cū maxio dolore. Nā
vestꝭ interior adherabat ei ipressa vul-
neribꝫ flagellorū. Et fuit hec spoliatio
vestiū vna de potioribꝫ afflictiōibꝫ dñi
Ad harū ei ablatōē renouata sūt in eo
oīa vulnera sua: ꝛ magꝭ tūc cruciabat
ꝙ̄ in pmaria ꝛ actuali flagellatiōe Si
eñ modica lana aut panniclus aliqs
in recēti vulnere ꝯgelet: ꝛ inde pꝰ violē
ter extrahat: lōge maior sentit dolor: ꝙ̄
in pma vulnerꝭ inflictōe. ꝛ q̄ pla vulne
ra: eo āpliora cruciamēta. Et tūc corpꝰ
eiꝰ tā elegāter formatū: apparuit totū
cruentatū ꝛ liuoribꝫ repletū. In h etiā
apparuit passiōis eiꝰ ignominia ꝛ horri
bilis confusio ꝙ nudus (sm Ambro.
et alios) est crucifixus. quia hoc non
nisi personis abiectissimis fit et vilis
simis: tectis fortassis tamen verēdis.

Sed innocentissim⁹ dñs totius ho/
nestatꝫ rex ꝛ amatoꝛ pl⁹ cũctis sceleratꝫ
ↄfundit. Vñ verecũdia pl⁹ q̃ꝫ dici põt
aĩam virgineã cruciabat. Hinc in ps̃
ꝓpter te sustinui oppꝛobꝛiũ ꝛ operuit cõ/
fusio faciẽ meã. Et si cũ nudabat̃ ante
flagellatõeꝫ, coꝛã paucꝫ pudicissimus
dñs nõ modice afflictus est. q̃nto ma
gis nũc coꝛã omĩ ꝑplo in cruce erigen
dus vltra nõ reuestiend⁹ Et tũc ꝑmo
eũ mater sua ↄspexit sic cruentatum et
vulneratũ. O quant⁹ doloꝛ ei⁹ fuit cũ
eũ sic aspexit afflictuꝫ ꝛ coꝛã omĩ ꝑplo
nudatũ vt dictũ est etiã femoꝛalibꝫ. cre
do verbis explicari nõ possit. Accele/
rat igit̃ mater ꝛ filio suo appꝛoximat ac
velo capitis sui eum cingit ꝛ velat. vt
vult ludolfus in de vita xp̃i. O in q̃n
ta amaritudĩe cũ hoc fecit fuit aĩa sua
Uerne q̃ntum cõdoluit fili⁹ matri sibi
taliter cõpatienti. credo qꝫ ambo ꝟba
facere nõ potuerũt. Considera etiam

Meditatio. ferie sexte.

q̄ntus dolor fuerit ipi dño in tali exui
tione ratione noue coronatōis. qr ve
stes exui non potuerãt nisi p caput. et
sic semp noua vulnera. Telũ em̃ extra
hendo plus ledit q̄z infligendo Aut si
non fuit extracta ꝑus corona. tũc ma
gna fuit fa-ta cõmotio spinarũ in ca/
pite eius infixarũ. Quantꝰ tũc excessi/
uus fuerit dolor eiꝰ: penset q̄libet ĩ cor
de suo que oĩa mater illa mestissima cõ
spicere potuit Dic ḡ corde deuoto. O
mi ihũ q̄ in nullo tibi ꝓpter me (quem
nimis diligebas) pepcisti: da mihi re/
ciprocã caritatẽ. vt q̄ ante crucẽ vesti/
bus expoliari z nudari voluisti: fac me
ab oĩbus mũdanis rebus in q̄ztum ꝯ
salutẽ meã sunt: denudari: q̄tenus nu
dũ crucifixũ z nudã crucẽ nudꝰ sequar
¶ Sexto fudit sanguinẽ ex magna a/
micicia ꝯtra odiũ z inuidiã in crucis
affixione. Nã cũ crux in terra iaceret.
z pata esset (vt dic̄ Rudolfus) eripitur

filius de manib⁹ matris furibūde: nō sine magnis dolorib⁹: gemitib⁹ z suspi rijs vtriusq₃. ac nudus. z sic dilacera tus sine pietate sup crucē pijcit. crude liter expans⁹ z tract⁹: strictissime vinci de extēsus. Dicit eīm q foramia p̄us fe cerūt. z q₃ brachia z pedes xpi non po terāt foramia attigere: ideo ligat₃ funi bus in brachijs z pedib⁹: tm̄ traxert ac dulces man⁹ z pedes ita atrociter extē derūt non sine magno corpis cōpagū q₃ fragore: q oēs iuncture ossiū dinu merari potuerūt. iuxta. ps̄. Et sic ma nus vna: q̄ sinistra videt esse sm̄ Hie ro. cū magno dolore clauo affigit. De inde brachiu₃ alterū ad foramē funib⁹ tensu₃: scda man⁹ filij clauo annectit. Post vtrūq₃ pedē innexis vincul' deor su₃ trahūt et cōplicatis sup se inuicem pedibus (vt ia₃ cōiter tenetur) terciu₃ clauū crudelissime perfigūt. Vult bea tus Ans. q vno clauo ambo pedes p

figũtur. qđ sic ostendit q2 in oĩbus pe
nis insatiabilis odij rabies q̃cquid pe
nalius excogitare poterat. egit: sed pe
nalius fore dinoscit duos pedes can
cellatos configi clauo vno. tum prop
ter maiorem percussionis violentiaz
tũ ꝑter supiorꝫ pedis latiorẽ vulnera
tõez tũ propter vtriusq̃ duriorẽ ꝯfra/
ctõnem: quoniaz sic cãcellatos pedos
(appodiamento nullo supposito) vsq̃
ad plantarum rectificatõnem crucis
stipiti ꝯclauerũt. Putanduz q̃z dñm
pudicicie auctorez: cũ dorsotenꝰ cruci
supiectꝰ essꝫ. nature secreta celando. pe
des cãcellasse. Carnifices q̃z sic cãcel
latos ꝯfodisse. Et sic totũ corpꝰ dñi in
longũ ⁊ latũ extensuz tribꝫ horis cum
maximis cruciatibꝫ pepẽdit. Vñ ꝯse
q̃nter ex hmõi tẽsione vulnera eius q̃
pus in exuuijs vestimentorum suoꝝ:
(vt dictum est supra) renouata fuerũt
hinc amplius dilacerata sunt. Unde
hec extẽsio mltũ penosa fuit ⁊ maximũ

dolorē xp̄o intulit: q̄ꝛ oīa vulnera sua magꝭ ampliata fuerūt: sic videm⁹ quā/
do pellis aliq̄ ꝓut̄z hn̄s foramē tendi tur: mox foramē āpliat. Sic in xp̄o fa ctū fuit cū nouo vtiq̄ʒ dolore ⁊ multa sanguinis effusione. Deinde attende eleuatōnem dn̄i tui sic ligno affixi de terra: cū laborib⁹ magnis ⁊ clamoribꝫ factā: ꝓpter corpis sui pōderositateʒ. et dimittūt crucē cū eo affixo in foueam (cruci paratā) violenter ⁊ vno impetu decidere vbi cōcussa sunt ⁊ supaffliċta om̄ia mēbra dn̄i etiā interiora nerui ⁊ cōpages ei⁹. sicut solēt ad cordas trac/ti (si qn̄ cū baculo astātis: funis pcut titur) cū maximo ⁊ q̄i intolerabili do lore sentire. Vn̄ iterū lacerabant̄ vul/nera manuū ⁊ pedum ex pōderositate corpis (vt dictū est) pfluxerūtq̄ʒ copio si riui sanguinis vndiq̄ʒ ex illis mag/nis scissuris ⁊ fontibꝫ saluatoris. tūc apte sunt vene fontis aquaꝝ viuentiū

et effluxit copiosissime preciosissimū
illud balsamū cūctorū penetrās et lique
faciens pia corda. Tunc erupit fons
paradisi: fons sanguinis xp̄i de loco vo
luptatis: corpe. s. dn̄i p quatuor ptes di/
uisus: manuū pedūq; fossuras. et copi
osissime fluēs: irrigauit vniuersā ter/
rā: peccata oīm abluendo. Siue autē
in terra posita cruce extensus fuerit
crucifixus (vt iam dictū est) et postmo
dū ipm lignū taliter deo insignitū fue
rit eleuatū: qd nō sine grādi dolore pō
derositatis corpis lacerātis et diuellē
tis carnē et riuos in locis clauorū: po/
tuit fieri: vt sup patuit. Siue etiā: vt i
reuellatōib' brigitte legit: p scalas cru
cē ascēderit. et a pluribus carnificib' cru/
deliter ptractis brachijs fuerit concla
uatus: totoq; pondere corpis impri/
mēte sup vulnēra manuū. aliq's alius
in anteriori pte positus crudeliter per
tibias trahēs ad ima. sic eū clamaue

rūt eum. Hoc ex euāgelica historia nō declarat apte: vt̄qꝫ eñ modo℞ fieri potuit. In hac ꝗ̄ ꝯclauatōe: ꝯfessione: extensione ⁊ pensione inter oīa q̄ pro nobis ptulit: maxime doluit ⁊ p̄cipue in pectore ꝓpter disiunctōeꝫ pectoralium ossiuꝫ ⁊ hic dolor vehemētior videtur ꝓpter ꝓpinquitatē cordis. Cuꝫ eñ ossa illa videant̄ naturaliter ordinata pro cordis ⁊ pulmonis ꝓtectōe. nō potest ipo℞ dissipatō fieri absqꝫ cordis maxima passione: nec cessante miraculo. in alio posset tal' violētia fieri absqꝫ morte. Hec ꝗ̄busdaꝫ deuotis ꝑsonis legūtur a dño reuelata. Iteꝫ legit̄ quandā sanctā ⁊ deuotissimā virginē dixisse ꝙ passiones q̄s in corpe sustinuit filius dei ⁊ hoīs pro nr̄a salute: nullus hoīꝫ ferre posset: q̄n pluries si esset possibile moreret̄. Naꝫ sicut amor queꝫ gerebat ⁊ gerit erga nos inestimabilis est: sic passio que (solo amore iubēte ꝑiter

z cogente) portabatur ab eo: inestima
bilis fuit. z non tm̄ quãtuz natura re
rũ; z malicia inferentiuz: potuit facere
sed etiã mlto plus. Quis em̄ crederet
q̄ spine pforarent os capitis vsq3 ad
cerebrum: aut q̄ ossa viui hoīs disiun
gerentur. sicut in xp̄o contigit. Sz q̄r
maxim⁹ erat amor, pter quē solũ porta
bat hec oīa: maximas etiã adinuēit
penas. quib⁹ se nob̄ pfect⁹ demonstra-
ret. Hec em̄ fuit vna de pncipalib⁹ cau
sis illi⁹ passionis: demõstratio sc3 pfec
tissimi amoris quē habet ad nos qui
ɔuenientiori mõ nõ potuit demõstra-
ri. Vñ claui nõ tenuerũt eũ in cruce s3
amor. nec vires hoīm deuicerũt eũ s3
amor. Quõ aũt vicissent illuz: ad cui⁹
vnicum verbũ omnes ceciderũt in ter
ram. Hec predicta virgo. Dic igitur
in deuotione cum dolore cordis tui.
Mi domine ihesu tuas considerans
amaritudines in memetipso defitio.

Jmmensas ergo tibi graꝝ refero actõ
nes ꝑ tã penali ista sanguis tui habũ
dãti effusiõe rogãs hũiliter benigniſ-
simũ cor tuũ: vt q̃ in cruce leuari ꝛ sic a
terra exaltari voluisti: fac me q̃so a ter
renis affectibꝰ subleuari ꝛ mẽte celesti
bus ꝯuersari. ꝛ tuis vulneribꝰ cõdolẽ-
do me imergere. ¶ Septimo ꝛ vltimo
effudit sanguinẽ suũ benedictũ dñs ie
sus ex magna aspitate ꝯ luxuriã i late
ris sui aptione. Cũ eñ milites obten
ta licẽtia a pilato mitterent a iudeis.
vt crucifixis crura frangerẽt vt sic citi
us morerent ꝛ tollerent de patibulis
ꝓpter festuȝ. Cum magno g̃ strepitu et
furore veniẽtes. ꝛ vidẽtes latrones vi
uere: frangũt eis crura ꝛ occidunt Ad
ihm aũt veniẽtes: q̃ iaȝ mortuꝰ fuerat:
eo q͛ acerbiora supplicia q̃ȝ latrones ꝑ
tulerat: vl' forte ãn alios suspẽsus fuit
vl' quia ptãtem aĩaȝ ponendi habuit
nõ fregerũt eiꝰ crura. vt scriptura iple

retur. Sed tñ vt certificaret̃ de morte ei⁹. vnus militũ. Longin⁹ noĩe (tunc impi⁹ ꝛ sup̃bus: p⁹ x̄po ꝯuersus ꝛ martir factus) porrigens lanceã ꝛ hastam accutissimã in lat⁹ dñi ihũ dexterũ miserabiliter ꝛ crudeliter defixit ꝛ vulnere grãdi ap̃uit. Et hoc fecit iste ad cõplacentiã iudeoꝝ in q̃ patꝫ eoꝝ nimia crudelitas. Crudelitati enĩꝫ sp̃ maior crudelitas succedit. q2 nõ satiati pẽis q̃s x̄po viuenti inflixerãt: etiã mortuuꝫ vulnerare conati sunt. Sed cõtumelia illa a iudeis illata: statim in signũ p̃dĳt. q2 de corp̃e extincto sanguis verus ꝛ aqua pura miraculose emanauit ꝛ ꝯtinuo effluxit: vt preciũ nr̃e salutis. qđ a fonte ihũ scꝫ cordis archano p̃fusuꝫ inundaret sacramentis eccl̃ie ad vite gr̃am. ꝯferendã. essetq; iaꝫ in x̄po viuentib⁹ pocl̃m fontis viui salientis in vitã eternã. Et q̃uis illud vuln⁹ lateris nõ senserit. cũ corp⁹ mortuũ fue-

rit. tñ ꝑ hoc ↄtumelie ⁊ cõuicia sibi in
ferebant. q2 oẽs ↄtumelie ⁊ crudelita/
tes illate mortuoꝝ corꝑibus: reputã/
tur ac si viuis inferrent. Item ⁊ si cor
pus mortuũ erat: vixit tñ immortalis
deitas a corꝑe mortuo nullatenꝰ sepa/
ta. Magna ġ crudelitas fuit talem ac
tm̃ bñfactorem innocentez: tali morte
turpissima ⁊ penalissima occidere Sz
maior feritas corpꝰ iã mortuũ frustra
vulnerare Detestabilior eñ est spolia
tio mortuoꝝ ꝗ̃ viuoꝝ. ꝓpter qđ graui
us punit̃ ſm leges: ita ⁊ mortuoꝝ cor
poꝝ vulneratio maioris feritatis est
indiciũ. Sed licet ipe nõ senserit: me/
stissima: tñ mr̃ eius bñ sensit cuius fe/
licissimã aĩaz crudel' illa lanceatio tũc
transfixit: tũc ipa deficiẽs ⁊ quasi mor
tua cecidit inter brachia magdalene ĩ
terrã. Uides quotiẽs isto die mortua
est: totiens certe quotiens videbat cõ
tra filiuz fieri nouitatem. Ecce iaz nũc

Meditatio ferie sexte.

Lancea salutis. perfidia populi repro/bati casso vulnere in parietem carnis ihu diuina miseratione prolata. fora/mē fecit in petra z cauernā in maceria tanq̄ habitaculū colūbinuȝ. Exurge ergo virgo beata: que sola es z vna di/lecti columba formosa. esto edificans in summo ore foraminis apti cordis z lateris xp̄i tui. recipe dolorosum gla diū quem tibi symeou pp̄heta olim p̄ misit. Et tuā: ait ipius animā pertrāsibit gladius. Uere tuaȝ ipius: q̄a tua fuit ipi⁹ bn̄dicti ihu mlto plus q̄ȝ tui. in ipsum totaliter per amoris incendium transportata. Uere etiam ipsius tuam: quia gladius diri supplicij iesu mortis: tuam dilectissimam animam pertransiuit. totam se in suos trāspor tando dolores. Hic comtemplare q̄ȝ care sumus redempti z q̄ȝ preciose loti non corruptibilibus auro z argento. sed precioso christi ihesu sanguine.

Dic ergo cũ beato augusti. Rogo te dñe p illa salutifera vulnera tua q̃ pas sus es p salute nr̃a in cruce. ex q̃bus e manauit ille p̃ciosus sanguis quo su mus redẽpti: vulnera hãc aĩam meã peccatricẽ p qua etiã mori dignat⁹ es vulnera eã igneo ⁊ potẽtissimo telo tue potentissime caritatis. Cõfige cor me uz iaculo tui amoris: vt dicat tibi aĩa mea. Caritate tua vulnerata sum: ita vt ex ipo amorꝫ tui vulnere: vberrime fluãt lachrime die ac nocte. pcute ob secro dñe hãc durissimã mentẽ meã valida cuspide pie dilectõis: vt altius ad intima penetret ꝑtute potẽte. Hec aug⁹. Uulnera queso cor meũ lancea caritatis: vt tuis dign⁹ efficiar sacram tis: q̃ de tuo sanctissimo latere nob p fluxerũt In apertura lateris tui dñe a peruisti electꝫ tuis ianuam vite. Hec porta tua dñe. Justi intrabũt in eam Noli dñe queso iniq̃tatũ meaꝝ recor

dari vt ꝓpter eas mihi claudas aditū istū: quē peccatorib⁹ ꝛ penitentib⁹ pro uidisti. ꝓpterea (ẜm augusti.) euange/ lista vigilanti ꝟbo vsus est. vt nō dice ret lat⁹ ei⁹ ꝑcussit: aut vulnerauit: aut aliq̇d aliud. sed apuit: vt innuat ꝙ ibi q̄damodo hostiū vite apertū ē. q꞉ inđ sacramēta eccl'ie vt sup̄ dictū est ema/ nauerīt: sine q̇b⁹ ad verā vitā nō intrat.

Pulcra lamentatio beate vir ginis contra arma christi.

Consumato passiōis xp̄i a/ gone cū ip̄a mat̄ sup̄ morte vnigeniti sui videret celū terrāq꞉ lugere: ꝛ dolorosum piaculū fugere corpis ih̄u añ suos corpales aspectus attenderet: quō putas eā affectā similē in se for/ matōem figere. Vere em̄ ip̄m exēplar mortis tanq꞉ sigillatiua impressio to/ tā mentem ꝟgineā sculptura simili fi gurauit: vt merito dicat̄. Ih̄us matrē

afficiens.i.ad se faciens. quia totā eā
in sue mortis similitudinē trāsforma
uit. O quātis dolorū stimulis cōtue/
batur mater corp9 dilecti filij in cruce
pendere.et q̄si horrore mortis filij: in/
strumenta ip̄a infcrentia: crucem: cla/
uos: spinas z lanceā: potuit querulo/
sa pietate de temeritate arguere. z sibi
irrogatas iniurias i ipsa insensibilia
instrumenta: lamentatione retorque/
re deuota ∴ Quasi dicat virgo loquēs
ad crucem. O dura crux z crudelis in
tuū auctorem. qua audacia meū dile/
ctissimū filiuz deū viuum z eternū au
des sup tuā rigiditatem austeraz z du
ram sic crudeli extensione protrahere.
z clauis ferreis tibi sic crudeliter alli
gari. O vos claui creature illius q̄ ve
stris vulnerib9 moritur. quo temerita
tis ausu dilectissimā amantissimi mei
filij carnez spiritusancto cōceptam sic
atrociter perfodiendo diuellitis ∴ O

lancea que ex perfida populi reproba
ti casso vulnere in parietez carnis ihu
nati mei: foramen fecisti in petra ꝛ ca/
uernã in maceria. cur tuã acuitatez tã
horribilit tãqȝ tirãnice in mortuũ me
uz exercuisti nõ tuꝰ extitit inimicꝰ sȝ ve
rus fabricator. hic cor eiꝰ ꝛ latꝰ pforare
minĩe debuisti. Et vos spine nõ fuistȝ
create. vt vr̃i caput pũgeretȝ auctoris.
Cur dure create vrãz innatã duriciaz
non eliquastis vestri timore auctoris
An non aduertistis solem horrere pi
aculuz opis vestri: Terrã tremere su/
stinendo tormentũ illati supplicij. La
pides naturali cõditõe voƀ duriores
sup filij mei dolore pscindi. Certe vos
nec videre: nec noiari: audire (vr̃a ipsa
crudelitate impediẽte) vl' tenuiter pos
sem: nisi quia vos totaliter filius me
us in dulcorẽ sui humoris ↄuertit: vt
spernere vos non possim: sanguis de
sanguine meo. ꝛ caro de carne mea.

Ipse eñi dilectissim⁹ fili⁹ me⁹. vos na-
tura siluestres et duras: in sui corpis
plātauit deliciosissima padiso. Et vos
sui sanguinis sic humectauit irriguo
vt nō iam alius cibus plus mihi pla
ceat ꝙ vr̄a deglutire acumina: ⁊ vos i
figere cordi meo Sz tu crux alte statu
re. si ad me pietate pmota mitti velles
⁊ rigorē tue natiuitat inflectere. vt mi
hi incliata: me pmitteres meū dilectū
filiū amplexari: iam tuaꝝ iniuriarum
oblita: pacē tecū cōponerem mente de
uota. Amen

Deuotā disputatōem beate virgīs
cū cruce: quā quidaz deuot⁹ ꝯtexuit
hic ex deuotōe inserādaz eē decreui

O Crux dura q̄d fecisti. Multū
o certe p̄sumpsisti. Christū deū
suscepisti. Qui creauit oīa.
O crux redde mihi filiū. Totū meuz
solariū. Iam nō expecto aliū. Sicut
scripture predicāt. O crux apte respi

Disputatio Marie cum cruce

ce Vide kraz tremere Solē lumē clau
dere. Hec xp̄um deū nunciāt.
Rn̄sio crucis ad btām virginē
O tibi v̄go rn̄deo. q̄ p mūdo ihm
teneo. Nūc tibi nō restituo. Ut mun/
dū a morte redimat. Hec est certe lex
nature. Jugum gue geniture. Omes
viuūt isto iure. Ut mors oēs recipiat
Mors ē quies viatoris. Finis oīs
est laboris. Per mortē corp⁹ redēptor̄
Opter q̄ trāseat. Deus mortē ordi
nauit. Mundum morte subiugauit.
Propter hoc ipe gustauit Nō ꝛ aliis
ordinauit. Nihil cōuenienti⁹ Quā
xp̄us dei fili⁹. Patri succurrit penit⁹.
Secū ad celū ꝑuehat. Uirgo tu ꝛ/
ue filia. Matrē dānataꝫ libera. Sol
ue ꝑpentis vincl'a Mūdus te laude ꝑ
uiat. Per hec mundus te laudabit.
Paradisus exultabit. Adā xp̄us libe
rauit. Resurrexit die tercia.
Rn̄sio virginis ad crucem

¶ O crux tua verba audio. Nō tamē dolore careo. Jesuz pēdere video. In ter latrones viliter.

¶ Responsio crucis ad virginez.

¶ In me deus se hūiliauit. Propter me celum letificauit. Et infernuz spoliauit. Christus agens humiliter.

¶ Sum scala celi ordinata. Sū xpi morte cōsecrata. A deoq3 p̄destinata. Vexilluz suz victorie ¶ Debes ergo tu gaudere. Nō debes mūdo inuidere. Sic p mortem subuenire Voluit eis rex glorie. ¶ Mundus debet hāc amare. Et deuote salutare. Se mihi totum inclinare. Pro xpi amicicia

¶ Rñsio pacificate v̄ginis cū cruce. Pacem simul habeam⁹. Amplius nō ɔtendam⁹ Deo cūcta cōmittam⁹ Cui sit laus ꝛ gl'ia ¶ Morteē iaz non timeam⁹. Crucē oēs diligam⁹ Deuote do seruiam⁹. Cum dei reuerentia. Amen.

¶ Meditatio prima diei sabbati de

Meditatio pma diei Sabbati.

De compassione Marie virginis
Dies sabbati specialiter cō
secratus est marie virgini.
Vn̄ si non legitimū habe-
as impedimentuȝ: decet in
ei⁹ honore missaȝ deuote ce
lebrare: habita piter tūc meoria q̄nq̄ȝ
gladioꝝ q̄s simgulari⁹ ppessa inuenit
Primū accepit ex pphetia symeonis q̄
pnerū ihm oblatū in templū repletus
spūsctō ipm eē saluatorē mūdi cogno
uit. ꝛ premisso pconio (qd in cantico.
Nūc dimittis exprimit) ad matrē pue
ri dixit. Et tuam ipius aiam ptransi-
bit gladi⁹ In q̄ verbo intellexit gladi
um doloris: eo q̄ null⁹ gladi⁹ materia
lis potest. vsq̄ȝ ad animam pertransi-
re. Cuius doloris magnitudinem co-
gnouit ex nulla alia causa nisi a filio
prouenire. Et ideo ad prophetiam il-
lrm expauit stupore vehementi et vl-
traq̄ȝ credi potest. Ex tūc em̄ cor mr̄is

eodem spū plenū: intellexit q2 filiū suū vt ꝑ nob morte̅ despectissima̅ suscipe ret: generauit. Vn̄ quotie̅s eū post in spiceret gemens suspirabat: memor ꝑ phetie: qua̅ co̅plenda̅ suo tp̄e minime dubitauit. Hic co̅templare quō gladi us iste doloris. nō vno die tm̄ aut tri/ bus. sed vsq3 in diem resurrectōis filij miserabilit̄ z q̄si sine intermissiōe ipa3 cruciabat Specialius aūt tūc qua̅do membra ei⁹ tenera lauando aut aliter ta̅geret z tractar3 Vn̄ z dicere poterat Heu me si qn̄ sanctissimoꝝ me̅broru3 istoꝝ ꝯtritōnem cora̅ videre co̅tingat. Sed forsitan dulcis z vnicus fili⁹ me us hanc sua̅ mecū faciet misc̄diam. et auferet a me aīam ne videre cogar cor dis mei imme̅sum hūc dolore̅: morte̅ sc3 eius turpissima̅. imo si sic placitu3 esset in ꝯspectu dn̄i. morte̅ mea3 an̄ ei⁹ passione̅: pre cūctis delicijs mū di hu/ ius z honorib⁹ desiderare̅. Scōm

gladium maria suscepit in ammissiōe filij per triduū. Cū em̄ dn̄s ih̄us iam annoꝝ esset duodecim ꝛ ascenderet cū parentib⁹ in iherl'm ad diem festū: qđ q̄dem iocundū valde fuit marie: vt scꝫ rex regū ꝛ dn̄s dn̄antiū secū esset in itinere. sed nō multū post: gaudiū h̄ versum est in luctū. qn̄ recedentib⁹ illis remansit puer ibi: putantes eū esse in comitatu. Nam viri seorsuꝫ ꝛ femīe seorsum ibāt. Dicem̄ mos antiq̄tus erat pre deuotiōe meli⁹ s'uāda. Pueri vero cū illis vl' istis ire poterāt. Ludol. in de vita xp̄i. Cū sero venissent ad locū vbi hospitari debeāt p̄mo die videns dn̄a ip̄m ioseph sn̄ puero q̄ꝫ cū eo redi disse credebat: dolore vehem̄ti ꝯcussa: cū lachrimis p domos q̄s decēter poterat: sero circūibat: de puero q̄rebat: et ioseph cū fletu sequebat᷑. Puero autē tūc nō inuento: q̄lem q̄etem tūc h̄re poterāt: tu ip̄e cogita: ꝛ marie mater q̄ ip̄ꝫ

artius diligebat: nec cõsolari poterat. Quid eñi erat pdere ihm? ꝯspice bene ipam ꝛ vehementer ei cõpatere. q̃a in magña angustia fuit tũc aĩa sua. Nunq̃ꝫ ex quo nata est vsq̃ꝫ tũc in tãta fuit. Nõ ergo turbemur qñ tribulatõez habemus cũ etiã matri sue amãtissime nõ pepercit dñs. Tandẽ dña in camerã se concludẽs ꝛ ad oratõem ꝛ planctũ se ꝯuertẽs: p totã noctem illã ꝛ sequentes angustiabat̃ sup dilecto filio suo. Hec diligẽter cogita ꝛ recogita: q̃ntis vulneribus ꝛ cruciatib' cor virgis tũc sauciatũ fuerit: que suspiria: q̃ lam̃ta: q̃s anxietates ptulerit: cũ tanto tpe quesitũ filiũ non inuenerit. Jaz experiri cepit q̃lis esset futurus dolor ei' de quo predixit ei symeon. Nesciebat ergo q̃d ageret. q: thesaurũ sibi pie a deo cõmissuz pdiderat. Vñ lamentabiliter poterat dicere illud Geñ. Puer non cõparet ꝛ ego quo ibo? Cõsidera hic q̃ bta ergo

de terra sua expulsa ꝛ in egyptū fuga/
ta: in tanta tribulatōne posita filiū nō
perdidit. sꝫ postq̄ȝ ad festiuitates iuit:
ipm amisit: p quod datur intelligi: q
iesus sepe in aduersitate custodit et in
psperitate pditur. Postq̄ȝ ergo cū ma
gno labore ꝛ lachrimis plrimis: rediit
in hierusalez querēdo ipm: potuit di/
cere illud Can. iij. Quesiui quē diligit
aīa mea: quesiui illū ꝛ non inueni: scili
cet inter cognatos ꝛ notos. Surgaꝫ
ergo eundo de loco ad locum ꝛ circūi
bo ciuitatem p vicos ꝛ plateas. ꝛ que
raꝫ quē diligit anima mea. Et post tri
duum ammissionis (vt dictū est) inue
nerunt eum in templo: in loco vtiqꝫ d
uoto et sancto nō alibi. sed in loco do
ctrine sacre deputato ꝛ oratōi. ꝛ viden
tes eū in medio doctorū: amirati sunt
valde pter rei inexpientiā: quia nūq̄ȝ
tale fecerat Mater āt eiꝰ qͥ reuiuiscēs
exhilarata: deo gratias egit immēsas.

At puer iesus videns matrē: venit ad
eā: quē ipa suscipiens ⁊ dulciter oscu-
lans: ac deinde respiciēs in faciē ei⁹ de
corā dixit. fili qd fecisti nob̄ sic. Greg.
Maria maternis affecta visceribꝫ: qͥ
cū lamentis inq̄sitōꝫ dolorosaꝫ: oñdit
⁊ oīa sicut mater fiducialiter ⁊ hūiliter
⁊ affectuose exp̄mit dicens. fili qd feci
sti ⁊c. que fuit pia de ei⁹ absentia ꝯque
stio. Ecce pater tu⁹ ⁊ ego dolētes: scꝫ d̄
ammissione et absentia tua: quereba-
mus te. cui⁹ p̄ntia est nob̄ dulcissima
Quib⁹ respondit. nō exasperādo sꝫ in
struendo. Quid est q̄ me querebatis
scꝫ inter cognatos ⁊ notos: cū potius
deberetis me querere in tēplo qd̄ ē do
mus p̄ris mei: ideo subiūxit: nesciebá
tis q₂ in his que p̄ris mei sunt oportꝫ
me esse. Et nota q̄ istud fuit p̄mū ver
buꝫ qd̄ ab ore saluatoris p̄latū eē legi
tur. In q̄ suā diuinitatē expressit. ⁊ fu
it tante altitudinis. q̄ maria ⁊ ioseph

Meditatio pma diei Sabbati

ipm non intellexerut. Uel pre nimia
leticia no aduerterut. Ipse vo ad mris
reqsitioem z volutate rediit cu ill' naza
reth. z erat subdit' illis Ondens nob
in exeplo vt interdu bona maiora om
mittere. z miora p bono obedietie fa/
cere pueniat. Ex his g eligatur pacie/
tia in singulare amica hoc tpe incola
tus hui' mudi Si em dns ihs paren
tes suos tam iustos ta sctos (se eis ad
tps subtrahedo) sic tribulauit: ad no/
stra illud factu eruditoem credam': vt
cu nos pter peccata nra plurima: per
varias tribulatioes (tanq filios qs h
arguit z castigat) pbauerit: patientia
in salute aiaz nostraru discamus. De
hac amissione z reinuentoe pueri ihu
pulcre z alte loqtur. Ubertin' in scdo
li. ca. vij. de arbore vite crucifixi iesu:
multas pfundas questiones moues
z pulcerrime solues. Tercium gladi
um accepit maria in filij sui captione.

Cū enī beatus iohānes sociū suum
petrū post trinā negatōez mgrī de do
mo cayphe abeuntē ⁊ amare flentē am
miserat: timēs ne forte sibi similia eue
nirēt: etiā ipe recessit ⁊ venit nocte illa
in domū suam in q̄ forsitan maria ma
ter dñi cū matre iohānis (que soror do
mine erat) et aliis mulierib9 manebat.
Uel (vt alii dicūt) iohes dimisso dño
iesu in domo cayphe: cucurrit versus
bethaniā ad domū magdalene vbi vir
go remāserat: qñ xpus cū discipl'is ve
nit hierl'm ad cenā faciendā. ⁊ ibi cla/
mās ad hostiū a virgine orāte: tremēte
⁊ attonita audit9 est. Aduocauit mox
magdalenā dicēs. Surge filia, ⁊ audi
amus q̄d nob̄ de filio meo significat.
Intromissus iohānes eiulās flens ⁊
lachrimās dixit. heu me venerāda ma
ter: q̄z durus tibi nūcius venio. Et cū
pre singultib9 vix loqui valeret: inter9
rogabat a virgine cōlachrimāte. Ubi

Meditatio pͣma diei Sabbati

est filiꝰ meus: vbi est iesus meꝰ: Quid
actū est de filio: viuit adhuc: an iudei
interfecerūt euꝫ: Heu me dolentē ni/
miū. Et iohānes rn̄dere poterat: Nō
dn̄s mortuꝰ est sed iudas scarioth domi
nū ꝛ mgr̄m vendidit inimicis suis: et
tradidit eū nocte ista iudeis: quoꝝ mi
nistri cōprehenderūt illū: ꝛ captū liga
tū ac vinctū duxerūt in domū caype
Asserūtqꝫ neqꝫ illi pharisei et scribe eū
debere morti adiudicari. O qꝫ gelidū
factū est tūc cor illud virgineū: q̄nto ve
dolore repleta fuit aīa eius: Nūc gla
dium symeonis (quē tot annis expec/
tauerat) cuꝫ magna cordis tristicia a
trocius sensit. Alij dicunt qꝫ maria in
spiritu cognouerat: quādo et quomō
captꝰ fuerat. Que statim cum inestia
bili lamento fletu ꝛ planctu exiuit cuꝫ
iohanne: magdalena ꝛ alijs comitāti/
bus. hierusalem festina petens: ꝛ ma
ne veniens vsqꝫ ad domū pōtificꝭ (vbi

multitudinē congregatā inuenit: qm̄
ad pilatū ih̄us mittendus erat) tēpta
bat ad filiū ꝓperare: sed nō ꝑmittebat.
Nūc clamare potuit altisona voce: fi/
li mi ih̄u: ih̄u fili mi: vbi es dilectissime
fili. vbi te inueniaȝ? Quis te cepit: cur
te mihi abstulerunt benignissime fili?
Et similia poterat dicere. Et dū vide/
ret armatos iudeos atȝ gētiles domū
cayphe intrare ꝛ exire (q̄ oēs tanq̄ lu/
pi rapaces in agnū māsuetissimū seui
ebāt) multiplicabat dolor ipi⁹ nimis
Et dū sic angustiata staret: mox edu/
cūt dn̄m ih̄m hn̄tem man⁹ retro colli/
gatas: quasi fur esset et latro in medio
armatoꝝ: q̄s ante ꝛ retro habuit: a dex
teris ꝛ a sinistris ꝓpter metū cōis vul/
gi: q̄s summi sacerdotes ꝛ p̄ncipes mł
tū timebāt. Et cū ipa mestissima ma/
ter (cū his q̄ secūt erāt) videret sic liga
tū: afflictū: ꝯsputū: ab oībus despectū
a discipłis derelictuȝ. ac oīm solatio ꝛ

auxilio destitutū: non loquentē: nō se excusantez: sic vituperabiliter ꝛ enormiter a tāta mltitudine armatoꝝ crudeliū duci ad sistendū tribunali iudicis iniqui. ꝛ cōdemnandū morti: quanto fuerit dolore ꝛ amaritudine repleta: nō posset dici. vel ſmōe explicari. Dn̄s āt vidēs matrē ꝛ forte audiēs eā sic lamētantē in tāto dolore valde dolebat ipse ꝛ adaugebatur angustia mētis sue. Sciebat em̄ ꝙ pro ipso vsqꝫ ad euulsionez aīe a corpe dolebat. Naꝫ q̄nto int̄ eos erat amor vehem̄tior: tāto vtriusqꝫ dolor cōpassionis intensior. Cōstat aūt ꝙ nunq̄ȝ inter matrē ꝛ filiū maior ꝛ intensior fuerit dilectio. Amor em̄ q̄ debet eē patris ꝛ matris ad filiuz: erat in virgine sola Et hoc sciens dn̄s (q̄ oīa nouit) vbiqꝫ ei multiplacabatur dolor ꝛ angustia. In illo ḡ mutuo conspectu magnus valde dolor fuit vtrinqꝫ. Uel forsitan auertit vultū suū sputis iude-

orum totū maculatū: ne plus augeret
matris dolorē. qđ vtiq3 etiā sine vtriusq3
q3 speciali miseria nō fuit. Quartum
tūc gladiū mater dolorosa accepit qui
aīam v̄ginis pertrāsiuit: qn̄ iuxta cru
cem filio in ea pendēte stetit et eū p̄mo
intuita fuit tā miserē ꝛ crudeliter expā
sum ꝛ laceratū ꝛ oībus vestibꝫ spolia
tū ꝛ manibꝫ ꝛ pedibꝫ ꝑfossuȝ ꝛ totū san
guine ꝑfusuȝ nolēs deserere morientē
quē viuū an̄ nunq3 reliq̄rat. ꝛ q2 ei nō
dabat̄ mori cū filio: saltē oculos habe
bat fixos ī eo suspēso: imo ī cruce dn̄a
mūdi: regia celi cū filio affixa stabat: fi
lius em̄ in corpe sparsa: ipa v̄o in aīa
oīa illiꝰ vulnera habuit vnita. O q3
miserabilis intuitꝰ. ꝛ aspectꝰ intolera/
bilis vn̄ dolor inexplicabil' nō īmeri/
to aīam eiꝰ ꝑtrāsiuit: nec soluȝ ex intui
tu. sed etiā ex auditu. cū audiret hīcin
de blasphemātes: ac filiū subsānātes
atq3 dicētes. Vach q̄ destruis templū

⁊ in triduo reedificas. si fili⁹ dei es de-
scende de cruce. ⁊ alia mlta in derisuȝ
pferentes. Un̄ poterat virgo illa san-
ctissima lamentabiliter dicere. O fili
mi aīe mee olim ꝯsolatoꝛ ⁊ gaudiū: nūc
aūt gladius penetrabilioꝛ om̄i mucro-
ne acutissimo. Fili mi quē nouē men-
sibus in vtero tenui: quē ꝓuo lacte pa-
ui: quē totiens infantem ⁊ paruulū pā-
nis inuolui: in cunabulis reposui: ⁊ a-
moꝛosis amplexib⁹ strinxi inter vbe-
ra mea: ⁊ osclata sum vbi sunt gaudia
que de te suscepi: cōuersa sunt mihi in
meroꝛē ⁊ luctū. Ubi gabriel mihi di-
cēs. Aue gr̄a plena: O m̄ia conuersa
sunt in ve ve. Ubi angeli cantātes in
tua natiuitate. Jam sol ⁊ omnia me-
cum plangunt. Ubi pastoꝛes ad pre-
sepe venientes: vbi reges oꝛiētales te
adoꝛantes. Ecce om̄es te blasphemāt
Ubi gr̄a p trigintatres ānos tua dul-
cis cōuersatio ⁊ iocūda familiaritas:

O q̄ȝ infelix fctā ē mihi ⁊ tibi dies ista Heu me miserā. Ecce iaȝ morieris et nihil mihi dicis: ⁊ q̄d faciā ego sine te filio meo? Quo diuertam? Ad quem ↄfugiā? Tu mihi pat: tu frater. tu mihi blandidus fili⁹ eras. Tu mee diuicie: tu delitie: tu mea gl'ia. O me desolatā que tm̄ filiū in cruce video deficere. O amātissime fili loq̄re matri tue: loquere vt audiā vocē tuā. Non denegas mihi qđ postulo Exaudi me ⁊ verbo tuo ↄsolare: ne deficiā in hac tribulatiōe. O fili mi lumen ocloꝝ meoruȝ ↄdescendisti latroni misericorditer loquēs ei. Acquiesce itaq̄ꝫ voto matris tue. ⁊ dic mihi q̄d factura sim? cui me orphanā reliq̄s? Latroni ꝑadisum ꝓmisisti hodie: ⁊ mihi mr̄i tue mestissime nullā ↄsolatōneȝ tribuis. Judeis pius pro q̄bus orasti et latroni: mihi durus. His vel sil'ibus q̄relis pulsabat tristissima mater aures afflictissi-

mi filij sui: qui nō minorē penā experi-
ebatur in mēte ꝓpter teneritudinē ma
tris: quā sentiebat in corpe a plāta pe
dis vsq3 capitis verticem vulnerato.
Gerson. in ij. tracta. super magnificat
Quid sibi vult q2 vnā suam vnice di
lectā matrē sustulit in ꝯsolabilem. qn̄
de cruce latronē ꝓtinus ꝯsolabat̄. Au
diēte em̄ matre et incōsolabiliter anxi
ante (qm̄ ptrāsierat doloris gladius
aīam eius) Dixit. Amen dico tibi ho
die mecū eris in paradiso. O mitissime
ihu ꝛ vbi erat mater tua Nonne pn̄s
nonne vidisti ꝛ audiuisti lamentantē
nōne cognouisti dolorē ingentem cor
eius ꝛ aīam secātem: Cur nō ꝯsolaris
O vere terribilis in cōsilijs de⁹ sup fi-
lios hoim. Quis h̄ estimasset: Quis
credidisset: Quis sperasset: Assumit̄
ad gl'ie paradisum aīa latronis. ꝛ aīa
matris reliquit̄ ad lamentū. Cui lon
go tp̄e post patet ingressus ad idē filij

regnū. Potuit inuidiā sibi facere glo
rificat⁹ ipe latro: si non fecisset eā cari/
tas vnū cor ꝛ vnā aiām cū eo. Suasit
eadē caritas (querēs que dei sunt) ha
bere vitā in patiētia ꝓter electos dei:
ꝑ se ꝛ ex se docendos de misterijs ſue fi
dei: vt ꝓprios filios q̄s tc̄ sub cruce cū
maximo dolore ꝛ amaritudine genuit
vt ī verbo seq̄nti mistice spūsctō dictā
te declarat. Audi em̄ q̄d dixerit matri
sue taliter lamentanti aliq̄liter conso
lando ꝛ ꝯmendādo eā dilecto discipu
lo iuxta crucē stāti: in q̄ q̄uis xp̄ianus
venit intelligend⁹. vt sup̄ patuit. In/
q̄t em̄. Mlier ecce fili⁹ tuus. Et q̄uis
aliq̄lez ꝯsolatōez in illa cōmendatōne
debuit accipere: fuerunt tn̄ oīa viscera
ei⁹ cōmota. ꝛ si adhuc q̄cq̄ȝ sensibilita-
tis ꝛ viriū in ipa manebat. hoc totuȝ
immerserat amaritudo: ad illaȝ ei⁹ vo
cē qua sic loquēs de cruce valefecit ei.
dans sibi iohēm ꝓ se ꝛ vocādo eā mlr̄e

rem nõ matrez. O q̃ntum lamentũ et q̃ntus flet⁹ in ip̄a tũc inundauit. Dic iosephꝰ ꝙ fletus sub cruce ad sangui/neũ sudorẽ se extẽdebat: ⁊ in ml'tis ṗti bus orb: sanguis d̄ celo fluxit in hora passionis xp̄i. in signuȝ ꝙ sanguis ei⁹ innocẽter effusus req̄reᵭ a nob ⁊ cruci figentiũ manibꝫ Bern̄. An non pl⁹ q̄ꝫ gladius ꝯmo ille: reuera ṗtrãsiẽs aīaȝ suã ⁊ ṗtingẽs vsqꝫ ad diuisionẽ anie ⁊ sp̄ũs. Mulier ecce filius tu⁹. O q̄lis cõmutatio. Quomõ non suaȝ affectu osissimam aīam pertransiuit hec audi tio: qñ ⁊ nostra (licet saxea licȝ ferrea) pectora: sola recordatio scindit. Am/pli⁹ aũt auxit dolorem ꝟginei cordis. cum vrgente dolore ⁊ mortis articulo imminente. audiret filium cuȝ clamo re valido ⁊ lachrimis expirantem. Et ad quodlibet verbuȝ quod post ei⁹ cõ mẽdationem in cruce ṗtulit. cor eius doloris gladius transfixit. videlicet.

Cum ad patrē se clamaret derelictum Cū in indicibili pena sua sitire se dicebat. Et tandē q̄ntum dolorē senserit post expiratiōem in lanceatione fideli anime cōmitto contēplandū. De qua iterū. Bern. Uere tuā mater aīam (o beata) gladius ptrāsiuit. Alioq̄n non tuā pertrāsiens nisi carnē filij tui penitraret. Et q̄dem postq̄ emisit spm̄ tu9 ille ihus: oīm quidē: sed specialiter tu9 ipius plane non attigit aīaz crudelis lācea q̄ ipi (nec mortuo parcēs) cui nocere non possēt. apuit lat9. sed tuā vtiq̄ aīam ptrāsiuit. ipius nimirū aīa iā ibi non erat sed tua plane nequibat auelli. Tuā ḡ ptrāsiuit animā vis doloris. vt plus q̄ martirem merito predicem9 in qua nimirū corporee sensuz passionis. excessit cōpassionis affect9. hec ille. Nescio si in aliquo passionis xp̄i articlo tristissima mater intensiori dolore repleta fuerit. licet in oībus

intensissime doluit q̄ȝ nūc. dū inimico furori. hoīs pena filio viuenti ⁊ morīēti illata minor erat vt etiā mortuū extinctūq̄ȝ corpus: crudelissimo vulnere vsq̄ȝ ad cordis lachrimatiōem dissecarent. Torrens passionis tūc in sola matre fluctuabat: qui prius ⁊ filiū ⁊ matrem pfluebat. ¶ Quintus gladius doloris aīam eius ptransiuit: cū videret filium eius depositū de cruce: qui vitam dat oībꝫ: corā se mortuū: cruētatū: morte pallidū: plagis liuidū: vulneratū: dilaceratū. ⁊ p oēs ptes corpis miserabiliter ⁊ lamētabiliter cōtrectatū. vt in eo esset ꝯpleta ꝓphetia iā sepe recitata ab Esaia. A planta pedis vsq̄ȝ ad verticē nō est in eo sanitas. Quid mentis credimus habuisse virginē: cū videret speciosum forma p̄ filijs hoīm tam crudeliter occisum: vt nō esset in eo spēs neq̄ȝ decor. Cū eīn ioseph ille nobilis ⁊ Nicodemus doctor legis: discipuli dn̄i. li

cet hucusq̃ occl'ti: nũc aũt audacter. ve
nissent ꝓpe crucifixionis locũ (vt dicit
ludolfus) flexis genua flectẽtes adorauerũt
dñm. Et cũ appropinquasset ad crucẽ:
ad cui⁹ pedes iacebat mesta mater an⁹
xia nimiũ de corꝑe ponẽdo a cruce: cũ
maria magdalena ꝛ maria iacobi ꝛ ma
tre filioꝝ zebedei ꝛ iohãne ꝛ ceterꝭ. quã
reuerẽter (lacrimãtibꝰ ocl'is) salutãtes
ab eadẽ etiã decẽter recepti: dixerũt O
mesta mater ꝛ dña: venim⁹ vt filiũ tuũ
ꝛ mgr̃m nr̃m deponam⁹ de cruce. recõ
damusq̃ honorifice in sepulcro. Quo
ipa audiẽs q̃si de morte ꝯsurgẽs: pau
lulũ reuixit spũs ei⁹ Stãs igit᷑ mater
cũ anxietate m̃l'ta brachia extẽdebat vt
dilectũ filiũ tangere posset Et cũ auul
si fuerũt claui de manibꝰ ꝛ pedib⁹. sus/
cepit eũ cũ astãtiũ auxilio int᷑ brachia
sua: stringẽs eũ ad triste pect⁹ suũ. ꝛ ru
ens in ãplexus ꝛ oscula. de dilecto suo
satiari nõ poterat. Corꝑe igit᷑ dñi in

terrā posito adorabat eū. Deinde cū multa caritate dolori ingenti mixta: cō trectabat sua sanctissima membra: caput cū scapulis suscipiēs in gremio et spineā coronā extrahebat ab illo. et osculabatur illud multipliciter pforatū et cruore respsū dicēs. O caput dignū diademate et corona imperiali: q̃ꝫ turpiter coronatum et dire te vidi huc vsq̃ꝫ corona spinea. Inspiciebat liuidā faciē et illā merens osculabatur dicēs O decora facies et speciosa nimis. ex qua p tot ānos tm̄ gaudiū suscepi: quō facta es vt leprosa? Deinde pforatas man⁹ suscipiebat amorose osculās. et lat⁹ tangebat hasta aptū: referēs semp piissima v̈ba cōpatiende querele. Nec puto aliq̃s posset plene inuestigare. q̃liter v̈go depositū de cruce filiū dolenter lamētabatur Magdalena v̈o pedes (apud quos olim tantā gratiam meruerat) tenebat. Alij vero autem circumstant

ꝛ oēs planctū magnū sup̱ eū faciūt. Ui
dētes aūt Joseph ꝛ nicodemus dolorē
mr̄is vehementē nimis: quē ex visu et
ꝯtactu filij mortui habebat: valde ti/
muerūt matrē p̱dere cū filio. ꝛ ido festi
nabāt corpus illud mortuū abscōdere
ab oculis mr̄is: rogādo vt p̱mittat cor
pus dn̄i p̱ungi: ac lintheamībꝫ inuol/
ui: ꝛ sepeliri. Ipsa vero ꝯtendebat di/
cens. Nolite amici mei tam cito filiū
meū auferre mihi: vel me secū sepelite.
Illū adhuc paululū relinquite mihi:
vt faciē ipsius valeā ꝯtemplari. ꝛ inde
aliquantulū ꝯsolari. Illi volebāt eū
tradere sepulture. ꝛ ipsa volebat eū re/
tinere. ꝛ sic erat hec pialis et miserāda
ꝯtentio inter eos. flebat illa lachrimis
irremediabilibꝫ. Ipsius lachrimarū tā
ta vbertas fluebat: vt caro cū spū in la
chrimas resolui putaretur. Rigabat
lachrimis faciē ꝛ extincti filij corpus.
ꝛ p̱fundebat vndiqꝫ plagas eius. lapi

pidem quoq sup quez positū erat cor-
pus adeo lachrymis madebat. vt ad-
huc apparere dicātur. q lapis i ingres
su eccle sancti sepulchri esse memorat
Aspiciebat vulnera corpis ⁊ vultū e⁹
⁊ caput. videbat spinaꝝ pūcturas. de-
pilatōnē barbe. . faciē ex sputis et san-
guine deturpatā. et de aspiciēdo et flen
do nō poterat satiari Quātas igit la-
mētatōes. vlulatus. plāct⁹ ⁊ fletus su-
per idē corp⁹ vnici filij tūc fecerit: verb
explicari non posset. Credēdū tn̄ est q
nullos plāctus irratōables fecerit. qr
dolor ei⁹ ad rōnē supiorē nō ptingebat
Cogita etiā q̄to affectu ille scte mlieres
q sibi sedule ministrātes dū viueret: il
lud sacꝝ corp⁹ nitebātur cōtingere. ⁊ se
maternis fletib⁹ sociare. Sz ille dile-
ctus iohānes expti amorꝫ memoria. ⁊
corpalis aspcūs figura: doloꝝ pariete
pfossus: totū se lamēto sacri corporis
⁊ q̄li poterat refrigerio suspirijs ma-

ternis exhibebat. Magdalena vero pe
des dñi q̃s alia vice lachrimis cõpun
ctionis rigauit: nunc mlto magis vn
dis lachrimarũ cõpassionis largit' la-
uit. Aspiciebat pedes sic vulneratos ꝛ
pforatos: desiccatos ꝛ sanguinolẽtos
ꝛ flebat amarissime: ꝛ pre dolore vide/
batur deficere. Similiter flebãt vehe
menter ꝛ alij. Ac etiã angeli pñtes ibi
Vñ Aug⁹. O q̃s angeloꝝ vl' archan-
geloꝝ illic nõ flesset: vbi cõtra naturaꝫ
auctor nature: immortalis deus: mor
tu⁹ hõ iacebat: videbãt xp̃i corpus sic
male tractatũ ab impijs: sic laceratum
iacere: ꝛ mariã (totã suo cruentatã san
guine) sic amarissime flere: ꝛ nullo mo
do suas lachrimas posse refrenare.
Sicut em̃ possibile fuit deũ p assum-
ptũ hoiem mori: sic possibile fuit ange
los bonos ĩ morte dñi sui dolere. hec
aug⁹ Vñ puto q istoꝝ plongatiõe fle
tuũ ꝛ deuotoꝝ luctaminũ: quib⁹ ma

Meditatio p̄ma diei Sabbati

ter a filij corpe auelli nō poterat: ⁊ q̄b⁹
ip̄a illoꝝ corda eliquabat ī lachrimas
vsq3 ad horā tardā sepultura ꝑtracta
fuit. Hic ꝯtēplare quō duos dolores
in corde pugnauerūt mestissime mr̄is
Prim⁹ fuit quē de morte filij habuit.
Scd̄us q2 si mors illa nō fieret: gen⁹
hūanū saluū a morte scd̄a non esset s3
posterior priorē supabat. Vñ ⁊ ꝯgrue
dicere poterat. Mihi viuere xp̄us est
⁊ mori lucrū. Hoc est: vita filij vita est
cordis mei: s3 mors sua lucrū est gene
ris hūani. Merito ergo matrē dn̄i sicut
⁊ ip̄m dn̄m: singularius diligere tene
mur. Nā sicut fili⁹ plus nos q̄3 se dilex
it: volūtarie se ꝑ nob̄ in mortē offerēs.
vt eternaliter secum viueremus: ita et
mater sua: imo etiam nostra: plus no
stram salutem q̄3 vitam fili sui vnici di
lexit. Tandē vero dn̄a ad instantiā io
hannis ⁊ alioꝝ appropinquāte hora

noctis tamq̄ grata et discreta licet: vt se pe dictū ē. mestissima āplius cōtēdere noluit: pmisit corpus dn̄i inungi. in/uolui et aptari. Quo sic aptato: vide/bāt oēs mr̄em amarissime flentē: oī so latio destitutā: vt nō solum dn̄m extin ctū: sz sup ipaz dabāt oēs plāctū mag nū. et cū ea eē amarissime flebāt. vt vix q̄lisq̄ eoꝝ loq̄ posset.. Tūc dn̄a videns q̄ ampli⁹ differre nō posset: ponit vul tū sup faciē filij sudario inuolutā. ꝛ ex inundātia lacbrimaꝝ m'ltō magis la uit faciē e⁹ q̄ magdalena pedes Et sic signās et benedicēs corp⁹. Et tūc oēs adorātes flexis genib⁹ et pedes oscu/lantes portāt ad monumētū. qđ dista bat a mōte caluarie q̄nq̄ginta passib⁹. Piā āt cōcertatōnē dilatōis sepultur̄ inter deuotā virginē ꝛ adueniētes dis/cipulos deuotus lamētator passionis iesu et eximius doctor Bernardus in quodā describit tractatu de sacre vir/

ginis planctu. Terminato aūt sepul
ture officio cogita cū quantis gestib⁹
ip̄ȝ sacꝝ sacrū sepulchri materna cōple
ctebātur brachia. rigabāt ocl'i oscula/
bātur labia. et totus gest⁹ corpis intra
sua p̄cordia absorbere videbatur sepl'/
cꝝ. Attēde aīa deo deuota q̄nte iacula/
culatōis aspectū p̄bet matern⁹ contui
tus: qn̄ a sepulchro filij dolorose auul
sa: facie pallēs. respsa sanguie cū anhe
losis suspirijs et gemitibus interrup/
tis et fletib⁹ lachrymosis in manibus
dilecti iohannis et illoꝝ fideliū deuo/
toꝝ in ciuitatem reducitur: cui⁹ tūc ce
na erat (qꝛ adhuc ieiuna) lachryme cū
lamēto. Certe qꝛ nō pcutit: imo q̄ non
cōterit cōpassionis affectu in tali me/
moria virgis mr̄is: degener ē filius. ꝛ
sua miseratione indignus. Sȝ et illa
magdalena deuota tāto ferebat cordis i
cendio: tāta pietatis afficiebat dulce/
dine tā validis trahebat vinculis cha

ritatis: vt feminee fragilitatis oblita
nō terreretur noctꝫ caligine: nec retar
daret psecutorū īmanitate: nec arma/
tura custodū a visitatōne sepulcri: q̄n
potiꝰ foris stās ꝛ rigās lachrimis mo
numentū. recedentibꝫ alijs nō recede
bat: ꝓ eo ꝙ diuine dilectiōis igne suc
cēsa tā valido vrebat̄ desiderio ꝛ com
passionis vulnerabat̄ amore. vt nihil
ei saperet nisi flere. possetqꝫ veracit̄ cū
maria virgine illud eructare ꝓpheticū:
fuerūt mihi lachrime mee panes die
ac nocte. Hic ḡ in deuotōe cordis Deꝰ
meꝰ ꝓ me totꝰ ī morte traditꝰ bone ihu
cōcede mihi: quāqꝫ in oēm modū īme
rito ꝛ indigno: vt q̄ his: corpe interesse
non merui: fideli tn̄ (licet arida) mēte
eadē ꝓtractans: illū ad te deuꝫ meū ꝓ
me crucifixū ꝛ mortuū cōpassionis af
fectū experiar: quē innocēs mater tua
ꝛ dilectꝰ tuus discipl's ꝛ frater vterinꝰ
ꝑ adoptiōis grām ꝛ recōmendatōneꝫ

maternã iohẽs apl's. ⁊ penitens mag/
dalena cũ sodalibꝫ suis in ipa tue paſ
ſionis hora senserũt. Sed hic deuot⁹
contẽplator ammirari posset. cũ null⁹
vnq̃ hoim tm̃ in corde senserit dolo/
rẽ: sicut maria mater ⁊ virgo in filij sui
amãtissimi morte: cur ergo nõ sit mor
tua pre nimio dolore? Et assignantur
hui⁹ tres cause. Una fuit certitudo re
surrectionis filij post triduũ: que mul
tũ eam ꝯfortauit ne deficeret. Scd̃a re
dẽptio toti⁹ generis hũani de captiui
tate diaboli ꝑ mortem filij sui. qꝫ inesti
mabili fauore dilexit. Tercia ⁊ poten
tissima fuit grã ⁊ virt⁹ spũssancti: q̇ q̊n
dam ei obumbrãs vt filiũ dei in sua v
tero ꝯciperet. Nũc q̃z illã in tãta tribula
tõe in esse cõseruauit ne deficeret. q̃ vtiq̃
in tãtis doloribꝰ ienarrabilibꝰ i vita nõ
durasset si ñ eã vis diuia ꝯseruasset. Unde sit
q̃nq̃ dolores marie gñales (licet pl'es
speciales) q̊bꝫ oim sctõꝝ passiones: q̃s
in suis corpibꝫ pertulerũt: nõ poterũt

adequari. Qui (vt pie credit) ita sunt priuelegiati. vt quicūq3 a q̄buscūq3 anxietatibus et dolorib⁹ opp̄ssi fuerint. si beatā virginē pulsauerint. et de illis suis dolorib⁹ eā cōmonitā habuerint exaudiantur et eripiantur a quacūq3 tribulatōe Dicamus ergo clamātes ī celū Virgo sctā subueni nobis miseris. et propter dolores tuos quos sustinuisti nos eripe a dolorib⁹ p̄ntibus et protege ab eternis.

¶ Meditatio secunda diei sabbati. videlicet de morte.

Meditare o homo. et ab oculis tuis nūq3 recedat q̄ p⁹ modicū sis ab hac vita in aliam ignotā regionem transiturus. et oēs res mūdi / glām et hōrem et q̄ cūq3 alia in q̄b⁹ in hoc mundo delectaris hic sis relicturus. Dic ei hora. omni die fini et vltime hore approp pinquas. Scrutare igitur et q̄ntū po

tes interdũ affectũ in te trãsforma ho/minis morientis. et forma in te et me/ditatione tua quasi statim moriturus esses. et iam sit pñs qd sine dubitatõe adhuc tibi pñs erit Uide igitur sic af/fectatus quãtus tibi dolor inest. quã/tus cõsciẽ remors⁹ et internus clamor de malis delectationib⁹ tuis. quãtuz dolebis q te non emẽdasti. et a delecta/tionibus tuis te nõ auulsisti. q dei p̄/cepta transgressus es Nã illa hora vi/debis q̇d meruisti. et q̇d cõmisisti Ad/huc ante ocl'os tuos singl'as delecta/tiones vide singula vicia et passiones quib⁹ modo dulciter delectaris Co/gita q̃ꝫ amarũ erit tibi tũc a delectatio/nibus separari. et quãtũ dolebis q vi/uens non fuisti cõcupiscentijs mortu/us. Deinde cogita et forma in te talez affectũ vt si aĩa tua statim deberet exi/re. q̃ꝫ libenter oẽm delectatõnez velles relinq̇re. q̃ꝫ gratanter oẽm laborẽ ꝛ pe

nitentiā arripperes: si vitā posses obti/
nere. Cogita deinde in illa hora q̄z bre
ue videbit᷑ tibi om̄e temp⁹ vite tue ⁊ de
lectatōnu3 tuarū. Nūc videbis totu3
tēpus tuū transisse q̄si somnū vl' sicut
vmbrā: maxime cū perpendis instare
eternitatē que nunq̄z finiet᷑. Mors lō
gius abesse nō pōt. Na3 si nongentos
vite excesserim⁹ annos. sicut an̄ dilu/
uiū gen⁹ vixit hūanum. Et si mathu/
salem nob̄ tēpora donarent᷑. nihil tn̄
esset p̄terite vite longitudo: cū esse de
sisteret. Item inter eū qui vixit centu3
annis ⁊ illū q̄ mille: q̄stq̄z idem finis
vite venerit ⁊ irrecusabilis mortis ne
cessitas aderit. quid h3 vn⁹ plus alte/
ro? Transactū om̄e tp̄us tantūde3 est
nisi q᷑ ille q̄ magis senex est: mag᷒ onu
stus pctōꝝ fasce p̄ficiscit᷑ ex hac vita.
Deinde cogita q̄ntus tibi erit dolor q᷑
tā pro minima delectatōne breuissimi
tp̄is āmisisti delicias: letitiā ⁊ gl'ia3 sē

¶ Meditatio scda diei Sabbati.

piternã. Perpende etiã q oẽs iste de/lectatões nihil tibi tũc ãpli⁹ ꝯferent q̃ꝫ q amarã mortẽ faciẽt amariorẽ. Tanto ei difficili⁹ hinc sepaberꝫ q̃nto plibꝫ rebꝫ inordinatiꝫ ꝯcupiscẽtijs fuerꝫ alli/gat⁹ Vñ Sap. Eccli. xli. O mors q̃ꝫ amara ẽ mẽoria tua. hoĩ sano ꝛ pacem hñti in substãtia sua. Cũ aũt talẽ affectũ in te formatũ ꝛ cordi tuo ĩpressum senseris. tũc ꝓcede vlteri⁹ cogitãdo q illa hora certissime veniet ꝛ est tibi in/euitabilis. Bern. Cur ego vitã istam tãto tẽpore desidero: in quo q̃nto amplius viuo tanto plus pecco. Quãto est vita lõgior: tãto culpa maior. Quotidie nãqꝫ crescunt mala ꝛ subtrahunt bona. Assidue variatꝛ hõ ꝑ prospera ꝛ aduersa ꝛ ignorat quãdo moriatꝛ. Sicut enĩ stella in celo choruscãs velocitꝛ currit ꝛ repẽte deficit Et sicut scintilla ignis subito extinguitur ꝛ in cinerem redigitur. sic cito finitam datur istam

cernere vitam Dū ei libēter ac iocūdis
sime moratur homo in mundo. diuqꝫ
se victurū arbitraꝛ. ac multa longo tē
pore disponit agēda subito rapitur in
morte. ꝛ ex improuiso auferꝛ vita a cor
pore Dies ei hominis sunt sicut vm/
bra sup terrā. ꝛ tūc est prope nihil dū
stare videtur. Cur ergo thesaurizant
in terra cū sine dilatōe transeat. et illō
qd colligiꝛ et illeq̄ colligit. Et tu ho⁊
mo quē fructū expectas in mundo. cu
ius fructus ruina est. cuiꝰ finis mors
est Utinā saperes ꝛ intelligeres ac no
uissima puideres. Dic mihi vbi sunt
amatores mūdi q̄ ante pauca tpa no/
biscū erāt nihil ex eis remāsit nisi cinis
et vermes. Quid profuit illis inanis
gloria. breuis leticia. mūdi potentia.
carnis voluptas. false diuitie. magna
familia et magna concupia. Ubi risꝰ
vbi iocus. vbi iactantia. vbi arrogan
tia: De tanta leticia quāta tristitia: pꝰ

tantā voluptate tanta miseria. de illa
exultatiōe ceciderūt in magnā ruinaz
z magna tormenta Quicqd illis acci-
cidit. tibi accidere potest. qz hō es hō
de humo: lim9 de limo. de terra es: de
terra venis z in terrā reuerteris qn̄ ve
niet dies vltima q̄ subito venit z for-
sitan hodie erit. Hec Bern̄. O mors
q̄ amara est memoria tua. Hinc cogi
ta etiā q illā horam determinate p̄sci
re nō poteris sz improuise veniet. z sic
dictū est: forte hoc anno forte hoc mē-
se vl hac septimana. qz sicut fur ita in
nocte veniet qn̄ nihil de hoc cogitab.
Sed mlta te actuꝝ cogitas. sicut cōti
git illi q dixit Aīa mea habes mlta bo
na posita in annos plurimos: reqesce
cōmede bibe epulare. Sz qd audiuit
Stulte ac nocte repetēt aīaz a te. Que
aūt parasti cui9 erūt. Luc. xij. Idcirco
saluator nr̄ nos sepe ammonet. Vigi
late qz nescitis diē necz horā. Itē Vi-

dere ne fuga vestra in hyeme fiat id est improuise incaute: vt euangeliū canit Nonnunq̄ȝ etiām vt eo plus timor te excruciet ⁊ expurget: reuolue ordineȝ quo ad mortem deuenies. Siquideȝ mortē vt cōiter precedit infirmitas g/uissima. Cogita q̄nta hec erit q̄ȝ ḡuis debilitas qñ cor tuuȝ ꝑ nimio dolore rūpetur Cogita quō tūc erit cor depſ/ſuȝ ac ſi totū mundū ſup ſe teneret. tū ꝓpter infirmitatꝭ magnitudinē: tū pro pter naturalis inclinatōis aīe eſſe ſu/um appetētis: mirabilē horrorē. tū ꝓpt timorē de peccatis ⁊ futuro iudicio. et ſic tandē ſeq̄tur mors Itē interdum prepone oculis tuis imagineȝ alicuꝰ hoīs morientis. ⁊ diligenter reſpice for mā modū ⁊ ordinē quibꝫ ad mortē de uenitur. Intuere ḡ queadmodū īmi/nēte terribili hora ſepatōis aīe a corpe ſuo (ad qō naturalē hȝ inclinatōeȝ ⁊ a morē) totus homo paleſcat: pedes fri

gescāt: nisi firme manꝰ nigrescāt vultus
discoloret: oculi tenebrescant ac ꝓfun
dent. ꝛ pre intolerabili penarū angu/
stia euertāt. Uide quō pili labāt: frōs
obduretur: mēbra cūcta rigescāt: men
tū ruat labia infrigident: os recōtra/
het: pulsus capriset aut tremat. alitus
quoꝫ ex ꝓfundū seipm recolligēs defi
ciat. Et ecce mox assunt pūcture mor/
tis ꝛ pssure mortifere: aculeū vsqꝫ i cor
(qd est pmū viuēs ꝛ vltimū moriēs) i/
primētes. erūpit sudor mortꝭ: naturaꝫ
iaꝫ victā esse demonstrās. Sicqꝫ pua
lentibꝫ penis corrūpitur p dolore cor
ꝛ anima d habitaculo suo eijcitur Si
hanc morientiū dispositōeꝫ pēsemus
ꝛ nobis in breui taliter euenturū dili
genter quotidie perpēdamus: nō du/
bium qn salubrem concipiemꝰ formi/
dinem mortis. Deinde perpende qua
liter demōes aduenient expectantes.
sicut rugientes preparati ad escam.

si q̃d ꝺ suo in anima potuerint inueni
re. ⁊ q̃liter imundis spũs aĩe egrediē-
ti obuiabũt: querẽtes in ea opa sua vt
secũ eã trahãt ad inferni ꝓfunda. De-
inde cogita q̃liter aĩa de corpe egressa
statim añ tribunal xp̄i iudicis statuit:
iam tũc sententiã receptura: q̃ ex h̄ tũc
in secula nõ mutabit. imo etiã anteq̃
egressa fuerit de corpe (ƒm Innocẽtiũ
ꝺ miseria hũane ꝯditõis. qḋ tñ docto
ri Jacobo Carthus. nõ placet) vide-
bit quibꝫ tã bon⁹ q̃ malus xp̄m i cru
ce positũ: malus ad ꝯfusionẽ ut eru-
bescãt se non esse redemptũ sanguine
xp̄i: sua culpa exigente. bon⁹ aũt ad cõ
solatõẽ. O q̃ntus terror tũc erit anĩe
misere cũ fugere non possit Hec oĩa
predicta dictus Innocenti⁹ ruducit
ad q̃tuor passiones vł dolores q̃s oẽs
morientes habebũt. Prim⁹ dolor ẽ an
gustia corporea tãta ⁊ tã grauis: q̃nta
⁊ qualꝫ nec fuit nec est in p̄nti vita ante

dissolutõem illã. Fortis em̃ ꝛ incõpabi
lis ẽ violentia illa p quã nex⁹ illi ꝛ phi
sicales nodi inter corp⁹ ꝛ aĩam disrũ
pũtur. Vñ ꝓpħa lamentando ait. Cir
cũdederũt me dolores mortis. Scõs
dolor est. qñ iaȝ plene diffatigato cor
pore ꝛ suis exhausto viribꝫ: aĩam mul
to liberius videt tũc in momẽto occur
rere oĩa opa bõa ꝛ mala que fecit. que
oĩa reducũtur ante ocl'os interiores.
Dolor iste tant⁹ est ꝛ tã ğuis ꝙ aĩa pl'i
mũ turbata cogit̄ qͥ seipãm odisse. ps̄
Torrentes iniqͣtatis ꝯturbauer̄t me.
Terci⁹ dolor qñ aĩa incipit tã iuste iu
dicare. ꝛ sibi de iniqͣtatibꝫ suis singl'is
debita gehẽne tormẽta videt iminere
Qual'ꝛ quãta sit tũc aĩe angustia pen
set q̃ potest. Jō ps̄. Circũdederunt me
dolores inferni. Quart⁹ est qñ aĩa ad/
huc in corpe posita videt spũs malig/
nos ad recipiendũ sepatos. Vbi tan
tus dolor est ꝛ timor ꝙ misera aĩa licet

extincta quamdiu pôt refugiat et tpus sue captiuitatis redimat antequam de corpore plene exeat. Hec Innocē. Deinde seqre funus ad sepulcrū et vide quō caro misera propter quā tantopere quesiuit delectatiōes. terre traditur et vermibus esca pat et traditur perpetue obliuioni Ex istis bñ considerantur. quod gaudiū et mūdi delectatio sit instar pūcti et trāsit sicut vmbra et quod homo sit hic velud hospes vnius noctis. E contrario cogita de iustis quam secure hinc exeunt.

Alia salubris et notabilis imaginatio de dispositiōe hoīs moriētis

Ad puocandū in se cōpunctionē atque salubrē mortis timorē: ad expellendū negligentiā oēm et accidiā ad aggrediendum viriliter et absque dilatiōe opera penitentie: virtuosam que vitā: plurimū confert imaginari ac intueri dispositiōem hoīs agonisantis qui improuise talem egritudinē incidit. Vide

¶ Meditatio scda diei Sabbati.

igitur hominez in medio periodi vite humane subito incidisse lāguorē mortiferū: qui fuit donis ornatus nature bonis fortune: habūdans atq; in desiderijs suis vsq; ad infirmitatez hmōi ꝯuersatus. Aspice q̄ desolatus in lecto decūbat: q̄ntis p̄matur angustijs et tormētis cordis et corpis: q̄ maximis piculis sit vallatus Qualiter inuisibiles hostes ad eū impugnandū accelerēt. Quā horrendū iudiciū ei immineat: q̄ intolerabilia ei ꝓpinq̄nt supplicia Aduerte ei⁹ suspiria: singult⁹: querelas lacbrimas: et penitentiā seram atq; (vt formidādū est) infructuosaz: Audi eū dolorose dicentē. Heu q̄ crudel' afflictio me īopinate inuasit: q̄ dira egritudo me p̄habita sanitate ꝓuauit Ach i quos luctus tristicie corrui q̄ paulo ante in tanta iocunditate prosperitateq; vixi. Quid vero mihi iam prosunt delicie fede. quibus eternam infernalis

incēdij penā ꝓmerui. Quid mō me iu
uāt corpales diuicie q̄bus hacten⁹ ha
būdaui ex q̄b⁹ intimui ⁊ q̄bus iaȝ īpru
denter abusus suȝ ∴ q̄bus calamitateȝ
acq̇siui exustionē illā ꝑpetuā pati iam
merui: in qua gutta aque ꝑ refrigerio
mihi negabit̄. O q̄ꝫ libēter cūctas me
as diuitias ꝓ recupāda sanitate expo
nerē Quid mihi nūc cōferūt dignitas
potestas. ꝓsꝑitas. honor ⁊ gl'ia. q̄bus
hucusq̄ꝫ in scl'o florui. ⁊ ꝓpriā defectuo
sitatē fragilitatē ⁊ mortalitatē meā pē/
sare neglexi. atq̄ꝫ stultissime suꝑbiui: q̄
si oīa illa habuerim a meipo. ⁊ tāq̄ꝫ ea
relictur⁹ nō fuerim: nec ratōem datu/
rus de eis esseȝ iudici summo Et nūc
recordatio oīm hoꝝ parit mihi mero/
rē. augetq̄ꝫ tristitiā. q̄ꝛ tā repente ac im
ꝓuice vniuersa illa relinquere cogor.
Ubi iaȝ vana ⁊ mala iocūda societas
vbi corꝑis decor: fortitudo: agilitas.
A. sunt ꝯsanguinei et carnales amici

¶ Meditatio scda diei Sabbati

me cōsolantes piculose. 7 ꝓphetantes mihi adulatorie q̄ ex egritudine ista moritur⁹ nō sim. cū sentiā mihi vires i cessanter deficere: puncturasq̄ꝫ mortis ad cordis transforatōem 7 suffocatōꝫ aꝓpinqre. Heu heu q̄ꝫ male 7 negligēter q̄ꝫ carnaliter 7 insipiēter. nō solū infructuose 7 ociose: sed 7 vitiose tpus mihi ꝯcessuꝫ ꝯsumpsi in vanitate 7 ꝑsumptōe: in gula 7 incōtinentia: in ludis. iocis. ac risib⁹. in ꝯfabulatōne turpi 7 inutili 7 ocio. Ecce ꝯsidero iudicē metuēduꝫ. cui⁹ tribunali mox ꝑsentabor: quē totiēs enormiter inhonorauí offendi. 7 reliq. 7 iō timor 7 tremor me penetrāt. q2 ꝯgnosco immēsitatē iusticie ei⁹. 7 q̄ꝫ occulta 7 rigorosa sint iudicia ei⁹. Heu quo me vertā. penitere volo. sed ex fuili timore vt sentio. Cur ei ꝯstristor q̄ ꝑfata oīa: que male amaui relinquere nūc cōpellor: nisi q2 adhuc diligo ea. nec cū tali timore caritas dei

habetur. Quid ergo facturus sum? de
sperare ꝓhibeor: ⁊ sine meritis sperare
videt inane. Et quis scio adhuc ali
qd supesse remediū. vt scȝ dñm inuocē
qtenus vere cōtritōnis grām mihi di/
gnetur ex sua pietate immēsa infunde
re. Nūc tñ ratio mea sic obscurata ē et
impedita a libero vsu ac recto iudicio
ex magnitudine affectionuȝ meaꝝ: ex
vehementia angustiarū: ex mltitudie
⁊ ꝯfusiōe fantasiarū ex debilitate capi
tis ac nature emergentiū ex timore et
tremore: ex desolatione ⁊ merore: ex in
uisibiliū hostiū suggestione ⁊ impug
tione: vt ad deū sincere aspirare non q
am. nec vitioꝝ meoꝝ enormitateȝ re/
cte perpēdere. sed solo horrore ex ꝯside
ratōne eoꝝ ꝯcutior. Doleo tñ ꝙ de eis
nō plenius doleo: nec despatōnem ad
mitto. Verū quis nouit an hoc mōve
niam impetrabo? O ꝙ piculosuȝ: per
uersum: et incertum: ac fatuū est (sicut

nūc expientia me docet) cōuersionez et penitentiā differre: temp⁹ vane expendere. grataq̄ꝫ iuuentutē non deo: p virtuosam. offerre. sed ad creatoris iniuriā p ɔuersatōem impiā: scandalosam: carnalem immolare dyabolo. Nunc ḡo o vniuersi astātes me miserimū (tāq̄ꝫ speculū) ītueamini ex meo periculo ꝛ dolore cauti efficiamini Felix em̄ est quē faciūt aliena damna per itum. Et tutā eligite viā. tēpestiue cōuertatur mens vestra ad dominū. q̄ tenus mortis tempore (ex memoria vite preterite virtuose transacte) ɔsolatōnem sortiatur cor vestrum. Deniq̄ꝫ inclitus ille princeps noīe mago frater hanibalis regis carthaginēs diro vulnere lesus ꝑpinquās ad mortem agit. Heu qui finis fortune. q̄ꝫ stultū ē gaudere loco sublimi atq̄ꝫ precipiti. status potentum subiacet procellis innumeris: cuius finis est cito ruere.

Heu tremulũ magnoꝝ culmẽ honoꝝ Spes hoĩm fallax atqȝ inanis glĩa il lata fictis blãdicijs. O vita incerta la bori ꝑpetuo dedita Quid mihi nunc prodest domos ⁊ fortalicia incendisse vrbes vastasse: homĩes perturbasse? Quid me o carissime frater iã iuuat al ta aurea marmorea ⁊ eburnea erexisse palacia: q̃ sub diuo nũc morior. Quã ta animo paras: ignarus finis acerbi En ego discedo: tecito secutoꝝ agsce.

Meditatio prima diei dñice de gloriosa xp̄i resurrectione.

Dominica die xp̄us victor mortis resurrexit ⁊ nos resurrecturos monstrauit. Si igit̃ xp̄o pas/ so fuistis cõpassus: nũc resurgẽti con/ gaude. Cogita nũc deuote qualiter a nima xp̄i ad infernũ descendit: q̃d ibi egit. et de gaudio sanctoꝝ patrũ ⁊ tri/ sticia demonioꝝ. Cogita de timore cu stodiũ. cogitaḋ custodia angeloꝝ cir/

¶ Meditatio prima diei Dominice.

ca sepl'cro q̃r nũc refertur vnꝰ solꝰ sede
re: nũc stare: nũc sup lapidem: nũc in se
pulcro: nunc duo ⁊ hij diuersimode. p
qđ ondit multitudo angeloꝝ circa
sepulcrũ. Et varia visitatio mulieruꝫ.
Cogita quõ amor ⁊ desideriũ magda
lenã ⁊ alias feminas frequenter coge
bat currere ⁊ sepulcꝝ dñi visitare. Co
gita de varijs xp̃i apparitõnibꝫ. de dul
cibus eiꝰ colloquijs cũ discipul'. ¶ Cir
ca xp̃i resurrectõꝫ nota tres iocundi
tates scꝫ pticularẽ: generalẽ ⁊ materna
lem. Particl'aris fuit in anima xp̃i bñ
dicta: dũ corpus suũ iterũ sibi vniuit
efficiens illud ppetuo gl'iosuꝫ. Ad qđ
pleniꝰ intelligendũ ꝯsidera q̃ in xp̃o
resurgente q̃tuor actꝰ mirabiles op era
ta est virtus ⁊ potentia dei. Primꝰ ac
tus fuit sanguinis reassumptio. Nã
corpus xp̃i clausum existens in sepul
cro: reassumpsit sanguinẽ p̃priũ q̃ extra
erat dispersus. qđ non nisi p diuinam

virtutem fieri potuit Ratio aũt prefa
te sanguinis reassumptõnis (ꝑm tho.
in tercia pte) est: qꝛ quicq̃d ad naturaꝫ
corpis humani ptinet: totũ fuit in cor
pore xpi resurgẽtis. sed ad naturã cor
pis hũani ptinꝫ carnes ossa ꝛ sanguis
ꝛ alia hmõi: iđo om̃ia ista in corpe xpi
resurgentis fuerũt. Dicũt etiã philo-
sophi: q sanguis est sedes anime. ꝛ a-
nima vivificat corpus sanguine me-
diante. quare indubitanter sanguinẽ
suũ xpus resurgens ad suũ corpus re-
duxit. Utrũ aũt totũ sanginẽ reassum
psit: cõmitto determinatõni sedis apo
stolice ¶ Scđus actꝰ fuit corpis mu-
tatio ꝛ si non fuerit mutatũ ꝑm substã
tiam: qꝛ eiusdeꝫ nature resurrexit: fuit
tñ mutatũ ꝑm qualitatẽ. Erat em̃ (ꝑm
Gregꝰ. in omelia) eiusdem nature sed
alterꝰ gl'ie. Non potuit hoc fieri vir-
tute creata: vt corpꝰ exaĩme añꝛ vulne
ribus plenũ sanaret impassibiliter: ad

ditis alijs dotibus glioſis. Terci⁹ ac/
tus fuit: aīe ad corp⁹ vnio. Nō em̄ pōt
niſi diuina virtute aīa ſepata eidez cor
pi: qd in xp̄o factū fuit. Quartus ſe/
pulcri penetratio. Exiuit namq; xp̄s
de ſepulcro clauſo. ſigillato. ꝛ cuſtodi
to. Nō aūt angel⁹ reuoluit lapidē: hoc
nō fecit (ſm Bedā in omelia) vt egreſ
ſuro dn̄o ianuā pandat. ſed vt egreſſ⁹
ei⁹ iam facti: per vacuitatē ſepulcri: ho
minib⁹ p̄ſtet indiciuz. Qui em̄ adhuc
mortal' clauſo ꝟginis vtero potuit na
ſcendo mundū ingredi: ip̄e fact⁹ imor
talis clauſo ſepulcro potuit reſurgen
do exire de mūdo. Conſiderem⁹ ergo
quāta leticia mens xp̄i fuit pfuſa: cuz
de ſepulcro exiens (qui pri⁹ paſſibilis
fuit) glioſuz ꝛ impaſſibilem ſe cōſpexit
vt puto q̄ primū eleuatis ī celuz ocul'
grās retulit patri: qui eū de morte iaz
feceret triūphare. ¶ Secūda iocūdi/
tas dicit' generalis. q̄a plimū mag̃ fu/
it iocūditas. videlicz patꝝ vinctoꝝ in

limbo:discipulorum.mulierū.ꝛ angelo-
rū. Primo vinctorum in limbo quos inde
xpūs resurgēs penitꝰ eduxit ꝛ liberauit
saltē electos suos. Augusti. fuit inex/
plicabilis ꝛ maxima illa iocunditas
innumerabiliū sanctorum cū ad eos de
scenderit xpūs morte supata voce la/
chrimabili clamātiuz. Aduenisti redē
ptor mūdi aduenisti quē desiderātes
quotidie expectabamꝰ Descendisti pro
nob ad inferos noli nob deesse cū re/
uersus fueris ad supos Ascēde dn̄e ie
su inferno spoliato ꝛ auctore mortis
suis vinculis irretito:redde iam letici
am mūdo. Quam ingenti leticia aīaruz
in limbo existentū tūc mentes pfuse
sunt:cū viderūt benignissimū ihm tā
diu expectatuz:tādiu desideratū: tam
diu deniqz acclamatū. Viderūt inquam
aīam eius ꝛ diuinitatem cui erat vni-
ta. Viderūt xpm redemptorē ꝛ glorifica
torē suū. Neqz locus iste ex penitentia

animę xp̄i illustratus erat eis ampli⁹ penosus. Expectauerũt aïe iste sancte summa cũ leticia in eodē loco tp̄us resurrectōis xp̄i. q̄bꝫ etiā gaudiũ accidē tale acreuit locũ illuꝫ relinquēdo. in q̄ tādiu habitauerāt ĩ tenebris ꝛ merore. Scd̄o fuit iocũditas maxia disciplo rũ. qꝛ eos p⁹ tantā fugā ꝛ infidelitateꝫ sibi in passione ostēsam iterũ ad grām recepit: eis ml̄tipliciter apparēdo ꝛ dulciter alloq̄ndo. vt patet ex diuersꝭ passibus euangelij. Et de hoc pulcre loquitur. Ubertin⁹ in lib. d̄ arbore vite crucifixe ih̄u. li. iiij. ca. xxix. Tercio fuit inestimata exultatō mulierũ q̄ magis in ei⁹ morte doluerunt. O q̄ntus luct⁹ in eis fuit ꝯuersus in maximũ gaudiuꝫ: cogitet quisqꝫ in corde suo. De quartũ gaudio ꝛ exultatōne (p̄cipue magdalene q̄ feruentior ceteris erat) plures sctī sacras ꝛ longas omelias discribũt: q̄s deuotis cōmitto legendas: ꝛ hic breui

tatis causa dimitto. Quarta fuit iocū
ditas angeloꝝ quib⁹ accidentale gau
diū accreuit pro glīa xp̄i resurgētis: p
liberatōne patrū in limbo ꝛ p toti⁹ leti
cia eccl'ie militātis. Vñ si xp̄o recēter
nato in hac vallē miserie cū leticia ma
gna cātauerūt: q̄nto mag⁹ putas nunc
exultasse cōpleto ope obediētie: qđ ip̄e
xp̄s suscepit a p̄re. ¶ Tercia iocundi
tas p̄ncipalis fuit maternal'. Sup̄ ce
teros etem̄ p xp̄o suscitato: letificatuꝫ
est, cor virgis m̄ris. Sibi nāqꝫ (vt pie
creditur) p̄usqꝫ ceterꝫ bñdictus fili⁹ ei⁹
apparuit. qđ m'tipliciter oñdi p̄t. Pri
mo testīonio. Amb. in li. de v̄ginibus
dicentis. Vidit maria resurrectōnem
dñi ꝛ p̄mo vidit ꝛ credidit. Vidit ma
ria magdalena: q̄uis ista adhuc nuta
ret. Scđo oñdit' q̄i p cōtrariū. Dicūt
eñ nōnulli xp̄m virgini m̄ri non appa
ruisse: qꝛ null⁹ euangelistarū hoc asse-
rit. Sed ad hoc dicūt doctores vt ei

Jam postea magis videbit᷑: q̄ euange/
listarũ officiũ fuit solũmõ resurrectio
nis testes inducere. matrẽ aũt induce
re ad testificandũ d̄ filio nõ decuit Si
em̃ verba extraneaꝝ feminaꝝ delıramẽ
ta visa sunt: quõ nõ magꝭ mr̃em p̄ filij
amore crederẽt delirare. Nõ scripsert
ḡ euangeliste q̄ x̄p̄us apparuerit v̄gi/
ni, mr̄i. s3 p̄ ꝯstanti dereliquerũt illud
Si em̃ velis arguere q̄ sibi nõ apparu
it. q2 euãgeliste nõ dicũt: impie conclu
des q̄ ip̄m nunq̄3 vidit in resurrectio
nis leticia: quã tñ alijs m̃lto minoris
sãctitatis imo peccatoribꝫ sicut petro
et magdalene multipharie exhibuit.
quod est valde absurdum cogitare ta
ceo loqui. Tercio ostenditur ex con/
uenienti ratione Rationabile etenim
fuit vt pijssimus dominus iesus fau⁹
cõsolatõis z gratie (qui om̃es alios tã
tũ studuit ꝯsolari) oblit⁹ nõ sit solatiũ

excessiuū illi impēdere: quā solā nouit
sue mortꝫ amaritudīes in plenitudine
degustasse. Cōtemplari ꝗ̄ deuote pos/
sumꝰ ꝙ sanctissima illa virgo ip̄a resur
rectōis nocte orōibꝫ intenta: filiū suū
(quē in sepulcro clausuꝫ reliquerat) vi
dere ardentissime cupiebat. Necꝫ em̄
ignara erat illū die tercia a mortꝫ resur
recturū. Ob qꝺ vl' corde vl' ore dicere
poterat. O pater eterne ecce iaꝫ tempꝰ
instat vt filiū tuū ⁊ meū a mortuis re/
uoces. Suscita ergo illū ⁊ ad me mit/
te tanto merore ꝑ sua passione cōtritā
O fili mi dulcissime. O fili mi amātis
sime: quē vidi plagis repletū spinis co
ronatū: crudeli morte extinctū. ⁊ in se/
pulcro repositū. qn̄ videbo te ex mor/
tuis triūphasse. Dixisti o fili mi. ⁊ toti
ens dixisti: die tercia resurgā Ecce iaꝫ
dies tercia īminet. Surge dn̄e in req̄/
em tuam. ⁊ veni vt videā te solatiū aīe
mee. Et dū hec ⁊ similia ꝟgo gl'iosa ro

garet ecce cū ingenti lumine: decora fa
cie: aspectu affabili apparuit ei filius:
Salue inquiens mr̄ ⁊ de cetero mise
ricordie regina. Cessent amō dolorosa
suspira amara lamenta et copiose la/
chrime. Ecce ego ipe suz q̄ ī vtero tuo
steti: quē pepisti: quē pauisti lacte vir*
gineo: quē tenerrime educasti: quē tan
tope dilexisti: quē dniqꜫ defleuisti trāſ
fixa doloris gladio Ego sum ih̄s fili⁹
tuus q̄ infernū expoliaui: inde p̄res e/
duxi: ⁊ eternitatis aditū deuicta mor/
te reseraui. Gaude o mater veneranda
qꜫ data est mihi oīs ptās in celo ⁊ ī ter
ra. ⁊ in noīe meo flecteť om̄e genu Tu
ꝓo post me in regno celoꝝ sup oēs ho
mines ⁊ angelos exaltaberī Nō possꝫ
profecto mens nr̄a inuestigare q̄ꜫ be/
nig fuerit visitatio illa. q̄ꜫ blāda ⁊ ami
cabilia ꝟba mr̄is ⁊ filij: q̄ꜫ gratiosi ⁊ io
cūdi vtriusqꜫ in alterū aspectus: q̄ꜫ eti/
az reuerentes morigeratiqꜫ reciproci

gestus. Post que oīa recessit fili⁹: mr̄e in leticia ⁊ desiderijs remanēte. Letemur ergo ⁊ nos cū illa: desiderātes videre suū dilectū filiū dn̄m nr̄m sedentē ad dexterā p̄ris cū quo ⁊ sp̄ūsctō viuit ⁊ regnat p eterna secula. ¶ Ali⁹ modus est imaginandi qualiter dulcis dn̄s primo ⁊ an̄ oīa apparuerit dilecte mr̄i sue ⁊ ille est subtilis ⁊ deuot⁹ Pro quo advertendū q̄ duplex est aspectus seu intuit⁹: corp̄alis scʒ ⁊ mētalis. Prim⁹ est debilis ⁊ infirmus ⁊ sepe multe deceptioni ⁊ vanitati subiect⁹. Secūdus ē stabilis certus ⁊ clar⁹: qui de leui non nisi purgatis mētib⁹ exhibet. Esto igitur q̄ p̄mū aspectū (ex quadam speciali p̄uilegio) bon⁹ iesus peccatorib⁹ voluerit impartiri. Non tn̄ dubiū admin⁹ q̄ certissimo mētis ītuitu: xp̄i filij sui resurrectōem p̄go mater vidit ⁊ certitudinaliter cognouit firmiter tenuit et iocūdissimis amplexibus constrinxit

Meditatio prima diei Dñice

Huic aũt aspectui mentali: parũ cõpa tiue affert extrinsec⁹ intuitus oculorũ De facili eñ non credit carnalis mẽs tota immersa sensib⁹ suis. Sed mẽs eleuata deuota ⁊ talib⁹ assueta. ⁊ clare ĩ telligit ⁊ experimẽto cognoscit. Et sic oportet intelligere dictũ. Amb. de ap paritõe facta magdalene dicẽtis. Nõ dũ discipulis apparuerat nec ipi geni⁹ trici Similiter dictũ euãgeliste. ꝙ pri mo magdalene apparuit. scilicz ĩtuitu corpali. Et huic intellectui non modi cũ aufert suffragiũ: quedã deuotio vir ginis mr̃is de filio resurgẽte. quã qui dã sanctus ⁊ deuotus intexuit Dic eñ ꝙ mẽs virginea tota vulnerũ filij ca uernis inclusa: ⁊ intra ipius sepulcri angustias cõsepulta: vicẽ (vt sic loqui liceat) aĩe boni ihu supplebat in senti mẽto passibilis carnis. Tuncq₃ ipsa ꝑ spm̃sctm̃ illumĩata: resurrectiõis horã sentiret instare: aduenientẽ aĩam filij:

vt in ꝓpria gl'ia assumeret corpꝰ suum.
sic deuote allocuta est dicēs. Quid tu
dilecte fili aduenisti facturus Si vis
me tecū absorbere in gl'ia vt reddā de/
positū. hoc solū ānuo. Si aūt impas
sibili carne viuēte: me tuo vis dolore
priuare: ⁊ has tui corpis scissuras (in
q̇bus sola viuo) tua vis medicina sana
re. nisi cū pacto nō annuo. Nunqȝ em̄
tu fili dilecte in ista carne passibili: tuo
voluisti priuari dolore. Et nūc q̄re me
vis facere tue ꝯformitatis exortē. An
ħ ego a te merui: q̄ tibi cōmortua ⁊ cō/
crucifixa (a me auulsa) tota in tuos sal
taui dolores. Aut me ḡ in tuā assume
gl'iam. aut (sicut iā dixi) mihi dimitte
tui doloris angustiā. Cui benignissi/
mus filiꝰ deuota ꝯsolatōe rn̄dit. Mr
mea dulcissima nō potest pusillꝰ istorū
filioꝝ tuoꝝ grex: tua nūc societate ꝓua
ri. Mēs em̄ deficiēt nisi tue fidei fulci
mēdo firmēter. ⁊ nimis durū esset eos

simul me pastore ꝛ prẽ ꝛ te matre ꝛ ma
gistra priuare. Multus est eñ mihi ꝑ
eos ꝓplus acquirẽdus:q̃ de viscerꝫ tuo
rũ caritate ꝑcedit. Patienter ğ fer dul
cissima mater.ꝙ te ad tp̃s cũ eis relin/
quã.ꝛ meũ corp⁹ in gl'iaꝫ assumã. Cui
deuota mater ait. Hoc est ꝙ attẽte cõ/
sidero.qꝛ in tua sacratissima cruce mo
riens:in dolore mihi recõmendasti io
hannẽ:in quo ꝛ tu oẽs includẽs: om̃s
electos in meis visceribus inclusisti.
Quõ ergo eoꝝ apud te operiã mltitu
dinẽ peccatoruꝫ:si mihi tue carnis ab
stulerit palis. Quõ lauabo eoꝝ defor
mes facies: si mihi sanguis tui abstu
leris lauacrũ Quõ etiã eos tuoꝝ vul
nerũ crucifixioni cõfigam:si ip̃oꝝ vul
nerũ nõ appareat signũ. Quõ etiã eos
in tua morte sepeliaꝫ: si eiusdẽ mortis
tue mihi abstuler's gustũ. Istis fili mi
dilecte ꝓuideas: ꝛ mihi tue passionis
instrumẽta clauos spinas crucẽ ꝛ lan

ceam cū tuis doloribus derelinquas. qa sine his in mea passibili non viuo carne. Scis em̄ fili dulcissime q̄ nunq̄ tue voluntati (vl' modicū) restiti. et ido cōpleas desideriū meū: reddo tibi carnis substantiā quā de virginitate mea cōcepi. At dulcissim⁹ ihus totus flagrans amore materno in auditu sic dolorose querele ac amorose. Mater ait dulcissima video q̄ mea glificatio p oīa tibi placet: tibi mee mortis z acerbi doloris relinquo thesaurū instrum̄ta passionis mee tue menti infigo. Clauos cōdide qui manus meas z pedes crudeli dēte roderāt. Spinas glutias quas hūor mei cerebri in meo humectauit dolore. Lanceā intra tui cordis archanū includas: que meū cor apiēs: iuxta mea pectoralia est sacrata. Crucē amplectar z in ipa requiescas. que meo inebriata sanguine oībus mee passionis filijs tota dulcescit. Nec credas

¶ Meditatio prima diei dnice.

O mater dulcissima q mee passiõis the-
saurũ quē tecũ.xxxiij.annoꝝ circl'o cõ
gregaui ꝛ ꝯsumaui: velim de mea me-
moria tollere qntũcunqꝫ beat⁹ resurre
rectõe. In ipsa mei corpis gl'ia appare
bit figura victorie. ꝛ apta relinqꝫ vul-
nera qntũcunqꝫ sanata. p que (dulcis-
sima mr mea) ad cordis mei dulcissi-
mũ thalamũ. ꝛ patulũ habebis introi
tũ: vt ad me intrãs. ꝛ ad filios exiens
nũc possis offerre qd velis ꝛ tuis tribu
ere filijs ꝛ ipsos pro tua volũtate recõ
cedere ꝛ introducere intra mei intima
cordis. Exurge g ait mat gl'ia mea. q̇a
ꝯsumata est resurrectio Tũc mater to
ta transformata in gl'iam resurgentis
filij: ipsum dulcissime alloquentē audi
uit. Resurrexi ꝛ adhuc tecũ sum allelu
ia. posuisti sup me manuũ tuã. mirabi
lis facta est scientia tua alleluia. Et pa
terno honori de hoc mille milies alle
luia. In quo fili⁹ introducitur subito

in glïa maiestatis mẽti mr̄is apparẽs ipam amplexãs ⁊ osculãs: et ipaȝ totã in glïam resurrectõis sue trãsformãs: ingerit sibi sue resurrectõis p̄ntiaȝ. ⁊ i diuisibilẽ sue societatis copulã cũ dic̄ Resurrexi ⁊ adhuc tecũ sum. Et de tã/ta cõpassione ⁊ lamẽtatõe sue mortꝭ re gratiãs dicit: posuisti sup me manum tuã. manus em̄ hic ꝯpassionẽ alias co opatõem virginei cordis singnificat. que tota fuit sup filij morte effusa. Et qꝛ in tantis doloribꝫ nihil pdidit d̄ fi dei claritate ⁊ in oĩbus se habuit sicut diuine sapientie splẽdor exigit: ide idõ illã excessiue cõmendãs dicit. Mira/bilis facta est scientia tua. ⁊ idõ ambo simul: dulcissima mater mea iubilemꝰ iocũdissimũ alleluia. Hucusqꝫ põt vi/deri qꝫ in cõtemplatiõe ⁊ virginis ma rie ⁊ filij p die resurrectõis sanctꝰ iste. deuotos suos oñdit volatus Ex quo satis potest patere qꝫ q̄cq̄d sit de corpa

Meditatio prima diei Dominice.

Ili aspectu: nullu3 dubiū illi fuit de mē
tali intuitu. ꝓpter qđ certissima: ad se⸗
pulcrū non venit qđ vacuū fore sciuit
ꝛ licet ipsa esset multiplici doloris col
lisione quassata: tñ etiā reputando ad
monumentū venisset pre dulcore cor/
pis filii amplexādi: nisi sibi certissime
de resurrectione cōstaret. Et sic atten
de ꝙ disputatio dicta loq̄tur de cordi
ali affectu. ꝛ verissimā (q̄ntu3 ad intē/
tōem spūssancti) in mentem sanctorū
dat ꝯtēplandi materiā. ꝛ sic aduerten
dū est: ꝙ ꝑ ista que sancti in suis con⸗
tēplatōibus scribūt ꝛ mēte cōcipiunt.
eoꝝ gustui datur ꝑticipiū. ꝛ eoꝝ intel
lectui datur specl'm illoꝝ ineffabiliu3
luminū: ꝛ amorosoꝝ gustuū que mēs
materna in diuersis actibꝫ a filio suo:
ꝛ tota ternitate recepit. Sed indeuo/
ta mens nr̄a ingnorās cōmotiōs cor
diū ꝛ influxus spūalis amoris ꝛ assue
ta nr̄a insipiditas: in sua indeuotōne ꝛ

cordis ariditate sepe talia deridet. Et tm̄ de materna apitione resurrectiōis ihu xpi. Bern. in pmo smone pascali de resurrectōe loquēs dicit. Vicit leo de trubu iuda: vicit plane maliciam sapientia: attingens a fine vsq; ad fi/nem fortiter z suauiter disponens vni uersa: sed p me fortiter suauiter mihi. Vicit iudeorum blasphemias i patibu/lo forte armatū alligauit in atrio. z de ipso mortis imperio triūphauit Ubi sunt opprobria tua iudee. vbi sunt za/bule. i. dyabole vasa captiuitatis. vbi est mors victoria tua. Cōfusus est ca/lumniator: raptor spoliatus est: nouū gen9 potētie hacten9 victoriosa mors obstupescit Quid tu iudee q̄ pridie añ crucē caput agitabas sacrilegū. Quid sacrū homis xpi caput exagitabas op pbrijs dicendo si rex isrl' est descendat de cruce. O venenata lingua: vba mali cie. smo neq;. Nō est h caypha qd pati

loanto dicebas. Expedit vt vnus moriatur hō pro ppl'o ꝛ nō tota gens peat At illud (quia mendaciū non erat) nō loquaris de pprio: nō a temetipō dicebas. sed si rex isrl' est descēdat de cruce. hoc plane tuū est magis aūt eius q̄ mēdax est ab initio: q̄ tūc xp̄i mortē suasit nūc aūt timēs ꝛ ꝟtute crucis eneruari se sentiēs: ꝛ quos instigauit ad crucifigendū: instigat nūc ad suadendū vt de cruce descēdat. Mouerat em̄ inimicus q̄ntuꝫ ꝑ salute ppl'i zelū gerere videret ppt̄ea maliciose nimis (linguas erudiēs blasphemoꝝ) suggerebat vt dicerēt descendat ꝛ credim⁹: q̄si iam nihil posset obstare q̄n descēderet: q̄ eoꝝ credulitatem tā tope desideraret. Sed quid machinatur. aut cui parat insidias ꝓ sipellis. id est astutus et subdolus: nēpe ei in quo nihil proficiet inimicus. Non mouetur vana pollicitatione. qui vero nouit vt scit omnia corda.

sicut nec exprobratiōe blasphema mi-
tissimus oīm mouebat̄. Eo quippe tē
debat maliciosa suasio: nō vt ipsi crede
rent. sed nr̄a q̄z si q̄ erat fides in eū: oī/
mode periret. Sed ði pfecta sunt opera
ideo salutis op⁹ noluit relinquere imp
fectū. Sed audiam⁹ q̄d ad hec xp̄us
rn̄derat pphetā. Queris signa iudee
expecta me ī die resurrectōis mee. Si
tū vis credere: maiora tibi iam opa de
monstraui. Multiplicaui signa. sani
tates pfeci heri et pridie: hodie magis
habeo cōsumari. An nō mai⁹ erat qd
vidisti e corpibus obsessis spūs exire
malignos z de grabatis exire paraliti
cos: q̄z e manib⁹ meis z pedib⁹ clauos
resilere quos infixisti. sed patiendi tē
pus est. non poteris impedire. Sz si
adhuc signū querit generatio praua z
adultera non ei dabitur nisi signū Jo
ne pphete. Non signū descensionis de
cruce sed resurrectōnis a morte: quod

si iudeus nõ querit: amplectatur. et gau/
det xpianus Vicit ergo leo de tribu iuda
clauso pdijt tumulo q̃ de cruce nõ de/
scendit. An vero illud maius sit. inimi
ci nr̃i sint iudices: qui tã curiose mu/
nierũt monumentũ signantes lapidẽ
cũ custodibus. Clauso: vt dictũ est: exijt
tumulo rediuiuũ corpus: qd clauso vir
ginis vtero natũ: pcessit in vitã et ad di
scipulos clausis intrauit ianuis. Sed
est alius locus in quẽ clausis noluit ingre
di ianuis carcer vtique gehẽnalis Con
fregit siquidem ferreos vectes: repagula
vniuersa contriuit. vt libere suos edu
ceret quos redemit de manu inimici et a/
pertis egrederentur portis agmina sancto
rũ. Siquidẽ et in hoc vicit leo de tribu
iuda: tercia die ppria virtute a mortuis
resurgẽs Dicẽs patri. Resurrexi et ad
huc tecũ sum (sicut etiam matri dixerat vt
supra dictũ est) qui tã impotẽs videbar
deputatus cũ mortuis: sed inter mor/

R

tuos liber. Nec resurrectiõez vltra tertiũ diez distulit: vt ꝓpheta fidelis inueniatur q̇ dixit. Uiuificauit nos p⁹ duos dies: in die tercia suscitabit nos. Decet nimirum vt quemadmodũ caput p̄cessit: sequãtur mēbra. In patibulo sexta feria redemit hoīem: ipa die qua fecit hoīem ab initio. Seq̄nti die sabbatisauit in monumēto cõsumato opere qđ susceperat. Tercia ꝟo que p̄ma dierũ ē p̄micie dormiētiũ. apparuit mortis victor nou⁹ homo. Ita ꝛ nos q̇cũ qꝫ seq̄mur caput nr̄m tota die hac qua plasmati sum⁹ ꝛ redēpti: nõ cessemus agere penitētiaꝫ: nõ cessem⁹ tollere crucem nr̄am ꝑseuerãtes in ea: sicut ipe ꝑseuerauit donec dicat spũs vt req̇escam⁹ a laborib⁹ nr̄is. Neminē audiam⁹ frēs non carnē ꝛ sanguineꝫ: non spm̄ quēlibet descensum a cruce suadenteꝫ. Persistam⁹ in cruce moriamur ī cruce deponamur alioꝝ manib⁹: nõ nr̄a le-

uitate. Caput nostrū deposuere viri iusti. Nos ergo dignatiōe sua angeli sancti deponant. vt ꝯsumata viriliter die crucis: scḋa que post mortē est q̇es cam⁹ suauiter: dormiam⁹ feliciter in sepulcris: expectātes btām spem ꝛ aduētū gl'ie magni dei q̇ resuscitabit corpa nostra tercia demum die: configurata corpi claritatis sue. Fetent q̄driduani sicut de lasaro scribit̄. Adinuentio filioꝝ adā quartā formauit diē quē a dño nō accepit. ꝓpterea corrupti sunt ꝛ abhoīabiles facti sunt tanq̄ iumēta q̄ in stercore suo putruerūt. Diuine siquidē adinuentōis est triduū qḋ p̄diximꝰ in labore in requie in resurrectōne. Non placent hec filijs hominū sꝫ suum volunt preferre diem. differentes penitētiam: vt indulgeāt voluptati. Non est hec dies quam fecit dominus. Quadriduani facti sunt iam fetent. Non nouit hanc quod de maria

natuz est sctm̄. tercia resurrexit die. ne
videret corruptōem Vicit itaqꝫ leo de
tribu iuda. Occisus est agnꝰ: sꝫ leo vi
cit. leo rugiet. q̇s nō pauebit. leo inqꝫ
fortissima bestiarū que de nulliꝰ paue
bit occursuz. sed leo de tribu iuda. Pa
ueāt q̇ negauerūt. q̇ dixerūt non habe
mus regē nisi cesarē. Paueāt q̇ dixerīt
nolumꝰ hūc regnare sup nos Redit si
q̇dem accepto regno: ⁊ malos male ꝑ
det. Vultis nosse q̄ redit accepto reg
no. Data est mihi (inquit) oīs ptās ī
celo ⁊ in terra. Sed ⁊ pater (vt in psal
mo. ij.) postula a me ait ⁊ dabo tibi gē
tes hereditatē tuā: ⁊ possessionē tuam
terminos terre. Reges eos in ꝟga fer
rea. ⁊ tanq̄ꝫ vas figuli confringes eos
Fortis siquidez leo est non crudelis ī
suos: grauis tñ indignatio eiꝰ ⁊ intole
rabilis ira in extraneos. Leo ꝓ suis
rugiet: nō in suos. Paueāt igit̄ alieni
quos non nouit dñs: q̄s dyabolus tā

¶ Meditatio scda diei dñice.

q̄z leo rugiēs circuīt ꝛ q̄rit vt deuoret

¶ Meditatio secunda diei dñice de gaudio ꝛ iocunditate regni celoꝝ

Meditatio de celesti patria po/teris similitudīes sensibiles assumere a sanctis ꝑ nr̄a capacitate adinuētas seu etiā oñsas. vt beato Johi. Apoc. xxi. Est igiẗ ciuitas illa gl'iosissima amplitudine et capacitate ꝑmaxīa: ex auro purissimo: gēmisq̄z p̄ciosissimis mirabil'r ornata ꝛ ꝯstructa. Singl'e eiꝰ porte sunt ex singulis margaritis. Est itē campꝰ speciosissi/mꝰ oīm floꝝ pulcritudīe decoratꝰ Ibi semꝑ est estas amenissima: ibi odoꝝ suauitas fragrantissima ꝛ oīm delec/tabiliū copia. Bern̄. in ſmone de quadragesima. Dierl'm ciuitas regis magni q̄ ex adipe saciat te ꝛ quā fluminis impetꝰ letificat. nec pondꝰ nec mēsura sed sacietas est apud te ꝛ affluētia summa mira serenitas: plēa suauitas. eter

na securitas iam nõ est timor in finibꝫ tuis. qꝛ posuit dñs fines tuos pacem. Nullus inimicꝰ intrat: nullus exit amicus: nulle tẽptatões: nulla ibi sese cogitationũ turma cõfundit. qꝛ ille q̄ est omnia in identitate ꝯsolidat atq̧ ꝯiũgit. Nulla ibi tẽptandi facultas: inq̄etandi nulla libertas: nocẽdi nulla possibilitas. volũtatis dĩ nulla erit transgressio. Ubi nimirũ nob̃ ꝛ ĩ nob̃ ꝛ felix securitas ꝛ secura felicitas atq̧ oĩno ꝑfecta iocunditas. vt sit nobis vna cuꝫ deo volũtas. ꝛ q̄cunq̧ ei placẽt: placeant ꝛ nob̃. Ubi purissimũ lumẽ purissimis oculis intuebimur. Ubi oẽs bonũ ꝛ intelligũt ꝛ requirũt intellectu ꝑspicacissimo ad audiendũ vocẽ sermonũ dei. Uita eterna ip̃a ẽ plẽitudo ip̃a est longitudo dieꝝ. Uerus dies q̄ non nouit occasuꝫ. plena meridies: ꝓe glorie plenitudo: eterna verias: vera eternaq̧ sacietas. Siq̄dem nec lõgiturni

tas illa terminu͂: nec claritas illa occa-
su͂: nec sacietas illa fastidiu͂ habz. E-
rit em͂ securitas de eternitate: gl͂iato͂ ꝺ
veritate. exultatio ꝺ societate. O vera
ꝛ felix ꝛ gl͂iosa sacietas. o sctm͂ co͂uiuiu͂
o desiderabiles epule. o nimiru͂ anxie-
tas nulla. nullu͂ poterit esse fastidiuz.
qm͂ sacietas summa ꝛ summu͂ inerit ꝺ-
sideriuz. O vere meridies: plenitudo
feruoꝛis ꝛ lucidi solis statio vmbꝛaru͂
exterminatio. desiccatio paludu͂: feto-
ru͂ depulsio. O penne solsticiuz. O lu-
me͂ meridianu͂. o vernalis te͂peries O
estiua venustas. O autu͂nalis vb͂tas.
O q̄es ꝛ feriatio hyemalis. tuta habi-
tato͂ ꝑadisus: dulce pabulu͂ plena opu-
lentia: m͂lta nimis eternitas. nihil ibi
foꝛmidat᷑. nihil fastiditur: nihil ꝺficit
Festinem⁹ pꝛoinde fratres festinem⁹
ad locum tutioꝛem: ad pastu͂ suauioꝛe͂
vthitem⁹ sine metu: habu͂dem⁹ sine ꝺ-
fectu: epl͂emur sine fastidio O q̄d nob

illic erit gaudiũ cũ sine timore sine peri
culo sine nota ⁊ tedio: sine suspitiõe et
vitio habitabimꝰ. Illic nos amabi/
mus sine mõ: videbimꝰ sine termĩo co
herebimꝰ sine malo pleni laude ⁊ iubi
lo: pleni gratia pleni deo. Tũc quilibꝫ
videbit deũ ad volũtatem: habebit ad
voluptatem: fruetur ad iocũditatẽ: in
eternitate vigebit. in veritate fulgebit
in bonitate gaudebit. Sicut habebit
ꝑmanẽdi eternitatẽ: sic cognoscẽdi fa/
cilitatẽ ⁊ reqescendi felicitatẽ. Ciuis si
q̇dem erit illiꝰ sctẽ ciuitatꝭ. cꝰ ãgeli sunt
ciues: deus pater tẽpluꝫ: filiꝰ eius splẽ/
dor spũs sanctꝰ caritas. Cogita ⁊ totis
viribꝫ teip̃m totũ ad cogitandũ recol/
lige: vt videas quãtuꝫ sit gaudiũ deuꝫ
semp ꝑ essentiã intueri. Summã ⁊ in
diuiduã trinitatẽ mũdo cordis oculo
sp inspicere. In qua relucet oĩs pulcri
tudinis: oĩs dulcedinis: oĩsqꝫ bonita
tis exẽplar essentiale. In q̃ visione oĩa

videbis: oīa que velis scies. ex ea visi/
one omī bōitate: omī gaudio ꝛ leticia
repleberis. Cogita q̄ntum sit gaudiū
dn̄o ih̄u sp̄ assistere ꝛ ei⁹ sanctissimam
ꝛ gl'iosissimā humanitatez sp̄ aspicere
Cū petr⁹ vidēs eū transfiguratū opta
bat sic semp̄ pmanere. O q̄ꝫ magnū est
gaudiū videre illū in regno suo subli
mē ꝛ gl'iosuz: q̄ pro nob̄ i hoc exilio q̄n
dam paup̄ venerat: exul pariter ꝛ pere
grin⁹. O ciuitas celestis: mā̄sio secu/
ra: patria totum ꝯtinēs qđ delectat. q̄ꝫ
gl'iosa dicta sunt de te ciuitas dei. Sic
letantiū oīm habitatio est in te. oēs le
tant̄ in leticia ꝛ exultatõe. oēs letantur
đ eo cui⁹ aspectus pius: facies decora
eloquiū dulce. Delectabil' est ad vidē/
dū suauis ad habendū dulcis ad p̄fru
endū. Ip̄e p̄ se placꝫ ꝛ ꝑpt̄ se sufficit ad
meritū: sufficit ad p̄miū. Nec extra illū
q̄dq̄ꝫ querit̄. qꝛ in illo inuenit̄ q̄cq̄d de
siderat̄. Sp̄ libet illū inspicere: sp̄ hr̄e:

semper in illo delectari et illo perfrui. In illo clarificatur intellect⁹ et purificatur affectus ad cognoscendā et intelligendā veritatē Et hoc est totū bonū hoīs: noscere et amare creatorē suū Cogita etiā q̄ntum sit gaudiū interesse societati celestis curie. Quāta leticia reginā celi matrē dei cū ceteris v̄ginib⁹ intueri? Quanta exultatio interesse agminib⁹ āgelorum. letari cū patriarchis et ꝓphetis: aptis martirib⁹ et cōfessorib⁹ Cogita deniq; de dotib⁹ corpis tui: q̄bus ipm corp⁹ beatificabit. videlicet de eius immortalitate: impassibilitate summa agilitate et glīosissima speciositate et claritate. Item de dotib⁹ aīe quibus ipsa aīa implebitur iam beata. qui sunt plēitudo sciētie q̄ntum ad vi ratōnalē: repletō iusticie q̄ntū ad vi irascibilē scđ affluētia dilectōs et leticie q̄ntū ad vi ꝯcupibilē Alij alio mō dotes aīe declarāt et in idem redit. Itē de⁹ erit ra

tioni plenitudo lucis: volũtati multitudo pacis: memorie ↄtinuatur eternitas. Cogita ex his dotibus ṗncipalibus q̃ꝫ multa alia magna dona ꝛ ineffabilia ↄ̇sequeris Bern. Merces sanctoꝝ tã magna est q̄ non põt mẽsurari tam mlta q̄ non põt nũerari: tã copiosa q̄ nõ põt finiri. taꝫ p̄ciosa q̄ nõ põt estimari. Tot ergo ꝛ tãta sunt ibi gaudia q̄ oẽs arismetrici hui⁹ mundi non possent ea nũerare: oẽs geometrici nõ possẽt ea mẽsurare. oẽs grãmatici: dyalectici ꝛ rhetorici nõ possent sermonib⁹ explicare q꞉ qđ ocul⁹ non vidit: nec auris audiuit: nec in coꝛ hoĩs ascẽdit p̄parauit deus diligẽtibꝫ se. Gaudebũt ẽ sancti sup̄ se de đi visione Jnfra se đ celi ꝛ aliarũ creaturaꝝ coꝛpaliũ pulcritudĩe. intra se de coꝛpoꝛis ꝛ anime glorificatione. Extra de angeloꝝ ꝛ hominum societate. De⁹ omnes sensus spirituales ineffabili delectatiõe reficiet cũ ipe sit obiectũ oĩm sensuũ spũaliũ.

Erit nāq̄ de⁹ speculū visui: cithara auditui: mel gustui: balsamum olfactui: flos tactui. Ibi sapia salomonis videref stulticia ibi essz deformitas pulcritudo absalonis: ibi eēt tarditas velocitas asabelis ibi debilitas iudicaref fortitudo sampsonis: ibi esset mortalitas longa vita mathuselem: ibi paupertas esset regnū augusti. Jibi (ſm augusti.) nihil obest nihil deest nihil affluit: nihil defluit nihil extra qđ appetatur nihil intra qđ fastidiat. Cū igit ibi sit ꝟa leticia: plena scia oīs pulcritudo ⁊ oīs beatitudo Itm̄ pax pietas bonitas: lux virtus: honestas: gaudia dulcedo vita pennis. glīa. laus. reqes amor. ⁊ ꝯcordia dulcis Que ergo nos angit vesania: vitioꝝ sitire absinthiū hui⁹ mūdi sequi naufragiū: vite labentis pati infortuniū: ipie tirānidis ferre dn̄m. ⁊ nō magꝭ cōsolare ad sanctorū felicitatē: ad angeloꝝ societatē: ad so

lennitatē supne leticie. ꝛ ad iocūditatē
ꝯtēplatiue vite: vt possimꝰ intrare ī po
tētias dn̄i ꝛ videre supabundantes di
uitias illas bonitatis eius. Ibi voca
bimꝰ ꝛ videbimꝰ q̄ȝ dulcis est dn̄s ꝛ q̄ȝ
magna multitudo dulcedinis eiꝰ. Vi
debimꝰ gl'ie decorē. sctōꝝ splendorē ꝛ
regie potestatis honorē. Cognoscemꝰ
p̄ris potētiam: filij sapientiam. sancti
spūs benignissimā clementiā. ꝛ ita ha
bebimꝰ noticiā illiꝰ summe trinitatis
O q̄ȝ btā visio videre deū in seipō vide
re in nob. ꝛ nos in eo felici iocūditate
Hec erit summa felicitas qn̄ intelligi
tur in suo puro esse sincera diuinitas.
tūc ꝯprehendet mō incōprehensibilis
trinitas: patebūt archana diuinitatis
videbit ꝛ amabit deus. Et hec visio ꝛ
delectatio totū hoīem replēs ꝛ sacians
tota erit illiꝰ beatitudīs ꝯsumatō. V
na erit oīm lingua: iubilatio indefessa
vnꝰ affectus: amor释 eternꝰ. Patebit ve

ritas implebit caritas: ꝛ erit integre a
nime ꝛ corpis facietas. Fulgebit sic sol
hũanitas glificata quieta erit ꝛ cõcors
anie ꝛ spũs sanitas. Angeloꝝ ꝛ hoim
vnũ erit gaudiũ: vnũ colloquiũ: vnuz
ↄuiuiũ. Nõ languebit amor. non liq
fiet dilectio: pñtibꝫ oibus bonis. nul-
la erit dilatõis afflictio. qm̃ beatifica
diuine maiestatis pñtia oibus erit oia
Illuc itaqꝫ festinare debemꝰ. vbi sem
per viuemus ꝛ nunqꝫ amplius mori time
amus. Si sic amamꝰ vitã istaz labilẽ
ꝛ caducaz. vbi cũ tanto labore viuimꝰ
multo magis amare debemꝰ vitaz eter-
naz: vbi nullũ laborẽ sustinebimꝰ vbi
summa semper iocũditas. summa felicitas
felix libertas ꝛ felix beatitudo. Ad quã
nos perducat ipse qui essencialiter talis est
beatitudo. Considerandũ. quãqꝫ dies
dñica precedat alias ferias vt merito
etiã eius meditatiões alias precedere de-
berẽt. tñ quia expedit primo meditari pas

Meditatio secūda dieŭ Dñice

sionē dñi q̄ȝ resurrectōem. idcirco p⁹ il
las vltimo posite sunt eius meditatio
nes. Non tñ mltū refert vt etiā prius
tactū est q̄ ordine ponant̄ dūmō medi
tari non omittant̄. Cū etiā cuilibet as
sit libertas se exercitādi in his ſm suū
libitū. Quicūqȝ tñ in p̄missis medita-
tionib᷑ dietī (vt premissum est vel ad
placitū) ex intimo corde se exercet. fru
ctū magnū sentiet (saltē ꝯtinuando) ⁊
facile ꝑ nihilo iudicabit oīa hui⁹ vite
vana ⁊ caduca. Et si non oīa cuilibet
dei ascripta medetur q̄s (q̄ȝ aliqua ꝓ
ter materie pōderositatē satis ꝓlixe ex
tensa sunt) nullaten⁹ tñ transeat q̄n a-
liqua dicta die in vna hebdomada: al
tera in eodeȝ die alteri⁹ hebdomade ꝑ
currat. Sic faciēs minime dubito q̄n
facilime ⁊ celeriter: dī auxilio (qđ per
hoc mereri sperat̄) cōcurrēte. vitā pre-
teritā emēdabit ⁊ reliquū tempus cō-
cessum in penitētia hilarit̄ termīabit.

p quaꝫ ⁊ dei grām in pñti et eternā in
futuro beatitudinem possidebit. Ad
quā nos pducat oīs gratie ⁊ beatitu/
dinis largitor ihūs xp̄us dñs noster
in secula benedictus.

¶ Exhortatio bona ⁊ breuis in festi/
uitatibꝫ sctōꝝ ptractāda aut meditan
da ex ſmonibꝫ dulcꝭ doctoris. Bern.

Circa festiuitatis p̄cipuas q̄li
bet debꝫ se ɔformare eccl'ie ca
tholice formādo meditatōnes
⁊ exercitia de materia festi. In festiui
tatibꝫ tñ sctōꝝ vigilāter ɔsiderare de/
bem⁹ tria que sctūs Bern. docet. vilꝫ
Auxiliū sancti. Exēplū eius. Et nr̄aꝫ
ɔfusionē. Auxiliū. qꝛ q̄ potēs in terra
fuit. potētior est in celis añ faciem dñi
sui. Si em̄ dū hic viueret mixtus est
peccatorib⁹ ⁊ orauit p eis. nūc tāto am
pli⁹ q̄nto verius agnoscit miserias no
stras orat p nob. qꝛ btā illa pr̄ia carita
te ei⁹ nō minuit sꝫ augmentauit Necꝫ

¶ Meditatio in festis sanctoꝝ.

enim qꝛ impassibilis oĩno ꝛ iõ incõpassi
bilis factus est. ſ nũc poti⁹ sibi indu
it viscera mie. cũ añ fontez mie existat.
Est ꝛ alia causa q̃ magis vrget sanctos
vt solliciti sint de nob: qꝛ (iuxta vocez
apli) de⁹ p̄ndet p̄ nob: ne sine nob cõ/
sument in glia. stola videlicet corꝑis.
sicut ait sctũs David. Me expectãt iu
sti donec retribuas mihi. Ut igit̃ cito
in glia ↄsumãtur q̃ntũ ad ↄiunctõem
corꝑis ꝛ aĩe (q̃ summo ↄ̃siderio deside
rant) idcirco solliciti sunt p̄ nob. vt ci
to impleat̃ nũerus electoꝝ. Itẽ frater
na caritas aucta est in eis nõ minuta.
qua in hac vita existẽtes nr̃am deside
rabãt salutẽ. Debem⁹ etiã attẽdere ad
exemplũ ei⁹. qꝛ q̃ꝫdiu in terra visus est
ꝛ cũ hoĩbus ↄuersat⁹ nõ declinauit ad
dexterã neqꝫ ad sinistrã sed viã regina
tenuit. donec vẽiret ad illũ q̃ dic. Ego
sum via vita ꝛ veritas. Intuemini hũili
tatem opm ei⁹. ꝛ nũc videbitis quõ taꝫ

S

xpo q̄ exēplo vixerit inter hoies. q̄lia nob vestigia dereliquerit: vt ambulē9 p ea ꝛ nō errem9 in eis. Vere (iuxta p/ phetā) semita iusti recta est: rect9 callis iusti ad ambulandū. Sꝫ ꝛ diligētiori intuitu cōfusionē nr̄am inspiciamus qꝛ hō ille siīlis nob fuit passibl'. ꝛ ex eo dem luto format9 ex q̄ ꝛ nos. Quid er go ē qꝫ nō solū difficile. sed impossibile credim9: vt faciam9 opa que fecit: vt se quamur vestigia ei9. Confundamur frēs ꝛ ꝯtremiscam9 ad vocē istā. si for/ te hec ꝯfusio adducat nob gl'iaꝫ. vt di cit Sap. Si forte generet gratiaꝫ ti mor iste. Hoies isti fuerūt q̄ precesser̄t nos. q̄ tam mirabiliter p̄cesserūt p vi/ as vite: vt vix eos hoies fuisse creda/ m9. Sic ḡ in festis sctōꝝ ꝛ gaudere et confundi debem9. Gaudere qꝛ patro nos premisim9 Confundi qꝛ eos imi tari nō possum9 aūt poti9 nō volum9. Ita sꝫ gaudiū nr̄m in hac lachrimaꝝ

valle: pane lachrimarū cōdiri debet: vt sempꝫ nō solū extrema: sed et ꝑma gau/ dij: luctus occupet. qꝛ et si mag est gau dioꝝ materia. maior tñ est doloꝝ. De mor fui dei clamat iustus ꝛ delectatus suz. Sꝫ ꝛ statim subiūgit. Defecit spi ritus me⁹: turbat⁹ suz ꝛ nō suz locutus Ex his bñ masticatis: magnū deside/ riū ꝓueniet de memoria sctōꝝ. Vulgo em̄ dr̄. Quod nō videt ocul⁹ coꝛ nō do let. Oculus me⁹ memoria mea. Et co gitare de sanctis: qδam nō est eos videre. Et ad h̄ mł'ū ꝯducit legēda eoꝝ. Vñ multū expediret deuotioni cuiusl ibꝫ q̄ tidie ad minus legere aut maditari in martirilogio vitam occurrentiuz san ctorum (vt omnes religiosi faciunt) ꝛ hoc in hora primarum post primam colllectā ad qδ faciendum etiam nos seculares sacerdotes: estimo: obliga/ mur. Ad quid enim legitur post pri/ maz collectam: preciosa in conspectu

2

dñi mors sanctoꝝ ei⁹: nõ prehabita lec
tione vł memoria eoꝝ. Et cur orat͛ in
collecta seq̃nti. Sctã maria ꝟgo piissi
ma mr̃ cũ istis ⁊ oĩbus sanctis atq̃ ele/
ctis dei orare ⁊ intercedere dignare ⁊c̃
nisi q̄ recitatio vite sctõꝝ eiusdez diei
occurrentiũ p̃cedere debuit Quare ãt
a nob̃ hoc non fit. ascribo negligentie
nr̃e ⁊ supioꝝ. Cũ tñ porcio nr̃a merito
sit ⁊ debebat esse in terra viuentiũ. nec
modica sane porcio. si tñ (vt decet) ta/
lẽ memoriã affectõ (sine qua nihil pfi
cit comitetur. Sit inq̃ cõuersatõ nr̃a
in celis. Verũtamẽ nõ sic nr̃a sicut il/
loꝝ: ipoꝝ em̄ substãtia ibi est: nr̃a aũt
desideriũ: ipi p p̄ñtiaz: nos p memoriã
ibi sum⁹. O qñ ⁊ nos addemur ad pa
tres nr̃os: qñ essencialiter presentabi/
mur eis. Hocem̃ primũ desideriũ qđ
in nob̃ sctõꝝ memoria vł excitat vł ma
gis incitat. vt eoꝝ tã optabili societa/
te fruamur. ⁊ mereamur cõciues fieri.

⁊ cõtubernales esse spirituũ beatorũ. Misceri cetui patriarcharũ: cuneis ꝓphetarũ: senatui apłoꝝ. martirũ exercitibꝫ nũerosis. Cõfessoꝝ collegiis: virginũ choris in oim ↄnique collegi ⁊ collетari cõmunione sctõꝝ. Singłoꝝ qꝫ ppe recordatões q̃i scintille singłe imo q̃i ardẽtissime faces: deuotos accedũt animos: vt eoꝝ ↄspectũ sitiant. ⁊ cõplexũ adeo vt plerũqꝫ etiã interesse se reputẽt mõ ad oẽs simł mõ ad hos vel illos tota auiditate ⁊ vehemẽtia. corda vibrãtes. Nõ mõ tm̃ societas: sed etiã felicitas nobis. optãda est sctõꝝ. vt quoꝝ desideram⁹ presentiã. głiaꝫ q̃ꝫ feruẽtissimis studiis ambiam⁹. Sꝫ sane vt eã nobis spare liceat ⁊ ad tãtaꝫ beatitudinẽ aspirare. summopere nob desiderãda sũt suffragia sctõꝝ. vt qđ possibilitas nr̃a nõ obtinet. eoꝝ nob intercessione donet. Hec nr̃a et eoꝝ coherentia est. vt nos cõgratulemur eis. ⁊ ipsi

cōpatiantur nobis. Nos deuota me/
ditatōe regnemꝰ in eis: ipi in nob̄ ꝛ p
nob̄ militēt pia interuentōe. Nec ē qđ
de eoꝝ pia erga nos solicitudīe dubi/
temꝰ: qn̄quidē (nō ꝯsumandi sine no
bis) expectāt nos: vsq₃ dū tribuat̄ no/
bis: vt vilcȝ in nouissimo die magne
festiuitatis: oīa simł in virū pfectū cū
suo (tā excelso) capite mēbra cōcurrāt
ꝛ laudet̄ cuȝ hereditate sua ihūs xp̄us
dn̄s noster p infinita secula bn̄dictus
Amen. Finis harū fructuosaruȝ
ꝛ salubriū meditationū seu exercitioꝝ.

Prologus in centū meditatō
nes dominice passionis

Amatorie passionis domi
ni nr̄i iesu xp̄i memoriā a
gere. eiusq₃ multip harijs
doloribꝰ vicissitudinaria
ꝯtitudine p suo mō cupi/
ens quis deuotus rn̄dere: sequētes cē
tuȝ meditationū articłos amare moꝝ

Prologus in centū meditatōnes

tis eius vestigia exprimētes. cū subscri
ptis cētenis petitōibꝫ q̄tidianis vicibꝫ
⁊ ex ore depromat: ⁊ cruciformi ac ve/
lut dictāti corde reuoluat: singulari arti
culis versiculū hūc videlicet Aue be-
nigne dn̄e ih̄u seu salutatōez angelicā
(put signatū viderit (subiūgēdo Sb
hac ei forma deuotus quidā crucifixi
dn̄i discipulus: p̄ntem oratōez diuini
tus est edoct⁹. Nā cū nocte quadā cō
pletis matutinis staret corā imagine
crucifixi: seqꝫ p desiderio suo ad dn̄ice
passionis memoriā digne cōpassiōis
sterilē q̄rulosis p̄cordijs deploraret. i
tantū deplorādo (cōpatiēdi desideriū
cupiēs) sterilitatis sue dolor increuit
vt in extasim caderet resupinus. Et ec
ce luxeū (celitus emissa) circumfulsit:
in qua sibi hoc passiōis dominice spe
culuꝫ lucidum: ⁊ harū centū meditatō
nū mēoriale deuotificuꝫ est ostensum

Accepit q̃ꝫ in mãdatis vt om̃i die hos
centũ articulos cũ totidẽ venijs: totidẽ
qꝫ subiũctis petitõibus ore cordeqꝫ de
uote reuolueret. ⁊ in hꝰ se ihesu dño ꝑ se
passo ꝓ suo modulo conformaret. Ab
eo ḡ die ꝑ acceptã huiꝰ meditatorij ex⸗
ercitij grãm. tãto cepit deuotiõis incẽ
dio inflãmari. ⁊ diuini amoris vnctõ
ne pungi. vt in cõuersatõis sue sinceri
tate: in librorꝫ seu scriptorꝫ suorꝫ suaui
tate. in oratõnuꝫ instãtia: ⁊ in totiꝰ vi⸗
te sue elegãtia (tãqꝫ in expolito speclo)
facile fuerit acceptaꝫ grãm speculari.
Et sciendum q̃ post articulos q̃ dñice
passionis memoriã ꝯtinent debꝫ sem
ꝑ subiũgi versiclus. Aue benigne do
mine ihũ xp̃e. Post exprimẽtes ꝓ do
lorẽ virginis gl'iose: salutatio angeli⸗
ca. ⁊ semꝑ cũ genuflexione aut inclina
tione. Orones etiã singule geniculan
do legant. Excepta ea que septuagesi⸗
mũ q̃ntum articuluꝫ seq̃tur. q̃ ꝓstrato

corpe deuoti⁹ est legenda put ibidē videbitur. Et sic erūt centū articuli passionis dñi: centū petitōes plerūqꝫ singulis articulis correspondentes ꝛ centum salutatōnes ¶ Finit prologus 1

¶ Incipiūt centū meditatōes passionis dñi nostri ihu xpi qs qlibet deuotus xpi discipul⁹ qtidie: aut ad minus qlibet hebdomada oꝫ deuota mēte ꝑsoluere: ac seipm̄ in eisdem suo ꝓ se crucifixo humili⁹ q̄ potuerit ꝑ affectū pij amoris spūaliter ꝯformare.

Articulus primus.

Eja dei sapientia dñe ihu xpe ī qualemcūqꝫ vicissitudinē tue bñdictissime passionis meditatō cordis mei repñsentat ꝯspectui tue dulcissime bonitati illā tristiciā dolorosam cui⁹ vehemētia post desideratā illā cenā nouissimā in monte oliueti p̄ anxietate ꝛ angustia tui cordis: corp⁹ tuū sctissimū sudorē sanguineuz suda

uit tāq̄ȝ sanguis stillicidia stillatia su
p terrā ¶ Versiculus salutatōis.
Aue bēignissime dn̄e ih̄u xp̄e gr̄a ple/
nus mīscdia tecuȝ bn̄dicta passio vul
nera ꝛ mors tua ꝛ bn̄dict⁹ sanguis vul
nerū tuoꝝ Amē. Articl'us II ¶ Re
p̄sentat ꝛ tibi bone ih̄u cogitatio mea
illā iniuriā furiosaȝ cui⁹ violētia tra/
dit⁹ es fallaciter capt⁹ feraliter: duris
funib⁹ ligatus crudeliter: ꝛ inuidialiť
es deduct⁹. Salutatio ¶ Aue beni
gnissime dn̄e ih̄u xp̄e gr̄a plen⁹ vt sup̄
Articl'us III ¶ Representat itē tibi
benigne iesu mēoria mea illā crudeleȝ
alapatiōȝ corā anna ministro acceptā
ꝛ ꝯsequēter illud iudiciū imo p̄iudici
um facinorosuȝ: cui⁹ inuidentia corā
cayphá ab inuidissimis canib⁹ p̄caciť
obiurgat⁹ a falsissimis testib⁹ menda/
citer accusat⁹ mortis sentētia es crude
liter cōdemnat⁹ Salutatio ¶ Aue
benigne dn̄e ꝛc̄ IIII Articul⁹ ¶ Re

presentat item tibi pie ihū recordatio
mea illō opprobriū maliciosuz cui⁹ in-
solētia nocte illa ptāti tenebrarū accō
modatus: velatis tuis pulcerrimis o
culis inuidorū irrisorijs vocibꝫ: gesti-
bus ⁊ pcussiōibꝫ bestialiter es illusus
facies tua grāꝝ plenissima rabidoruz
canū putēti sputamīe ꝯtētibiliter fede
facta. ⁊ corp⁹ tuū tenerū viliter ē tracta
tū. Salutatio. Aue benig. ⁊c. V
Articlus Repsentāt tibi clemētis-
sime ihū oīa interiora mea illū tuū vir
ginee genitricꝭ intuitū luctuosuz cui⁹
materna cōpatiētia ⁊ pietate ꝯdolētis
pectoris lugubriter te aspexit. Aue
benig. ⁊c. Dn̄e exaudi orōnem meam
Etcla. Oratio.

Mea vnica singularisqꝫ fi
ducia piissime iesu xpe bo-
nitati tue mēoriā harū pas
sionuz hodie represento: vt
in omni tribulatione et an

Ihesus Maria fratris

angustia paterna mihi pietate succur/
ras. A pctõꝝ meorum vinclis me ab
soluas Ab occultis delictis ꝛ manife
stis vitioꝝ scãdalis me custodias. Ab
insidiosis dyaboli suggestionibꝰ: cũ/
ctisqꝫ criminosis occasiõibꝫ me liberes
ꝛ defendas Et tuis matrisqꝫ doloribꝫ
intima pij amoris affectiõe me facias
ꝯdolere. pijssime dñe ihu xpe q̃ cũ deo
pře ꝛ spũsctõ vnus es deꝰ omps in se/
cula benedictus. Amẽ. ¶ VI. Articu.

2 O Ja veritas eterna pie dñe ihu
xpe mea tibi nũc offert memo
ria ꝯfusionẽ illã ꝯtumeliosaꝫ
q̃ fuit btã aĩa tua: tũc suffusa: dũ pila/
to opprobriosissime p̃sentatus: falcissi
me accusatꝰ ꝛ ignominosissime mori
sine pprio demerito iniustissime fuisti
acclamatꝰ. Salutatio ¶ Aue beni
gne ihu xpe: grã plenꝰ: miscđia tecũ: be
nedicta passio vulnera ꝛ mors tua. et
bñdictꝰ sanguis vulnerũ tuoꝝ Amen

VII Articul⁹ ¶ Offert item tibi bone iesu cor meũ derisionẽ illã oppro briosam q̃ a pilato ad herodẽ missus et in veste alba p fatuo d̃risus fuisti Aue
VIII Articlus ¶ Offert et tibi beni gne iesu aĩa mea liuionẽ illã vulnero sam q̃ (p⁹ multã obiurgatõez) corpus tuũ pulcerrimũ flagellor verberibus liuidũ. ꝓberũ vulneribꝫ laceratũ mira biliter intumuit. Aue benigne dñe etc
IX Articlus ¶ Offert itẽ tibi dulcis iesu mẽs mea coronatiõem illaz spino sam q̃ (p⁹ dirã flagellatõem) capite tuo regio spinis acutissimis pforato: tua serena facies et amabilis cruorẽ imma duit. Aue benig. X Articlus ¶ Offert et tibi clementissime ihu spirit⁹ me⁹ illaz tuã ꝯdẽnatõez ignominiosã cui⁹ impietate neq̃ssima (post multam altercatõem) ad mortẽ sentẽciat⁹. ꝓpri/ is hũeris crucẽ baiulãs ad locũ cruci fixionis es deduct⁹. ĩpie et furibũde ex

itus ⁊ tuis vestib⁹ atrociter spoliatus
vbi nō sine magna acerbitate vulnera
tui corpis in nouata fuerūt ¶ Salu
tatio Aue benig. Dñe exaudi oroez
meam Et cla. Rem⁹ Oratio.

O Spes et ɔsolatio mei cordis
o piissime ihu xpe p horribilem
tue crucifixionis sniam suppli
citer te ex oro: vt in hora mortis mee mi
te iudiciū mecū agas Doce me hono⁹
res mūdi cōtemnere ⁊ tibi fideliter pru⁹
denterqz suire. Peccatoꝝ meoꝝ vulne
ra tuis me dñe doceas cōsolidare vul⁹
neribꝰ Nō me ihu bone in tēptatōnis
tpe derelinqs: q mei causa caput tuuz
sacerrimū tot spinaꝝ pūctionibꝰ obie
cisti. Da mihi dñe doloꝝ tuoꝝ amato
ria sp memoria recordari. ⁊ p meo mo
dulo cruciformē vicē tue reddere passi
oni: ⁊ me ṽtutibꝰ mūdum: tua caritate
tegas: piissime ihu xpe q cū pre ⁊ spūsā
cto viuis ⁊ regnas ds in scla glios⁹ Ar. XI

4

O Amator hoīm benignissime ihu xpe cū denutat⁹ ad crucez piectus fuisses. sinistra tua fu it cruci crudeliter acclauata. Aue be nigne iesu rc. XII ¶ Dextera tua fu it equo clauo ferreo seueriter pforata. Aue benig. XIII ¶ Brachiū tuū si/ nistrū fuit bone ihu extensione nimia ɔquassatuz. Aue benig. rc. XIIII Dextrū brachiū tuū fuit ɔtractōe ni/ mia tabefactū. Aue benign. XV Tam miserabiliter tāq₃ penaliter ihu pijssime extensus pepēdisti vt sola aspe ctu ad amantina pectora in tui cōpas/ sione mollescere potuissent ¶ Aue be.

Dñe exaudi oɼoem Oratio

O Misicordie inscrutabilis al titudo iesu bone p tue te obse cro amaritudinem horrifice crucifixionis: vt nec in prosperitatib⁹ tui⁹ me sinas aliqtenus obliuisci. nec in aduersitatibus a te me patiaris

vllatenus separi. O pto dñe totū cor/
pis ⁊ aie mee posse: cruci tue insepabi/
liter affigere. Et oēs affectiões meas ī
te amoris anchora q̇etare. Fac me pie
iesu impotentē malas meas ꝯcupiscē
cias exequēdi. Fortē ꝟo ac vegetatū
ꝑficiendi cogitatꝰ meos in tuos ama
rissimos cruciatus: aduersus potētiā
molientiū separe me a te meo diuinis/
simo salutari in secl'a bñdicto Amen

Matorꝯstan. Arti. XVI

[N]otissime dulcis iesu sub eadem
crucifixionis hora fuit pes tu
us sinister clauo ferreo dolēter ꝑfossꝰ.
Aue benig. XVII Sed et pes de
xter fuit eque duro vulnere ꝑforatus.
Aue benig. XVIII Omnia mēbra
tua dñe violentata sunt crucis stipiti
immobiliter adherere. Aue benig.
XIX Graue lassi corpis tui pondꝰ
mēbra tua pulcerria sua pendulitate ī
miū dissecuit ⁊ ꝯtriuit vulnera ampli

[Q]ando penaliter exacerbauit: ꝛ neruos tuos nimia distentõe dirupit. Aue ꝛc̃
XX [T]otũ corp⁹ tuũ veneranda specie grossum riuuli sanguis ex vulneribus decurrentis vermiculariter ihu piissime liniebant. Aue Dñe exau.
Abisse pietatis eter. Colle.
[O] O ne bẽignissime ihu xpe te nũc depcor toto desiderio cordis mei: vt ꝛ in bonis ꝛ in mal; in pspetis ꝛ aduersus ꝯtus sp inueniar ꝛ gr̃as agẽs tibi meo fidelissimo redẽptori Ut potẽs sim cogitatões meas vanissime sepi⁹ dissipatas ꝑesq; singulas cordis mei in meditatõe tue bñdictissime passionis ꝯpuctorie adunare ꝛ crucifor miter occupare. Et vt nullũ sit corpis mei mẽbrorũ qd nõ aliq ex pte passioni tue sensibiliter ꝯformet. Cõcede q̃q; mihi queso ihu bone vt i laude tua: tuoq; diuinissimo famulatu nunq̃ mihi tediũ subreptat: sȝ in hoc mihi pax

et requies summa ꝯsistat Da mihi dño
mie delectabilē appetitū in tuis sacris
sanguinolētis vulneribꝫ demorandi:
vbi in oīmi tribulatiōe ꝛ tedio cordis
mei recreatōem recipiā salutarē. Qui
cū p̄re ꝛ spū sctō vnꝰes deus in secl'a be
nedictus Amen Arti. XXI
5 Amantissime ihū mēoria meo
amor suꝫ ꝛ tabescit ī me anima
mea dū singl'os tui corpis sen
sus: singl'is doloribꝫ obstupuisse recor
dor: pendēte siq̄dem te in ligno crucis
obtenebrati euersiq꜄ sunt ocl'i tui car/
bunculis clariores Aue be. XXII
Aures tue sanctissime insultatiōibus
ꝛ improperijs sunt replete Aue be.
xxiij. ¶ Odoratus tuꝰ nobilissimꝰ pu/
torem fetentissimū respirauit. Aue
benig xxIIII ¶ Gustū tuū naturalis
simū amarū fel cibauit: felleū potauit
acetū Aue be. xxv ¶ Totū corpꝰ
tuū tactus nobilitate mollissimū dir

verberibus est affectũ. ¶ Aue benig.
Domine exaudi. Oratio.
O Bone ihesu per horũ memoriã cruciatuũ te deprecor pie ihesu vt auertas oculos meos ne videre gestiãt vanitatẽ. Sepi aures meas spinis timoris tui: ne audire cupiãt linguã neq3 verba vana maledicta seu detractoria pferentem. Odorum illecebrã et inordinatũ carnaliũ suauitatũ in me extingue penitus appetitũ. Fac me quoq3 domine de oblectamẽtis ciborum et potuũ nõ curare. Sed da mihi obedientem et humilẽ in tuo sancto seruitio volũtatem vt mea ppria volũtate sub tua sanctissima volũtate hũiliata: dignus habear tuorum annũerari deuotorum collegio famulorum: etiam et in hac vita tibi humiliter seruientium: et in aula glorie eternaliter benedicentium et laudantiũ te deum in secula gloriosum Amen

6 h Heu iesu amabil' ⁊ benigne in hora illa crucipendētie tue caput tuū venerādissimū fuit ī/mititer inclinatū ac ꝓpria mole miserādissime pendulū ac penose Aue be. XXVII Collū tuū pulcerrimū ꝑe/sum: fuit mole pēduli capitis incuruatū. Aue benig. XXVIII Pre/clara facies tua fuit sputo ⁊ sanguie ꝺlibuta. Aue be. XXIX Color cu/tis tue optim⁹ ⁊ seren⁹ doloris ⁊ tristi/cie nubilo obscurat⁹ ⁊ cinereus est effectus Aue be. XXX Spēs tua ⁊ forma p̄ filijs hoīm speciosa īmutata est: ⁊ visus es nō hn̄s spēm neqꝫ deco/rē. Aue benig. Dn̄e ex. Orō

o O Clemētissime dn̄e iesu xp̄e fac me q̄so ꝟtute tue bn̄dictissime passionis ob deletōnez meorū peccaminū corꝑalib⁹ pēalitatib⁹ assue/cere. ⁊ ob tue crucifixionis reuerētiā ipsas amare. Da ⁊ mihi dn̄e prauorum

mores z insolētias patiēter et hūiliter tolerare. Cōtempt⁹ z ɔtumelias ꝑ tui noīs glīa nō metuere. sed poti⁹ affectare. Oēs animi mei amaritudines z tristicias in tue pietatis dulcedīe dulcorare. Et carnales ɔcupiscētias z oēs in me corꝑales illecebras ob tui amorē mortificare: q̄ mei grā mortē crucis subire minime dubitasti bn̄dictissime dn̄e ihu xp̄e de⁹ verus: laudabilꝭ: gloriosus z superexaltatus in scl'a scl'oꝝ. amē

O Indefesse fidi firma XXX mentū z toti⁹ specl'm sanctitatis beatissime ihu xp̄e in hora illa tribulatōis z angustie fuisti mei cā ab oībus hoībus derelict⁹. Aue be. XXXII Amici tui a te timore pterriti diffugerūt. Aue be. xxxiij. Nudus pie ihu in patibulo cruc' pepēdisti oīm vestimētoꝝ honestate enormiter expoliat⁹ Aue be. xxxiiij Omnipotēs virt⁹ tua dn̄e ibi nulli potens

videbatur. Aue be. xxxv. ¶ In
honestissime te iesu pijssime tractaue
rũt. ꝛ tu eorũ crudelia ludibria silenti
mansuetudine ꝓtulisti Aue benig.
Dñe exaudi. Et cla. Collecta

Cia venerandũ cũctaꝝ exẽplar
ꝯstitutuȝ sanctissime ihu xpe ab
omi dãnosa et ꝑiculosa hoim
dilectiõe me spolia. Ab inordinata a
micoꝝ affectiõe me libera. Ab omi su
ꝑuacua occupatõe denuda me penitꝰ
ꝛ expurga. Da mihi dei virtꝰ ꝛ dei sapi
entia ihu bone ꝯ oẽs spũales neq̃tias
virtutẽ animi ꝛ sapientiã intellectus.
Et dũ ꝯstiterit aduersuȝ me impfecto
rũ hoim impudẽtia: da mãsuedinẽ ta
citurnã ob tue reuerentiã passionis et
amaritudinẽ dire mortis. q̃ mihi ꝑ iu
gem meditatõeȝ in corde ineradicabi
liter sit plãtata: in ore ꝑ frequentẽ ora
tõem infatigabiliter recitata: et ĩ toto
corpe ꝑ sctãm oꝑatõeȝ indelibiliter fi

Centũ meditationes passionis xpi

gurata Amen. Articl'us xxxvi

Heu iesu piissime floridũ corpus 8
tuũ in stipite cruc; pendẽs pre
cruciatib9 nimiis marcescebat
xxxvii Dorsuz tuũ tormẽtis lassuz
duro crucis reclinatorio incũbebat.
Aue be. xxxviii Corp9 tuũ sacerri/
mũ penosa lassitudine põderosuz pen
dulitate nimia ad ima ꝓgebat. Aue
be. xxxix. Carnẽ tuam dulcissimã
vuln9 innũeꝝ nimiũ dolorose ledebat
Aue be. xl. Hec om̃ia pie ihu cor
tuũ diuis caritate plenissimũ amaris/
sime pferebat: vt sic tu9 nob innotesce
ret amori immẽsus Aue be Dñe ex.

Increata sapia iesu Dĩo.
O xpe tu9 in cruce pẽdens p̃ cru/
ciatu nimio torpẽs marcor: sit
mihi obsecro in tua gr̃a florens viror
Tua immitis ad crucis stipite; corpa
lis reclinatõ: sit mihi ĩ te spũalis q̃eta
tio. Tuiq; põderosi corpis declinatio

dolorosa: sit mihi in virtutū apicē exal
tatio gaudiosa: Carnis tue vulnera ꝛ
dolores: pctōꝝ in me sanent vlcera et
oēs aīe mee ledēt merores Cor q̄ȝ tuū
amātissimū: meū ihu bone diuino iex
tinguibili accēdat amore flāmescente
in vitā eternā amen Articu. XLI
P Jissime ihu christe cruci te af
fixo iproperiū iudeis fuit vi
ta tua innocēs ꝛ btā. Aue be.
XLII Gestus dn̄e subsannatorios
ꝯfinxerūt. ꝛ verba despectoria in tui cō
tumeliā deꝑmpserūt Aue be. xliij
In lapideis cordib⁹ iudeoꝝ fuisti ie
su piyssime ꝑ nihilo reputatus Aue.
XLIIII In omi tua pēali angustia
ꝯstans ꝛ solidus ꝯstitisti. Aue beni
XLV Pro tuis dulcis ihu crucifi
xorib⁹ p̄rem amāter orasti. Aue beni
gnissime. Dn̄e exaudi Orō
O O ce benignissime ihu me in
dignū famulū tuū pro amore

tuo malicias puo℞ ꝛ in ppia libenti a
nimo tolerare. acta derisoria ꝛ verba
despectatoria placato corde pferre Et
abiectões ꝛ oia mūdi vilipēdia ob tui
caritatē minime formidare. Da mihi
pie iesu ꝯ oēs malo℞ insult⁹ ꝛ puocan
tes aduersitates spm̄ mãsuetudis et cō
stãtie in cōcusse hre. Meosq̄ aduersa
rios hūili dilectione apud te excusare
me doce. q̄ tuos letales inimicos apd̄
prem caritatiuo eulogio excusasti. dul
cis ꝛ hūilis ihu xpe q̄ cū eodē pre ꝛ spū
sctō vn⁹es ds i scl'a bn̄dict⁹ Ar xlvi

Ja agn⁹ innocēs clementissi/ 1
me ihu xpe reo sil'is apparuisti
dū inter sceleratos cruciformi
ter pependisti. Aue xlvij. A sini
stro tibi maliciose iproperāte latrone
iniuste blasphemat⁹ fuisti. Aue be.
xlviij A dextro aūt penitēte latrone
excusatus veraciter et exorat⁹ hūilit r
extitisti. Aue be. xlix Tu ꝓ o pi.

ssime ihu oia illi crimina remisisti. Aue be. L Tu illi paradisi ianuam misicorditer apuisti Aue beni. Dñe exaudi Et cla. Oratio

O Inexhauribilis bonoꝝ hoiꝫ largitudo diuitissime ihu christe hodie morteꝫ tuã innocentẽ ꝑ mea nocẽtissima vita piis celestis pris ꝯspectibꝫ representa. Noli me obsecro dñe ob mea mlta ꝛ grandia crimina ꝯdẽpnare Clamo ad te pccor penitẽs. cũ latrone deuotissime penitente. Memẽto mei dñe in regno tuo. Oia itaqꝫ mihi pie ihu peccata dimitte. Et tuã celestẽ aperi ꝑadisum: vbi te beati oẽs laudãt ꝛ glificant in eternũ Amẽ.

Largitatẽ cordis Ar. li.

O tui dñe dũ in cruce pendẽs solus tue dulcissime matris cor mestissimũ cognoscebas Aue benig liꝗ. Tristissima eiꝰ aia ꝛ gestus nimium lugubũdi: tuũ tibi dñe martiriuꝫ

duplicabãt. Aue be. liij. Uer/
ba illi⁹ qrula ꝛ miserãdissimi lamẽtat⁹
cortuũ tenerrimũ dissecabãt. Aue.
lxiiij ¶ Uex in hora necessitat; extre
me ꝛ sepatõis intolerande ꝯsolatorẽ ei
dilectũ discipl'm tradidisti ꝟginez vir
gini sub mr̃na fide ꝯmẽdãs Aue be.
lv. ¶ Uicissim q̃z' discipl'm virginem
mr̃i ꝟgini sub filiali fide sil'r ꝯmẽdasti.
Aue be Dñe exaudi Coll'.

O Dulcissime ihũ ꝑ me letalit' cru
cifixe ꝯmẽda me hodie ꝯstãtissi
me fidi ꝛ securissie custodie pijssie tue
mr̃is ꝟ ꝛ illi⁹ discipuli tui predilecti
q̃s vtrosq; in cruce pendẽs ob ꝓroga
tiuã castiõnie corpis ꝛ aĩe singl'arẽ tan
q̃ matrẽ ꝛ filiũ indissolubiliter ꝯfede/
rasti. Ut tui cõmissiõe me ꝛ in hac vi/
ta hij fideles cõmissarij tueant' ꝛ in ho
ra mortꝭ mee tibi suis ꝓcibus me recõ
ciliẽt. Et ad vitã eternã perducãt amẽ
Articlus lvi. De btã ꝟgine

Ihus maria

O Dctoꝝ venerãdissima ɔsola/
trix: angeloꝝ gl'osissima ipa/
trix filij dei sanctissima genitx
ꝟgo maria: memoriã illi⁹ miserãdi do
loris ⁊ tristicie cordis tui q̇bus passa
es ex p̄mo ɔtuitu dulcis filij tui inter
latrones in cruce pẽdentis aïa mea ti
bi hodie solẽnisat. Aue maria gratia
plena dñs tecũ bñdicta tu in mulieri/
bus ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui iesus
xp̄us Amen. LVII Heu mater
ꝟginea nõ illi succurrere potuisti. q̄n
nimo symeonis gladiũ tuã maternaȝ
aïam oportuit ptrãsire Aue maria.
LVIII Dulcissimi filij tui crucifor
me martiriũ ⁊ amarissim⁹ cruciat⁹ fu/
it tibi o ꝟgo btã penosuȝ spectaculũ ⁊
speculuȝ dolorosum. Aue maria
LIX O ꝟgo amabil' mater casta ip/
sum tuũ dilectũ filiũ lugubri lamẽtati
one planxisti. Aue maria. lx.
Uicissim ipse tuus dilectissim⁹ fili⁹ te

Centum meditatões passionis xpi·

mrez venerãdissimã dulciter ↄsolaba tur. Aue maria lxi. ¶ Mod⁹ su⁹ emoriẽs ⁊ loquela deficiẽs tuã mestã aĩam doloris vulnere pforauit Aue maria lxij ¶ Verba tua dolorosa ⁊ gestus tui corpis plãctuosi corda saxea poterãt emollire Aue ma. lxiij Materne man⁹ ⁊ vginalia brachia p cordis amaritudine qescere non vale bãt Aue ma. lxiiij ¶ Tuũ o vgo tenellũ ⁊ imbecille corpusculũ pre do lore nimio deficere cogebat ⁊ deorsum vergere resupinũ Aue maria lxv Postqȝ vero cõualuisti oscula defluentis sanguinis: filiali ꝓsolatio accepisti. Aue maria. Dñe exau. Oro.

Ja mater miscdie virgo incõpabilis puritatis in vita pñti maternaliter me gubnã ⁊ in hora mortis misericorditer me tuere: Hec est ei (o dña veneranda) hora metuendissima ob cui⁹ seueritatẽ tibi cu-

pio oībus diebus vite mee fidele ser/
uitiū exhibere Hora inq̄ terribil' est il
la ꝛ horrēda in qua vniūsa corda mor
taliū tremūt. ꝛ oīs conscientia expaue
scit. Instante illo siq̄dem momēto ter
rifico q̄ mea peccatrix aīa est a suo mi/
sello corpusc'lo egressura īfelix ego ho
muncio ad quē me tūc vertā auxilij ꝯso
latiōisq̄ obtētu p̄rsus ignoro: nisi ad
te o mater mi̾icordiarū. Eya ḡ inun
dās diflue misc̄die torrēs pia mr̄ ex in
timo cordis suspirio ad pedū tuoꝝ ve
stigia me p̄sterno: tuā mi̾icordē dul/
cedinez suppliciter exorando: vt in illa
letali horula: tua letāti p̄ntia p̄frui di/
gnꝰ fiam. q̄d eī is timere q̄d illi nocere
poterit virgo mater p̄ quo tu interce/
dere. quē tue familie ānotare dignar'.
O mea igit' singl'aris ꝯsolatio clemēs
regina: p̄ me desolato interueni ꝛ tue
familie ascribere dignare: vt sic in peri
clitātis mei succursuz benigniter tūc

festines Et ꝯ laruales demonū facies
me ꝯsignes. A malignoꝝ hostiū māi/
b⁹ me defenses Corꝑterritū dulci ꝯso
latõe ꝯfortes Et miẜabiles meos ge/
mit⁹ clemēẜ auscľtes. Tūc mihi o dña
man⁹ tue largissime miẜicorditer extē
danẜ. Tūc mea miẜa aīa a te benigne
suscepta sūmo iudici regi nr̃o vultu tu
o roseo p̄sentetẜ Et eterna in celo btitu
dīe muneretẜ. vbi dilecti filij tui dñi no
stri ihu xp̄i gl̃iosaꝫ facieꝫ diitatis ꝛ tue
excellētissime gl̃iam dignitatis videre
valeat in eternū Amen Arti. lxvi.

PApe ihu dulcissime pr̃ne dile/
ctõnis vnice filij ī quo sibi de
us pr̃ bñ cõplacuisse testat⁹ est
cur te ipius paterna dilectõ in tā ama
ra necessitatꝫ articulo foris tā extranee
dereliquit. ꝛ inferiorib⁹ anime tue vi/
ribus: patientiqꝫ nature internam so
lite consolatõnis subtraxit dulcedinē
ac celestis roris profluuiū desiccauit.

Aue beni. lxvij Heu dñe etiã hu
ius rei causa ad eũ voce mag̃ hely inge
minãs mirabiliter clamasti. Aue b.
lxviij. Uerũtamẽ tua volũtas hũli
ma ↄformis fuit p oĩa illius gr̃tissime
volũtati. Aue be. lxix Heu dñe
pre siccitate nimia etiã tũc corpaliter
sitiebas Aue be. lxx Uerũ te amor
eximius salutis nr̃e pamplius fecerat, spi
ritualiter sitibundũ. Aue be. Dñe.

Meditator fidelissi Orató

O me dñe ihu xp̃e q̃ pprio sangui
ne pacẽ nob cũ p̃re fecisti: eadẽ
queso fidei ↄstantia in oĩbus tribula
tiõbus meis mihi liberaliter digneris
adesse p̃nas aures meis precibꝰ ꝛ cla
moribus apire. Uolũtatẽ meã tue sã
ctissime voluntati in oĩbus cõforma
re. Terrenoꝝ in me dñe molestã sitiꝫ
prorsus extingue. spũaliũ donorũ me
fac obsecro mẽtaliter sitientẽ. Da mi/
bi bone ihu vitã oculis tue maiestatis

acceptam: mortem pacatam & finem tue fruitionis securū Amen. ¶ Av. lxxi. 13
Ja ihū pijssime dū in cruce pē dens pre ariditate nimiū cruciati pectoris sitio ptulisses. aceto felle mixto te in hūaniter potauerūt Aue be. lxxij. P⁹quā autē ɔpleta erāt in te oīa q̄ de te dn̄e scp̄ta fuerant & caritas dilectōnis electorū ab eterno tuorū pia victoria triumphasset dixisti Cōsumatū est ¶ Aue lxxiij. O qin effabil' dilectio caritatꝭ que filij dei cor magnificū nr̄i occasione amoris incē dio torruisti & p nob eūdē filiū obdientē fecisti prī vsq ad mortē: mortē āt crucꝭ ɔtētibilē & horrendā. ¶ Aue be. lxxiiij ¶ Tūc qr nō erat in q̄ diuinissima tua caritas potuissꝫ sublimi⁹ pmoueri: inclinato spinolēto capite in man⁹ prīs spm̄ tuū ɔmēdasti. Aue. lxxv Vox aūt tua aīa gl'iosa a tuo sacratissimo corpe se mortalit' sepabat. Aue.

Hic fiat pstratio z dicat Adoram⁹ te xpe z bñdicim⁹ tibi. qz p sctã m crucez z morte tuaz redemisti mundũ. Qui passus z mortu⁹ es p nob. miserere nob Pr nr. Aue maria z iterũ Adoram⁹ te xpe vt ṗus. Que oĩa dicen feriã cuz orone: toto corpe sup terram pstrato.
¶ Domine exaudi orationez. Et cla/ mor meus. Oratio.

Exemplar p̃clarissimũ pfecti a/ moris stabil' fidi z gtissime bo nitatis clemẽtissime ihu xpe il lud tuũ queso amaritudis po culũ qd in cruce gustasti oim i me spi/ ritui repugnãtiũ amaritudies passio nũ: virtutũ trãquillitate dulcoret. Da dñe vt in sensu recto z bonis actib⁹ vs qz ad mortẽ stabilis pseuerẽz a tue obe dientie semita nunq̃ discedã. In ma/ nus tuas pie ihu spiritũ meũ cõmẽdo vt p⁹ hanc vitã a te letanter suscipi me

reatur. Amarā mortē tuā dn̄e pio pr̄is tui ꝯspectui represento ꝑ peccatis me is dignissimū placamentū. Infinitū meritū tuū ihu bone meas p̄cor exigu as opiunculas ipaterne maiestati tā acceptabiles faciat ⁊ acceptas. vt in ip so diuorcio corpis ⁊ aīe mee: ita mihi reatꝰ oīs. ⁊ om̄e debitū dimittat. q̄ (in/ star dīlectissimoꝝ tuoꝝ) a morte ad vi tam trāseam sine mora. Amen.

Articlus. lxxvi.

O Piarū flebile spectaclm aīarū dn̄e ihu crucifixe memento q̄ mō te mortuo in cruce pēden te: vnꝰ militū acuta lancea latꝰ tuū sa/ cratissimū pforauit. Aue be. lxxvii. 14

¶ Reminiscere quomodo continuo ex vulnere illo sanguis recentissimus emanauit. ¶ Aue benignis. lxxviii.

¶ Recordare quomodo et ex eodem vulnere aqua verissima distillauit.

Aue be. lxxix. ¶ Heu ihu bone corpus tuū diuinissimū pepēditi ī cruce rigore mortꝭ stupidū penetrabili frigore aspatū. Aue. lxxx. ¶ Eya mi dn̄e q̄nte tibi amaritudinis cā fui: q̄m magnifico p̄cio me emisti. ⁊ q̄ꝫ durꝭ laborib⁹ redemisti Aue be. Dn̄e ex. Oro

Habilis ihu in tuis q̄so p̄fūdis vulnerib⁹ oībus inimicis meis abscōdar. Preciosi sanguis tui rubor misellā aīaꝫ meā grē ac ꝟtutū decoret ornatu. Aq̄ mūdissima laterꝭ tui dn̄e meā sordidā ꝯsciaꝫ a cūctis maclis diluat ⁊ emūdet. Rigiditas ⁊ ꝯgelatō tui corpis p̄ciosi in tuo me ihesu bone amore stabiliat tibi me dulci·glutino caritatꝭ adanchoret. et a te me nunq̄ꝫ sepati pmittat. Care emptōis q̄ me emisti: p̄ciosū clenodiū qđ p mea redēptōne dedisti. nūq̄ꝫ me sinas dn̄e obliuisci. Dur⁹ labor quē mei cā ihu p̄ijssime ptulisti: suaui me foueat

refrigerio caritatꝫ q̃ nescit laborẽ. Et
qꝛ tibi dñe tãtoꝝ extiti cã laboꝝ obse
cro vt dulci amoris vnione tibi me fa
cias adherere: vt vn⁹ tecũ efficiar spi/
ritus ineternũ Amẽ. Arti. lxxxi.

hEu mr̄ mie errantiũ port⁹ ꝛ iu
stoꝝ speculũ deiforme. ihu gẽi
trix bñdicta: sub cruce te stãte
ꝛ filio tuo dulcissimo mortuo in ea pẽ
dente q̃ntus te tũc ꝟgo pijssima aĩ do
lor oppsserat: q̃tiens in hora illa gemi
tuoꝝ ꝯtuitibꝫ in dilectũ tuũ mortaliꝰ
pẽdulũ suspexisti. Aue ma. lxxxij
Quã mr̄nalit̃ tunc illa ei⁹ stupida mẽ/
bra: q̃ꝫ molliter tabefacta brachia a te
fuere ꝺ cruce suscepta. Aue ma lxxxiij
Quã fida dilectõe tũc ei⁹ recẽtia vulne
ra ꝛ sanguinolentũ corp⁹ ad tuã fuere
roseã faciẽ aplicata. Aue ma lxxxiiij
Quotiẽs pia ꝟgo gene eius pallide ꝛ
mẽbra cinerea a te fuere dulcit̃ osclata
Aue ma. lxxxv. Quot tũc o mat̃

pium tristissima coꝛ tuū fuit doloꝛū
vulneribꝰ sauciatum. Aue ma.
lxxxvi. ¶ Quot ex altis pꝛecoꝛdijs ge/
mebūda suspiꝛia mater castissima emi
sisti. Aue maria lxxxvij. ¶ Quan
tū amarū lachꝛimarū imbꝛē o celi re
gina pluisti. Aue maria lxxxviij. ¶
Materne miserationis tue verba fue
runt o virgo dulcissima nimiū plan-
ctuosa Aue mari. lxxxix. ¶ Mo
dus tuus quondā delectabilis ama/
bilis ꝛ gratiosus: fuit tunc miserabil'
flebilis ꝛ doloꝛosus. Aue maria
xc. ¶ Coꝛ tuū o domina venerāda do
loꝛis gladio perfoꝛatum inconsolabi
le pꝛoꝛsus fuit. nullum omnino cōso/
latoꝛem admittens. Aue maria.
Domine exaudi. Et cla. ¶ Collecta
OJa mater amabilis virgo sāc
ta perpetue castitatis: tuos q̄ꝰ
so liberales oclos mihi digne
ris aperire misericoꝛdie ꝛ omnē vitā

meam clementi bonitate tueri. A cun
ctis hostibus sub sanctissima alaruz
tuarũ vmbra fideliter me defende. A/
mabilez vultum tuũ ad me semp̄ o vir
ginea genitrix amanter conuerte. Di
lecti filij tui mortue faciei amãtissima
deosclatio mihi sit (precor illi) amicis
sima reconciliatio. Dolorosa vulnera
que maternũ cortuũ penaliter secue/
rũnt: dolorẽ mihi pro peccatis meis ĩ
timũ mereãtur. Tuum mihi o domi/
na miserabile suspiriũ: tui dei filij sta
bile desideriũ. Fletus quoqꝫ vberri/
mus tue lugubris lamẽtatiõis: lachri
mas mihi impluat salubris cõtritio/
nis. Verba tua dolore plenissima: o/
ciosorum mihi sermonum amputent
vanitatem. Tuaqꝫ maneries luctuo/
sa indisciplinatoꝝ in me morum mor
tificent libertatem. Cor tuuz ꝑgo btã
cõsolationis impatiẽs/ ꝯtẽptuz mihi

ſecularis pſtet amoris ⁊ ſuauē mihi ī-
fluat guſtū dificē caritatꝭ. q̄ vtiqꝫ eſt ve
ſtis nuptial' q̄ eos indui optebit q̄ do
minū gl'ie fructū vteri tui bñdictū: te
qꝫ mrem virgineā in padiſo volupta
tis eterne: pleno deſiderāt gaudio cō
templari. Amen. Ar. xci.
15 O Candor luc' eterne ſole ſpecio
ſior fili dei quō nūc iaces ſub
cruce ī meſtiſſime mr̄iſ tue gre
mio mortu' ⁊ extinct'. Aue be. xcij.
O ſpecl'm ſine macl'a di maieſtatꝭ quō
ſic es mortꝭ nubilo eclipſatū. Aue be.
xciij. ¶ O imago pulcerrima bonita
tis prne quō ſic es mortꝭ vredie marce
facta. Aue be. xciiij ¶ O agn' mā
ſuetiſſime quō ſic viliter es tractat'.
Aue be xcv. ¶ O rex regū ⁊ dñs do
minātiū quō ſic fact' es opprobriū ho
minum ⁊ abiectō plebis. Aue. benig.
Domine exaudi ¶ Oratio.

Centum meditationes passionis xpi.

O Ignis rorās ⁊ ros ardēs pat
miaꝝ ⁊ de⁹ totius ꝯsolatōis: ȝ
formatā queso imaginē tuam
meā miserā aiam reformare digneris.
⁊ ita trahere post te tue dulcedīe ꝯsola
tionis occulte (tuis electꝭ dilectorib⁹
bn̄ note) q̄ mihi vilescāt ꝑt te oīa trās
itoria. Ois fiat extra te reqes tediosa
⁊ post te solū respiret anhelo ꝺsiderio
aīa mea. O cādor incōprehensibil' lucꝭ
eterne: meū p̄cor caligātē illumia itel
lectū: vt tuā bn̄placentē in oīb⁹ agno/
scat volūtatē. O celestꝭ mellifluerivule
padisi spūssancte: pris ⁊ filij spiracl'm
dulcedis ⁊ suaue vincl'm caritatis: tu
cor meū sctā amorꝭ vnctōe punge. In
diuio amore ꝑficere me fac et crescere.
In fraterna caritate cordis āplitudie
dilatari ꝯcede: ⁊ corde meo ꝟa pietate
in ꝓximoꝝ necessitatib⁹ mollescrō: de
mihi p̄ter necessarijs meeis tribuas li
beralit' subuēire. O agn⁹ dulcissime je

su xp̄e tue bn̄dicte hūanitatis vellere; pctōꝝ meoꝝ macl'as deleas: debitaqꝫ p̄soluas Nec siccis ocl'is de tua innocua morte pensare me sinas: sꝫ tibi cō patiꝛ oībus in necessitatibꝫ ꝯstitutꝫ pie ꝯdolere me doceas. O dus omps dis cerne depꝛecoꝛ causaꝫ meā ab hoībus mūdanis ꝛ vanis: terrena oblectamē/ ta q̄rentibus eternā pulcritudinē ma gnipendētibꝰ ꝛ secl'ares honoꝛes dili/ gentibꝫ. Huicqꝫ mihi misello vermicu lo ad eternū illū honoꝛē tribue pueni re: q̄ te cū electis tuis in celi regno lau dē ꝛ gl'ificem in eternū Amen. xcvi.

h Eu mater amabil' virgo bea ta. q̄ꝫ doloꝛosa sub cruce sedi/ sti iacente in gremio tuo virgi neo: dilecto filio tuo moꝛtuo ꝛ extincto. Aue maria. xcvij. ¶ Mēte ꝛ oꝛe ti bi o dn̄a mēoꝛ sum hodie illaꝝ tuaruꝫ lamētabiliū pꝛecū: q̄bus p̄cata es eos q̄ dulcis filij tui exanime coꝛpꝰ (sepeli

endi grã) a tuo pectore auellebant. Aue maria. xcviij. Recordor o mr̄ dulcissima tue tristissime a sepulcro di scessionis Aue ma xcix. Retracto virgo beatissima mẽori corð tui regressus pedagia miseranda. Aue ma. c. Reminiscor o celi regina ⁊ tue cõstantissime fidei quã sola filio tuo vnigenito in oĩbus necessitatibꝫ suis cõfirmasti. Aue ma. Dñe exau. Coll.

O Ia singlare deiformitatꝫ agalma ac clementie ĩperatrix ṽgo maria tuis mihi queso dignare beatis pcibus a dilecto filio tuo impetrare. vt in virtute sue bñdictissime passionis: tueqꝫ dolorosissime ꝯpassionis: oẽs meas tribulatiões: angustias ⁊ dolores valeã supare. Doce me oro dña oẽs tẽptatões refugio filialiuꝫ vulnerũ euadere: aduersus oĩes tpales sollicitudines in seplcri sui latibulo me recludere ⁊ in ipius amore stabi

liter ꝑmanere. Dignifica me o genitrix
gl'iosa vt filij tui deitatis faciē (lucem
in ꝯprehensibilē) facialiter merear cō
tēplari ⁊ pacē (que oēm sensuȝ exupat)
eternaliter degustare. Fac obsecro ge
nitrix gl'iosa ac dña bñdicta vt me eter
ne illiꝰ voluptat; vbertatē possidere cō
tingat: q̄ in diuina claritate valeā iocū
dari: ⁊ imēsa suauitate ꝑpetuo recre/
ari ⁊ in eternitate immutabiliter requie
scere. Presta o summū subselliū trini/
tatis intellectū meū oīs veritat; lumie
illustrari voluntatē meā celestis roris
dulcedine irrorari: memoriā torrente
deliciaruȝ inebriari: ⁊ illiꝰ btō pfluuio
inundari. Adiuua p̄cor o filial' dextri
sedis maiestatis: illuc me tuis gl'iosis
precibꝰ ꝑuenire: vbi incōprehēsibilis
illa lux orit' que nunq̄ occidit. Vbi i/
effabilis illa pax colit' quā turbatō nl'
la interimit. Vbi fontana illa oīs bo
ni abyssus scaturit: quā nemo exhau

rire sufficit. Ubi diuina maiestas eter-
na reg̃e om̄ia ꝯtinet. Ubi diuina veri-
tas perenniter lucet Ubi diuĩa caritas
eterne cõsolatiõis dulcedine sp̃ rorat.
Ubi btã trinitas viuit ⁊ regnat deus
omp̃s: in substãtia vn⁹: ⁊ in psonis tri-
nus pr̃ ⁊ fili⁹ ⁊ sp̃ũssanct⁹: p oĩa secula
seculorum Amen.

Seq̃tur orõ p meditãtib⁹ hãc cẽti-
pbariam memoriã dñice passionis.

Ut Deo crucifixa p nob̃ sapĩa ie-
su xp̃e clemẽtie largitatẽ suppli-
citer interpello: p oĩbus hoꝝ
centũ tue passionis articloꝝ medita-
toribꝫ: vt in meditatõe eoꝝ scĩẽ ꝺuotio-
nis ignis diuinitus exardescat: vt cor
eorum eructet verbum bonum: verbũ
illud amatorium et deuotum: fascicu-
lus mirrhe dilectus meus mihi: inter
vbera mea cõmorabitur. Fasciculus
inq̃ꝫ ex his cẽtenis mellifluis pariter et
thurifluis ramusculis recollectus: vt

sacrificiũ eoꝝ apud te refulgeat. tu eis
sol iusticie (passionis quodaꝫ nubilo
eclipsatus) tui amoris igne valido: ita
eoꝝ exestues holocausta: vt in singul'
his meditaciũculis dirigat' oro eoꝝ si
cut insensuꝫ in ꝯspectu tuo. ꝛ sic virgu
la fumi ex aromatibꝫ mirre ꝛ thuris.
eoꝝq; pie cõpassionis deuotionisq; re
dolentia ihũ piissime delecteris Amen

¶ Finiũt centũ meditatõnes domi
nice passionis christi.

¶ Prolog⁹ in seq̃ntes meditatões

Sequẽtes meditatões cũ qui/
busdã internis oratiũclis in
fine horarũ dicẽdas (summaꝫ
dñice passionis ꝛ q̃d circa q̃libet horã
dñs passus est saltẽ in genarali ꝯtinẽ
tes) cõposuit papa Bñdict⁹ duodecĩ⁹
(vt fertur ꝛ in quibusdã libris inueni
tur) ꝛ cõcessit oĩbus deuote dicẽtibus
duodecim milia dies indulgentiarũ.
ꝛ ꝑ has ablui pctã q̃ ꝑ ſboꝝ sincopaꝫ

¶Alie meditatōnes passionis xp̄i

in canone ꝛ in horis canonicis com
mittūt sacerdotes saltē ex leui ꝛ nō vo
lūtaria aut nimis negligēti distractio
ne. q̄ numerꝰ dierū facit trigintres an
nos mtnꝰ aliq̄bꝫ diebꝰ Et licet hec me
ditatōes aliq̄ mō variate sint a cōsuetꝭ
ꝑut i libris inueniunt̄. nō tm̄ diminu
te sed potiꝰ aucte. In his emn̄ seruat̄ or
do rei geste dn̄ice passionis.

¶Meditatō pꝰ matutinas aut con
clusio matutinarum.

Dn̄e ihu xp̄e fili dei viui q̄ hora
matutinas a iuda tradi ꝛ osc'la
rite ꝑmisisti ꝛ a iudeis capi et
ligari ꝛ ad annā pontificez p̄mū duci
voluisti: corā quo a ministro crudelez
alapam suscepisti. et vinctū ꝛ ligatū te
ad caypham pontificē adduci ꝑmisi/
sti vbi ꝯ te falsum testimoniū: ꝛ dignū
esse morte dici audiuisti. ꝛ dehinc spu
ta ꝛ plagas ꝛ velatōem tue faciei ꝛ co/
laphos sustinuisti ꝛ tota nocte multa

incōmoda z opprobria ptulisti z petrū te negantē audiuisti z lachrimātē ocu lis misericordie respexisti. Fac nos q̄s domine peccata nr̄a deplangere. vt ve niā misericordiā: gratiā et gloriā apd̄ te mereamur inuenire. Qz dixisti no/ lo mortē peccatoris sed vt magis con uertatur z viuat. Pone ergo amarissi mam mortē tuā: crucem et passionem inter animas nostras z tremendū iu/ diciū tuū. Interueniatq; pro nob dn̄e iesu xp̄e apud tuam clementiā nunc et in hora mortis nostre gl'iosa semp vir go maira dignissima mater tua cuius sanctissimam animaz in hora amaris sime passionis tue doloris gladius p transiuit. Qui cuz deo patre z sancto spiritu viuis z regnas deus per om̄ia secula seculoꝝ. Amen.

Meditatio deprecatiua z con/ clusiua Primarum.

Centum meditatões passionis xpi

D ñe ihu xpe fili dei viui q̄ hora
diei pma pmisisti te deduci ca
ptũ in pciliũ iudeoꝝ. ⁊ audiui
sti ꝯ te falsam eoꝝ cõdemnatõem dicẽ
tiũ reuz te esse mortꝭ. ⁊ vinctũ ⁊ ligatuz
te pilato iudici pñtari permisisti Ubi
iteruz false accusat⁹ fuisti. ⁊ missus ad
herodẽ: a q̄ sp̄ret⁹ ⁊ illusus veste alba d
risorie fuisti indut⁹ ⁊ ad pilatũ remis-
sus: ⁊ iterũ a iudeis de nouo accusat⁹.
⁊ a iudice examinat⁹. Dignare nos q̄-
sum⁹ dñe a falsis ⁊ insidiosꝭ accusatio
nib⁹ defendere ⁊ liberare. ⁊ in ꝯspectu
tuo sine crimine cũ gaudio sꝑ appere.
Qr dixisti nolo mortẽ pctõris sꝫ vt ma
gis ꝯuertatꝭ ⁊c. vt sup̄ vsqꝫ ad finez. qd
ad oẽs horas subiungitur

Medi: depcatiã ⁊ ꝯclusiua Tercia ꝝ.
D ñe ihu xpe fili dei viui q̄ hora
diei tercia linguis iudeoꝝ. cru
ci fuisti acclamat⁹ ⁊ a mĩstris
pilati flagellat⁹ ⁊ totus sanguĩe ꝑfus⁹.

Deind̄ clamide coccinea vestit⁹: coro
na spinea coronat⁹ sceptro arūdineo ꝛ
genibus flexis derisus irōice adorat⁹
alapat⁹: ꝯsput⁹: ⁊ arūdie in caput tuū
regale bestialiter ꝑcussus. ⁊ sic vilifica
tus iudeis ostēsus: ⁊ iterū magnis cla
moribus ad crucez postulat⁹. Et post
multā altercatiōem Barraba latrone
dimisso: ad mortē crucis impie senten
tiatus. ⁊ tūc purpura exut⁹ ⁊ veste tua
indutus ad crucifigendū fuisti duct⁹
baiulans in hūeris tuis crucem. Fac
nos q̄s dn̄e euadere dyabolicā sugge
stionē ⁊ eternā mortē. Nec permittas
nos tartareis cruciari supplicijs sȝ gau
dijs facias ꝑfrui sempiternis. Qr di/
xisti nolo mortē. ⁊c. ¶ Post sextam
Dn̄e ihu xp̄e fili dei viui q̄ hora
diei sexta añ crucē fuisti denu
dat⁹ ⁊ tuis vestib⁹ atrocit᷑ spo/
liat⁹ vbi oīa vulnera tua dolenter fue
runt innouata Deinde mirrato vino

potat⁹ ꝛ cruci nud⁹ affixus: manib⁹ et pedibus clauis atrocissimis ꝑforat⁹ ꝛ expansus. vt oīa ossa tua nūerari potuissent. ꝛ sic lacerat⁹ in cruce erectus cū indicibili penalitate. ꝛ nihilomin⁹ ex nimia pietate ꝓ crucifixoribꝫ depre catus. sed a sacerdotibꝫ ꝛ alijs ꝑtereuntibus ꝛ latrōe impio irrisus ꝛ blasphemat⁹ ꝛ ab altero excusat⁹ ꝛ ꝓ regno sup pliciter exorat⁹. q̇ a te misericordit̄ est exaudit⁹ Et ꝓ mr̄e tua amarissime flente ꝛ ꝯdolēte ꝛ dilecto discipulo astante sollicitus. Te q̄s dn̄e ne derelinquas nos nūc ꝛ in hora mortis nr̄e: sed nos tibi ꝯmendatos in regnū tuū assūme re dignare Qui dixisti. ꝛc. ¶ P⁹ Nonā

D ñe ihu xp̄e fili dī viui q̇ hora di ei nona ī cruce pendēs p⁹ mūdi obtenebratōꝫ ꝛ sol' obscuratōꝫ voce mag̃ clamasti te a pr̄e d̄relictū Et sitiēs gustato aūro aceto cū felle mixto iterꝫ p⁹ oīm ꝯsumatōꝫ clamādo flēdo ꝛ

orando in man⁹ pr̄is spm̄ tuū cōmēda
sti. ⁊ inclinato capite eūdez spm̄ emisi
sti. Et iā mortu⁹ vulnus lateris de lā
cea milit; suscepisti. qd̄ mr̄ tua dolori/
bus q̄i cōsumpta in corde suo sentiēs
pene defecit. Un̄ tibi cōdolēdo: tra tre
muit: monumēta apta sunt petre scisse
⁊ velū tēpli laceratū: nec nō veridica cē
turionis exclamatō e vere dei fili⁹ atte/
status. Dignare q̄s dn̄e cordib⁹ nr̄is
vulnera tui corpis ip̄rimere. et in fine
vite spm̄ nr̄m in man⁹ tuas cōmenda
r̄i cū beat; spiritib⁹ collocare. Qui dixi
sti nolo mortē peccatoris sed vt ma. ⁊c
vt in matutinis ¶ Post vesperas.
Dn̄e ihu xp̄e fili di viui q̄ hora di
ei vesptina cū discipul' tuis ex
magno desiderio agnū pasca/
lem manducasti ⁊ vet⁹ testamentū ter
minasti ⁊ nouū inchoasti: lauādo pe/
des discipulorum. ⁊ sacratissimo corpo/
re tuo ⁊ sanguine eos cibādo; hoc no

nū diuinissimū sacramentū instituen-
do. Causasti deniq; vnū ex eis te tra-
diturū. et facto smõe cõsolatorio trista-
biliter ab eis recessisti. Necnon hora
eadē alteri⁹ diei de cruce solut⁹ et depo-
sit⁹ manib⁹ iustorū et a mestissima mr̄e
tua cū mltis amaris amplexib⁹ susce-
ptus et añ eā locat⁹: n̄ sine mlt̄is suis la-
chrimatõib⁹ pfusus et aspect⁹. Solue
nos q̄s in exitu de exilio p̄ntis scl̄i a ne-
xibus pctõrū et ɔsolare nos digna per-
ceptõe eiusdē sacrosancti corpis et san-
guinis tui p̄ciosi. Pr dixisti nolo. etc.

Post Completorium.

Dñe ihū xp̄e fili dei viui qui ho-
ra cõpletorij dixisti. tristis est a-
nima mea vsq; ad mortē: et tri-
bus vicib⁹ p̄rem orasti: vt si esset possi-
bile trāsiret a te calix passionis tue: et p̄
angustia et pauore mortis sanguineū su-
dorē in terrā decurrentē sudasti: et cõ-
fortatiõem ab ang̃lo de celo suscipere
dignat⁹ fuisti. Et eadē hora alterius

dlci vnct⁹ aromatibꝫ ꝛ lintheis inuo/
lutus ꝛ honorifice sepulture traditus
fuisti. sed a mr̄e tua ꝛ multꝫ alijs lamē
tabiliter planctus. Te q̄s dn̄e ne per
mittas nos tradi in man⁹ crudeliū sed
iubeas nos adduci p̲ man⁹ sanctoruꝫ
angeloꝝ tuoꝝ ad te pijssimū ep̄m fide
liū animarū. Qui dixisti nolo mortē ꝛc.
¶ Conclusio omniū horarum.
Has horas canonicas cū deuotōne
Tibi xp̄e recolo pia ratione.
Ut sicut tu passus es penas i agone.
Sic labore ꝯsonās ꝯsors sim eterne
corone. Pro quo tibi dn̄e ih̄u xp̄e sit
laus ꝛ gl'ia p̲ infinita secula. ¶ Vers⁹
Proprio filio suo nō pepcit de⁹. sed p̲
nobis oib⁹ tradidit illū. Oremus
Dn̄e ih̄u xp̄e q̄ dixisti. nolo mortē pec
catoris sed vt magis cō. ꝛc. vt supra in
ma[illegible]nis.

Uniuersis ꝛ singulis dñi Jesu paſ
sionis: eiusq3 mr̄is Marie ꝯpassiõis
dolorosissime deuotis zelatoribꝫ Hoc
precordiale saluberrimũ (Cuiꝰ quoti-
diana deuota frequẽtia non solũ pec
cata adimit: verũ ꝛ innumeras pecca/
toꝝ tribuit indulgentias. ꝛ post huiꝰ
vite exiliũ: Jesu passo: Marie q3 sibi
cõpasse: cõregnare faciat perenniter).
Impressum Argñ. Anno salutis M
cccc.lxxxix.

[illegible]

De corona b(ea)te v(ir)ginis

Sciendum q(uod) ex ... sanctis patribus

... fuit ... ...

... ... q(uod) lig(ni) ... ...

... ... in collig(en)do ea

sola ... fuit ... nato ...

... ...

f ... In omnibus requiem quesivi

De obediencia. Refert ergo quidam frater tale dic-
tum quod quidam ei iniungebatur prompte et leto animo adimple-
bat. Cum autem quandoque infirmaretur minister suus visitans
eum et per plurima verba consolatoria videns eum infirmi-
tatibus et doloribus aggravari dixit ei frater vis ne ad para-
disum pergere. O libenter pater. Minister vero cum magna confiden-
cia dixit ei frater frater in omnibus obediens fuisti et ideo precipio
tibi ut minus tale obediencie statim vadas ad deum cui
obedisti. Et illico post benedictionem ministri frater iste in domino
obdormivit. De pena pro anima facta et dimissa
In provincia Marchie in quodam conventu fuit Simarus lay-
cus et devotissimus. Et ibidem quidam frater qui tunc de facto ad or-
dinem venerat gravissime infirmaretur. Cuidam confessori
mandatur idem Simarus ut confessionem eius audiret et ei
iniungeret condignam penam de peccatis. Frater igitur audita confes-
sione ei in tantas disciplinas proveniens centum prodiga
pena ei intimatur. Quod cum frater iste audisset se gravatus
dixit fratri infirmo isto sciens quod cum et alii fratres [illegible]
peccatis iniunctam penam faceremus. Tunc Simarus predicta
dimisit inter clericos et et alius laicus disciplinas. Et omnes
iniunctam premissam complevit. Quo facto dixit Simarus infirmo
vade frater et tibi precipio quod pena tua aliis est commissa
quod sine aliquo purgatorio ascendas ad dei regnum. Quod
plura moritur iste frater. Et facta dicta pena pro peccatis suis
per fratres dum [illegible] esset in dormitorio vigilans
idem frater apparuit ei dicens [illegible] gracias vobis refero

et pri Gerardo qr mir voti sui pna p vos plene et caritatiue cpleta fuit. sic adeo accepta q statim sit alio purgatorio paradisum intrauit am

De oracione deuota

Fuit quidam canonicus simplicissimus et in oracione perfectus. Cui cum panis frusta ponerent sr mensam ad comedendum, multitudo passerum veniebat et panem comedebat. Quod sr ille multum moleste ferebat, maxime cum qr fratres sui ac singuli sunt sr mensam et panem comedebat. Cum sr ille passeres fugare non posset quantumcumque mitteret, tanta multitudo eorum volabat ad parietem, qr eorum garriendo non modicum tumultum faciebat. Quod plura ad oracionem domini p remedio se contulit, dnus vero eius pure simplicitati condescendit. Qua eius oracionem hac affuit ibi quedam auis que mensam conspiciebat. qr insuper vocat. q passeres intrans ferocitate inuadebat, fugabat et occidebat. Et erat mirabile et stupendum. Quamdiu enim panis erat super mensam, ipsa aderat pro defensione mense, semper ad pugnam nec inde recedebat donec pars mense frangere et recolleret. tunc auis illa subito auolabat. et dum alijs diebus mensa conspiciebat statim ipsa ad tuendum eam. et hec tamdiu continuat donec canonici passeres in tre consistorij ... audebat ac

Modus in ordine viuendi

Fuit quidam fr nomine et re humilis. Cum ex diuina amore inclinatione ordinem intrauit, cum autem esset famosissime scie dus stmus exus precipit ingredi religionem. Dum autem interrogaret quam viam debeat tenere in or^ne ...

no bn et sic viue sic dues sib misSret

Fudit e xpo Solitari gnes teneas Essem gsor-
cia fugias Rsta aliorum ne iudicas Talia iste docet
Effuge Tace Quiesce Effuge a malo consorcio et a
rumoribus claustri. a nouitatibus et colloquiis va-
nis que ista distrahunt cor hominis Tace a detraccioni-
bus murmure et obloqucionibus tempore statuto silencium te-
neas et aliis temporibus quantum poteris serua silencium quia
de omni verbo ocioso oportet reddere racionem tempore iudicii Quiesce
libenter in cella et ibi scribe vel lege vel aliquid boni contemplare
ita quod numquam ociosus inueniaris vel aliquid boni operare quod
sit pro quantum bono hic dyabolus te vacantem inueniat et
fugerat te cogitaciones malas et vanas et sic ad
peccatum reducat Expleta tua obediencia ut potes tibi inueni-
aris per cella amen

De virtute nominis Jhesu

Monachus quidam totum tempus et affliccionem vel adque
frequenter miore ab ipso petebat consilium et dixit ei quod fre-
quentius cum dyabolus dum esset in camera solus nomen
amplexabatur et plurimum applicabatur Cum frater ille
vidit cumque ad te veniret nomen cum deuocione hoc
nomen Jhesus et virtutem nominis non poterit sustinere
Cum autem fecisset frater consilium premissa cessauit dyabolus
eum non affligere

De virtute nominis Maria

Canonicus quidam erat deuotus multum et ... ipse
quanto amplius in religione crescebat semper tanto for-
cius a dyabolo impugnabatur Quadam die dyabolus
in effigie terribilissima apparuit ei ut eum de ordine
extraheret Sed ille frater ad inuocacionem nominis beate virginis
marie deuotissime gaudebat et demon statim eua-
nuit

Quidam frater non poterat videre corpus Christi

Quidam conversus intravit religionem et erat talis obe-
diens quod quicquid ei precipiebatur promptissime adimplebat. Cum autem
corpus Christi elevabatur sic a dyabolo illudebatur quod id conspicere
non poterat. ymmo sic quantum potuit oculis tabescebat. Cum autem
fratribus stupentibus super hec argueretur dixit se aliud non
posse facere. Interrogatus unde sibi hec accideret dicebat
se penitus ignorare. Interrogatur multis sapientibus super
hec sed nullus consilium sciuit dare. Tandem venit ad illum locum
suus minister provincialis. qui hec audiens vocavit eum et inter-
rogavit eum unde erat nativus. Qui se de ultra marinis partibus
esse respondit. Quesivit ab eo si esset baptizatus. Qui re-
spondit se penitus ignorare. Tamen sciebat quod pater suus et
mater morabantur in quodam opido inter saracenos. Hoc au-
dito fratres ipsum baptizari fecerunt inter fores ecclesie
et post hec ita clare respiciebat corpus Christi sicut et alii
et sic omnes laudaverunt deum propter tantum factum magnum in fratribus

De quatuor prerogativis ordinis

In monte alverne dum sanctus Franciscus et frater Leo
loquerentur ad invicem. ostendit sanctus Franciscus fratri leoni unum la-
pidem quem cum magna leticia cordis et dulcedine laudi-
bus extollebat et dixit fratri Leoni. frater pecorelle
lava lapidem illum cum aqua. Qui cum fecisset dixit lava
illum cum vino. Quo facto iterum dixit lava illum cum oleo
quod cum fecisset ait. Lava illum cum balsamo. frater
leo dixit. quomodo hic possum balsamum habere vel invenire
Et sanctus Franciscus. Scias frater pecorelle dei quia iste est lapis

m q° sct sedebit dns ihus qui apparuit in le

o diu l ut ipz cter laudaret, q dns ġor por

hi pmisit Cumq ques et corde diligeret fres

et ordinez hui sinret vita sua diuina gra fine

tenus Sim q notabil' pmiet oes psentatores istig

ordinis Tum q malg fr' i malicia perseuerans

diu no poterit pdurare qui diuitat ordie vmusi me

ordinez cfunder' Quarto q ista religio usq i fine

sch pdurabit am̄ **D' paupertate** Cum

sct bts frans° infirma assistet fr lleo orans de-

uote i spiritu e raptus et ductus i spiritu ad quedaz

flum spaciosu et latu vbi e asspicet u tenue-

res · videt aliquos fres i ngdi flum oneratos illi

quoz aqua submergebantur, i pcipio aqui mco

aq vlt fug l mig · sm maiore l bore ponderis

qntatez, qd fr' lleo no poterat vide sn cpas-

sion et vidit pq'iocq alios fres coneratos sn

pndo et lesion facil' pterisire Sz no sra co-

gnosceret q aqua visioz vidisse, precept ... q

videt reclaret Qd e scrasset dixt s sfr verasi

q vidisti hui flum e mudus i q fres submer-

guntur q no sequunt uolutaria paupertatz Sed ali fres

minores oia mudana cteneres sn pndo d'pueli-

bz tisierunt ad celum e gaudiu am **D' protec-**

tione s' fra Cu sct fr lleo s' frans sou

pg morte ipig affectaret vide et ob hc ...

... toris

Ieiunijs et oracionibus se affligeret coram deo, ecce ora-
te eo apparuit ei sanctus Franciscus rotundus et splendidus
habens alas cum pennis fulgentibus et cum unguibus
deauratis ad modum aquile. Cui frater Leo et tunc mi-
rando aspectu et affectu mellifluo multum reverenter
interrogabat quare sub tali effigie appareret. Cui
sanctus Franciscus respondit quod inter alia dona que michi pietas divina
concessit est ut devotos ordinis mei adiuvem tanquam
qui volans in tribulacionibus eorum advocatus ac eorum cor-
pora et animas eorum ad celestia regna perducam. Demo-
nes vero qui unguibus feriam et fratres malos non cu-
stodientes precepta regule ac ordinis persecutores dura
punicione corrigam ac disperdam. De visione
virginis marie. Vidit frater leo in sompnis videt
quod divinum iudicium parabatur in prato quodam et ibi an-
gelis tubicinantibus congregabatur gencium multitudo
innumerabilis. Et ecce due scale quarum una erat
alba altera rubea erant posite hinc una ab una
parte prati illius altera ab alia. Quarum proceritas
alia usque ad celos tendebatur. Apparuit ei Christus existens in
summitate scale rubee quasi offensus graviter et iratus.
Et beatus Franciscus aliquantulum inferius erat ipse cum
amplius descendens fratres suos fortissime clamando
vocabat dicens venite fratres venite accedite ne
timeatis. Fratres autem multi currebant ex animo
patris et incipiebant scalam ascendere confidenter. Cum

fratres ascendentes vnus cadebat de 2o gradu aliquis
in medio aliquis a capite aliquis de 10 aliquis de summo Christus autem
ista ad terram sicut ruinam multam compassionem pro
fratribus videre desperabat Christus vero ostendebat ma-
nus et latus in quibus plage eius renovabantur sic re-
novari videbantur et inde sanguis recentissime distil-
labat et dicebat Isti fecerunt in tuis fratribus et
dicta sibi presentaret . mater pro filiis postulando
per breve morulam aliquantulum per scalam rubeam descen-
debat et clamabat dicens Confidite fratres ne
desperetis currite ad scalam albam et ascendite quia
ibi suscipiemini et per eam multi fratres in celum currentibus
tibus autem fratribus ad scalam albam et ammonitione
pena ecce beata virgo maria apparuit in summitate
scale albe et recipiebat eos et ingrediebantur
sine labore in regnum celorum amen De ingratitu-
dine Quadam vice dominus ihesus apparuit fratri
Leoni dicens ego multum turbor de fratribus tui ordinis
cum vero ille timens causam interrogaret respondit Certe
non cognoscunt beneficia mea que impendo eis quotidie
ut tu nosti neque bona spiritualia sed et temporalia necessaria
corporis cum non seminant neque metunt et frequenter
murmurant per capellos aliorum et quia se adeo provo-
cant et ad amorem non cito redeunt penitentes inui-
cem ut deberent et rancorem in corde portant nec cor-
dialiter indulgent De beata virgine maria

Quidam nouicius erat in ordine qui beatam virginem
colebat affectu spirituali. Et cum semel iste nouicius ante yma-
ginem beate virginis Marie flendo oraret, vidit beatam virginem
et ipsum Christum visitantem et cum cordis dulcedine conso-
lantem et quod fuit mirabilius ex tunc sensit lacrimas odo…

Quidam quoque frater qui erat devotissimus matri dei quam
salutabat cum tanta devotione fervebat ut fratres
videntes mirarentur. Fecit autem videntibus fratribus aliquibus
filius gloriose virginis descendit de gremio matris illo vo-
lente virginem salutantis ille puer ponebat rosas in
manibus salutantis adorfisca. Cumque adore frater ille
tanta devotione fervebat quod vix ab hoc posset
extimari etc. Consuevit quidam frater devotus quod frequenter
orabat coram altari virginis gloriose. Et quadam nocte
orans vidit sibi astantem beatam virginem Mariam cum beatis virgini-
bus qui cum domicellis Beate …, Ade virgines et multa dubi-
a a beatissima dei matre querebat veritatem. Ipsa vero
sicut sapientissima omnia eorum dubia elucidabat et
declarabat et quibus magna spiritus dulcedine se frater replebat.
Tunc una de virginibus quesivit de statu fratris visionem vi-
dentis. Cui virgo gloriosa respondit: Bonus est sed male et
indevote recitat horas suas. Quod audiens frater
mutatus est in virum alium et festive divinum officium
perficiens soluit et amplius in eo sollicite perseverat etc.

De gravitate penarum in purgatorio

Fuit quidam in quodam … moriens Adam
languidus qui de … eventus diutius laborat
et tandem de tedio … laxatus quod de suo … deum

devote rogat ut de hac vita misera ipsum eripe
dignaretur. Et statim apparuit ei angelus domini dicens sibi
ex parte dei ut de duobus unum eligeret vel statim mori
et esse per unam diem in purgatorio vel illam infirmitatem
per annum sustinere cum pena et sic absque purgatorio post
ad deum evolare. Qui statim elegit esse in purgatorio
per unam diem. Hora autem angelus tunc ad mortem et
tunc recepit ecclesie sacramenta. Et confessus statim de
hoc seculo migrat et angelus portat animam illius ad
purgatorium ubi affligebatur multum dure. Et ut dum ibi per
horam steterat. videbatur sibi ex acerbitate penarum
quod ibi ultra annum fuisset et ideo clamabat. Se a dicto
angelo deceptum et traditum per diem unam ibi deberet
esse. Et ecce sic ejulando clamanti affuit an-
gelus domini dicens. Et quid clamas quod me sic tam fefellisti anima
decepisti me. quia in tantum unam diem hic fore
promisisti. cum iam plus quam per annum hic fuerim et
ut deus expedio ab hac pena. Cui angelus crede
michi quod vix per unam horam fuisti ut adhuc corpus
tuum traditum est sepulture. Sed si adhuc vis plus
illam infirmitatem quam istam diurnam penam sustinere
adhuc reducam te ad corpus et voluntate dei. Et cum
hoc elegisset statim ad corpus reducitur. Et multis
videntibus surrexit et narrata visione per annum
infirmus vixit quo completo ad deum evolavit et cetera.

Quomodo Magister Allexander de Ales ordinem intravit

Fuit parisius magister allexander de ales qui
habebatur insignis et famosus per orbem universum
qui ista occasione intrat ordinem fratrum minorum.

Cum enim dicte virgini marie vovisset et devocione
p[ro] missis ob amorem eius aliquid postulanti ipsa, si possi-
bilitas afforet denegaret, sed peticionem huiusmodi penitus
plenius adimplet. Et erat domina quedam hec sacet que
monachos albos intime diligebat et predicatores.
Contingit quod die quadam domina illa dixit monachis
albis predicte ad magistrum allexandrum et ab eo petite
ut veram religionem intret amore virginis gloriose et
certissime credatis quod peticionem vestram efficacie adimple-
bit. Demirantur monachi super hoc attendentes solem-
tem personam, sed ab alia parte in vobis illius devote et
veram intencionem confidentes ad magistrum allexandrum super
hoc accesserunt. Et cum ipsos magister allexander gratissime
recepisset, et diu de multis aliis diffusius loque-
rentur, deo forte aliud ordinante obliti sunt vere
illorum pro quibus principaliter venerant et ad propria redi-
erunt. Domina vero credens illos et exceptum illi recedi-
litate dimisisse, eadem fratribus predicatoribus intimat
que gaudentes et ad magistrum allexandrum super hoc accedentes
Cum vero de aliis ut primi loquentur, erat vero ele-
mosinaria trium boum cum sacco ad collum ut pau-
peribus propter deum postularet. Et videns magistrum allexandrum
cum predicatoribus loquentem divino instinctu cum penitus
predicta ignoraret similiter dixit Ipsi venerunt
de eo dum modo servieretis et famose et vera
religio vestra habeat magistrum vestram supplico vobis
ut amore et propter virginem mariam ad utilitatem
anime vestre et vestre religionis honorem vestri ordinis

habitum assumaret. Stupefacti predicatores fratres ho-
mines fratres magistri Alexandri. Sed subito a deo tactus in-
tempestiva devocione dicit: Vade frater quia statim
te sequar et faciam quod petisti a me. Et predi-
catores cum rubore recedunt. Et magister Allexander
habitum Minorum religiosorum accepit. Cum vero postea ad
dimittendum habitum a dyabolo vexaretur et tempta-
cione ipsius victus quadam nocte deliberaret habitum
dimittere, in crastinum eadem nocte vidit beatum Franciscum
portantem crucem de ligno ponderosissimam cum qua vole-
bat ascendere montem quendam. Cumque magister vellet eam
ad portandum iuvare, beatus Franciscus indignatus dicit ei:
Domine vade miser. Tu non potes unam levem portare
crucem de panno, quomodo portabis unam ponderosam de ligno?
Excitatus ille magister Allexander et ad perseverandum se cor-
roboravit.

Ubi in celo manent fratres boni

Quidam episcopus nomine Radulfus qui in Acon episcopus
fuit, ad celum raptus et cernens ibi multas man-
siones et turmas diversarum religionum fratrum, et nullos
fratres Minores videns ubique, apparuit ei pulcerrima
domina scilicet benedicta dei mater Maria et quod ideo turbaretur
requisivit. Cum episcopus miraretur quod hic se diceret quod
nullos in illa beatitudine fratres Minores videret quos
tantos celica militia reputaret, dicit ei:
Veni mecum et ego ubi manent tibi indicabo.
Sunt enim fratres Minores Christo familiarius adherentes,
circa matrem specialis sunt undique. Salva quoque ad
hoc aciem tuam. Considerans vero episcopus visionem

Et meus dei consilium. fratrum vero ordinem in spe-
ciale commendo domino pape Gregorio [illegible]

De purgatorio et qualiter diuote sit orandum

Fuit quidam canonicus nomine Ildefonsus qui erat
valde deuotus et virtuosus et lacrimis abundabat.
Erat tamen aliorum contemptiuus et indignatiue na-
ture. Hic in morte licet cum difficultate cuidam
fratri suo familiari promisit post xv dies se appare-
re si dominus permitteret. Quando autem iste frater Ildefonsus cepit
infirmari alter quidam petrus de Stella laycus omni
deuocione et sanctitate perfectus non tamen erat infirmitate
grauatus. Et ambo scilicet frater petrus laycus et frater Ildefonsus
eadem hora fuerunt mortui et sepulti. Expectans
frater iste per xv dies quod sibi non apparuit frater Ildefonsus. post
quadraginta vero dies Iste per clausuram frater Ildefonsus illo
fratre videre venit. Et in ecclesiam ante altare
transiens coram corpore christi. amoto capucio cum mag-
na reuerencia se inclinauit. Et veniens ad illum fratrem
post salutacionem mutuam dixit. Non potui venire
citius ut promiseram. quia deus non permisit. Et
ille quid est quod pars inferior totius sui sic habetur
ardore igneo inflamatus. Et licet esset virgo
et multarum lacrimarum et aliarum virtutum. tamen
contra indignatiue nature et aliorum contemptiuus
Istis sum penis aggrauatus. [illegible] meus
meae quasi sancta erat sed ecclesia a generalibus libe-
ratus. Et quam est meus fratri petro de Stella

Non loquitur de ira vel de contemptu

q̄ terri et hac vita migravit Qui s̄c̄t bn ha
subito fuit p angelis eductus et p purgatorium
velociter ut sagitta transductus et statim fuit
occurrentibus b francisco b anthonio et aliis
gloriosis fratribus infinitis ad celum sublimatus. Et
mirabatur q̄ non ē dies in q̄ a q̄ fratres illi occurenti-
bus non exeant purgatorium et transferant ad celum
Et ille. Sunt nec in purgatorio fratres multi Sunt magis
s̄s pax ibi morantur Et dixit ei fr ad cuius animam
interroganti misse q̄s celebravi p te. profuerunt tibi
Qui ait Ita multum q̄ s̄u fratrum duorum dixisti
Et subiunxit eadem anima plus valuerunt in multa
fratris petri de stella supradicti. q̄uamvis erat laycus
q̄s misse tue essendo sacerdos Ita ē anima eius fratris
recte in celum vox celestis audita ē i purgatorio
dicens Audite vos fratres minores q̄ in purgatorio estis
q̄m hunc fratrem petrum i gloriosum de novo remittit vobis
deus ex p̄tz pene q̄ vobis debebantur etc Quo

Virgo puer ihz portat fr̄i Conrado

Orabat fr Conradus in loco for-
rani In provincia marchie t amicissimo fratre petro
de montecchio Sed frater conradus intrat silvam
ad orandum Ideo vero fr petrus clam post illum
pergit ut q̄d faceret secrete exploraret fr vero
Conradus cum lacrimis multiplicibus dulce virginem sup-
plicabat ut s a filio suo hanc gratiam impetraret
ut de ei dulcedine q̄s sensit Symeon die ypapanti

In vlnis portat et dicet agnulis aperiri Et eo
sic preces multiplicante videre dedit deus fratri petro qui eum
latitans in silua fuit magna consolacione repletus
Regina celi lucissima virgo maria cum apparuit cum filio
in brachio gerebat cum tanta luminis claritate, quod non solum
noctis fugabat tenebras, sed eciam omnia lumina supera-
bat Et fratri corado appropinquans filium suum dilectissimum
et speciosissimum inter eius brachia collocat Quem frater
corradus deuote recipiens et labia labiis imprimens
et pectori pectus astringens totus liquefiebat inter
amplexibus et osculis eiusdem Post horam reddidit
ad filium. Iste petrus latens et festinans domum
reuertebatur Iste eciam corradus redijt totus festiuus
et letus Cum frater petrus occurrens dixit O dilecte
hoc magnam consolacionem recepisti Cui dixit frater corradus
stupens Quid est quod dicis frater petre Quod scio tu quod
habuerimus consolacionem Dixit frater petrus Ego scio [illegible]
[illegible] quod virgo cum filio te visitauerunt
Quod audiens frater corradus sic [illegible] ipsum instanter
rogat ut ipso viuente nulli reuelaret Aliud Alio
tempore cum esset in eadem silua frater corradus moraretur
in quadam cella ab aliis sequestrata Et siluestres be-
stias insequerentur aliqui venatores Lupus quidam
fugiens venit ad cellam eius. quem frater corradus per
collum amplectens quasi agnum mansuetum adduxit [illegible]
tes stupefacti pre deuocione fleuerunt Aliud
Illo vero die existit in quodam loco venit ad
eum quedam auis pulcerrima que quasi super eius

humeros se ponebat quis super caput ipso aut[em]
eunte per orti l[ite]r[as] silua[m] cantando dulcissime precede-
bat. quo uero incentiuo consolacionis multiplicia et inexpli-
cabili replebatur. Appropinquante aut[em] die ieiunii s[ancti] fra[n]cisci
viro magister rogat dominum ut avis in illa die qua non
apparet. qu[ia] ipso tribulato ullam consolacionem habere no-
lebat. Et c[etera] usque ad diem resurreccionis se penitus occul-
tavit. Illo vero die s[ancte] resurreccionis de mane pulcior apparuit
et solito more dulcius consonat. Et cum s[ub] [eo]dem anno ma-
gnalia cantasset celo eo vidente ascendit ang[elus]. De
captivitate servanda. Marsilie
quodam anno custos et lector de[n] quedam mortui
sunt de quibus quidam frater dudum qui ad visitacionem corporis beati
Ludouici illuc venerat, dum sero hora tardis-
sima oraret in ecclesia illam vidit visionem. vidit enim
porta celi aperiri, et sanctos martires confessores
ac virgines et apostolos ordinate ecclesiam intrare. et
ad maius altare accedere ob genu flectebant
et corpori domino in altari exsistenti reverenciam
debitam exhibebant. post hec vidit multitudinem
innumerabilem angelorum duas pulcerimas kathedras
deferentes quas ante dictum altare statuerunt. De-
inde vidit dominum ihesum et matrem eius dulcissimam
indicibili gloria fulgentes. Et post ipsos veniebat
b[eatus] franciscus totus gloriosus. Et post hos ducebantur
duo fratres capti cum francisco et magister post ter-
gum ligatis manibus. quos duo sequebantur humili-

magnum librum oneratum. Dominus Ihesus et mater eius amantissima
Idem ante altare pervenissent se ad sedendum
in illis cathedris posuerunt. Vbi frater B. stans
secunda recitavit coram Christo et matri eius scripsisse
ad dextera x se possuit. Leo pro ille videbat
hec omnia que erant in choro ecclesie. Cum autem illi duo
fratres ducti fuissent ante Christum Dominus Ihesus ait beato
Francisco: isti fuerunt de ordine tuo. Iudicium exercere
cum eis. Et beatissimus Franciscus coram omnibus interrogat
custodem dicens: Cuius ordinis es? Et cum ipse dixisset quod
fuit beati Francisci ait: Quid voluit sibi iste liber et omnia
sunt precepta que fuerant ipsius. Et beatus Franciscus Ihesus quod
fecisti quod liber iste suadet precepta quod non. Cum beatus
Franciscus ait: tu preterea fecisti Ihesus. Quare contra regulam fecisti
et tenuisti nec id quod deus mandat, et eis prefecisti.
Et eo inquit vos isti recepte de Christo et Dominum meum Ihesum
et filium eius et fratrem et beatam Mariam et totam curiam ce-
lestem et meam. Te maledico et ad infernum te depu-
to. Et statim terra se aperuit et Christus fratrem cum
libro et multo de glutinando ad infernum transmisit.
Cetera pacto sic per omnia fet de alio fratre. Sed Leo
illis pacto ob sancti viam et angelis cum summa dulcedine
et melodia ceperunt cantare. Te deum laudamus.
Quo pacto visio deparuit. Et sic qre viderat
aliis enarravit.

Aliud simile
de paupertate

Quondam frater fuit anglicus huius gratie raptus. Et
dum quadam die rediret gratias post prandio staret
in choro coram ministro et fratribus cepit fortiter plo-
rare et fuit raptus coram omnibus. Minister autem cunctos
fratres mandat ut omnes expectarent donec frater ille a
raptu suo rediret. Quo reverso minister per obedientiam
eum interrogat et precepit ut quod vidisset ad edifi-
cationem fratrum diceret. Qui astrictus obedientia ait Ego fui
raptus in celum et vidi iiij^or fratres ordinis nostri per
breviter fratres christo mandante iudicare de hoc seculo
migrantes die hodierna. Unus habebat post se 1
unam pullam magnam librorum. Alius habebat 2
[illegible] pulcherrimam. Tertius habebat post se ho- 3
mines milites et pueros. Quartus erat pauper 4
mendicus et despectus vilibus indumentis [illegible] frater
a mandato christi. Christus interrogat cuius ordinis
esset et quid sibi isti libri vellent. Et ille dixit
de ordine suo et libros portavisse ad
studendum. Qui frater autem [illegible] ne ea que dominus
ihesus mandat in istis libris. Et ille dixit qui non
[illegible] frater [illegible] [illegible] maledictus et ipse cum
libris ad infernum descendit. Deinde [illegible] fran-
[illegible] interrogat cuius ordinis esset. Ait minister
fratrum minor sed. Cui frater mentiris inquit
quia fratres mei non mollibus sed vilibus indui

Debent nec fecisti ut tu fecisti. Et ipsum maledixit
ac ad infernum dixit. Tunc cum interrogat modo iam
dicto et quare multos et homines eum sequerentur. Resp(ondit)
in mundo eos iuvabat per eius advocando. Cui b(eatus) p(ater) f(ranciscus)
ait fr(ater) bor(...) non debet esse advocatus. Quare rea dicit
non diligenter, sed debet esse in cella plorare annos
suos in amaritudine anime sue et maledixit ei ipsum ad
infernum transmisit. Tertio cum interrogasset cuius ordinis
esset. Qui audacter ait fratrum (minorum) sed. Cui b(eatus) f(ran)c(iscu)s
amplexando dixit, quia regulam servasti et verus fr(ater)
minor fuisti, intra in gaudium domini tui. Et hec cum b(eatus)
franciscus in gloria remansit ... sic quando ... fr(ater) ille inquit
ministro ...

Aliud simile

In provincia
Sicilie quidam fr(ater) extitit. Qui cum multis officiis esset
oneratus ad aggregandum pecuniam libros vestes
et alia toto suo inspexit conamine. Sed cum hic
mortuus esset et corpus eius in nocte a fratribus in
ecclesia custodiretur. Videntibus fratribus custodibus
b(eatus) f(ranciscus) venit cum comitatum. S(anctus) Ludovicus ep(iscop)o et s(anctus)
Anthonio de padua. Et quilibet eorum cereum gesta-
bat in manibus accensum. Et cum ad feretrum accessi-
ssent, s(ed) b(eatus) f(ranciscus) cum dextra stetit. Interrogat defunctum
b(eatus) f(ranciscu)s si fuisset fr(ater) bor(...). Respondit ille pr(ater) sic. Cui
b(eatus) f(ranciscus) ait, non dominus me pre... tuum quia numquam fi-
lius meus fuisti. Quare promisisti scilicet paupertatem
obedientiam castitatem. Custodisti nec hec. At ille mansit

Vio Tunc b festa ad b Audomenu q ei mit-
tra in fora epi stabat et ad fetr Anthoniuz
dixit Quid faciet e d isto q reclaz uel frauit
cum illo Quid inquiunt tu pr vis faciat q b uidet
d ipso gauisus e Tand b fr eis pstatu Sime
remouit capuciu ab hitu dicti fris Deind ad eius
cella inierit pauos libros et oia a q congrega-
uerat accipiens clausura celle intacta ad celaz
pduxerunt v corp dicti fris iacebat et oia pri
centes sup corp eius Ignez apposuit breuissi fra
ret res in core igi totz gsupsit fres vo qui
eu custodiebant a longe stabant stupefcti cuncta
cernentes gsupta oia Vi fr eu seruis recessit Et
fres totu corp pt cineres gsupta iuenerunt
Qui grate Swarm centibus a somo ad cellaz dicti
fris cuntes clausura intactaz vz cuncta ipsius amo-
ta iuenerunt et gbusta pnt uiderat ipi fres q
eu custodiebant zc

D' purgatorijs

Quidaz fr Prsinus vidit lumiz dbus et duo
eum Swarz q ipz nutrierat existente i puncto mor-
tis mandat eia Dmno ut statim iret ad padis 1
Sic ut pq mortez qntocius ad se rediret Tho 23
ut diceret qd ac in egressu ipsius fris d mdo ex-
iuissent et qt i padisu ul ad pgatoriu vel
ad infernu descendissent Ipse fr mortuus pq tres
dies redijt toto gloss Interrogatus d mora A.

D' decisione ex[illegible]

Interno respondit quod sua obedientia non per alia vita sup-
ponti [?] valet Et statim non veni ad te quod indi-
gebam [?] et ideo hys tribus diebus in purgatorio fui
Interrogatus de anima respondit Anima eo facto bene intrare
quia alii fratres non bene intrabant aliquando eos decideba-
quod deus noluit impune preterisse Sed quia iam complevi
penitentiam meam vado ad paradisum Rogo te vero de hoc quod michi
imposuisti sciatis quod bene quinque milia hominum de mundo ce-
ciderunt in egressu meo de quibus una iuit ad paradisum
tres ad purgatorium de quibus ego fui una Reliqui vero
omnes ad infernum descenderunt Et hec dixit frater et disparuit etc.

Visio quae fuit

quinque milia hominum mortui sunt

De inclinatione ad gloria patri

Fuit quidam frater piger qui se parum inclinabat ad gloria patri
et aliquando non inclinabat Hic in purgatorio talem penam sustinuit
Stabat enim super altissimam columnam et altis-
simam in medio maris et decies in die et decies
in nocte se inclinabat et tot diebus debuit stare do-
nec impleret omnes inclinationes quas neglexerat ad gloria
patri Et dixit quod ista inclinatio erat valde peno-
sa quia semper se casurum putabat in profundum maris etc.

De vigiliis mortuorum

Quidam frater erat negligens in persolvendo quae statuta sunt in ordine
pro defunctis fratribus dicendis Qui post dies plures ap-
parebat uni fratri socio suo a quo interrogatus de salu-
te respondit se salvandum Sed nunc iniquitate sum in ma-
xima pena Cum sociis aut hominibus diximus

quod quoniam obmittit vigilias

offerri et tot missas p aīa tua. hanc tibi
pfecerit. Scit q̄ p me. Anima mea psolui du vi-
uebā q̄ debui p spūb9 defūctis. ideo dem9 ea q̄
facta sunt p me aplicauit illis defūctis spūb9
p quib9 ego du uixi nō psolui. et si aliq̄ du-
bie sui deuotorū. Sz si deinceps fecit p me ora-
cōēs. hic m' valent. Hijs dictis disparuit. p q̄
sue domus orauerint &c. Edisina qd fuit
Fr Juuenalis a florencia. Cū fr̄dam
magnā caritatē sic reuelatum fuit cuidā fr̄i de-
uoto hanc hz penā usq; ad diē iudicij. vez ut
duo malei sic eius corpus pcuciunt. Dns ulr
Sct fri Conrado dixit [illegible] In ordine
tuo sunt quidā q̄ seruant relaz voluntate et ef-
fectu et hij statim p9 mortē suā euolant
ad vitā eternā. Alij sunt q̄ seruant voluntate fr dx
sed effectu et isti purgabunt. Aliqui vero nec sic nec statij
sic de quib9 ē nō sit cura. Anima nec m' e dicit ordis
dns Tales cū ad infernū deputant d' quib9
dnū nō ē cura ipso testante q̄ ait Amen dico
vobis nescio vos &c. Secunda fr bor
uincenis soror sc̄i Benasinis confessor sororis
sanctissime virginis petronille de senis ad mortē
morte pueniens Rogatus a dicto fr̄e bona
fine ut p9 mortē ad ipz rediret. Et ille

Permisit si deo placeret quod infra tres dies rediret
Deo ac precepto fratri eum appareret infra tres dies
sub periculo Ille mortuus veniens vocat eum fratrem
vero Bonafinus respondit Benevenias fili. Respondit
ne pavorem sine tuo Qui respondit magnum habui
pavorem Sed beata virgo mater consolatrix cum filio suo
me defendit et ecce ducit me ad paradisum Recedo
enim de purgatorio Et cum frater Bonafinus vellet plura
loqui Ille dixit nolo me amplius retinere quia cum
benedicto fratre Francisco vado ad paradisum ad quod nos perducat
pater et filius et spiritus sanctus. De nomine Maria et psalmis

Legitur in libro qui dicitur Vite patrum quod in quadam
ecclesia in honore beate ac gloriose virginis Marie dedicata in
monasterio quodam quod dicebatur dolo Erat monachus
quidam Ranverius nomine qui devotam virginem Mariam
singulari devotione ac reverentia venerabatur. Sic quod ob
amorem magnum nominis Maria per quinque literas scilicet
nominis Maria psalmos qui ab una litera incipiendi nominis
Marie inchoabantur legere dictum [illegible] consueverat Quinque vero
consueverat legere psalmos Magnificat cum gloria patri et
ave maria in fine per quemlibet psalmum Et per a prima Ad
dominum cum tribularer Per R Retribue servo tuo Per I In con-
vertendo dominus Per A finali Ad te levavi oculos meos
et ad quemlibet psalmum versiculum Post partum virgo
inviolata etc cum collecta Concede nos famulos tuos
Anno ac domini Mo clxxxvj in nocte sancti Andree cum frater
ad cantandas matutinas surrexisset atque [illegible]

M Magnificat
A ad dominum cum
R Retribue servo
I In convertendo
A Ad te levavi

MEDITA-
TIONS